

Zvonimir Hodak, Josip Pečarić
DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ

**ZVONIMIR HODAK
JOSIP PEČARIĆ**

DRŽAVA I 'TERORIST'

MARKO FRANCIŠKOVIĆ

ZAGREB, 2022.

© Josip Pečarić, 2022.

KAZALO

UVODNI TEKSTOVI	9
UHIĆEN AKTIVIST MARKO FRANCIŠKOVIĆ ZBOG SUMNJE NA JAVNO POTICANJE TERORIZMA	9
FRANCIŠKOVIĆEVA BORBA PROTIV IZDAJE	11
HODAK ZA NAROD.HR : ‘VELIKA JE HARANGA PROTIV FRANCIŠKOVIĆA, TO MI GOVORI SAMO JEDNU STVAR – DA GA SE BOJE’	19
HODAK: “DRŽAVA SLOBODU GOVORA TRETIRA KAO TERORIZAM”	25
FRANCIŠKOVIĆ OSTAJE U PRITVORU: ŠTO KAŽE NJEGOV ODVJETNIK HODAK?	29
FRANCIŠKOVIĆEV ODVJETNIK: NEMA ON VEZE S TERORIZMOM, PROSVJED PRED HDZ-OM JE BIO LJEVIČARSKI	32
 FRANCIŠKOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	 34
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	34
HRVATSKA ILI LET IZNAD KUKAVIČJEG GNIJEZDA	34
DODATAK: KOMENTAR JOSIP JOVIĆ: KAD JE POLITIČKA VOLJA IZNAD ZAKONA	41

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014. ..44	
HAZU I PROTUNARODNA VLAST	44
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB,	
2015.	53
JOSIPOVIĆ JE GLUP ILI BOLESTAN U GLAVU?	53
MOŽE LI IZDAJNIK VOLJETI SVOJ NAROD?	56
DIKTATURA U TRI SLIKE	60
PRILOG: THOMPSON: U ČAVOGLAVAMA NEMA	
NEPOČUDNIH SIMBOLA	74
FRANCIŠKOVIĆ U HODAKOVIM	
TEKSTOVIMA	75
TOMAC I JURČEVIĆ U HODAKOVOM UREDU:	
TUŽIMO PREDSEDNIKA JOSIPOVIĆA, NAZVAO	
NAS JE LUĐACIMA I BOLESNICIMA	75
RADMAN DOBIO SUD BEZ DOKAZA JER JE	
HRVATSKO PRAVOSUĐE RETARDIRANO	78
JEDVA SMO RASPUSTILI ‘USTAŠOIDNE’	
TUĐMANOVE GARDIJSKE BRIGADE, A SAD BI	
KOLINDA NAŠU MLADEŽ OPET U VOJSKU, ZAŠTO? 81	
JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG	
RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN UPRAVO	
U SREBRENICI!	86
ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE	
POSTUPI PO KOMANDI ‘ČASNOG’ SUDA?	93
JECKOV I RAZNI DRUGI DRAGANI SANJAJU	
‘ISTRAGU’ – NAŠU ILI NJIHOVU	100
KOJA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU	
USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?	106
KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I	
THOMPSON	112
PROŠLA JE ‘NEZABORAVNA’ 2021. GODINA. DA I	
HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI	119
ŠTO AKO AUSTRALCIMA NAŠI KOMŠIJE OSNUJU	
SAO KRAJINU-VIKTORIJU?	125
DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO	
PORAZGOVARATI S PUPOVCEM	131
POLAKO I TIHO SE VRAĆA ’91...	137

MOŽDA SE VRATI FEUDALIZAM? RECIMO, BAN TOMAŠEVIĆ ILI FARAON GRBIN?	143
NIŠTA DOBRA NAM SE NE SPREMA...	150
RUSKO-SRPSKA PETA KOLONA DJELUJE U HRVATSKOJ PUNOM PAROM	156
TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?	162
‘ŠVEĐANI I FINCI ULAZE, A IZBORNI ZAKON SE NE MIJENJA’	168
DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI	174
POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU	180
KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA ‘GLUPIM USTAŠOM’, ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA	186
K’O DA SE SVE DOGODILO 5. KOLOVOZA JEDNE RUŽNE GODINE	193
LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE	199
OPET NAM SE SMIJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO ...	205

PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA212

PISMO FRA ANTE KUKAVICE O MARKU FRANCIŠKOVIĆU	212
PRIOLOG: PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA ..	214
PERNAR I FRANCIŠKOVIĆ	234
PODRŠKA FRA ANTA KUKAVICE THOMPSONU	240
HODAK: ‘IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH’	241
HODAK: ARMAGEDON NA BALKANSKOM POLUOTOKU	246

ZVONIMIR HODAK – ŽIVOTOPIS 252

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS 254

UVODNI TEKSTOVI

UHIĆEN AKTIVIST MARKO FRANCIŠKOVIĆ ZBOG SUMNJE NA JAVNO POTICANJE TERORIZMA

3. prosinca 2021.

Foto: fah

Marko Francišковиć i Natko Kovačević su među osobama koje su danas privedene zbog sumnje da su javno poticali na terorizam, prenosi N1.

Kako je danas priopćio MUP, policijski službenici Uprave kriminalističke policije u suradnji s nadležnim Županijskim državnim odvjetništvom u Zagrebu na području 5 policijskih uprava – zadarske, šibensko-kninske, zagrebačke, bjelovarske i ličko-senjske – provode kriminalističko istraživanje zbog sumnje u počinjenje kaznenog djela Javno poticanje na terorizam.

> Tko je Marko Francišковиć – aktivist od kojeg se ograđuju inicijatori prosvjeda i koji je poveo ljude do HRT-a? (https://narod.hr/koronavirus/tko-je-marko-franciskovic-aktivist-od-kojeg-se-ograduju-inicijatori-prosvjeda-i-koji-je-poveo-ljude-do-hrt-a)

Radi se o istraživanju sumnji u radnje kojima se potiče na narušavanje temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih ili društvenih struktura Republike Hrvatske napadom na tjelesni integritet drugih osoba i na javne objekte, navodi se u priopćenju.

Današnjim radnjama obuhvaćeno je više osoba s navedenih područja koje su pod nadzorom policije. Tijekom današnjeg dana i narednih dana provodit će se dokazne radnje pretraga objekata, vozila i druge opreme važnih za ovo istraživanje, stoji u priopćenju.

Izvor: narod.hr/N1

<https://narod.hr/hrvatska/uhicen-aktivist-marko-franciskovic-zbog-sumnje-na-javno-poticanje-terorizma>

FRANCIŠKOVIĆEVA BORBA PROTIV IZDAJE

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni od 13.12.2021, piše kako *trideset godina od osnutka države, eto nama i prvih optužnica za domaći terorizam*:

Dušan Miljuš iz progugoslavenskog Jutarnjeg u svom "Akcentu" detaljno i na zanimljiv način analizira obranu Marka Franciškovića kao i njegove poruke i metode djelovanja u nedavnom masovnom prosvjedu. Kako sam ovih dana preuzeo obranu Franciškovića, pregledavajući spis, vidio sam upozorenje suda o tajnosti svega što je izrečeno tijekom postupka. Zanimljivo je, međutim, kako je Jutarnji već naredni dan došao do obrane "inkluzivnog teroriste".

Duško se drži zlatnih pravila iz Kovačevićevog filma "Balkanski špijun", a koji mu se čini kao intelektualni putokaz kako je djelovao Marko Francišković. O tome kako i na koji način su Duško i Jutarnji prekršili pravila ZKP-a o tajnosti postupka nema u Jutarnjem, ali ni šire, nigdje ni riječi. Međutim, putokaz pravosuđu koji Jutarnji i Miljuš sugeriraju sadržan je u naslovu: "Neki su spremni verbalno nasilje pretočiti u konkretno". I tako, trideset godina od osnutka države, eto nama i prvih optužnica za domaći terorizam. Francišković je svojedobno pravnom "inkluzijom" završio u Vrapču kao osoba "s posebnim potrebama". Odlukom Ustavnog suda napustio je Vrapče, a sada je opet pravnom "inkluzijom" postao i terorist.

I na kraju, procesna kvaka: Županijsko državno odvjetništvo Zagreb podnijelo je sucu istrage zahtjev protiv Marka Franciškovića i Natka Kovačevića za određivanje istražnog zatvora zbog kaznenog djela iz čl. 99. KZ-a, tj. poticanja na terorizam. "Teroristu" Franciškoviću određen je istražni zatvor, a "terorist" Natko Kovačević pušten je na slobodu time da se jednom tjedno mora javiti policiji. O kakvom terorizmu je ovdje riječ? O kojem poticanju? Previše se ljudi okupilo na Trgu bana Jelačića? Dosta takvog terorizma!? Ali zato je tu Jutarnji i Duško Miljuš da nam osvijeste u kakvoj se "opasnosti" našla Lijepa naša.

Brižni Duško podsjetio nas je usput i na pok. Danijela Bezuka pred Banskim Dvorima. Ja pak podsjećam na slučaj koji se dogodio skoro

isti dan kad i Bezukov. Radnici HEP-a radili su na dalekovodu. Došao mirni "turist" i bacio bombu na njih. Jeste li ikada pročitali u Jutarnjem kako se zvao naš "turist" i kako je završio kazneni postupak protiv njega, tko je od radnika preživio, jel' to imalo uzročne veze sa čl.99. (u vezi s člankom 97. stavak 1. toč. 2. i 4.) KZ-a... To je valjda bio samo "izuzetni" ekces, a ovo na Trgu bana Jelačića je bilo istinsko "poticanje na terorizam". Pravosuđe nam je stvarno s posebnim potrebama. Zašto se toliko dramatizira i promovira baš slučaj Francišković, zašto treba uperiti reflektore baš na njega, intelektualca, oca petero djece? Jutarnji nas uvjerava kako je ono što je izgovorio na Trgu mislio i konkretizirati.

Profa s Filozofskog faksa, za razliku od Duška Miljuša, misli da su optužbe za poticanje na terorizam protiv Franciškovića klimave. Tko tu koga drži za gušu, tko koga "terorizira"? Vlast Franciškovića i Kovačevića ili obratno? Je li legitimno pozivati na medijski rat? Tvrditi da je RH u rukama stranaca, puna korupcije, svakodneвно izložena iseljavanju? Sve su to općepoznate izjave i drugih. Srećom, pravno bi teret dokaza trebao biti na Državnom odvjetništvu. Još uvijek, dok Europski sud za ljudska prava ne odredi drugačije.

<https://direktno.hr/kolumne/jeckov-i-razni-drugi-dragani-sanjaju-istragu-nasu-ili-njihovu-jednom-ce-ju-i-docekati-samo-tada-moraju-biti-svjesni-jedne-stvari-253044/>

*Hodak spominje pok. Danijela Bezuka o čemu sam pisao. Ali i prenio riječi hrvatskog književnika dr. sc. Stijepa Mijović Kočana: Bez obzira na bilo koju javnu osobu i bez obzira na bilo koju ili bilo kakvu trenutnu politiku, riječi toga mladića (Danijel Bezuk: "Dosta je bilo prevara i bezobzirnog gaženja ljudskih vrijednosti bez odgovornosti") ne smiju se zaboraviti (dok ljudi naklapaju o koječemu manje važnom!). Te riječi oproštajnog pisma toga mladog čovjeka **temeljna su oznaka našega vremena**. Uvjeren sam da će ih budući naraštaji čitati u čitankama povijesti, bude li sreće da budemo imali domoljubne i nepristrane pisce učbenika!?*

Hodak spominje slučaj kada su političari strpali Franciškovića u Vrapče. Tada sam i sam pisao o tome pa me interesira povezanost ta dva uhićenja. To bi mogla biti Franciškovićeva borba prema izdaji kako se vidi iz mog teksta o tom slučaju koji dajem prilogu. Zato sam

pogledao je li u svojim istupima za koja je sada uhićen Francišković govorio i o izdaji.

Naime znamo da hrvatski političari koji služe svjetskim moćnicima nervozno reaguju kada ih se optuži za veleizdaju. Ne tako davno Predsjednik Vlade RH Plenković nasrnuo je na jednog zastupnika (dosta manjeg od njega) kada mu je ovaj rekao da je veleizdajnik.

Drugačije je reagirao bivši predsjednik Josipović. On je poslije HNES-ove etičke osude za veleizdaje uvrijedio podpredsjednike HNES-a prof. dr. sc. Zdravka Tomca i prof. dr. sc. Josipa Jurčevića. Kada su ga tužili sudu spašavali su ga sutci tvrdeći da mu ne mogu suditi jer je bio predsjednik RH.

Da, istina najviše boli pa doista trebam pogledati je li o izdaju i sada govorio Franciškovića.

Da je tako vidi se u tekstu s vijesti.hrt.hr od 3. prosinca 2021.,:

Tko je Marko Francišković, jedan od 8 uhićenih zbog poticanja na terorizam

Oni pišu:

*Među uhićenima je, neslužbeno, **Marko Francišković**, koji je želio ustrojiti vojsku, a na nedavnom prosvjedu u Šibeniku, koji je najavio kao "veliko okupljanje hrvatskih ratnika spremnih za oslobađanje Hrvatske", tražio da se predsjedniku **Zoranu Milanoviću** i premijeru **Andreju Plenkoviću** sudi za veleizdaju. Jedan je od organizatora velikog prosvjeda u Zagrebu, a dio okupljenih poveo je i pred zgradu HRT-a. Francišković je 2013. osuđen na osam mjeseci psihijatrijskog liječenja uz mjeru prisilnog liječenja. Nakon toga prešao je na islam te objavio knjigu "Hrvatski džihad".*

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/policijska-istraga-zbog-sumnje-u-poticanje-terorizma-3680823>

Da je i njima posebno zanimljiv dio o izdaji govori i to da u tekstu spominju i nedavnu Internetsku stranicu "Hrvatske izdajice" koja je ubrzo bila hakirana

<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/hrvatske-izdajice-i-prijetnje-vojecim-ljudima-u-rh-3647994>

I u Jutarnjem listu od 03. prosinca 2021. spominju se izdajnici u tekstu *Francišković i dr. Natko Kovačević sumnjiče se da su odgovorni za organizaciju nezakonitih prosvjeda protiv covid mjera te pozivanje na terorizam:*

Zlotvorima i izdajnicima želimo suditi za sve zločine

<https://www.jutarnji.hr/video/news/pogledali-smo-sokantan-skup-uhicениh-radikala-navucite-uniforme-rasprodajte-sve-krеce-rat-15128514>

Novi list je 04. prosinac 2021 još 'napredniji'. U tekstu Što je sve govorio privedeni Francisković: 'Nije ovo otpor, nego ustanak. Ako krenu uzvratit ćemo im 10 puta više'

Francišković, koji sebe predstavlja kao publicista, esejista, ekonomista te »antiglobalističkog i euroskeptičkog političkog aktivista« 2006. objavio je »Program nacionalnog opstanka« prilično suludu viziju totalitarnog društva u kojoj predlaže »otvaranje radnih logora za izdajnike, pljačkaše i sve ostale prijestupnike« koji će tako »odraditi svoj dug naciji«, nakon »svrgavanja izdajničke judeo-masonske i lopovske kliке«, uvođenje izvanrednog stanja u zemlji, ukidanje Sabora i političkih stranaka. Franciškovićevo bulažnjenje, pa i govor mržnje, prije svega podsjeća na osobu kojoj je potrebna stručna pomoć, no policija, zasad, tu vidi i nešto puno ozbiljnije.

<https://www.novilist.hr/novosti/crna-kronika/sto-je-sve-govorio-privedeni-francuskovic-nije-ovo-otpor-nego-ustanak-ako-krenu-uzvratit-cemo-im-10-puta-vise/>

Vjerovali ili ne oni se zapravo zalažu za vraćanja na ono vrijeme kada su političke neistomišljenike strpavali u ludnice, kao što je i bio slučaj sa samim Franciškovićem u prethodnom uhićenju koje spominje i Hodak.

Usljedili su i prosvjedi;

FOTO/VIDEO Ispred Remetinca prosvjednici traže oslobađanje Marka Franciškovića

Foto: FaH

<https://direktno.hr/domovina/foto-ispred-remetinca-odrzan-prosvjed-podrske-za-pritivorenog-marka-franciskovica-253616/>
<https://dnevnik.hr/vijesti/koronavirus/prosvjednici-protiv-covid-potvrda-okupili-se-pred-remetincem---688886.html>

Da, *eto nama i prvih optužnica za domaći terorizam!*

Zato i danas u svojoj kolumni Hodak opet spominje našeg +teroristu+_

Koja se kuća oglasila na skandaloznu usporedbu Tuđmana s Mladićem? A kako je Slavenka Drakulić 'promašila' Lazarevića, to samo ona zna

Ovih dana imali smo priliku svjedočiti jednom primjeru moralno-političke erozije. Nije to ona erozija koja je dovela do produbljivanja korita rijeke Colorado u SAD-u. Kažu u Srbiji "Ajd' u kolo, Rado".

*Naime, par dana prije obljetnice smrti dr. **Franje Tuđmana** neke nevladine udruge, u stilu "ajd' u kolo, Rado", objavile su "saopštenje" u skladu sa svojim ideološkim uvjerenjima. U toj ideološkoj musaki naši orjunaši iz redova "GONG-a", "Centra za mirovne studije", iid., na skandalozan su način usporedili prvog hrvatskog predsjednika dr. **Franju Tuđmana** s ratnim zločincem **Ratkom Mladićem**. Hrvatska je zaista na putu da postane prva*

zemlja na kugli zemaljskoj u kojoj žikisti, orijunaši, komunjare i balzamirani jugo-nostalgičari, nakon što su u ratu pometeni, sada stalno nastoje pomesti ratne pobjednike. Zamislite da u Engleskoj **Churchilla** ili u Francuskoj **de Gaullea** usporedite s **Heinrichom Himmlerom** ili **Adolfom Eichmannom**. Naime kaj, nije neko naročito iznenađenje da udruge, koje RH-a plaća u milijunima kuna, ovakvim usporedbama pljuju po čovjeku koji je stvorio državu.

Naime, svatko u demokraciji može misliti što hoće pa i govoriti što hoće (ako nije **Francišković**). Čudi što Vlada RH financijski i politički podržava takve, koji su 5. kolovoza 1995. otrpnhuli dostojanstveno na traktorima u svoju ljubljenu Jugoslaviju, pa su se iz godine u godinu sustavno vraćali, osnivali zajedno s hrvatskim orijunašima i jugo-nostalgičarima projugoslavenske udruge koje stalno blate i denunciraju RH-u po svijetu. Zar naša vlast doista nema muda da se barem ogradi od Ba.Ba, Documente i drugih parazita koji bi se bez državnih kuna već odavno raspali u povijesnom smeću. E, to čudi. Da se u Francuskoj, koja nam je trenutno glavni partner, netko usudio Charlesa de Gaullea usporediti s **Hitlerom**, on bi u roku odmah isprobao finoću i senzualnost francuskih policajaca i njihovih zatvora. Marko Francišković se pred prosvjednicima posluži metaforama i odmah - pravac Remetinac zbog terorizma. Stvarno je politika kurva. U nju vjeruju samo djeca u svojim maštanjima.

<https://direktno.hr/kolumne/koja-se-kuca-oglasila-na-skandaloznu-usporedbu-tudmana-s-mladicem-a-kako-je-slavenka-drakulic-promasila-lazarevica-to-samo-ona-zna-253725/>

Da, imamo sjajnu vlast. Oni ne hapse niti proglašavaju ludim ove koji uspoređuje Tuđmana s Mladićem. Oni te plaćaju! Valjda govore ono što oni misle, ili barem ono što misle njihove gazde.

Josip Pečarić

HODAK ZA NAROD.HR : ‘VELIKA JE HARANGA PROTIV FRANCIŠKOVIĆA, TO MI GOVORI SAMO JEDNU STVAR – DA GA SE BOJE’

Doris Stanković

13. rujna 2022.

Foto: fah, Narod.hr, Fotomontaža: Narod.hr

U subotu, 10. rujna, održan je prosvjed pod nazivom "Dajemo vam otkaz" koji je započeo u 12 sati na Trgu žrtava fašizma ispred središnjice HDZ-a u Zagrebu. Cilj je prosvjeda bio smijeniti Vladu premijera Andreja Plenkovića rezultiranjem novih izbora. Maloljetnik koji je na prosvjed ponio dva molotovljeva koktela, nož i improvizirano hladno oružje dobio je mjesec dana istražnog zatvora. U međuvremenu nastale su špekulacije da je mladić povezan s Markom Franciškovićem, inače poznatim javnosti kao

antiglobalistički i euroskeptički politički aktivist koji je gotovo godinu dana u pritvoru.

Tekst se nastavlja ispod oglasa:

Povodom špekulacija koje su nastale zbog subotnjeg prosvjeda, odlučili smo razgovarati s uglednim odvjetnikom Zvonimirom Hodakom koji trenutno zastupa Marka Franciškovića. Upitali smo ga koliko je dugo Marko Francišković u pritvoru, o cijeloj priči kako je do toga došlo, zanimalo nas je i kako komentira spomenute špekulacije oko novonastalog incidenta.

O optužnici i pritvoru dugom skoro pa godinu dana

“Optužnica je već dignuta. Međutim, čitava je priča ta da je gospodin Francišković politički zatvorenik koji skoro godinu dana leži u pritvoru zbog izgovorene riječi. Bezbroy sam puta ponovio na sudu i na raspravnim vijećima izgovorene riječi.

Nakon skupa “ZAjedno za slobodu” koji je bio na Trgu bana Jelačića 20. studenog 2021. godine, Francišković je rekao: “Molim vas, razidite se u miru. Nemojte raditi nered, sukobljavati se s policijom, nemojte se tući. Budite ponosni Hrvati”.

Tekst se nastavlja ispod oglasa:

> Uhićen aktivist Marko Francišković zbog sumnje na javno poticanje terorizma

Prije toga je bilo dosta metafora kao ona “Mi njih trebamo skinuti s vlasti”. Zbog čega u jednoj demokratskoj ili pseudodemokratskoj zemlji ne bi netko mogao reći “Njih trebamo skinuti s vlasti”? Pogledajte portale, vijesti, novine – tko i što o vlasti piše i izgovara. Pogledajte što govori na primjer jedan Krešo Beljak koji i danas kaže da “45 nismo obavili posao do kraja”.

O navodnoj poveznici s maloljetnikom na prosvjedu “Dajemo vam otkaz” u Zagrebu

“Vlast se boji gospodina Franciškovića. Priča ide da je bilo 50-60 sljedbenika na skupu. Prije svega, taj skup je zakazala hrvatska ljevica. To se zna. Na Trgu žrtava fašizma znani su hrvatski ljevičari bili tamo jer se na spomenutom trgu također nalazi i HDZ-ova središnjica.

Jasno je da on s tim skupom nema ništa, prije svega fizički jer je u pritvoru, nadalje – nije dao ni nikakvu izjavu oko tog skupa.

Tekst se nastavlja ispod oglasa:

I sad, da bi se napokon “našao svjedok” za članak 99 kaznenog zakona Republike Hrvatske, a riječ je o poticanju na terorizam – pronađen je maloljetnik s torbom punom svega, samo da još nije imao atomsku bombu.

To je sad opravdanje da čovjeka drže u pritvoru – dobrovoljca Domovinskog rata, oca petero djece”, napominje Hodak.

“Ostojić ga je strpao u Vrapče”

“Bivši hrvatski ministar unutarnjih poslova Ranko Ostojić imao je verbalni sukob preko medija s gospodinom Franciškovićem. Ostojić je sredio da se mog klijenta strpa u Vrapče, duševnu bolnicu. Bio je u duševnoj bolnici osam mjeseci. Ustavni sud pustio ga je jer je smatrao da nema nikakvog razloga da bude u Vrapču.

Onda su čekali, čekali su... I na kraju krajeva nakon skupa “Zajedno za slobodu” na Trgu bana Jelačića 20. studenog 2021. godine, oni tvrde da iza Franciškovića stoji 50-60 ljudi, a na prosvjed je došlo 10 000 ljudi”, objašnjava Hodak.

“Nema svjedoka da je Francišković poticao na terorizam, ali ga uporno drže u pritvoru”

Odvjetnik Hodak naglašava da je sve puno kontradikcija, raznoraznih ekshibicija, a nijedna od tih ekshibicija nema nikakve veze s nekakvom demokracijom.

“On ne priznaje djelo, vi tvrdite da je poticao ljude na terorizam, pa onda dajte svjedoke. Za sve morate imati svjedoke. Nemaju nijednog svjedoka ni slovima ni brojkama koji bi potvrdio da je gospodin Francišković javno ili privatno ili na bilo koji način poticao na terorizam, ali ga uporno drže u pritvoru.

> Grmoja o Franciškovićevu uhićenju: ‘Ja nisam čuo nikakve pozive na terorizam ili bilo što takvo’

Svakih mjesec dana na Županijskom sudu u Zagrebu raspravlja se o tome hoće li se pritvor produžiti ili ne. Prije toga su o tome odlučivali istražni sudci dok optužnica nije stupila na pravnu snagu. Jedan je sudac, neću ga imenovati, produžio pritvor gospodinu Franciškoviću

na 14 dana. Rekao je da je to potpuno dovoljno te je obrazložio svoju odluku.

Tekst se nastavlja ispod oglasa:

Naravno, Državno se odvjetništvo žalilo na to rješenje. Drugostupanjsko je žalbeno vijeće preinačilo to te je opet produžilo pritvor na dva mjeseca. Čak je i istražni sudac smatrao da je 14 dana dovoljno, a on je već skoro godinu dana u pritvoru, godinu dana bit će u prosincu”, govori Hodak za Narod.hr

O spornoj fotografiji

“Francišković je dobrovoljac Domovinskog rata, otac petero djece, samozaposlen, piše knjige te od prodaje knjiga živi i održava svoju djecu i obitelj.

Ima dokazni prijedlog u samom spisu – njegova fotografija u maskirnoj uniformi s kalašnjikovom u ruci. To je kao dokaz da je on sklon terorizmu. No, deset puta smo do sada na vijeću inzistirali da suci izbace to iz dokaznog prijedloga jer je ta fotografija iz Domovinskog rata. Njegovi su suborci potvrdili da je ta fotografija iz Domovinskog rata. Drugim riječima, stavlja se određena paralela između Domovinskog rata i terorizma. Priča nije široka, dosta je oskudna – klasična priča da u demokratskoj zemlji, u kojoj smo navodno od 5. kolovoza 1995., zbog izgovorene riječi možeš sjediti godinu dana u pritvoru”, kazuje Hodak.

O subotnjem skupu ispred HDZ-a

Šesnaestog ovoga mjeseca, u petak, bit će rasprava o novom produžetku Franciškovićeve pritvora na Županijskom sudu u Zagrebu.

“Imam dokaz, razgovarao sam s jednom gospođom koja tvrdi da je vidjela nakon pola sata od završetka subotnjeg skupa na Trgu žrtava fašizma kamermane koji čekaju kao da će se nešto dogoditi. U tome trenutku, tvrdi, da su se policajci bacili na maloljetnika. Pazite, ako su u njegovoj torbi bila dva molotovljeva koktela, baciti se na nekoga tko to ima u torbi, s mogućnošću da razbijete flašu – nastala bi katastrofa. Ima puno nelogičnosti.

> Podignuta optužnica protiv Marka Franciškovića: Tereti ga se za poticanje na terorizam

Maloljetnik je u kompetenciji hrvatske policije i on će najvjerojatnije biti iskorišten da je Marko Francišković zaista jedan notorni terorist koji druge poziva na terorizam. To je vrlo slab i iskonstruiran dokaz. Međutim, država se služi onim dokazima koje ima. Imam snimljenu izjavu gospođe koja govori da joj nije bilo jasno, da su se bacili na maloljetnika, digli ga u zrak i odnijeli.

Prema tome, je li taj maloljetnik nekome poslužio kao alibi za sve ovo što se događalo ili stvarno u tome nešto ima, ne mogu u ovome trenutku ulaziti jer nemam dokaze, ne znam ništa drugo nego što sam pročitao kao i drugi u novinama”, kaže Hodak.

Zbog čega bi se vlast mogla bojati Franciškovića?

“Žele napraviti gromobran od njega za sve ono što se događa u Hrvatskoj, što će se događati ove jeseni, jedan je od opravdanja će biti i opasna situacija s terorizmom, sigurnosna situacija. Toga se ljudi boje da se razumijemo. Vrlo lako možete zaplašiti.

Bojim se da je zbog svoje popularnosti, naročito u Dalmaciji, postao ikona nečega čega se oni boje. Osuđen je samo jednom do sada zbog članka 331., a zbog tog je članka osuđen skoro svaki drugi branitelj. To znači da ste zadržali nešto od trofejnog oružja iz rata, zadržali ste obični pištolj. Bio je neki rok zbog kojeg sigurno nećete biti odmah kažnjeno gonjeni. Većina je ljudi emocionalno vezana za te pištolje, trofejno oružje, tu su uvijek uvjetne presude.

On je uvjetno kažnjen također. Ta presuda iz članka 331. Kaznenog zakona RH njima služi kao alibi da je on do sada već osuđena osoba, da je recidivist. Imam u kancelariji barem 10 takvih slučajeva ljudi koji nisu htjeli predati oružje kada je završio rat, zadržali su nešto za sebe, naši ljudi koji su se borili na našoj strani. Jedino imaju slučaj gdje je on uvjetno osuđen da se razumijemo i to je davno već isteklo.

> Završio prosvjed protiv covid potvrda: Građani došli do Sabora unatoč blokadi policije

To je ta floskula koje Državno odvjetništvo neprekidno ponavlja iz rasprave u raspravu i ponoviti će ju vjerojatno u petak, 16. ovog mjeseca. Reći će da se radi o osuđenoj osobi. Zadržati pištolj nakon Domovinskog rata s kojim si se borio 4 godine i orobiti banku – formalno pravno gledajući obje su osobe osuđene, ali nemaju nikakve veze jedna s drugom.

Jedna je velika haranga protiv njega koja mi govori samo jednu stvar – da ga se boje. Zašto? Čak ni meni nije jasno koji sam mu skoro godinu dana odvjetnik, a ni njemu nije”, zaključuje odvjetnik Hodak za Narod.hr.

Izvor: narod.hr

<https://narod.hr/hrvatska/hodak-za-narod-hr-velika-je-haranga-protiv-franciskovica-to-mi-govori-samo-jednu-stvar-da-ga-se-boje>

Francišković skoro godinu dana u pritvoru, **HODAK: “DRŽAVA SLOBODU GOVORA TRETIRA KAO TERORIZAM”**

Objavljeno: 14. 9. 2022 - 14:36 | Kategorija: Hrvatska, Novosti

Na Županijskom sudu u Zagrebu u petak ujutro zasjeda tročlano Optužno vijeće na čijem je čelu sutkinja Danijela Kustec, koje će odlučivati o pravomoćnosti optužnice za poticanje na teorizam protiv anti-COVID aktivista Marka Franciškovića (53).

On je s prosvjeda protiv COVID potvrda pozivao na nasilno rušenje demokratski izabrane vladi u Hrvatskoj, a optužena je i njegova 30-godišnja supruga Lana i 57-godišnji Natko Kovačević. Također će se odlučivati i o produženju istražnog zatvora protiv Franciškovića, u kojem se nalazi punu godinu dana od uhićenja, zbog mogućnosti ponavljanja kaznenog djela, dok je njegovoj supruzi i Kovačeviću izrečena mjera obveznog javljanja policiji i zabrana pristupa internetu, a pravomoćnost optužnice čekaju na slobodi.

UPOZORAVAO NA TEROR

”Upozoravao je na teror u državi, a optužen je za terorizam”, vikali su Franciškovićevo pobornici i nosili transparente, a najveći prosvjed protiv njegova uhićenja bio je sredinom prosinca prošle godine ispred zagrebačkog Zatvora Remetinec odmah nakon uhićenja. Na prosvjedu su TV kamere zabilježile i transparent “Sudite Marka? Sudite narod i Boga! Gotovi ste!!!”, ali iako je skup bio neprijavljen, na njemu nije bilo nikakva narušavanja javnog reda i mira.

Francišković je optužen da je od 13. studenog 2021. do 1. prosinca u više gradova istupao na neprijavljenim javnim anti-COVID prosvjedima. S tih je prosvjeda preko videosnimki koje je objavljivao na društvenim mrežama pozivao građane Republike Hrvatske, kao i izvan nje, na mobilizaciju i napade na tjelesni integritet članova vladajućih državnih struktura, zauzimanje javnih objekata i na druge nasilne metode za smjenu demokratski izabrane vlasti u Republici Hrvatskoj te ignoriranje sredstava javnog priopćavanja.

Kovačević je pak optužen da je 28. studenog 2021., zajedno s Franciškovićem, sudjelovao na javnom okupljanju na kojem su pozivali na mobilizaciju te, među ostalim, i na nasilne metode za smjenu vlasti i ignoriranje sredstava javnog priopćavanja.

Nadalje, Franciškovića se tereti da je djela za koje je optužen počinio i dok je bio u istražnom zatvoru. Iz Remetinca je telefonski komunicirao sa svojom suprugom, a ona je ono što je on govorio snimala te poslije objavljivala na društvenim mrežama. I u tim razgovorima je pozivao građane na nasilno rušenje ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura u Republici Hrvatskoj.

Sociolozi i politolozi postavljaju pitanje koliko je Francišković uopće ozbiljan aktivist i koliko uopće u Hrvatskoj ima pobornika, a koliko sljedbenika, zapravo onih ljudi do kojih su njegove riječi doprle i koji bi proveli ono što je on zagovarao.

Do sada se nije dogodilo ništa što bi to potvrđivalo od njegova uhićenja, ali pravni sustav ima svoje regulative i Francišković je optužen za dva kaznena djela terorizma.

U SOBI S NADANOM

Njegov odvjetnik Zvonimir Hodak nije baš optimističan prije sjednice Optužnog vijeća u petak jer smatra da se sedamnaestogodišnjeg mladića s prosvjeda protiv HDZ-a prošle subote namjerno medijski uvelo u priču o Franciškoviću.

– To se dogodilo kako bi se prije ove sjednice Optužnog vijeća medijski pokazalo da je moj klijent Francišković vrlo ozbiljan i opasan čovjek koji ima svoje sljedbenike kao što je ovaj mladić i normalno je da nakon toga ne može biti govora o puštanju iz pritvora moga klijenta, autora pet knjiga i oca petero djece, koji se u istražnom zatvoru ponaša korektno i pošteno. Kao i zatvorski čuvari prema njemu.

U sobi je s Nadanom Vidoševićem, ima televiziju, a dostupna mu je i literatura. A što je još najvažnije, u ćeliji ima intelektualca s kojim ima o čemu razgovarati. Ovdje se kod mog klijenta radi o tome da država slobodu govora tretira kao terorizam, a to nema nigdje da se zbog javno izgovorene riječi i osobnog mišljenja nekoga optuži za poticanje na terorizam.

Pola sata od završetka prosvjeda protiv HDZ-a ostaju televizijske kamere i fotoreporteri i onda policajci rade predstavu hvatajući ovog mladića s navodnim Molotovljevim koktelima. Vidite policajce kako se bacaju po njemu, odvođe ga u “maricu”...

Recite mi tko to skače na nekoga pa makar bio i policajac ako zna da sa sobom ima Molotovljeve koktele i eksploziv? Ova predstava s mladićem služi kao uvertira da se moj klijent ne pusti iz istražnog zatvora i da se optužnica potvrdi.

Ovo proširenje optužnice protiv mog klijenta da je iz Remetinca huškao ljude na terorizam nastalo je iz prisluškivanja njegova razgovora sa suprugom i nikako više. Zar zatvorenici nemaju pravo razgovarati sa svojim partnerom o čemu god hoće i zar to ne bi trebalo ostati među njima? A takvi dokazi su nelegalni, ali je isto inkriminacija ušla u optužnicu.

NEMA SVJEDOKA

Tijekom istrage tužiteljstvo nije našlo niti predložilo ni jednog svjedoka koji bi poslušao riječi moga klijenta i napravio neki teroristički čin nakon njegovih istupa, apela i objave videosnimki. Da je takvih ljudi bilo, oni bi ih iz Tužiteljstva sigurno našli. Da bi optužio nekoga za poticanje na terorizam, ti moraš skupiti dokaze za deset, dvadeset, sto svjedoka koji bi potvrdili i priznali da ih je apel mog klijenta uistinu motivirao na taj čin ili su morali napraviti teroristički čin. A tužiteljstvo nema ni jednoga, iz jednostavnog razloga jer takvih ljudi nema – govori Hodak.

Francišković ima petero djece, supruga mu je nezaposlena, a on godinu dana ne privređuje ništa jer je u Remetincu. Nije isključeno ni da u petak njegovi pobornici dođu popratiti na licu mjesta kako će se slučaj Francišković završiti i hoće li ga možda ipak dočekati da izlazi iz pritvora i da ga srdačno pozdrave.

[https://priznajem.hr/novosti/franciskovic-skoro-godinu-dana-u-
pritvoru-hodak-drzava-slobodu-govora-tretira-kao-
terorizam/194360/](https://priznajem.hr/novosti/franciskovic-skoro-godinu-dana-u-pritvoru-hodak-drzava-slobodu-govora-tretira-kao-terorizam/194360/)

Napomena: Tekst je prenio i portal dragovoljac.com s naslovom:

SLUČAJ FANCIŠKOVIĆ - OPOMENA SVIMA KOJI SE BUNE
PROTIV VLADE?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/32054-hodak-velika-je-haranga-protiv-franciskovica-to-mi-govori-samo-jednu-stvar-da-ga-se-boje>

Komentirao ga je poznati hrvatski književnik i kolumnist Javor Novak:

javornovak

Nisam ni najmanje uvjeren kako je Francišković pozivao na nasilje i nasilno svrgavanje vlasti. To govorim temeljem preslušanih i odgledanih njegovih javnih nastupa. Sama činjenica da ga toliko dugo drže u pritvoru najbolje svjedoči kako nikako da prikupe dokaze koji bi ga teretili. Politički trenutak kad mu se želi suditi je bijedan i montiran: kakve veze ima Francišković s mladcem s molotovljevim koktelima na Trgu žrtava antifašizma? Valjda nakon godinu dana pritvora on ima telepatski utjecaj na nekog prolupanog klinca? Baš svašta. Kako prozirno. Konstruira se optužnica po političkim potrebama i strahovima Izbavitelja. Klima je to toliko notorno već poznata iz olovnih vremena jednoumlja. Ako je ovo hrvatsko pravo, trebamo ga se stidjeti.

FRANCIŠKOVIĆ OSTAJE U PRITVORU: ŠTO KAŽE NJEGOV ODVJETNIK HODAK?

16. rujna 2022.

Optužno vijeće zagrebačkog Županijskog suda o osnovanosti optužnice protiv Franciškovića i drugih koji se terete za poticanje na terorizam odlučivat će naknadno, doznaje Večernji list.

Što kaže optužnica?

Prema optužnici Francišković se tereti da je od 13. studenoga 2021. do 1. prosinca prošle godine u više gradova istupao na neprijavljenim javnim prosvjedima održanima protiv covid mjera. S tih je prosvjeda preko videosnimki koje je objavljivao na društvenim mrežama pozivao građane Republike Hrvatske, kao i izvan nje, na mobilizaciju i napade na tjelesni integritet članova vladajućih državnih struktura, zauzimanje javnih objekata i na druge nasilne metode za smjenu demokratski izabrane vlasti u Republici Hrvatskoj te ignoriranje sredstava javnog priopćavanja.

> **Hodak za Narod.hr: ‘Velika je haranga protiv Franciškovića, to mi govori samo jednu stvar – da ga se boje’**

> **Podignuta optužnica protiv Marka Franciškovića: Tereti ga se za poticanje na terorizam**

Natko Kovačević je pak optužen da je 28. studenog 2021. s Franciškovićem sudjelovao na javnom okupljanju na kojem su pozivali na mobilizaciju te, među ostalim, i na nasilne metode za smjenu vlasti i ignoriranje sredstava javnog priopćavanja. Franciškovića se tereti i da je djela za koja je optužen počinio i dok je bio u istražnom zatvoru. Iz Remetinca je telefonski komunicirao sa svojom suprugom, a ona je ono što je on govorio snimala te kasnije objavljivala na društvenim mrežama. I u tim razgovorima je pozivao građane na nasilno rušenje ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura u Republici Hrvatskoj.

Franciškovićev odvjetnik Zvonimir Hodak rekao je nakon ročišta:

“Optužnica je potvrđena već dugo, odluka o pritvoru ostaje ista. Produžava se pritvor. Sve u svemu jedan pravosudni perpetuum mobile. Već godinu dana dolazimo na ova optužna vijeća i godinu

dana ne možemo uvjeriti nikoga da moj branjenik s neкакvom grupom terorista nema veze. Nema nikakvih činjenica, dokaza, ništa, nije prezentiran niti jedan najmanji incident”, rekao je Hodak dodavši da je u petak predao u spis izvode Franciškovićevih govora u Zagrebu i Zadru na kojima on apelira da ne bude incidenata.

‘Kao da govoriš zidovima’

Kazao je da je to ušlo u spis kao dokazni prijedlog obrane.

“Kao da govoriš zidovima. Jedan jedini pravno relevantni dokaz ne postoji u spisu. Postoji njegova izjava u jednom trenutku u kojoj je rekao ‘Nemojmo se ubijati između sebe, naši neprijatelji su u Banskim dvorima’. I to je lajtmotiv priče da je on terorist. Pa to je metafora. Treba kupiti latinski riječnik i vidjeti što je metafora, i ništa više. Uporno ga drže u pritvoru, uporno od njega rade narodnog neprijatelja. Uporno tvrde da je ovaj maloljetnik koji je nađen sa svim tim Molotovljevim koktelima njegov neкакav učenik ili sljedbenik. Možda je, a možda i nije, treba dokazati. Teret dokaza je na tužiteljstvu, ne na obrani”, rekao je.

Na novinarski navod da je jedna od uhićenih osoba pred sudom imala nož rekao je da i on “ima nož u autu, onaj švicarski na rasklapanje”. Novinari su kazali da on vjerojatno s nožem ne dolazi na sud.

“Na sud ne dolazim. Ali kakve to ima veze s člankom 99 koji govori o terorizmu, a njega se tereti da je poticao na terorizam”, rekao je.

‘Možemo i drugi ljevičari su organizirali skup u subotu’

Za skup pred HDZ-om prošle subote rekao je da su ga “organizirali ljevičari” te da to nema veze s Franciškovićem.

“Organizirali su ga ljevičari, a on je desničar. Možemo i ekipa su organizirali prosvjed. To je iskorišteno fino da se uhiti jedan maloljetnik i on je sada krunski svjedok da je povezan s Markom Franciškovićem, a nije nikada čuo za njega. On se sada nalazi, ja to zovem u doživotnom pritvoru”, rekao je.

“Optužnica je potvrđena. Naša jedina šansa da se izvuče van je da se formira raspravno vijeće koje će suditi meritorno u ovom procesu i da ono prihvati naše argumente i da egzaktno dokaze da je poticao bilo koga na terorizam”, objasnio je Hodak.

<https://narod.hr/hrvatska/franciskovic-ostaje-u-pritvoru-sto-kaze-njegov-odvjetnik-hodak>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/32086-svi-koji-se-protive-hdzovim-kradama-proci-ce-slicno>

<https://www.vecernji.hr/vijesti/prosvjednici-ispred-zagrebackog-suda-koji-odlucuje-o-optuznici-protiv-marka-franciskovica-1617700>

FRANCIŠKOVIĆEV ODVJETNIK: NEMA ON VEZE S TERORIZMOM, PROSVJED PRED HDZ-OM JE BIO LJEVIČARSKI

Foto: Slavko Midzor/PIXSELL

Hodak je rekao kako je danas predao u spis izvode Franciškovićevih govora u Zagrebu u Zadru na kojima on apelira da ne bude incidenata. Kazao je da je to ušlo u spis kao dokazni prijedlog obrane. Optužnica je potvrđena već dugo, odluka o pritvoru ostaje ista. Produžava se pritvor. Sve u svemu jedan pravosudni perpetum mobile. Već godinu dana dolazimo na ova optužna vijeća i godinu dana ne možemo uvjeriti nikoga da moj branjenik sa nekakvom grupom terorista nema veze, rekao je ispred Općinskog kaznenog suda u Zagrebu Zvonimir Hodak, odvjetnik Marka Franciškovića.

>>Dogadaje vezane uz ročište pratite uživo ovdje<<

(<https://www.24sata.hr/news/interventna-pred-sudom-zbog-franciskovica-uklanja-se-plakat-njegovih-fanova-dvojicu-priveli-860641>)

Francišković je osumnjičen za javno pozivanje na terorizam i mjesecima je u pritvoru.

- Nema nikakvih činjenica, dokaza, ništa, nije prezentiran niti jedan najmanji incident - rekao je Franciškovićev odvjetnik.

Dodao je kako je danas predao u spis izvode Franciskovićevih govora u Zagrebu u Zadru na kojima on apelira da ne bude incidenata. Kazao je da je to ušlo u spis kao dokazni prijedlog obrane.

- Kao da govoriš zidovima. Jedan jedini pravno relevantni dokaz ne postoji u spisu. Postoji njegova izjava u jednom trenutku u kojoj je rekao 'Nemojmo se ubijati između sebe, naši neprijatelji su u Banskim dvorima.' I to je lajtmotiv priče da je on terorist. Pa to je metafora. Treba kupiti latinski rječnik i vidjeti što je metafora, i ništa više - ispričao je Hodak i dodao:

- Uporno ga drže u pritvoru, uporno od njega rade narodnog neprijatelja. Uporno tvrde da je ovaj maloljetnik koji je nađen sa svim tim Molotovljevim koktelima njegov nekakav učenik ili sljedbenik. Možda je, a možda i nije, treba dokazati. Teret dokaza je na tužiteljstvu, ne na obrani - rekao je.

Prokomentirao je i opasku novinara da je jedna od uhićenih osoba pred sudom imala nož.

- Imam i ja nož u autu, onaj švicarski na rasklapanje - poručio je Hodak na što su novinari rekli da on na sud s njime ne dolazi.

- Na sud ne dolazim. Ali kakve to ima veze s člankom 99 koji govori o terorizmu, a njega se tereti da je poticao na terorizam - rekao je i poručio kako je skup pred HDZ-om prošle subote organiziran od strane ljevičara.

<https://www.24sata.hr/news/franciskovicev-odvjetnik-hodak-kaoda-govoris-zidovima-od-njega-uporno-rade-neprijatelja-860712>

<https://www.24sata.hr/news/pred-sudom-davali-podrsku-optuzenom-franciskovicu-policija-uhitila-sestero-ljudi-860780>

FRANCIŠKOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

HRVATSKA ILI LET IZNAD KUKAVIČJEG GNIJEZDA

Dr. sc. Damir Pešorda, jedan od ponajboljih hrvatskih kolumnista, u tekstu *A primjer se zove Marko ...* (Hrsvijet, 03. 1. 2014.) kaže:

Totalitarne tendencije u nekom društvu prepoznaju se, između ostaloga, po dominirajućem crno-bijelom pogledu na svijet i proizvodnji "primjera", kojima je svrha preodgojiti, odnosno preplašiti, ukoliko ne ide s preodgojem, cijele društvene skupine.

Nerijetko u totalitarnih režima proizvode takve primjere uz pomoć psihijatrije. Najpoznatiji takav primjer u Hrvatskoj doista je Marko iz naslova Pešordina teksta: Marko Francišković. O tom

slučaju moglo se u Hrvatskoj doznati (samo) iz serije tekstova Vjekoslava Magaša u Hrvatskom tjedniku (uz dojmljiv Magašev nastup u "Oluji" Ozane Bašić) i nizu tekstova na hrvatskim portalima. Naime, pošto su se na Facebooku izvrijeđali ministar policije Ostojić i Marko Francišković, pri čemu je vulgarniji bio ministar, ministrova policija je pretresla stan, uhitila Marka i na kraju je stigla i psihijatrijska dijagnoza.

Evo kako na to gleda Pešorda:

U Markovom slučaju može se upravo o tome govoriti. Naime, ne bi bio problem da je Francišković bio osuđen zbog neprijavljenog oružja, no on je na neodređeno vrijeme strpan u zatvorsku bolnicu kao čovjek opasan po okolinu. A opasan je, tako sudac u slučaju i psihijatrica Biško tvrde, zbog svoje opasne ideologije, to jest jer čita Bibliju i namjerava nakon što dođe na vlast suditi za veleizdaju svima koji su je, kako on drži, počinili. Po tom ključu svi su američki predsjednici zreli za ludnicu jer prisežu polažući ruku na Bibliju i kada dođe na vlast progoni one koji izdaju državne tajne. Čak i kada su tajne tako mračne da ih ljudska savjest nalaže razotkriti onome tko za njih sazna (...) Osobno nisam zagovornik Franciškovićevih političkih stavova niti me praktična politika uopće zanima, štoviše – gadi mi se, no kao Hrvat i građanin ove zemlje, koja se još uvijek naziva republikom i Hrvatskom, Franciškovićev slučaj me ispunjava ogorčenjem i nespokojem. Užasava me mogućnost da čovjeka zatvaraju i "liječe" zbog "čitanja Biblije" i promišljanja ideje države i državnog uređenje. Čudi me i zbunjuje šutnja hrvatske javnosti, intelektualaca, kolumnista, analitičara, Crkve, udruga za zaštitu ljudskih prava i svih onih od čijeg komentiranja svega i svačega inače nemamo prilike ni odahnuti. Zato pozivam i prozivam saborske zastupnike, predsjednika, pučkog pravobranitelja, Hrvatski helsinški odbor, Kaptol, medije, udruge, Hrvatsko psihijatrijsko društvo, Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti, Maticu hrvatsku, komentatore političkog života, prvoborce demokracije i tolerancije poput Puhovskog, Čička, Matvejevića, Banca i drugih da se oglase o ovom slučaju. Da stanu u obranu čovjeka bez obzira što mislili o njegovim idejama. U protivnom izdali smo kao društvo i Kristov i Voltaireov nauk o ljubavi i toleranciji. Gdje je sada netko da

parafrazira onog njemačkog pastora: Kada su došli po desničara Marka, nisam se bunio jer nisam bio desničar ... ?

Drugi sjajni hrvatski kolumnist, nekadašnji glavni urednik doista slobodne Slobodne Dalmacije piše o toj uporaba psihijatrije u Slobodnoj Dalmaciji 19. 1. 2014.:

Franciškovića je policija u njegovu stanu uhitila nakon dopisivanja putem facebooka s ministrom policije Rankom Ostojićem, u kojemu dopisivanju ni jedna strana nije štedjela onu drugu, u kojoj su obje strane bile podjednako prizemne i vulgarne. Nakon toga je bivši zaposlenik MUP-a, branitelj, nekažnjavani građanin, pisac knjige "Hrvatska knjiga postanka" i otac troje djece odveden na psihijatrijsko vještačenje i pred suca Općinskog suda.

Vještakinja Anica Biško i sudac Marko Benčić ustanovili su kako je Marko Francišković učinio protupravno djelo u stanju neuračunljivosti, kako pati od bolesnih zabluđa i paranoidne shizofrenija, kako je opasan jer predlaže smrtnu kaznu za veleizdaju. On je ideolog koji se trudi da građani kroz demokratski proces prihvate njegove vizije, još citira Sveto pismo i protivi se EU. Nije normalan, ali oponaša normalnost!?

S takvom dijagnozom upućen je ravno u Vrapče na prisilno liječenje gdje se nalazi još od kolovoza prošle godine. Praktički nalazi se u zatvoru s torturama kakvima se podvrgavaju luđaci. Pravi let iznad kukavičjeg gnijezda. Specifičnost je ovoga slučaja i u tome da je psihijatrija zloupotrebljena tako da je čovjek kažnjen bez kazne i zatvoren bez zatvora. Još jedna metoda izvučena iz arsenala totalitarnih režima. I još jedna osobitost. U obranu ljudskih prava ovaj put nije stala ni jedna od brojnih udruga koje su tobože radi toga osnovane i ni jedan središnji medij. Ideologizirane civilne udruge i ideologizirani mediji uvijek će bučno reagirati samo onda kad je u pitanju netko njima ideološko blizak, netko iz njihova kruga, a one druge, koji nam nisu po čudi, neka vrug nosi.

Jovićev sam tekst poslao prijateljima uz komentar:

Najbitniji dio Jovićeva teksta jest:

"Vještakinja Anica Biško i sudac Marko Benčić ustanovili su kako je Marko Francišković učinio protupravno djelo u stanju

neuračunljivosti, kako pati od bolesnih zabluda i paranoidne shizofrenije, kako je opasan jer predlaže smrtnu kaznu za veleizdaju."

Dakle, Francišković je opasan jer se zauzima za uvođenje smrtne kazne za veleizdaju! Tom konstatacijom, zapravo, vještakinja Anica Biško i sudac Marko Benčić potvrđuju kako u Hrvatskoj postoji veleizdaja, pa Francišković doista jest opasan (ako dođe na vlast).

Odmah su reagirali i drugi koji se osjećaju ugroženima (Dnevno.hr., 20. 1. 2014.):

HRT tuži Franciškovića zbog izjave da je izdajnička televizija!

Prijateljima sam poslao i taj tekst. Naime: Marko Francišković i Natko Kovačević su tuženi od strane HRT-a za uvredljivi video uradak ispred HRT-a. U tom video uratku sama televizija je prozvana za svoj rad, koji po njima dvojici nije u skladu sa domoljubljem, već je označen kao izdajnički. HRT je takav način ponašanja ocijenio uvredljivim i štetnim za sebe, te je zatražio odštetu od 50.000,00 kn.

Svakomu je jasno da HRT svojom tužbom ili negira liječničku dijagnozu, ili tvrde da su oni koji su na čelu HRT-a sami psihijatrijski slučajevi koji sudu tuže nekoga tko ima istu takvu liječničku dijagnozu.

I onda je slijedilo iznenađenje. Javio mi se 21. 1. 2014. jedan specijalist psihijatrije, sudski vještak iz psihijatrije iz Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Umjesto da optuži HRT zbog nepoštivanja njegove struke, optužen sam ja:

Poštovani akademice Pečariću,

krajnje je neozbiljno da kao matematičar ulazite u procjene o tome tko je psihički bolestan ili ne.

Dr. Anica Biško je ugledna članica Hrvatskoga katoličkoga liječničkog društva, praktična vjernica koja svake nedjelje sa svojim suprugom i troje prekrasne djece ide na Svetu Misu.

Dr. Anica Biško je neosporno stručna i kompetentna da procijeni ima li netko duševnu bolest ili nema.

Kao liječnik-psihijatar, ne smijem govoriti o konkretnom slučaju radi liječničke tajne. Slobodan sam Vas pitati – mislite li da bi takva

osoba poput dr. Biško mogla biti politički instrumentalizirana toliko da nekom čovjeku dijagnosticira paranoidnu shizofreniju?

Odgovorio sam mu:

"Trebali bi ponovno pročitati moj tekst pa točno ustanoviti jesam li ja ulazio u procjenu je li netko bolestan ili nije. Gdje ste Vi tako nešto pronašli u mom tekstu: (ponavljam svoj gornji komentar Jovićeve teksta)

Dakle, komentirao sam samo tvrdnju da je zalaganje za uvođenje smrtne kazne za zločin veleizdaje psihička bolest.

Krajnje je neozbiljno da neki psihijatar ulazi u procjene o tome tko je psihički bolestan ili ne zbog samog predlaganja nekih članaka zakona. A tvrdnja da je sam čin predlaganja zakona nekakva opasnost daleko je od zdravog razuma!

Ako vi stručnjaci doista mislite da je tako nešto duševna bolest, dozvolite mi za pravo da ja kao nestručnjak mislim da su oni koji to tvrde duševni bolesnici, jer koliko mi je poznato u Velikoj Britaniji za taj najveći zločin i jest predviđena smrtna kazna.

Drugim riječima, ako mislite da su svi tamo duševni bolesnici, doista se moramo pitati o vašem duševnom stanju.

S obzirom da su vjerojatno članovi vašeg udruženja i neki moji prijatelji sveučilišni profesori, zbog stava koji Vi zastupate ispada da mi ni njihovo duševno stanje nije jasno:), pa ovo šaljem i njima.

Uvjeren sam, također, da oni znaju i za moju tvrdnju o smrtnoj kazni u Velikoj Britaniji i moj upit: Gdje se jedino na svijetu strožije kažnjava zločin veleizdaje? Naravno u Hrvatskoj. Takve biraju barem 2 puta za predsjednike.

Taj moj odgovor je vjerojatno još opasniji od ovoga za koji se liječi Francišković, pa doista nije prijateljski od mojih dragih prijatelje profesora psihologije što i mene nisu upozorili na tu moju bolest i počeli me već liječiti.

Ako ništa od toga nije po srijedi, tj. nismo baš svi bolesnici, (mada sam ja sigurno najsumnjiviji – imati preko tisuću znanstvenih radova sigurno govori da takav i ne može biti normalan), onda ste

vrlo jednostavno trebali samo konstatirati da Josip Jović nije govorio (ako nije) istinu kada je naveo ovaj podatak o smrtnoj kazni. Ili mi barem objasniti tu razliku između Britanaca i nas s psihijatrijskog stanovišta.

Ovako, ostavljajući to potpuno neraščišćeno, dapače, potpunim zanemarivanjem jedinog fakta na koji sam se ja osvrnuo, doista sami dovodite do toga da se moramo zapitati o ponašanju dr. Biško.

Kako se radi o katoličkom društvu, šaljem ovo i meni dragim biskupima, da mi eventualno objasne u čemu griješim.

Napominjem, doista je žalosno što je sve to krenulo nakon uzajamnog vrijeđana Franciškovića i ministra policije, pri čemu su mnogi već napisali kako je ministar bio mnogo vulgarniji! Je li doista katoličko ponašanje sudjelovati u nečemu što je nastavak te priče?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Naravno ima i drugačijih razmišljanja katoličkih intelektualaca o 'zločinu' spominjanja izmjena zakonodavstva zbog zločina veleizdaje. Slično Vašem reagiranju dobio sam i sljedeće:

Poštovani,

O Marku sam razgovarala s jednim prijateljem novinarom u Italiji. Zove se R. R. i možete ga pronaći na Internetu. On mi je savjetovao da se sakupi jedna grupa ljudi koji bi potpisali pismo Sv. Ocu s molbom da se zauzme za Markovo puštanje ili pravedno suđenje. Ujedno mi je rekao da njemu pošaljem osnovne podatke, a on će vijest proširiti kroz jednu vrlo brojnu katoličku grupu (Comunione e liberazione) koja je raširena po cijelom svijetu a samo u Italiji broji preko 50.000 članova. Trebalo bi se ograničiti na najosnovnije informacije koje ne bi smjele preći jednu stranicu. Što kraće, to bolje, ali da se ipak sve obuhvati. Dakle, nizanje činjenica bez komentara, jer one govore same za sebe. Ja ću rado prevesti na talijanski i poslati."

Naš specijalist i ja razmijenili smo još nekoliko e-pisama. Nisam baš siguran da me je razumio, kao što nisam ni ja njega. Spomenut ću samo ove svoje riječi, kao nekakav završni komentar ovom tekstu:

Dakle, ovo o čemu ja pišem nema nikakve veze s psihijatrijom. Ima veze s čovječnošću, jer treba imati dobar želudac i biti u priči koja je počela uzajamnim vrijeđanjem jednog malog čovjeka i velikog ministra policije! Žalosno je vidjeti kako katolički intelektualci u Hrvatskoj to ne razumiju, a jedan takav u Italiji misli da o tome treba pisati Papi! Bit će mi drago da mi objasnite, kao nestručnjaku, kako je uloga predlaganja smrtne kazne za zločin veleizdaje povezana s psihijatrijom, a nema veze s matematikom i logikom. Zapravo, da doista vjerujete u svoju struku, onda bi Vam problem bio što HRT tuži sudu nekoga za koga Vi tvrdite da je bolestan, a ne moje negiranje prava psihijatrima da pravna tj. politička pitanja uzimaju kao dokaz u svojim dijagnozama. Ponavljam po tko zna koji put: Je li ili nije u svojoj dijagnozi uopće spomenuto pitanje uvođenja smrtne kazne za veleizdaju ili nije. Ili, je li g. Jović govorio istinu ili nije? Ako mi na to pitanje nisu u stanju odgovoriti moji prijatelji profesori psihijatrije, zadržavam sebi pravo imati jako loše mišljenje o načinu na koji se svi vi bavite svojom strukom!

Dnevno.hr, 09. 02. 2014.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/28957-franciskoviceva-borba-protiv-izdaje>

DODATAK**KOMENTAR JOSIP JOVIĆ: KAD JE
POLITIČKA VOLJA IZNAD ZAKONA**

Fenix Vijesti 19/01/2014

Apsolutno nikoga više, poslije najnovijeg razvoja događaja oko izvršavanja europskog uhidbenog naloga, nije moguće uvjeriti kako je pravosuđe u nas neovisno od izvršne vlasti. Nisu, valjda, bez razloga protiv pritisaka na sudove prosvjedovali predsjednik Vrhovnog suda Branko Hrvatin i sudac Županijskog suda Ivan Turudić. Nakon što je Županijski sud u Zagrebu odlučio udovoljiti njemačkom uhidbenom nalogu za izručenje Josipa Perkovića, osumnjičenog za ubojstvo Stjepana Đurekovića, intervenirao je “visoki Vladin izvor”, u čemu su svi prepoznali samog premijera, koji je tu odluku nazvao državnim udarim vođenim pištoljem. Htio je odmah kazati: neće vam to proći. Onda je Županijski sud u Velikoj Gorici u istovjetnom predmetu, samo u odnosu na Zdravka Mustača, postupio suprotno, odbivši nalog i pozivajući se na zastaru.

I kruna svega, na prvu odluku, osim branitelja, žalilo se i Državno odvjetništvo, koje formalno zastupa njemačko tužiteljstvo, a na drugu se odluku nije žalilo i ona je postala pravomoćnom. Da se žalilo na drugu, a ne na prvu odluku Vrhovni bi sud bio u poziciji

donijeti jedinstvenu odluku. Ovako se našao u nemogućoj situaciji. Odluči li izručiti Perkovića legitimirat će nejednakost ljudi pred zakonom, odbije li ga izručiti prekršit će vlastitu pravnu praksu

Pakleni kvartet

Pod cijenu velike kompromitacije ugleda zemlje učinjeno je baš sve da se onemogući jedno suđenje i da se zaštititi jedan sustav s kojim je sadašnja vlast u visokoj mjeri identificirana. Nije samo u pitanju ubijeni Stjepan Đureković, već sedamdesetak emigranata koje više nitko niti ne spominje. Dobro tempirana serija razgovora i tekstova trebala je uvjeriti javnost kako je Udba gotovo izmislila Franju Tuđmana i stvorila Hrvatsku.

Odvjetnik Anto Nobilo zdvaja: pa zar bi Njemačka ili SAD izručivali svoje obavještajce. Ta analogija, međutim, ne stoji. Perković i Mustač nisu optuženi za djela koja su navodno počinili kao pripadnici obavještajnih službi ove, već jedne druge države. Ali zato nismo kolebali izručiti upravo najzaslužnije za obranu zemlje od te druge države. Cijela strategija i taktika, izgleda, pripremljena je u trokutu Milanović- Nobilo-Bajić.

U igru je na koncu ubačen Vinko Sindičić. Kakav pakleni kvartet! Svojom izjavom kako je u Njemačkoj lagao pod pritiskom njemačkog tužiteljstva, tereteći na sudu Pratesa i Perkovića za ubojstvo Đurekovića. Očigledan je rukopis te izjave, koji bi trebao poslužiti kao argument za Nobilovu tezu kako Perkoviću i Mustaču u Njemačkoj nije zajamčeno pošteno suđenje. A jednog notornog Udbinog egzekutora ima se, dakako, čime ucijeniti.

I poslije svega, na žalost, moramo se zapitati bi li procesi protiv Sanadera i Vidoševića, bez obzira na njihov kriminal, bili pokrenuti da nije bilo političkih motiva? I ono najvažnije pitanje: što je ostalo od Hrvatske kao pravne države u kojoj je slijepa politička volja iznad zakona. Ista ta volja pokazala je nevjerojatnu nervozu i agresivnost u odnosu na odluke Ustavnog suda koje joj se nisu sviđjele.

Ima još jedan zanimljiv, skoro prešućen slučaj Marka Franciškovića o kojemu je u nekoliko brojeva Hrvatskog tjednika pisao Vjekoslav Magaš. Ovaj drugi slučaj bitno je različit od Perković-Mustačeva slučaja po težini, po odjecima u javnosti i po tome što je vlast u suprotnim ulogama. U prvom slučaju ona se javlja kao zaštitnik

progonjenih, a u drugom kao progonitelj. A zajedničko im je političko nasilje nad pravom.

Uporaba psihijatrije

Franciškovića je policija u njegovu stanu uhitila nakon dopisivanja putem facebooka s ministrom policije Rankom Ostojićem, u kojemu dopisivanju ni jedna strana nije štedjela onu drugu, u kojoj su obje strane bile podjednako prizemne i vulgarne. Nakon toga je bivši zaposlenik MUP-a, branitelj, nekažnjavani građanin, pisac knjige “Hrvatska knjiga postanka” i otac troje djece odveden na psihijatrijsko vještačenja i pred suca Općinskog suda.

Vještakinja Anica Biško i sudac Marko Benčić ustanovili su kako je Marko Francišković učinio protupravno djelo u stanju neuračunljivosti, kako pati od bolesnih zabluda i paranoidne shizofrenija, kako je opasan jer predlaže smrtnu kaznu za veleizdaju. On je ideolog koji se trudi da građani kroz demokratski proces prihvate njegove vizije, još citira Sveto pismo i protivi se EU. Nije normalan, ali oponaša normalnost!?

S takvom dijagnozom upućen je ravno u Vrapče na prisilno liječenja gdje se nalazi još od kolovoza prošle godine. Praktički nalazi se u zatvoru s torturama kakvima se podvrgavaju luđaci. Pravi let iznad kukavičjeg gnijezda. Specifičnost je ovoga slučaja i u tome da je psihijatrija zloupotrijebljena tako da je čovjek kažnjen bez kazne i zatvoren bez zatvora. Još jedna metoda izvučena iz arsenala totalitarnih režima. I još jedna osobitost. U obranu ljudskih prava ovaj put nije stala ni jedna od brojnih udruga koje su tobože radi toga osnovane i ni jedan središnji medij. Ideologizirane civilne udruge i ideologizirani mediji uvijek će bučno reagirati samo onda kad je u pitanju netko njima ideološko blizak, netko iz njihova kruga, a one druge, koji nam nisu po čudi, neka vrug nosi.

Josip Jović

<http://www.slobodnadalmacija.hr/Novosti/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/233391/Josip-Jovi-Kad-je-politika-volja-iznad-zakona.aspx>

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.

HAZU I PROTUNARODNA VLAST

Tjedan dana u Lahoreu i obrane tri doktorata mojih tamošnjih studenata. Zapravo, to je možda zadnji posjet jer sudbina tog centra nije izvjesna. Kako mi to zvuči poznato – novoj vlasti ne vrijedi ono što su napravili oni prije. Ma, na koju državu me to podsjeća? Valjda ću se sjetiti.

ASSMS je meni bila sjajna škola jer su Pakistanci pozivali strane stručnjake da dođu u Lahore, gdje su na doktorske studije upisivali najbolje umjesto da ih šalju vani. Znamo da se mnogi tako i ne vrate.

Glavni ispitivač je uvijek netko s nekog pakistanskog sveučilišta. Ovog puta (za dva kandidata) to je bio moj bivši doktorand Professor Ghulam Farid koji je na kraju pročitao pjesmu koju je posvetio ravnatelju ASSMS-a i meni. Zapravo drugi dio je bio namijenjen meni pa samo njega dajem (u prijevodu I. Orešić):

VI SADITE DRVO

...

*Među galaksijama Matematičara vi ste tako jedinstveni
koja je ljepota u vašoj taktičnosti, kako je lijepa vaša tehnika
sve dok zvijezde svijetle i sunce izlazi, budite svjesni
da smo mi jako zahvalni i uvijek želimo vaš savjet*

Neka vas posluži zdravlje koje je više od bilo kakvog bogatstva

Vi sadite drvo, drvo neće nikada uvenuti

Lijepo je znati da si napravio nešto vrijedno i pomogao i u nekoj drugoj zemlji. Ima ljudi koji to znaju cijeniti. Tako mi drugi moj bivši doktorand Professor Khuram Ali Khan piše kako je na Workshopu “Advancements in Pure and Applied Mathematics” April 24-25, 2014. COMSATS Institute of Information Technology, Attock Campus poznati pakistanski matematičar prof. Muhammad Aslam Noor rekao:

„Profesor Pečarić je veliko ime. Čast je za Pakistan da je on ovdje. Značajan je njegov doprinos u proizvodnji 15 doktora matematike u Pakistanu. PhD program u ASSMS-u ne košta puno zahvaljujući ljudima kao što je on, jer profesor dolazi ovdje, umjesto da šalje studente u inozemstvo (što bi više koštalo).“

Zašto uopće o ovome pišem? Zapravo sve me to podsjeća na Hrvatsku. Kod nas netko iz MZOSa smisli kriterije izvrsnosti po načelu: netko je izvrstan ako ispunjava uvjet za koji on zna. Sve ono drugo, mnogo vrijednije, o čemu on nema pojma, nije izvrsnost. U drugim državama vjeruju da sam izvrstan. Recimo u Kini prevode na kineski razgovor koji je još 2008. objavljen u jednom međunarodnom časopisu sa SCIE i CC lista s kojim je završen broj posvećen meni zbog mojih zasluga u matematici. U Hrvatskoj nije izvrsnost kada su moji časopisi na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa na 1., 2. i 6. mjestu. Nije izvrsnost kada napravim preko 40 doktora znanosti koji rade po hrvatskim sveučilištima. Nije izvrsnost kada si među nekolicinom matematičara u povijesti s preko 1000 znanstvenih radova. Nije izvrsnost ako imaš 70 puta veći broj radova od onoga koji oni traže itd. itd. Ali jeste izvrsnost ako ispuniš onaj uvjet za koji je negdje našao onaj iz Ministarstva.

A kada već govorimo o znanosti moramo znati da nam s poviješću ide mnogo gore. Tako već sam naslov moje knjige „Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“ nekima baš i nije drag. Komentirajući naslov, admiral Davor Domazet Lošo je na samom predstavljanju knjige ustvrdio da od 1995. godine do danas nitko o tome nije se usudio progovoriti (to posebno izdvajaju i u Hrvatskom tjedniku, 01. 05. 2014.). Nadovezao sam se na našeg admirala ispričavši priču o tom predstavljanju i mojoj Akademiji:

Vjerovali ili ne, zamolio sam da u HAZU pošalju internetom obavijest o ovom predstavljanju. Izgleda da je tako nešto izazvalo pravu paniku. Da se našalim – pitam se jesu li me izbacili iz Akademije što sam se usudio tako nešto napraviti. A zapravo, Akademija je s Miloševićevom izjavom mnogo ranije trebala upoznati hrvatsku javnost, a ne ja!

http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/17509-predstavljena-knjiga-akademika-pecarica-hrvatski-genocid-napravili-zeceve-od-srba.html#disqus_thread

Zvonimir Hodak u svojoj kolumni HAZU je predaleko od toga da reagira na primitivizam jugonostalgičara (Dnevno.hr., 28. 04. 2014; 7Dnevno) spominje HAZU u svezi s tim predstavljanjem::

Dana 24. travnja o.g., nazočio sam prezentaciji nove knjige akademika Pečarića "Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba". Predstavljanju knjige u dvorani Udruge specijalne policije nazočio je veliki broj onih koji se nisu preplašili već samog naslova akademikove knjige. Naime, dio naslova nije proustaška provokacija, kako bi to mogli pomisliti Zoran Pusić i Vesna Teršelić, nego doslovni citat blagopočivajućeg Slobodana Miloševića izrečen na sjednici Vrhovnog savjeta obrane Jugoslavije 14. 08. 1995.g., nakon operacije Oluja.

Meni je upalo u oči kako na prezentaciju knjige akademika Pečarića nije došao nijedan član HAZU, nijedan od akademika, čak ni oni koji se prikazuju kao osobe koje misle slično kao akademik Pečarić. Zamislite npr.: da je Stipe Mesić napisao knjigu o tome kako je rušio (navodno) Jugu, koliko bi se akademika, na čelu sa Silobrčićem i Rudanom, našlo na tom predstavljanju. Svojedobno je Stipe, kao renomirani gospodarstveni stručnjak, održao svoje legendarno predavanje pred prepunom dvoranom HAZU o putevima

izlaska Hrvatske iz gospodarskih problema (to predavanje spominje i Vjekoslav Kršnjak u 7Dnevno, 02. 05. 2014., J.P.). Svi nazočni akademici su otvorenih usta slušali Stipino predavanje, sigurno zbog novih pogleda, a nikako zbog ideološkog istomišljeništva ili ne-daj-Bože poltronstva. Očekivali su možda da ih Stipe nauči ponekom gospodarskom triku, kao recimo kako pozajmiti lovu od Slovenca, kojeg prije toga odlikuješ najvišim hrvatskim odlikovanjima, za kupnju stana na elitnoj lokaciji u Zagrebu. Znam neke prijatelje koji bi također, da su bili na Stipinoj poziciji, odlikovali Slovenca i za znatno manji iznos pozajmice.

Uglavnom Pečarićevim kolegama akademikima-zečevima ni traga ni glasa. Međutim, zato je predsjednik JAZU, oprostite HAZU...

Istine radi, jedan akademik je bio nazočan na predavljanju, a više njih se ispričalo (osobno sam poslao pozivnice samo nekim kolegama akademikima). Evo jedne isprike:

Poštovani gospodine akademice,

Najljepše Vam zahvaljujem na pozivnici. iznimno mi je žao što ne ću moći nazočiti predavljanju Vaše vrijedne i, u ovome vremenu, prevažne knjige. U vrijeme predavljanja moram biti u Opatiji na otvaranju trodnevnog simpozija kojemu predsjedavam. Čestitam i srdačno Vas pozdravljam,

Hodakova usporedba s Mesićevim predavljanjem je izvrsna. Zapravo, dok je bio predsjednik Mesića su zvali u HAZU da održi predavanje i o povijesti, koje je proteklo u pokazivanju nepoznavanja problematike o kojoj je govorio (jedan od organizatora mi je poslije rekao kako je imao 18 bitnih netočnosti). Za razliku od Mesića, moju knjigu „Srpski mit o Jasenovcu“ tiskao je svojevremeno Hrvatski institut za povijest, tadašnji direktor me je zvao da sa Sveučilišta pređem u njegov institut, a na kraju je i Akademija organizirala dogovor s Žerjavićem i kolegom Bilandžićem oko izjave Akademije o broju žrtava u Jasenovcu. Tražio sam nazočnost i onih koji drugačije misle, što je prihvaćeno. Naravno, poslije su se predomislili. Žerjavić je sam napisao izjavu. Odbio sam je potpisati. Danas smo svjedoci koliko besmislica o Jasenovcu može izgovoriti, opetovano, predsjednik vlade Milanović (i ne samo on), dok s druge strane konačno će istinski hrvatski povjesničari znanstveno prići

proučavanju logora Jasenovac, za razliku od dosadašnje isključive uporabe u antihrvatske svrhe. O tome posebno treba pročitati intervju s povjesničarem dr. Sc. Stjepanom Razumom *Dokazat ćemo da su u Jasenovcu partizani svoje zločine podmetnuli ustašama*.

<http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/17566-s-razum-dokazat-cemo-da-su-u-jasenovcu-partizani-svoje-zlocine-podmetnuli-ustasama.html>

Moju knjigu o Strosmayeru (suautorica A. Pečarić) tiskala je Akademija, a na simpoziju o njemu, koji je organizirala Akademija, pozvan sam za jednog od predavača (tiskana je i knjiga sa Simpozija).

Dakle, ponešto sam i u povijesti napravio, a Mesić nije ništa. Njemu daju predavanja, a meni odbiju slanje pozivnice. Valjda iz straha da nešto više ljudi ne dozna o Miloševićevoj izjavi o zečevima, tj. o hrvatskom genocidu pravljenja zečeva od Srba. Vjerovali ili ne.

Evo kako je to izgledalo:

Dana 22.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Šaljem Vam ponovno pozivnicu za promociju moje knjige s citatom Slobodana Miloševića s kojim bi hrvatsku javnost trebala upoznati Akademija, a ne ja. Molim također da mi ubuduće, po bilo kojem pitanju kada su u pitanju hrvatske teme, ako ne možete osobno odgovoriti Vi, zadužite nekoga tko se barem malo razumije u ono o čemu govori. Akademik ... to sigurno nije. Nisam odavno čuo ništa tako glupo kao njegovu tvrdnju da su Srbi, dok sam živio tamo, bili moji sunarodnjaci. Možda bi nekim akademikima doista Vi trebali održati tečaj o takvim temama.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Smiješno mi je zašto je akademik ... imao potrebu uspoređivati moj rad sa svojim. Objasnite mu da to nije jednostavno kada se radi o različitim oblastima. Jedini, kakav takav pokušaj je napravljen za časopise (prema Scopusu). Vidim da je njegov časopis na 12. mjestu a moja tri su ispred njegovog: na 1., 2. i 6. mjestu.

Dana 24.4.2014. 14:41, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani Predsjedniče HAZU,

Inače, već sam pisao o ovakvim velikosrpskim porukama, samo iz vremena Slobodana Miloševića. Začudilo me je da toga imamo i danas, u Hrvatskoj i u HAZU! Naime, u vrijeme neposredno prije rata pričala mi je jedna moja stara Kotorka kako ju je jedna prijateljica, s kojom je to bila od djetinstva i cijeli život su išle jedna drugoj u kuću, uvjerala da smo mi Hrvati iz Boke zapravo Crnogorci, jer je Boka u Crnoj Gori. Dakle potpuno istovjetno tvrdnji akademika ... da su mi dok sam bio u Beogradu tamošnji Srbi bili sunarodnjaci. Moja Kotorka je rekla prijateljici: Znači li to da su i Srbi iz Knina zapravo Hrvati?

I prijateljica joj nikada više nije došla u kuću.

Ako je stav akademika ... stav HAZU, bilo bi bolje odmah promijeniti ime u SAZU.

*S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić*

P.S. Nadam se da ću Vaš stav dobiti prije same promocije jer se priča izvrsno uklapa u ono o čemu govori moja knjiga!

Odgovor još nisam dobio! Vjerojatno se netko ljuti zbog SAZU (Srpska akademija znanosti i umjetnosti – da bi se razlikovali od one u Beogradu), a ne smeta im ovo o sunarodnjacima kao izvornoj Miloševićевой tvrdnji. Zanimljivo je vidjeti kako Hodak spominje „JAZU, oprostite HAZU“, a ja SAZU.

Odgovor mog kolege podsjetio me je na Hodakov navod tvrdnje Anrahama Lincolna: "Bolje je šutjeti i biti smatran budalom nego progovoriti i odagnati svaku sumnju!" Kao da nije pokušao uvrijediti me s tvrdnjom o mojim sunarodnjacima napisao je:

Dana 24.4.2014. 11:46, ... je napisao

Poštovani,

Lijepo Vas molim moje računalo više ne opterećujte svojim dopisima.

Najljepše zahvaljujem,

Odgovorio sam mu:

Dana 24.4.2014. 12:47, Josip Pečarić je napisao:

Poštovani,

Naravno, drago mi je znati da ne moram. Mi Hrvati Vam volimo kad o nekome pišemo poslati i njemu da to zna. Ne iza leđa. Nisam ni mislio da će te naučiti što znači biti sunarodnjak.

Lijep pozdrav,

Međutim, Hodak je još eksplicitniji u novoj kolumni (Dnevno.hr, 05. 05. 2014.):

Dobio sam dvije packe nakon osvrta u prošloj kolumni na ulogu i djelovanje HAZU. Naravno, prihvaćam drugarsku kritiku i fleksibilan, kakav već jesam, ostajem čvrsto kod svojih ranijih stavova. Međutim, prateći preko interneta što se zbiva kod naših komšija u Srbiji još sam se jednom uvjerio u svemirski utjecaj njihovih akademika. Oni ne zovu opskurne političare na namještena predavanja već, kao s Olimpa, šalju jasne političke smjernice svojoj političkoj eliti. To su radili još 1987. g., 1990., 1991., pa su nastavili eto i do danas. "Otac nacije", književnik i akademik Dobrica Čosić je u beogradskom tjedniku "Nedjeljnik" bio brutalno iskren: "Srbi. Kosovo smo izgubili. Pomirite se s time. I točka." Kad to kaže poznati akademik, onda je to tema koja se danima vrti po cijeloj srpskoj javnosti. Dobrica naime, smatra kako Srbija više ne smije ratovati jer za to više nema ni biološki, ni patriotski potencijal. Smatra kako je njihova zadnja nada Putin, a ne Merkelica. Sjećam se kraja osamdesetih kad je SANU, na čelu sa Dobricom, bio uvjeren kako će Srbi, nakon Cerske bitke, napokon dobiti i jedan rat. Stoga je razumljiva euforija koja je tamo zavládala nakon pada Vukovara. Linija Virovitica, Karlobag, Zadar i Karlovac činila se tada gotova stvar, samo ako se na brzinu sredi ustašoidne nenaoružane Hrvate. Međutim, kao i obično u povijesti ratovanja, došao je puš-puš dan iliti 5. kolovoza 1995. g. Potom traktorijada, zečevi... ostalo sve znamo. Iako im to tada nije odmah bilo sasvim jasno, ali tog su dana ostali bez Krajine u Hrvatskoj, a nešto kasnije i bez Crne Gore i Kosova. Zanimljivo je kako danas, idejni začetnik cijelog tog osvajačkog plana, rezignirano obavijestava srpsku javnost kako Srbija više nema ni biološki ni patriotski potencijal za rat. Za to vrijeme se naše političke elite i dalje naprežu iz petnih žila kako bi komšijama pomogli da ih nekako prošvercuju u EU da se u tom Kosoricinom eldoradu ne osjećamo mentalitetno usamljeni. Što mislite koga će Srbi poslušati: Dobricu Čosića ili Vesnu Pusić i Josipovića? Ako i uđu u EU, bojim se da to ne bude kao Putinov trojanski konj. Gledajući geostrateški, to i nije tako loše za samu Srbiju. U toj bi trgovini "utržili" Republiku srpsku. Prema tome,

dobro ih savjetuje "otac nacije" da nema više ratovanja jer su Srbi bolji trgovci nego ratnici. Čak je i Sloba proglasio hrvatske Srbe u Krajini zečevima. Da Pusička pred otprilike tri godine nije onako neoprezno uletjela u deal Kosorice i Pupovca, Srbi bi već danas u istočnoj Slavoniji imali mnogo perspektivniju Zajednicu općina negoli je to bila SAO Krajina. Dokaz: nije sve u ratovima, nešto je i u lažima, kako je to napisao svojedobno "otac nacije" u svojim "Deobama". A laž je uvijek velika napast.

Znam da mnogi optužuju HAZU. Ali moramo znati i to da je prvi pravi udarac današnji režim dobio od nje (neizbor Goldsteina). Poslije toga je došla i dr. Reisman (kao potpora proganjanjoj Karolini Vidović Krišto) i prvi referendum. A nadamo se i drugi. Moramo znati da je i Akademija podijeljena kao i cijelo društvo. A osuda predsjednika Stožera za obranu hrvatskog Vukovara Tomislava Josića otvoreno pokazuje o kakvom se režimu radi.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/121824-hodak-za-dnevno-hr-otkriva-tko-je-iza-kulisa-kaznio-tomislava-josica-da-bi-usutkao-stozer.html>.

Ili to što bez posljedica za bilo koga zdravog Marka Franciškovića drže u ludnici.

<http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/najnovije-vijesti/10603-pobjeda-razuma-i-istine>

<http://narod.hr/hrvatska/pozadina-slucaja-franciskovic-je-oholost-samovolja-ranka-ostojica/>

Spomenimo i slučaj kada ministar lažno optuži Josipa Šimunića za uzvikivanje „fašističkog“ pozdrava ZA DOM SPREMNI nakon utakmice u Maksimiru između Hrvatske i Islanda. Suočena s istinom FIFA odustane od optužbe da se radi o fašističkom pozdravu, ali ostane pri tvrdnji da je tim pozdravom Šimunić izazivao rasnu mržnju. S obzirom da je pozdrav skraćeni pozdrav od ZA DOM SPREMNI UMRIJETI, očito je da FIFA sada tvrdi da je rasizam to što su Hrvati spremni za svoj dom (državu) umrijeti. Ako to nije rasizam, što je? A Vlada šuti na očitu uvrijetu cijelog naroda (zamalo nisam napisao NJIHOVOG). Gdje u svijetu imamo vlast koja u svakoj prigodi ističe svoju mržnju prema „svom“ narodu?

<http://www.dnevno.hr/sport/nogomet/121549-fifa-odustala-od-dokazivanja-da-je-za-dom-spremni-fasisticki-pozdrav.html>

I konačno, lako je Dobrici Ćosiću tvrditi da Srbi više ne smiju ratovati kad to umjesto njih radi vlast u Hrvatskoj predvođena predsjednikom Josipovićem.

Zato, kada razmišljate o HAZU, nemojte misliti samo na ove kakav je kolega o kome sam gore pisao. Uvijek se sjetite da je član HAZU bio i akademik Smiljko Ašperger, koji je upravo umro u svojoj 94. godini života. Potpisao je mnoga naša otvorena pisma (bio je i jedan od prva tri potpisnika Pisma VSUN-a o rasističkim presudama našim generalima u Haagu, a jednom mi je rekao kako bi ga bila sramota nepotpisati neko otvoreno pismo ako su ga potpisali akademik Aralica i ja) i Hrvatska mu je uvijek bila u srcu i u mislima! Uz akademika Paara najzaslužniji je i za moj izbor u HAZU (tada je bio tajnik II. razreda). Jedan kolega ga je tada, zbog moje knjige „Borba za Boku kotorsku“ upitao.

- Bi li Ti napisao knjigu o Boki kotorskoj.
- Bih, kada bi znao, odgovorio je.

Kolega je nastavio:

- Pa zašto on piše o bleiburškim žrtvama?
- A zašto se smije pisati o onim žrtvama prije, a o bleiburškim ne? Zna li kolega, da je tri člana moje obitelji stradalo na Križnom putu?

Počeo sam s matematikom, pa da s njom i završim. U nizu lijepih uspomena na kolegu Ašpergera, spomenut ću još samo njegova uvjerenja da kada potpisujem naša otvorena pisma moram staviti i to da sam matematičar:

Svaka čast nama ostalima, ali matematika je ipak matematika!

Dragi Smiljko, neka Ti je laka hrvatska zemlja.

Akademik Josip Pečarić

7Dnevno, 09. 05. 2014.

Dnevno.hr, 10. 05. 2014.

Glas Brotnja, 10. 05. 2014.

**PROPADE IM CRVENA HRVATSKA,
ZAGREB, 2015.**

**JOSIPOVIĆ JE GLUP ILI BOLESTAN U
GLAVU?**

Vjerovali ili ne – čitam na portalu Dnevno.hr:

Josipović otvoreno: ‘Jovića sam morao smijeniti. Trebao mi je pomagati, a ne voditi paralelnu politiku’

Dakle, Josipović sam za sebe kaže ili da je glup ili bolestan u glavu, dakle nešto slično onome što je on rekao za istinske sveučilišne profesore. Čovjek je poslije pet godina shvatio da mu Jović vodi paralelnu politiku.

Za razliku od njega koji tako nešto tvrdi za samoga sebe mi u HNES-u (i ne samo mi) ne mislimo da je Josipović glup ili bolestan, već sprovodi velikosrpsku politiku, a Jović je samo Josipovićev glasnogovornik. A to se svuda u svijetu naziva veleizdaja! Zapravo, kako su konstatirali profesori Tomac i Jurčević, članovi Predsjedništva HNES-a, Josipović doista govori o sebi:

Josipović uvredama izazvao neviđen skandal: ‘Tužit ćemo crvenog predsjednika, finog pijanista koji se služi prljavim sredstvima’

A poznato je da je LAŽ najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Zato se u Josipovićevim tvrdnjama lako prepoznaje njegovo velikosrpsstvo, pa čak i po pitanju korištenja laži:

Dejan Jović nije smijenjen: Dogovorom između Pusičke i Josipovića nagrađen boljom pozicijom!

Ideologija koja je pobila najviše Hrvata nazivala se JUGO-KOMUNIZAM.

Već sam pisao kako mi je žao ovih današnjih srpskih sluga, na čelu s Josipovićem. Ono si odrasli na pričama kako su im roditelji ubijali Hrvate. A oni jadnici ne mogu. Imaju vlast, imaju medije u rukama, ali ne mogu (masovno) ubijati Hrvate. Mora im se čovjek sažaliti. Sve to imaju, ali su sitni u odnosu na svoje roditelje. Pa čak nisu uspjeli sačuvati one koji su to mogli od izručenja Njemačkoj.

Istina, otvoreno su se povezali s Velikom Britanijom koja podupire svom snagom velikosrpsku politiku.

Istina, znaju političke neistomišljenike strpati u ludnicu kao sto je to bilo s Franciškovićem, a sada Josipović daje sličan naputak za profesore Tomca i Jurčevića.

Još kada su zatvorili u ludnicu Marka pisao sam kako je poznato da je u Velikoj Britaniji za zločin veleizdaje predviđena smrtna kazna (Dnevno.hr,09. 02. 2014.). Kako su mi prijatelji sveučilišni profesori iz psihologije, pisao sam:

“Uvjeren sam, također, da oni znaju i za moju tvrdnju o smrtnoj kazni u Velikoj Britaniji i moj upit: Gdje se jedino na svijetu strožije kažnjava zločin veleizdaje? Naravno u Hrvatskoj. Takve biraju barem 2 puta za predsjednike.

Taj moj odgovor je vjerojatno još opasniji od ovoga za koji se liječi Francišković, pa doista nije prijateljski od mojih dragih prijatelja profesora psihologije što i mene nisu upozorili na tu moju bolest i počeli me već liječiti.”

I sada i doslovno imamo tu priču: predsjednik optužen za veleizdaju slao bi u ludnicu kolege sveučilišne profesore koji su kao znanstvenici uradili mnogo mnogo više od njega.

Jesam li trebao držati jezik za zubima. Možda je crveni predsjednik zaboravio da su osim ubijanja njihovi očevi slali ljude u ludnicu, pa sam ga ja podsjetio na to. Ajme meni!

Glas Brotnja, 08. 10. 2014.

MOŽE LI IZDAJNIK VOLJETI SVOJ NAROD?

Postoji li zemlja u kojoj predsjednik mora uvjeravati narod te iste zemlje da ga voli? Naravno, to je Hrvatska. Na Facebook profilu Predsjednika RH piše:

“Svi mi jednako volimo Hrvatsku. Priče o tome da netko poput mene ne voli domovinu nisu točne i niti na njih pristajem. Ja vas molim, zajedno sa ljudima koji vas predstavljaju, budimo zajedno i učinimo sve da nam domovina radi i živi dobro”.

Dovoljno je pročitati jedan od mnogobrojnih komentara pa da čovjeku sve bude jasno. Naime, Ksaver je napisao:

Tako i pedofili imaju "ljubavi" prema djeci.

(<http://narod.hr/hrvatska/predsjednikovo-dokazivanje-ljubavi-prema-domovini-na-facebooku-izazvalo-lavinu-kritika/>)

Josipoviću su samo riječi i ostale da bi uvjerio glasače da voli hrvatski narod, jer djela pokazuju nešto suprotno od toga. On voli jedan drugi narod s kojim je hrvatski narod nedavno bio u ratu, a mnogi kolumnisti i publicisti su ga proglasili predvodnikom u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2.

Zapravo je zanimljivo da se Josipovićevo reagiranje sjajno uklapa u naziv moje knjige “Ako voliš Hrvatsku svoju”. U velikom djelu knjige pišem i o onima koji ne vole Hrvatsku, na prvom mjestu o Josipoviću. Na promociji knjige prof. dr. sc. Zdravko Tomac je kazao:

Josipović ne samo da ne voli hrvatski narod, on ga prezire.

(<http://narod.hr/kultura/tomac-josipovic-ne-samo-da-ne-voli-hrvatski-narod-ga-prezire-u-srbu-rekao-kako-je-crvena-zvijezda-petokraka-kapa-partizanka-simbol-demokracije-slobode-ljubavi/>)

Sve to samo potvrđuje koliko je bio u pravu Hrvatski nacionalni etički sud kada je kao prvog veleizdajnika optužio Josipovića.

A Marcus Tullius Ciceron reče, kako me je podsjetio Branko, *Izdajnik je kuga:*

Nacija može preživjeti svoje budale, čak i preambiciozne. Ali ne može preživjeti izdaju iznutra. Neprijatelj pred vratima grada je manje zastrašujući, jer on je poznat i nosi zastavu otvoreno. A

izdajnik se kreće slobodno unutar zidina grada, njegov lukavi šapat nalazi puta i do najviših, vladarskih odaja. Jer izdajnik se ne prepoznaje kao izdajnik - on govori jezikom bliskim žrtvama, on ima njihovo lice i njihove argumente, on se obraća slabosti koja leži duboko u srcu svakog čovjeka. On razgrađuje dušu nacije, on u potaji potkopava temelje grada, on inficira političko tijelo tako da se više ne može braniti. Manje se treba bojati ubojice. Izdajnik je kuga. Je li Ciceron vjerovao da će netko poput Josipovića biti i predsjednik svoje države? Zanimljivo je kako Josipović nagrađuje najvišim ordenima, a Vlast daje ogromna sredstva upravo onima koji dokazano rade protiv hrvatskog naroda. Tako je HNES proglasio Vesnu Teršelić nepoželjnom osobom u RH, a Josipovića i nju posebno izdvaja i Stožer za obranu hrvatskog Vukovara u svom priopćenju ZAŠTO PROSVJEDUJU BRANITELJI?

Josipović, Milanović, Matić i klika godinama ogromna sredstva usmjeravaju Vesni Teršelić, Documenti i REKOMU- kako bi izjednačili žrtvu i agresora.

A Stožer izravno spominje Josipovića u dijelu:

Hrvatski predsjednik, Ivo Josipović, uputio je 27. 12 2011. godine Ustavnom sudu podnosi zahtjev za ocjenu ustavnosti Zakona o ništetnosti pojedinih pravnih akata Srbije U zahtjevu piše da Zakon narušava ustavno pravo branitelja iz Domovinskog rata na obranu u mogućem kaznenom postupku zbog ratnih zločina, da ih izlaže pravnoj nesigurnosti i da im uskraćuje mogućnost da u suradnji s nadležnim tijelima Republike Srbije otklone neosnovane optužbe. U stvari nas je htio ostaviti bez ikakve zaštite od Srbije. Sve je prošlo bez reakcije ministra Matića.

Nije slučajno da je to isto dano kao 9. točka ETIČKE OPTUŽBE ZA VELEIZDAJU PROTIV IVE JOSIPOVIĆA, PREDsjedNIKA REPUBLIKE HRVATSKE:

9. Autoritetom predsjednika Hrvatske zatražio je od Ustavnog suda Republike Hrvatske ocjenu ustavnosti Zakona o ništetnosti određenih pravnih akata pravosudnih tijela bivše JNA, bivše SFRJ i Republike Srbije.. Dakle, Ivo Josipović je s najvišeg mjesta vlasti u Hrvatskoj proučio: "Slažem se da vojni sudovi JNA sude i presuđuju hrvatskim braniteljima, slažem se da Srbija aktivira te optužnice.

To što i Stožer posebno ukazuje na ovo baš u trenutku kada Josipović ide prosvjednicima pred Ministarstvo obrane pokazuje kako su i oni svjesni koliko ih “voli” Predsjednik RH (cijelo priopćenje Stožera dano je u Prilozima).

A na tu “ljubav” sjajno je ukazao prof. Tomac komentirajući svoj odnos prema Josipoviću. Naime, Tomac je smatrao da djeca ne trebaju odgovarati za grijehе svojih roditelja. Naime, otac Ive Josipovića bio je 1971. godine na Savkinoj strani i kao takav otišao u Karađorđevo. Od tamo se vratio kao pripadnik one druge strane. Postavili su ga za predsjednika Komisije koja je kažnjavala Savkine pristaše, pa je tako kroz njegove ruke prošlo desetak tisuća ljudi koji su pozatvarani, otpušteni s posla i sl. Kada je Josipović izjavio da je upravo njegov otac bio uzor za njegovu Novu pravednost, Tomcu je postalo jasno što nas čeka. A kao predsjednik Josipović je dosljedno slijedio novu pravednost svoga oca. A Tomac je počeo govoriti o tome. Kao član HNES-a sastavio je i optužnicu protiv Josipovića, na što ga je Josipović iz silne ljubavi prema hrvatskom narodu proglasio (zajedno s prof. dr. sc. Josipom Jurčevićem) luđakom i bolesnikom. (Kao što su iz silne ljubavi prema hrvatskom narodu svog političkog protivnika Marka Franciškovića strpali u ludnicu i zdravog ga osam mjeseci liječili od šizofrenije.) Prof. Tomac je i autor knjige CRVENI PREDSEDNIK, koja će biti predstavljena u utorak 28. 10. 2014.

Sada kada su izbori pred vratima sjetio se Josipović i branitelja, pa čak i toga da je normalno da predsjednik RH voli hrvatski, a ne da više voli srpski narod. Kao što je tata Ante u Karađorđevu “progledao”, evo “progleda” i njegov Ivo.

Kao zna da nije normalno da agresori imaju pravo suditi onima koje su napali i od kojih su poraženi. Kao nekakav je profesor na Pravnom fakultetu, pa bi trebao znati. A nije znao. I na to ga podsjećaju i iz Stožera i HNES. A i mi smo ga na vrijeme upozoravali PROSVJEDOM ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET koji smo jos 8. listopada 2011. uputili Predsjedniku Hrvatskog sabora i saborskim zastupnicima (Prosvjed je dan u Prilozima). Ali tada mu je na pameti bila samo NOVA PRAVEDNOST TATE ANTA.

Doista, jedino nam ostaje upitati se:

MOŽE LI IZDAJNIK VOLJETI SVOJ NAROD?

Glas Brotnja, 27. 10. 2014.

Dragovoljac.com, 28. 10. 2014.

DIKTATURA U TRI SLIKE

PRVA SLIKA: UHIĆENJE LUKE KOZINE

U tekstu *Čavoglave*, Hrvsvijet, 06. 08. 2013. narugao sam se uhićenju Luke Kozine zato što je bio jedan od 5000 onih koji su zviždali Predsjedniku Vlade u Kninu. Za Predsjednika je još gore što je ta bedastoća bila udarna vijest na svim TV dnevnicima. Radi li se o bedastoći? Ili jednostavno boljševici ne znaju drugačije? Pita li se s pravom Tihomir Dujmović:

*Autor: Tihomir
Dujmović*

*Dnevno.hr, 09. kolovoz a
2013.*

SLIJEDE LI MASOVNA UHIĆENJA?

Jer poruka tih uhićenja je slijedeća: izađete li na jesen masovno na ulice i počnete zviždati premijeru i njegovoj politici, masovno ćemo vas hapsiti dragi moji Hrvati! To je prava poruka ovog uhićenja. Širenje straha. Policija koja je uhitila jednog prosvjednika ista je policija koja je nedavno obavila premetačinu stana Marka Perkovića Thompsona tražeći trofejni kalašnjikov s kojim je pucao po četnicima ovog rata.

Oh, kako ne mogu bez verbalnog delikta funkcionirati, kako ne znaju bez državnog nasilja, kako ne umije bez sile egzistirati, kako je zapravo u same temelje tog svjetonazora ugrađena praiskonska mržnja prema protivniku i prema suparniku? Onom drugačijem! Onaj tko jednostavno drugačije misli i to na glas kaže! Nisu li još od Pariške komune, tog njihovog Starog zavjeta, komunisti uvijek i svugdje pokazivali da se s neistomišljenicima jedino znaju silom obračunati? Što je Oktobarska revolucija negoli krvavo nasilje? Što je Staljinova borba protiv kulaka negoli pogrom protiv bogatih seljaka? Bleiburg? Hebrang? Đilas? Goli otok? Hrvatsko proljeće? Tenkovi u Pragu 68., tenkovi u Mađarskoj 1956., Poljska 81.? Ništa drugo negoli niska brutalnog, golog nasilja! Usput govoreći, obožavam velikog, ogromnog, nenadmašnog književnika Miroslava Krležu

i prezirem jadnog, mizernog i prestrašenog druga Krležu koji je davao ključni intelektualni alibi svom tom nasilju!

Kako je Radmanov HTV izrezao zvižduke iz Knina

No, kako komunisti ne mogu iz svoje kože čak ni 2013., hrvatska policija pod dirigentskom palicom SDP-ovog ministra policije uhitila je u Kninu čovjeka koji je zviždao premijeru Milanoviću! A u prvim vijestima Radmanova HTV-a izrezan je svaki zvižduk u tom prilogu! To je to nasljeđe Radmanove TV Zagreb na koju je tako ponosan! I oni su Europa? I oni su nas vodili u Europu? I oni razumiju što je Europa? Pa dajte mi jednu jedinu zemlju u kojoj policija u Europi uhićuje nekoga tko zviždi premijeru? Godine 2013.! Ali u hrvatskom prijevodu, uhititi nekoga 2013., to znači 1946. pucati mu u glavu, to znači 1971. baciti ga u zatvor. To je isti mozak! To je suštinski isti postupak kao kad je Račanova partijska krema bacila u zatvor Vladu Gotovca, gdje ga je dočekaao stražar riječima koje valja zapamtiti: 'Jebo pas mater onome tko te živog meni doveo!' To je partijski tretman neistomišljenika jer Vlado Gotovac tada nije bio ništa drugo. On je samo mislio drugačije od Ivice Račana. Uhititi 40 godina kasnije nekoga tko je zviždao SDP-ovom premijeru, to znači čvrsto stajati uz odar politike Ivice Račana 70-ih godina! To znači najaviti masovna uhićenja već sutra. Jer poruka tih uhićenja je sljedeća: izađete li najesen masovno na ulice i počnete zviždati premijeru i njegovoj politici, masovno ćemo vas hapsiti, dragi moji Hrvati! To je prava poruka ovog uhićenja. Širenje straha. Policija koja je uhitila jednog prosvjednika ista je policija koja je nedavno obavila premetačinu stana Marka Perkovića Thompsona tražeći trofejni kalašnjikov s kojim je pucao po četnicima ovog rata.

Tko to čuva eksploziv u podrumu jedne ogulinske sedmerokatnice?

No, ista ta policija vrlo je škrt na priopćenju o tome da je baš na Dan domovinske zahvalnosti u jednoj ogulinskog sedmerokatnici odjeknula snažna eksplozija, buknuo požar te da je u podrumu iz kojeg je sukljao gusti dim pronađen arsenal

oružja i eksploziv koji je cijelu zgradu mogao dignuti u zrak! Naime, u Hrvatskoj Zorana Milanovića jednako u zatvoru provodi čovjek koji mu je zviždao kao i onaj koji je osumnjičen za ovu fotokopiju Al Qaede! Nema istraživačkog novinarstva o ovome, nema televizijskih kamera koje to zanima! Za Hrvatsku Zorana Milanovića ova misteriozna eksplozija na sveti hrvatski dan, eksplozija koja je zamalo digla u zrak stotinu ljudi u jednoj ogulinskoj sedmerokatnici, jednako je teška kao trofejno oružje Marka Perkovića Thompsona! I on se čudi da mu se zviždi u svetom hrvatskom gradu Kninu?

Čemu se čudi Zoran Milanović?

On se čudi nakon ovakvog kolapsa gospodarstva s kojim pojma nema što raditi da mu se zviždi? On se čudi da mu se zviždi nakon što je petljao s onom izjavom da je Domovinski rat bio neka vrsta građanskog rata poput onaj u Finskoj? On se nečemu čudi nakon što smo zakrtili odnose s Njemačkom ni oko čega drugoga negoli oko izručenja udbaških nalogodavaca za likvidacije hrvatskih emigranata? I oni nas vode u Europu? I oni razumiju što je Europa? Ovakva neokomunistička Hrvatska ne može nikamo i nema baš nikakve budućnosti! Pogledajte uostalom medije u takvoj Hrvatskoj. Na Dan domovinske zahvalnosti Jutarnji list kao i Novi list nisu doslovno imali niti jedan jedini tekst koji bilo što govori o tom državnom prazniku. Lažem, imali su svaki po jedan tekst: rekaciju Beograda na Oluju! Jesu li to hrvatske novine uopće? Ima li u svijetu primjera da dnevni tisak niti jedne riječi ne objavi o najvećem državnom prazniku jedne države? Koja je to onda njihova domovina i država ako se ne klanjanju pravom rođendanu države u kojoj žive?

Je li uistinu Račan davao dopuštenja za likvidacije emigranata?

Kakav je to dnevni tisak i kakvi su nam to mediji da nakon izjave Antuna Vrdoljaka u Večernjem listu kako je : '...odluke o (udbaškim) likvidacijama donosio Izvršni komitet Centralnog komiteta Saveza komunista iz republike iz koje je čovjek u kojega

će se pucati. A onaj tko će pucati mora biti njegove narodnosti...Ivica Račan je bio sekretar izvršnog komiteta Centralnog komiteta SK Hrvatske....'. Na upit novinara koliko je tada bio utjecajan otac predsjednika Josipovića, Tonči Vrdoljak u Večernjem listu izrijekom odgovara: "On je bio član Izvršnog komiteta Centralnog komiteta SK Hrvatske!". Vrdoljak ne može biti jasniji, on izrijekom optužuje Račana da je po logici ove funkcije davao ključne dozvole za likvidacije hrvatskih emigranata te navodi da je u tijelu koje je takve odluke donosilo sjedio i otac današnjeg predsjednika republike Ive Josipovića! I niti jedan jedini medij u Hrvatskoj nije krenuo tragom te informacije! Ima li boljeg dokaza da živimo u informativnom logoru? Jer, ili Tonči Vrdoljak laže i fantazira ili smo mi na tragu velikog hrvatskog Watergatea! Naime, ako je točno što govori Vrdoljak onda je Ivica Račan bio ključni nalogodavac likvidacija hrvatskih političkih emigranata, onaj pečat bez kojega se pištolji za te akcije ne bi ni punili! Ako je doista izvršni komitet CK SKH donosio odluke o likvidacijama onda moramo vidjeti tko je sve bio član tog komiteta, što arhive govore o tome, koje su sve likvidacije blagoslovili, kada, kako i zašto. Ali, istraživačko novinarstvo svoje cijevi ne okreće na tu temu! Glavaš, Norac, Brodarac, Oluja, Medački džep, tu se svaki kamen okreće da se pronađe kakav dokaz o zločinu, ali nakon ovakve Vrdoljakove optužbe brže bolje se gura pod tepih istina o krvavoj komunističkoj prošlosti. Današnji mediji su u tom zataškavanju dokaza o jednoj zločinačkoj organizaciji od kapitalne važnosti.

Hoće li Partija uzeti cijelu državu kao taoca u slučaju Perković?

No, ulaskom Hrvatske u Uniju mijenja se okvir u kojem živimo. Njemački ultimatum, da do 23. kolovoza, Vlada mora ukinuti lex Perković ne dopušta uzmak. Nisu taj datum slučajno odredili, to je naime europski dan sjećanja na žrtve svih totalitarnih i autoritarnih režima. Ako pak bivši komunisti uzmu cijelu Hrvatsku kao taoca u ovom pokušaju da se rasvijetli zločinačka strana komunističkog sustava i odluče da dobijemo

čak i financijske sankcije od Unije, ali da ni pod koju cijenu ne izruče Perkovića, mi ćemo se već na jesen naći na pragu građanskog rata. Razumije li uopće Zoran Milanović kakva odgovornosti stoji na njegovim leđima ili on od svoje drčnosti, arogantnosti i bahatosti uopće nije pri punoj svijesti?

SLIKA DRUGA: UHIĆENJE MARKA FRANCIŠKOVIĆA

Vjerojatno je javnosti manje poznato da je uhićenju Luke Kozine prethodilo jedno drugo uhićenje:

Autor: Z. K. Dnevno.hr, 03. kolovoza 2013

Nakon burnih prepiski s ministrom Ostojićem uhićen je Marko Francišković?

Bivši kandidat za gradonačelnika Zagreba i član Udruge 'Pravednik', Marko Francišković, doveden je u prostorije PU zagrebačke zbog, navodi, komentara upućenih ministru unutarnjih poslova Ranku Ostojiću na službenoj Ostojićevoj Facebook stranici. Dovođenje Franciškovića potvrdila i dežurna glasnogovornica PU zagrebačke Gordana Dušanić

(...)

Činjenica protiv koje se ne može je ta da je Francišković odveden u policijsku postaju zbog njegova sna o vješanju Ranka Ostojića koji je objavio na upravo toj stranici. Samim time što su pridali važnost tome potvrdili su da je stranica službena te da se u burnoj svađi s Franciškovićem nalazio ili Ostojić ili netko na nižoj administrativnoj dužnosti. Cijelu prepisku možete još uvijek pogledati na ovoj Facebook stranici.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92346-foto-nakon-burnih-prepiski-s-ministrom-ostojicem-uhicen-je-marko-franciskovic.html>

KOMENTAR ANTE MIKIĆA

Nepodnošljiva lakoća privođenja

*Ni sam ne znam zašto, no čitajući ovih užarenih ljetnih dana vijesti o pritvaranju kninskog zviždača Luke Kozine te, nešto ranije, privođenju i jednomjesečnom pritvaranju Marka Franciškovića zbog prijatnji na Facebook zidu ministra Ranka Ostojića, na pamet mi pada ona zastrašujuća Nietzchova misao o vječnom vraćanju, o kojoj na početku svog romana *Nepodnošljiva lakoća postojanja* promišlja češki klasik Milan Kundera. Ako je nešto jednokratno i prolazno, o tomu onda i ne treba voditi puno računa. No, kad se neka ružna i opasna pojava počne ponavljati, postaje 'lišena olakšavajuće okolnosti svoje prolaznosti' te se pretvori u 'blok koji straši i traje a njena (njegova) glupost postat će nepopravljiva'.*

Kad je prije tjedan dana policija pokucala najprije na vrata Franciškovićevih roditelja a onda, dan poslije, i samog Marka, što je većina medija popratila na način da je priveden čovjek koji je doma držao arsenal oružja, stvar još uvijek nije mirisala na to nesretno 'vječno vraćanje'. No, dva dana poslije, na Dan pobjede u Kninu, ta ponovno probuđena policijska revnost kad god se netko usudi, makar i samo verbalno, dirnuti 'one gore', počet će dobivati obrise pojave 'bloka koji straši'. Jer vijest o policijskom privođenju u Knin doseljenog Sinjanina Luke Kozine zbog javnog fućkanja i hukanja predsjedniku Vlade morala je, barem one malo starije, neodoljivo podsjetiti na nešto već viđeno: na vrijeme kojega su prije dvadeset i kusur godina već proživjeli i za kojega su bili uvjereni da se više neće vratiti. Čovjek je priveden u policijsku postaju i tamo satima držan pod ključem zbog glasnog negodovanja protiv jednog političara na javnome skupu! Ako to nije pojava vrijedna osude i opreza, što onda jest?!

Stup srama

No, da stvar bude još i gora, umjesto javne osude takvog policijskog postupanja barem od strane dežurnih zaštitnika demokracije, ljudskih prava i sloboda (čast izuzecima koji su se

udostojali oglasiti i tako prekinuti svoje ljetne praznike), u dijelu medija uslijedilo je nešto sasvim drugo: nemušti i već viđeni pokušaji da se te 'zviždače' proglasi ološem vrijednim svake osude, pa onda valjda i policijske represije. To su, imali smo prilike čitati, ljudi koji ne poštuju ni državu ni njene institucije i blagdane; rušitelji 'gori od Martića'! Fućkanje premijeru u tom suptilnom pokušaju medijske manipulacije odjednom postaje ravno veleizdaji i rušenju države i njenog ustavnog poretka. Pa što onda takvi rušitelji drugo i zaslužuju, nego da ih policija u marici spremi na sigurno! Da sâm premijer Milanović nije naslutio kako bi ta policijsko-medijska hajka za njega mogla postati i kontraproduktivnom, te se njegov ured promptno oglasio protiv Kozininog pritvaranja, u obranu temeljnog prava na slobodu toga do jučer anonimnog sinjskog branitelja, bez obzira na (ne)primjerenost njegova kninskog istupa, jedva da bi stao itko relevantan.

Kad čovjek sve to skupa vidi i shvati, onda mu više ni ono uhićenje i pritvaranje 'do zuba naoružanog' Marka Franciškovića više ne izgleda sasvim nesporno. Jer, sine ti odjednom, pa ni njemu policija nije upala u stan zbog naoružanja koje je tamo navodno držao, nego zbog nečeg sasvim drugog. Ona mu je upala u stan zbog Facebook svađe s ministrom policije Rankom Ostojićem. Da, baš svađe, a ne prijetnje kako se to službeno obrazlaže. Jer Franciškovićeve pisanije o sanjanju ministra koji visi na Trgu bana Jelačića, kad čovjek malo bolje razmisli, i nisu baš neka prijetnja vrijedna osvрта, a kamoli pokretanja cijelog represivnog aparata. Pa iste je 'prijetnje' isti taj Marko ranijih godina, čak i putem televizijskoga programa, upućivao i predsjednicima Mesiću i Josipoviću, premijerima Milanoviću i Kosor i kome sve već ne, poručujući im kako će, kad dođe na vlast, ukinuti smrtnu kaznu i suditi svim tim 'veleizdajnicima'. No, sve su dosadašnje Franciskovićeve kandidature neslavno propale, a i te njegove prijetnje zajedno s njima. Po čemu bi to onda baš ista takva 'prijetnja' ministru Ostojiću bila vrijedna tako opsežne policijske akcije? Pa, ni sam ministar nije ju shvatio ozbiljnom. Jer da jest, ne bi se s Franciškovićem na svom profilu upustio u svađu

rječnikom kojeg se nijedan kočijaš ne bi postidio, spominjući mu i oca i Papu, uvlačeći u nju sasvim bespotrebno i neprimjereno i klečanje i ispoljedanje...

Selektivna sloboda mišljenja

No, kad je prije 5 godina predsjednika Foruma mladih SDP-a u Dubrovniku Nikšu Klečka policija privela jer je mislila da je upravo on na Facebooku tadašnjega premijera Sanadera u jednoj fotomontaži okitio nacističkim obilježjima, isti je taj ministar Ostojić tadašnji postupak policije ocijenio kao 'represiju i neprihvatljivo ponašanje', dodavši kako ljudi, 'bez obzira na to jesu li pripadnici neke stranke, imaju pravo slobodno izražavati svoje stajalište'. Osobito na društvenim mrežama koje su, kako je tada pojašnjavao, 'mjesto gdje ljudi mogu demokratski sučeljavati svoja stajališta'. Tadašnji pak predsjednik Foruma mladih SDP-a Davor Bernardić u otvorenom je pismu ravnatelju policije poručio: 'Željeli bismo vidjeti privedene nasilnike, lopove, silovatelje, ubojice, pripadnike organiziranog kriminala koji ugrožavaju sigurnost građana, a ne privođenje nedužnih građana zbog verbalnog delikta'. Danas, međutim, dok Marko Francisković u remetinačkom pritvoru ispašta zbog svojih nerealnih snova a Luka Kozina čeka da mu se odrapi neka kazna, možda čak i zatvorska, jer se usudio hučati na premijera, isti taj Ostojić uživa negdje u hladu Bjelolasice ili priobalja (gdje su ga smjestili novinari 'kreteni'), a od Bernardićeve negdašnje zabrinutosti za ponovno uvođenje verbalnog delikta ni traga ni glasa.

*Tko zna, nastavi li policija ovim tempom privoditi i pritvarati sve one koji se malo glasnije zamjere nekom ministru ili premijeru, te tako postanu prijetnjom 'državnoj stabilnosti', možda nam nedavno promaknuće u potpredsjednika Vlade upravo ministra unutarnjih poslova, a ne nekog političkog barda iz resora gospodarstva i državnih financija, i ne bude izgledalo tako nelogično i slučajno. Jer, kolikogod se bardovi poput **Slavka Linića** ili **Miranda Msića** trudili pokrpati zjapući državni proračun i reformirati zamrlo tržište rada, u slučaju njihova neuspjeha za stabilnost vlasti možda bude važnije računati na beskompromisnu potpredsjedničku odanost onoga*

tko se bavi policijom, negoli onih koji se bave proračunskom i radno-mirovinskom politikom. Pa nam - ne dao Bog! – i ova aktualna brzopotezna privođenja i pritvaranja budu izgledala tek kao mačiji kašalj u usporedbi s onim što bi nam policijsko-represivni sustav, u očuvanju ugleda i sigurnosti onih na vlasti, još mogao prezentirati.

<http://www.tportal.hr/komentari/komentatori/279202/nepodnosi-iva-lakoca-privodenja.html>

SLIKA TREĆA: HOĆE LI UHITITI I SVE SUTCE?

JOSIP JOVIĆ: CRNE TOGE I BIJESNI MINISTRI

Hrsvijet, 06. kolovoza 2013.

Na početku demokratskih promjena svima su bila puna usta vladavine prava i pravne države, koju bi trebalo razumjeti kao jednakost građana pred zakonom, kao neovisnost sudstva u odnosu na izvršnu i zakonodavnu vlast te kao vlast zakona i prava nad bilo čijom subjektivnom voljom. Sudovi bi se morali držati zakona bez obzira na različite interese i utjecaje, pa i bez obzira na eventualne društvene okolnosti i posljedice, po onoj, koju ne treba shvatiti baš doslovno, fiat justitia pereat mundus.

Nije zalud božica pravde prekrila oči rukom. No dogodilo se u ovoj zemlji, u kojoj sve nekako ide zlo i naopako i čiju sudbinu u svojim rukama drže sve lošiji od lošijih, da ili poučak o pravnoj državi nije shvaćen, iako je jednostavan, ili pak njegova primjena mnogima ne ide u račun, o čemu svakodnevno možemo posvjedočiti.

Pritisci na sudove

Ustavni je sud ozbiljno razbjesnio ministra prosvjete Željka Jovanovića, osporivši mu nekoliko akata koje je pod firmom reforma obrazovanja iznjedrilo njegovo ministarstvo. Pa su tako pali pravilnik o izboru za znanstvena zvanja, odluka o usklađivanju udžbenika s novim (još neverificiranim)

pravopisom te program spolnog odgoja u školama. I umjesto da se pokrije ušima i prihvati mišljenje Ustavnog suda, Jovanović se na njega žestoko obrušio inatski inzistirajući kako od zamišljenih programa, pravilnika i odluka neće ni za mrtvu glavu i ni za jedno slovo odstupiti. Tko je taj sud da remeti njegove genijalne zamisli, njegovo životno remek- djelo! Suce naziva crnim togama i povezuje ih s crnim mantijama s jasnom aluzijom na «klerofašizam», što je puno teže od uvrede koju je njemu uputio Zdravko Mamić.

Diskvalificirajući ih kao eksponente bivše vlasti, poručuje kako uskoro slijedi izbor novoga sastava i kako će u Ustavnom sudu onda zasjesti moralniji, stručniji i profesionalniji suci. Drugim riječima, tamo će doći naši ljudi, koji će donositi odluke kako mi želimo. Drugi primjer izrazitog pritiska na sudove prezentirao je Slavko Linić reagirajući na odluku suca Trgovačkog suda da zatraži mišljenje o ustavnosti Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Suca je nazvao kravom (tek nakon retoričke pauze svetom) «koju nećemo štittiti», što se može lako protumačiti kao prijetnja gubljenjem radnog mjesta.

Reagirajući na jedan prijedlog o ocjeni ustavnosti prije nego se čulo mišljenje Ustavnog suda, Linić zapravo pokazuje kako je i sam svjestan neustavnosti spomenutog zakona koji njemu kao ministru financija daje ogromnu moć da neka poduzeća spašava, a neka, već prema svom afinitetu, utapa. Taj isti vlasnik trinaestmetarski duge barke, evo prozvan i zbog primanja mita, u jednoj je TV emisiji priznao kako se zatvaraju kafići zbog stotinjak neregistriranih kuna, ali ne i trgovački lanci kad ih se ulovi sa stotinjak milijuna kuna blagajničkog viška.

Iako ni jedan ni drugi, ni Linić ni Jovanović, nemaju nikakvo pravno obrazovanje u stanju su dijeliti lekcije sucima najviših sudova. To je ta prepotencija i umišljenost koju proizvodi politički položaj, dajući pojedincima, osobito onima s nešto umanjenom sposobnošću rasuđivanja i samokontrole i u zemljama nerazvijene političke kulture s baštinom revolucionarnog terora, osjećaj svemoći i sveznanja i iluziju

kako mogu diktirati ne samo društvene, nego i prirodne zakone i tumačiti ih po svojoj volji.

Individualni zakoni

Primjera ima još na bacanje. Zahtjev za raspisivanjem referenduma o definiciji braka kao zajednice muškarca i žene, s potpisom sedamsto tisuća birača, cijeli je politički vrh nastojao relativizirati ocjenom kako je riječ o agresiji jedne manjine (Zoran Milanović), osobnim stavom kako bi trebalo omogućiti istospolne brakove (Ivo Josipović) ili pak mišljenjem kako je referendum samo savjetodavni, a ne obvezujući mehanizam odlučivanja (Vesna Pusić), unatoč onome što eksplicite piše u samom Ustavu.

Predsjednik je Odbora za Ustav Peđa Grbin pak otvorio mogućnost promjena samog Ustava prije raspisivanja referenduma kako referendum ne bi bio obvezujući. Uz staru praksu stalnih izmjena zakona svakom promjenom stranke na vlasti i proizvoljnog tumačenja pojedinih odredbi, pa i samog Ustava, što unosi pravnu nesigurnost i nered, u novije je vrijeme afirmirana praksa donošenja zakona za jednog čovjeka.

Nije u pitanju samo tzv. *lex Perković* već i najavljeni novi zakon o kazalištima kako bi ministrica kulture Andrea Zlatar Violić mogla za šefa zagrebačkog HNK postaviti Velimira Viskovića, ili pak prije godinu dana usvojeni Zakon o HRT-u koji je omogućio instaliranje Gorana Radmana na čelno mjesto ove kuće na kojemu se, usput rečeno, i nije proslavio.

Prćkanje po imovini iznimno i nelegalno materijalno obogaćenih bijednika, kojih nije tako velik broj da ih se ne bi moglo pripuniti za babino zdravlje, izrazito je selektivno, ovisno o političkoj pripadnosti i moći. Ili jedan banalniji slučaj. Sportski menadžer priveden je i optužen nakon što je na radiopostaji uvrijedio navodno na nacionalnoj osnovi jednog ministra, ali kad književnik-novinar jednog patološkog ubojicu proglasi prototipom pravog Splićanina i Hrvata ništa se neće dogoditi.

Josip Jović / Slobodna Dalmacija

VELEIZDAJA

Sjećate li se Snježane Pavić? To je ona „novinarka“ koja je 16. studenog 2012. objavila u Jutarnjem listu članak:

Sudac Meron danas će pročitati konačnu presudu Hrvatskoj dr. Franje Tuđmana

Pogledajte npr.:

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=25167:jutarnji-list-mora-odgovarati-za-veleizdaju-&catid=43:glas-hrsvijeta&Itemid=151

Člankom je, zapravo, najavila želje hrvatskih vlasti da se osude generali Gotovina i Markač, a zapravo – kako autorica i kaže – konačno presudi Hrvatskoj. Time je autorica prokazala veleizdajničku politiku današnjih hrvatskih vlasti. Umjesto da joj zabrane pisati ona sada piše o – vjerovali ili ne – napadima na tu vlast za veleizdaju.

Komentar njenog teksta (*Snježana Pavić – četnikuša, jugoslavenuša ili sponzoruša?*)

možete naći na:

http://www.hrsvijet.net/index.php?option=com_content&view=article&id=28763:snjeana-pavi-etnikua-jugoslavenua-ili-sponzorua&catid=43:glas-hrsvijeta&Itemid=151

Npr., ona kaže:

„Tko su ljudi koji izdajicom zovu čovjeka izabranog većinom glasova građana ove zemlje, ljudi koji, dakle, većinu Hrvata smatraju izdajicama jer ne glasaju po njihovoj volji? To su ljudi koji sebe zovu hrvatskim domoljubima, i mi smo im to dopustili. Prepustili smo im monopol na domoljublje i dali im pravo da oni odmjeravaju naš patriotizam, da vrijeđaju svakog tko ne misli isto kao i oni, pa makar bio rođen nakon 1980.“

Jadna je ova vlast kada je brani „novinarka“ koja ne zna kako većina izašlih na izbore nije većina građana, ali je sjajno što baš takva „novinarka“ brani vlast od optužbi za veleizdaju. Tako se samo potvrđuje da su te optužbe točne, a svi znamo da ISTINA NAJVIŠE BOLI.

Kako je moguće sprovesti Velikosrpski Memorandum 2 u Hrvatskoj osim sprovođenjem strahovlade, hapšenjem ljudi, natjeravanjem sudaca da sude kao poslije Drugog svjetskog rata i sl.

O toj veleizdaji ostat će zapisano puno toga, ali – čini mi se – najviše u pismu kćeri svom poginulom ocu:

Dragi moj tata, ne znam kome da se obratim u ovom svijetu pa ti pišem pismo putem našeg portala HERCEGOVINA.info. Iako sam bila mala kada si nas napustio, ono što mi je ostalo u sjećanju jeste tvoje domoljublje, uniforma i krunica koju ti je dala pokojna baka kada si otišao u rat. Sjećam se i toga da smo zbog prokletog rata morali otići iz svoga doma u izbjeglištvo. Iako sam bila dijete dobro se sjećam i onoga dana u šibenskom hotelu kada sam te posljednji put vidjela. Rekao si mi: Zlato moje kada naša Hrvatska bude slobodna uživat ćemo u ovom istom Šibeniku, Slavoniji, kao i u našoj Hercegovini kod bake i dida. Sjećam se i maminih suza kada si odlazio i tvog mahanja iz nekog maskirnog vozila. Dvadesetak dana nakon toga došla je najtužnija vijest na svijetu za mene i mamu, a ona je glasila da si poginuo, ili kako je to onda bilo popularno reći da si život položio na oltar domovine.

Nakon toga se puno toga ne sjećam, u mojoj glavi nastala je praznina isprekidana slikom majke kako plače u kutu sobe gledajući obiteljske albume i tvoje fotografije. U našu kuću u Slavoniji se nismo nikada vratili, mama je poslije rekla da ne bi mogla živjeti bez tebe u našem starom domu. Isuviše je tamo uspomena vezanih za tebe, pa smo odlučile (mama je odlučila) da idemo babi i didu u Hercegovinu.

Jedno vrijeme sam dragi tata bila ponosna kada su u školi govorili da smo slobodni zahvaljujući našim braniteljima koji su dali život za tu slobodu, a ja sam znala da si taj branitelj upravo ti. U to vrijeme sam često pričala sa tvojom slikom u odori Hrvatske vojske koja se nalazi na centralnom mjestu u našoj sobi. Živjela sam tih dana i godina u uvjerenju da smo slobodni

upravo zahvaljujući tebi, te da mi živimo tvoj san o slobodnoj i neovisnoj Hrvatskoj.

Dragi tata to se sve se sada promijenilo. Sada ja da bi došla do našeg Šibenika moram čekati na granici države za koju si ti poginuo i po nekoliko sati. To i nije najveći problem , čekaju i ostali pa tako i ja, ali problem je što je naša sloboda i neovisnost dana u ruke strancima. Dragi tata oni koje si ti nazivao miševima izašli su iz svojih rupa i sada prodaju naša blaga i našu neovisnost. Dragi moj tata suviše dugo sam to skrivala od tebe, ali evo danas ti moram reći da država za koju si se borio i poginuo više ne postoji. Dragi tata tvoje zlato ne uživa u slobodi jer jednostavno slobode nema, prodali su je judini sinovi. Ovi pismo ti pišem nakon Dana pobjede i Dana branitelja, i stidim se onih koji pričaju o tebi i svih onih koji život dadoše za državu da bi je ti isti sada pretvorili u svoje vlasništvo. Cijeli dan sam moj dragi tata jučer proplakala zbog tih koji su pogazili sve naše svetinje.

Dragi tata još bih ti puno toga pisala, al vjeruj da nemam snage. Ljubi te i voli tvoje jedino zlato.

Da, miševima izašli su iz svojih rupa sada prodaju naša blaga i našu neovisnost. Možda je preblago reći da je to veleizdaja, zar ne?

Josip Pečarić

Hrsvijet, 10. 08. 2013.

Glasilo Župe Svetog Duha Tisno, Velika Gospa 2013, objavljen završni dio teksta pod naslovom *O stanju u društvu.*

PRILOG:

NA OTVARANJU CESTE

THOMPSON: U ČAVOGLAVAMA NEMA NEPOĆUDNIH SIMBOLA

– Svi koji dolaze u Čavoglave znaju da tamo nema nepoćudnih simbola i da su takve optužbe smiješne – poručio je Thompson.

Piše: **Slavica Vuković**

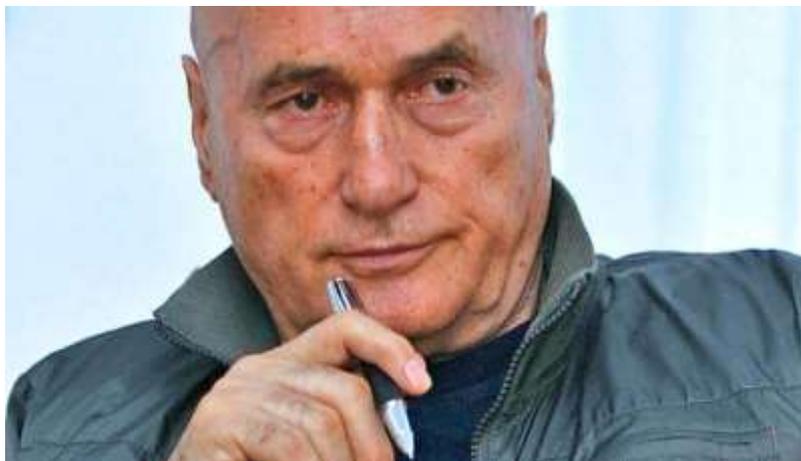
Pjevač Marko Perković Thompson u petak je bio na otvaranju rekonstruirane lokalne ceste LC 65057, na dionici Čavoglave – Crivac. Goran Pauk i Zlatko Ževrnja, župani šibensko-kninski i splitsko-dalmatinskim, otvorili su cestu koja je do uređenja bila makadamski put, a prolazi Šibensko-kninskom i Splitsko-dalmatinskom županijom pa su obje financirale rekonstrukciju. – Slavimo spajanje dvije županije novom cestom koja nije bitna samo zbog naše proslave Oluje 5. kolovoza.

Ta cesta koja spaja Čavoglave i Crivac, most je između dvije županije. Puno će nam pomoći već ove godine tijekom proslave jer ljudi se više neće morati voziti makadamom – izjavio je Marko Perković Thompson nakon otvorenja ceste. Dužina novoasfaltirane ceste je oko 2,6 kilometara.

Širina asfaltnog kolnika je 5 metara, a širina bankine je metar. Napravljen je i kompletna vertikalna i horizontalna signalizacija. Pripreme za veliku proslavu Oluje, kaže Thompson, teku odlično. Osim njega i benda, nastupaju Miroslav Škoro, Mate Bulić i bend Slavonija. Na najave iz policije kako će snimati skup i sankcionirati one koji budu isticali ustaška obilježja, Thompson je rekao neka rade svoj posao.

– Svi koji dolaze u Čavoglave znaju da tamo nema nepoćudnih simbola i da su takve optužbe smiješne – poručio je Thompson.

FRANCIŠKOVIĆ U HODAKOVIM TEKSTOVIMA

**TOMAC I JURČEVIĆ U HODAKOVOM
UREDU: TUŽIMO PREDSEDNIKA
JOSIPOVIĆA, NAZVAO NAS JE LUĐACIMA I
BOLESNICIMA**

15/10/2014

U Josipoviću čući Mesić, a sada ga štiti imunitet. Kada mu prođe mandat, mi ga teretimo. Imamo previše dokaza za inkriminaciju, izjavio je odvjetnik Zvonimir Hodak.

Odvjetničkom uredu Zvonimira Hodaka ugledni prohrvatski nastrojani intelektualci prof. dr. sc. Josip Jurčević te prof. dr. Zdravko Tomac podnijeli su tužbu protiv aktualnog predsjednika Ive Josipovića. Sporna im je kleveta koju je predsjednik iznio na njihov račun nazvavši ih javno luđacima i bolesnicima. U Hodakovom uredu prisutan je bio i dugogodišnji predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva Zvonimir Šeparović koji se također obratio javnosti. Progovorio je u ime Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta čiji je predsjednik, a koji je formiran u lipnju ove godine o čemu je dnevno.hr prvi pisao.

Za njega, veleizdaja i nebriga za naše prostore i narod izvan Hrvatske te obezvrjeđivanje Domovinskoga rata i optužbe Hrvatske i hrvatskoga naroda za ustašku zmiju pojave su koje valja osuditi. Posebno se osvrnuo na djelatnike u Uredu predsjednika stavljajući akcent na Budimira Lončara zaslužnog za embargo na oružje u jeku rata. Među optužbama Etičkog suda nedavno se našlo ime predsjednika Josipovića kojega je to očito do toga stadija zasmetalo da je dvojicu prohrvatski nastrojenih intelektualaca proglasio luđacima i bolesnicima. Osim što je neprimjereno da takva izjava dolazi iz usta predsjednika republike, dodatnu težinu ovoj situaciji daje činjenica da je Ivo Josipović profesor i pravni stručnjak, a u javnosti se prezentira i kao ugledni glazbenik. S druge strane dvojac Jurčević i Tomac ni po čemu, pa tako niti po obrazovanju nije iza njega stoga je evidentno da se po uhodanom komunističkom sistemu ljudi s oportunističkim mišljenjima nazivaju i proglašavaju luđacima.

“Josipovićeva izjava je nemila pojava. Neka mu Bog oprosti, mi etički ne možemo”, poručio je Šeparović zamjerajući predsjedniku što je njegove kolege nazvao umobolnicima.

Profesor Tomac također je progovorio na ovom susretu naglašavajući da je u svojem dugom životnom vijeku doživio svašta,

pa tako i uvrede. Na mnoge od njih nije reagirao, ali predsjednikova ureda je teška. Upravo zato tužba će pokazati što se krije iza pozlate koju su hrvatski mediji stvorili oko predsjednika Josipovića, koji prema profesorovim riječima nije dostojan biti predsjednikom hrvatskoga naroda. “Bilo bi katastrofalno kada bi Josipović opet bio izabran za predsjednika jer su se samo za vrijeme staljinizma oportunisti proglašavali luđacima”, rekao je Tomac. Nazivajući ove uglednike luđacima i bolesnicima predsjednik se obrušio na cijelo Sudište, a u svojem ranijem djelovanju na njegovo vrijeđanje hrvatski narod je ionako navikao. Osim uvreda na račun Domovinskog rata narodu natura crvenu ideologiju dok se istodobno na Pantovčaku okružio ekipom koja radi suprotno hrvatskim interesima.

“Krivotvorine je prihvatio kao svoj zadatak i zbog svega bi trebao odustati od mandata”, ogorčeno zaključuje Zdravko Tomac.

I profesor Jurčević složio se s Tomacem naglašavajući da je Hrvatska demokratska država, ali nije siguran u kakvom društvu živimo obzirom na to da javno nije moguće progovarati o veleizdaji. Nije upitan samo Josipović već cijeli sustav koji je nedavno intelektualca Marka Franciškovića zdravoga strpao u umobolnicu. U svojem sarkastičnom stilu javnosti se obratio i Hodak koji je slučaju dao svoj obol.

– U Josipoviću čuči Mesić, a sada ga štiti imunitet. Kada mu prođe mandat, mi ga teretimo. Imamo previše dokaza za inkriminaciju – najavio je.

Ovom odlučnom koraku ne treba previše dodavati jer dobro je znati da se hrvatski intelektualci malim, ali sigurnim koracima počinju buditi i boriti. Da je to uistinu tako potvrđuje i veliki broj uglednih profesora koji su došli dati potporu svojim kolegama.

Dnevno.hr

>>Josipović uvredama izazvao skandal: ‘Tužit ćemo crvenog predsjednika, finog pijanista koji se služi prljavim sredstvima’

>>Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Josipović, Pusić, Mesić i Pupovac ne rade u interesu hrvatskoga naroda i države

RADMAN DOBIO SUD BEZ DOKAZA JER JE HRVATSKO PRAVOSUĐE RETARDIRANO

06/03/2015

Tvrdnja da je bio suradnik KOS-a za Radmana ne može biti sramota jer je u širem smislu on bio dio tog sustava. Ne znam zašto mu duša pati, kaže odvjetnik Knezović

Nepravomoćna presuda sutkinje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Romane Hukelj, u korist Gorana Radmana, u sporu u kojem je Radman zbog duševnih boli tužio Marka Franciškovića, dopredsjednika udruge Pravednik, izazvala je dosta pažnje i brojne reakcije javnosti piše Direktno.hr

Nedoumice i pitanja izazvalo je obrazloženje presude u kojoj sutkinja Hukelj tvrdi da je Marko Francišković iznio neistinu kada je rekao da je Radman bivši i daljnji suradnik KOS-a. Pitanja otvara i to što sutkinja, po svemu sudeći, nije uzela u obzir okolnost da Radman na sudu nije govorio istinu kada je kazao da je snimljenu Franciškovićevu izjavu preko Youtube-a vidjelo čak 700.000 ljudi.

Radman na sudu nije govorio istinu

Radman, prema informacijama koje posjedujemo, nije uspio dokazati da je taj video vidjelo toliko ljudi. Francišković je sutkinju upozorio da Radman ne govori istinu, jer je spomenuti video vidjelo znatno manje osoba (oko 100.000 pogleda), no sutkinja to nije uzela u obzir pri izricanju presude.

Kako, dakle, sutkinja zna da je Franciškovićeve tvrdnja neistinita kada je istu informaciju napisalo na desetina hrvatskih novinara i kada te napise Radman nikada nije demantirao te kada je Hrvatski list prije nekoliko godina objavio (navodno) svjedočenje Radenka Radojčića, nekadašnjeg visokopozicioniranog djelatnika KOS-a, u kojem je Radmana povezo s tajnom službom bivšeg režima? Kako poznati hrvatski odvjetnici komentiraju presudu u korist Radmana te što misle jesu li na sudu prevagnule činjenice ili ideologija, upitali smo Zvonimira Hodaka i Matu Knezovića.

Hodak: Hrvatski suci sude u korist onih koji imaju moć

”Sutkinja je morala po službenoj dužnosti dati jednoj od stranaka da dokaže tu izjavu o suradniku KOS-a. Radojčić je izjavio da je Radman suradnik KOS-a, pa je Radman trebao donijeti dokaz da nije. Sutkinja je trebala po službenoj dužnosti pozvati bivše agente KOS-a koji bi potvrdili da Radman je ili nije bio njihov suradnik. No, hrvatski suci su uvijek skloni nomenklaturi koja je na vlasti. Budući da je Radman praktički na vlasti, dobiva sud bez ikakvih dokaza. S druge strane, Vici Vukojeviću su sudili zbog silovane žene koja se nije ni rodila. Mislim da ulaskom u EU nismo riješili problem pravosuđa, jer i dalje imamo retardirano pravosuđe. Očito je da je ovakva presuda donijeta samo zato što se radi o Goranu Radmanu, čovjeku koji je na čelu Hrvatske radio televizije i koji stoga ima veliku moć”, ističe odvjetnik Zvonimir Hodak te dodaje da i ova presuda dokazuje da je pravosuđe i dalje hrvatska rak rana.

Knezović: Ne razumijem zašto ga duša boli?

Nijansu drugačije razmišljanje ponudio nam je Mate Knezović, odvjetnik i predsjednik Obiteljske stranke.

”Ne znam zašto je Radman tužio Franciškovića kada je on uistinu bio dio tog sustava. Osobno ne znam je li bio suradnik Kontra-obavještajne službe u Jugoslaviji, ali znam da je bio dio komunističkog jugoslavenskog sustava. Zato nije ni važno je li, ili nije bio dio tajne službe. Tvrdnja da je bio suradnik KOS-a za njega ne može biti sramota jer je u širem smislu bio dio tog sustava. Ne znam onda zašto mu duša pati kada je, kao nositelj Titove štafete, bio vrhunski svećenik vjere u druga Tita. To su činjenice”, podvlači odvjetnik Mate Knezović.

JEDVA SMO RASPUSTILI ‘USTAŠOIDNE’ TUĐMANOVE GARDIJSKE BRIGADE, A SAD BI KOLINDA NAŠU MLADEŽ OPET U VOJSKU, ZAŠTO?

06/04/2015

Tuđman je pao u nemilost židovskog, a time i svih drugih važnih lobija kad je napola u šali izrekao da mu “fala Bogu” žena nije ni Srpkinja ni Židovka, dok je Mesić stekao veliku naklonost istih lobija kad je izjavio da mu žena “fala Bogu” nije Hrvatica. Odbor za ljudska prava Europarlamenta ovih dana je odlučio izbaciti iz komisijinog prijedloga mogućnost da se teret dokazivanja prebaci na obranu. Naglašeno je da se na temelju presumpcije nevinosti nikome neće moći predbaciti krivnja prije pravomoćne presude. O tome govori i čl. 28. Ustava RH. **Jednostavnije: ne dokazuje se nevinost, nego se isključivo dokazuje krivnja.** Sjetite se briljantnog pravnika Stipe Mesića koji je slao stručne poruke Vladimiru Zagorcu neka se vrati u RH te neka na sudu dokaže svoju nevinost. Dobro, dok je Stipe studirao pravo, još nije bilo afere “Index“... Intenciju Odbora za ljudska prava, da se na temelju tzv.

presumpcije nevinosti nikome ne može predbacivati krivnju prije pravomoćne presude, prva je shvatila i podržala Ivanka Toma u Večernjaku. Ivanka se dugo druži i zato kuži pravo. Ogorčena je slučajem Glavaš i sva je u čudu zašto se suci ponekad zapitaju kako se osjećaju Glavaševе žrtve. Kaže premudra Toma: “A suština je u tome da je Glavaš osuđen za strašne ratne zločine u kojima su žrtve bili civili“. Ivanka se istesala kao novinarka u Jutarnjem pa se i dandanas kod nje osjeća utjecaj lijevih senatora progresivnog novinarstva Davora Butkovića, Jelene Lovrić, Mladena Pleše i drugih boraca protiv deset godina mraka te stvaranja države Hrvatske.

Ajmo polako da Ivanka shvati: Glavaš je prvostupanjskom presudom osuđen na deset godina zatvora. Vrhovni sud Hrvatske je tu presudu za ratni zločin potvrdio, ali je djelomično usvojio Glavaševu žalbu na visinu kazne. Smanjio je kaznu s deset godina na osam godina zatvora. Rješavajući Glavaševu ustavnu tužbu, Ustavni je sud ukinuo drugostupanjsku odluku Vrhovnoga suda tako da danas postoji samo prvostupanjska presuda Županijskoga suda u Zagrebu. Ona od deset godina. A o tome i govori odluka Odbora za ljudska prava Europarlamenta. Dok nema pravomoćne presude, ne može se nikome predbacivati kazneno djelo. Ivanka misli da može. Pa ta će presuda i tako jednoga dana postati pravomoćna, a Glavaš je osuđen za strašne ratne zločine. Bez pravomoćne presude!!! Ivanka očio ne “šmeka“ Ustavni sud. Čudi se kako se sud upustio odlučivati o pitanjima koja nisu u nadležnosti Ustavnoga suda. To je, misli ona, ”preispitivanje dokaznog postupka i utvrđivanje činjenica u sudskom postupku.“ A što je sa “jednakošću oružja“ o kojem Ustavni sud itekako mora odlučivati, a što je vezano uz utvrđivanje pravno relevantnih činjenica. No, Ivanka je u nečemu u pravu. To je “hrvatski pravni specifikum”. Da Ustavni sud nije tako munjevitio reagirao i nakon 4,5 godine ukinuo drugostupanjsku presudu Vrhovnoga suda, Glavaš bi 18. ožujka o.g., bio na uvjetnoj slobodi. Ne bi morao štrajkati glađu, a Toma bi ga “lege artis” tj. po pravilima struke mogla prozivati za “strašne ratne zločine“. Stoga se ne veselite unaprijed ako vam “upali“ žalba ili tužba na višim sudskim instancama. **Iz Lex Glavaš je vidljivo da vas uspjeh može odvesti ravno u Remetinec.**

U načelu je Gradska uprava spremna jedan zagrebački trg nazvati Trgom žrtava komunizma, ali je skoro nemoguće pronaći tako ogroman prostor.

Naravno da nam nije potreban obvezni vojni rok. Jedva smo raspustili “ustašoidne“ Tuđmanove gardijske brigade, a sad bi Kolinda našu mladež opet u vojsku. Zašto? Ako nas, ne-daj-Bože napadne Vatikan, tu je NATO. Dobro kaže Boris Vlačić u Jutarnjem: “Vojni rok je uvijek gubitak vremena.“ Uvođenje vojnog roka, zna Boris, koštalo bi nas oko 500 milijuna kuna. Zna se da na kulturu dajemo godišnje oko 900 milijuna, a za šport oko 80 milijuna. Športashi nas samo sramote, a kultura promovira u svijetu. Kakve sjajne uspjehe, koji su nam osvjetlali obraz po svijetu, su postigli recimo Ante Tomić u Češkoj i Oli Frlić u Poljskoj. Oli je nedavno u Austriji imao krasnu predstavu koju su zavidni Austrijanci proglasili pornografijom. Zato procjenjujem da je onih Borisovih 500 milja bolje dati za kulturu. Ako dođe do iznenadne frke tu su Frlić, Dežulović, Mile Kekin, Ante Tomić, Jergović i gledatelji Žikine dinastije. Čak ni Adrea Zlatar ne bi morala “pogriješiti“ s osnivanjem bankomata u kulturnom ministarstvu. Međutim, bacati lovu na vojsku, uz ovako miroljubljive susjede, notorna je glupost. Ne tako davno OESS nas je upozorio na “prespori povratak Srba...“ Valjda u odnosu na brzinu kojom su pobjegli! Kad su nedavno Rusi i Srbi imali vojne vježbe uz samu hrvatsku granicu nitko se nije uzbuđivao. Rade ih je navodno htio sve pozvati na Brijune da vide njegovu obiteljsku dramu. Ali se je odustalo zbog bojazni da ih više ne bi pustili natrag. Pa bi svi nazivi u Istri morali biti višejezični, na talijanskom, srpskom, ruskom, a negdje i na hrvatskom jeziku.

Onda se komšijama dogodio vojvoda Voja Šešelj. Uz miroljubiv i diplomatski riječnik, Voja bi tu i tamo zapalio pokoju hrvatsku zastavu. Više kao umjetnički performans. Bez zle namjere. Pa hrvatska zastava i služi kao inspiracija. Recimo u Rijeci. Vojvoda, mudar i vispren, dobro je pazio da ne zapali američku zastavu. Ameri su prijatelji. Ono bombardovanje NATO-a je izuzetan ekces koji je već zaboravljen. USA-zastavu zapalili su svojevremeno Nemanja Šarović i Ratibor Trivunac pa su završili trenutno u apsani. A Vojo se zadovoljan i ponosan vratio kući. Stoga slučaj Šešelj pokazuje da u Srbiji imamo miroljubivog i lojalnog susjeda. Još da im izručimo

ustašu Gotovinu da mu sude zbog genocida, odmah bi nam poklonili još jedan reprint predratnog Zenita kojeg će Vesni da donese lično ministar rada Vulin. Stoga zaboravite obvezni vojni rok. Nema veze ako i postoje indicije da bi nas komšije mogle ROKNUTI jednom u budućnosti.

Za vrijeme nedavne inaguracije Predsjednice Kolinde i dolaska premijera Vučića došlo je incidenta jer neprijatelji i prijatelji nikada ne miruju. Tako je Aleksandar Vučić sretno preživio atentat cvijećem kojim su ga srbofili i jugonostalgičari zasuli te skoro ugušili pa je, uz toliko cvijeća, skoro trebala i pokoja svijeća. Dokaz da se i poljubcem može ugušiti voljenog!

Slučaj Gorana Radmana očiti je dokaz da za lustraciju nikada nije kasno. Neki dan mi je u ured opet došla Karolina Vidović Krišto. Novinarka koja je unutar kuće *gmailom* upozorila na protuustavnost Etičkoga kodeksa HRT-a. Zbog toga je majka četvero djece dobila izvanredni otkaz i našla se na ulici. Sad mi je donijela Radmanovu tužbu kojom zahtjeva isplatu 30 000 kuna jer ga je uvrijedila kad je napisala da je u sukobu s demokratskim standardima jer je u vrijeme komunizma bio direktor ondašnje TV-Zagreb. Radman je nedavno imao spor s hratskim publicistom i esejistom Markom Franciškovićem. Taj je spor, na opće iznenađenje, dobio. Gospođa Vidović-Krišto upozorila me je da je i njezin predmet dobila ista sudkinja koja je u sporu s Franciškovićem presudila u korist Radmana. Radmanov odvjetnik je bivši sudac Općinskog građanskog suda pred kojim se vodi postupak. Pokušao sam uvjeriti svoju klijenticu da se radi o čistom slučaju!!! Suci se određuju kompjuterski, po abecednom redu te skoro ne postoji mogućnost da isti sudac opet dobije parnicu druga Radmana u tako kratkom vremenskom intervalu. "Ipak se upravo to sad dogodilo" uporno je tvrdila Karolina. "Dobro, recite kako vaša djeca, suprug, što kažete na slučaj Elizabete i Hloverke?" pokušao sam promijeniti temu. Vidovička me šutke fiksira. Tipično za osobu koja svagdje oko sebe vidi teoriju zavjere.

Eto, da je drug Radman na vrijeme lustriran, ne bi jedna sutkinja u relativno kratkom roku slučajno dobila njegova dva predmeta. Možda je ovo ipak početak hrvatske lustracije.

Lustracije od koje se komunjarama, udbašima, KOS-ovcima od stresa diže kosa na glavi. Ovih dana Makedoniju tresu slučaj urednice jednog tjednika koja je službeno lustrirana jer je otkriveno da je navodno godinama surađivala sa tajnim službama. Ali Bože, gdje smo mi po demokratskim diskursima od tamo neke Makedonije, Poljske, Češke, Slovačke, Latvije, Litve i Njemačke. Naravno sve te zemlje nisu imale Gorana Radmana koji drakonski partijski kažnjava svoje suradnike za izjave, a za programske propuste ne mari. Radmana, koji mrtav hladan, Europskoj federaciji novinara piše kako “novinari HRT-a mogu istupati bez prethodne dozvole nadređenih“. Nije Radman tako rigidan kako bi se to moglo zaključiti po otkazima novinarkama po sistemu “nevine bez zaštite“. Dražen Rajković, bivši zamjenik glavnog urednika Globusa, vrsni ekonomist, iznio je nedavno zanimljiv podatak. Dražen tvrdi da je po njegovim izračunima Radman oštetio HRT za milijardu i sto milijuna kuna. Opa!

Zanima me hoće li ista sutkinja dobiti i ovaj predmet ako ipak jednom stigne do suda. Ili možda i neće biti nikakve reakcije Državnog odvjetništva?

Tuđman je pao u nemilost židovskog, a time i svih drugih važnih lobija kad je napola u šali izrekao da mu “fala Bogu” žena nije ni Srpkinja ni Židovka, dok je Mesić stekao veliku naklonost istih lobija kad je izjavio da mu žena “fala Bogu” nije Hrvatica.

Pred nekoliko tjedana jedna moja neakademska definicija ćelavosti izazvala je pravu lavinu negativnih komentara. U stilu – što se ti javljaš. Pogledaj si glavu. Ista guzica i sl., komentari mojih dragih “žikista“. Prihvaćam da ogorčeni “žikisti“ nisu ni čuli za autoironiju. Da nisu čitali što i kako autoironizira Vladimir Nabukov, Mark Twain, Kurt Vonnegut, David Sedaris, John Grisham i dr. Ali ne prihvaćam rezolutne zahtjeve nekih od njih da im izvolim objasniti što sam mislio. Neka se sami malo potrude. Za utjehu, ja ću još jednom ponoviti: mislio sam točno ono što sam i napisao. A je li to autoironija ? Recimo da jest! Možda neuspjela!

Autor: Zvonimir Hodak

JEDINI GENOCID NAKON DRUGOG SVJETSKOG RATA NA OVIM PROSTORIMA POČINJEN UPRAVO U SREBRENICI!

13/07/2015

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo!

Ljeto Gospodnje 2015.g. – Srebrenica. Dvadeset godina od genocida. Oko osam tisuća muškaraca i dječaka likvidirano je bez milosti. Ideološki sljedbenik egzekutora, **Aleksandar Vulin** zna za genocid. Doduše ne za ovaj u Srebrenici. Nego za onaj u Kninu gdje je, za vrijeme groznog granatiranja “krajinske prestolnice“, poginuo jedan srpski junak koji je zaspao pa se nije uspio popeti na svoj traktor.

Znaju Vulin i Dačić što je pravi destilirani genocid. Pobijeno je u Oluji “dve iljade“ srpskih civila, do zuba naoružanih! Haaški sud je godinama skupljao dokaze i došao do brojke od 44 ubijena. S onim

pospanim iz Knina, čak 45, moliću lepo! Vulina nije bilo u Srebrenici. Zna on gdje je sigurno. Gdje može laprdat' što mu srce želi i gdje je zaštićen k'o lički medvjed. Genocidne ustašoida treba svako malo podsjetiti k'o su i što su. Natjerat ih da se srame za genocid nakon 5. kolovoza 1995.g. To što su dva međunarodna suda utvrdila da je jedini genocid nakon Drugog svjetskog rata na ovim prostorima počinjen upravo u Srebrenici i da su ga počinili Srbi samo je dokaz "belosvetske" zavjere protiv "nebeskog naroda". Jako se varaju oni gledatelji Žikine dinastije ako misle da ja bilo što zamjeram Vulinu, Dačiću, Šešelju i svim drugima iz Dražine dinastije. Ono što oni rade, pišu i govore je legitimna politička pragmatika kojom se pokušava obraniti neobranjivo. Umjesto da doživi nešto što je Vučić doživio u Srebrenici, on je naletio na hrvatske poltrone s kmetskim kodom. Ministar Šipoš "se nada da ovo što je rekao Vulin neće pogoršati srpsko-hrvatske odnose". Inoministrica lakonski izjavljuje da je Vulin srpski problem i da neće ugroziti bilateralne odnose dvije susjedne zemlje. Pošto je Putin vetom blokirao rezoluciju o genocidu u Srebrenici, ona je napokon rekla što misli o političarima.

Ceh je došao na naplatu Aleksandru Vučiću.

Isto je trebao proći i **Bill Clinton** koji je imao obraza doći pred tragično mnoštvo. Čovjek koji je u srpnju 1995.g., mogao jednim telefonskim razgovorom spasiti osam tisuća života, sad se izlizanom frazeologijom ispričava obitelji žrtava. Dobro je da se je napokon

dogodio “sramotni incident“. Srbija se, uz pomoć Rusije, ne želi suočiti sa svojom prošlošću, ali kod obične raje to ne prolazi. Kakvo pomirenje, kakav suživot s onima koji, umjesto ponizne molbe za oprost, i dalje prijete. Slobin potrčkalo Ivica Dačić kaže: “Pratit ćemo proslavu Oluje i sve strane vojske koje u tome sudjeluju proglasit ćemo antisrpskim!“ Javio se i srpski ministar obrane Bratislav Gašić koji je za Blic izjavio da najava vojne parade “duboko vrijeđa više od 200.000 prognanih Srba, a posebno obitelji 2000 ubijenih i prognanih u tom etičkom čišćenju. Cinici se pitaju što to Srbi imaju protiv Oluje? Stotine godina slave Kosovsku bitku gdje su prošli isto kao i u Oluji. Što nedostaje Oluji? Nju bi mogli obilježavati kao recimo “dan zečeva“. Na kraju možda se i nazire odgovor zašto iz BiH toliko mladih ljudi inklinira kalifatu, Islamskoj državi i ISEL-u. Spontani napad, pun mržnje, govori puno više od blijedih protokolarnih i neiskrenih isprika.

Uz masovno pokapanje novih pronađenih posmrtnih ostataka, komemorirano je preko 8.000 žrtava srpskog oslobađanja tog muslimanskog mjesta od Muslimana, nakon čega je Srebrenica postala- Srebrenica.

U RH novi sirovi napad na slobodu vrijeđanja neistomišljenika. Slobodarska Udruga “Zagreb Pride” izgubila je pravomoćno spor sa novinarkom Karolinom Vidović-Krišto. Udruga je proglašena krivom zbog povrede dostojanstva, časti i ugleda bivše novinarkе HRT-a. Istospolna strana u sporu dužna je tužiteljici Karolini Vidović-Krišto isplatiti zajedno s glavnicom, kamatama i odvjetničkim troškovima aproksativni iznos od nešto više od 40.000 kuna. U ponedjeljak HND, “hrvatsko“novinarsko društvo, ima hitan sastanak posvećen “ispadu“ svoje članice Karoline Vidović-Krišto koja je dobila sudski spor protiv **Zagreb Pride-a**. Dobro, znamo kriptokomunistički novinari u HND priznaju kao i uvijek samo sud svoje partije, ali na taj veseli skup, za razliku od Zagreb Pride-a, nisu pozvali svoju članicu Vidović-Krišto. Imaju pravo. Ona neinvetivna kakva već jest pozvala bi se na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Zagrebu. Kao da jedna sudska presuda može zaustaviti borbe protiv homofobije i njihova “ustavom i zakonom zaštićena prava na” vrijeđanje svih koji ne dijele njihov progresivni svjetonazor.

Novinarica Vidović-Krišto nedavno je rasrdila i Gorana Radmana, pa on, onako “živčan“, poslao joj literalni otkaz u stilu “ide patka preko Save, nosi pismo navrh glave, a u pismu piše...ne radiš na HRT-u više.“ I ostala novinarica s četvero maloljetne djece na ulici. Pitanje je li HND sazvao hitan sastanak da drugovi razmotre “slučaj novinarke Karoline Vidović-Krišto?“ Odgovor ostavljam onima koji slučajno čitaju ovaj tekst. Nitko iz ekipe fra Duke nije se do danas upitao zašto Goran Radman nije novinariku, koja ga je tobože uvrijedila, tužio mjesno i stvarno nadležnom sudu i zatražio takav ekvivalent satisfakcije koji je novinarica dobila protiv Zagreb Pride-a? Radman je radije iskoristio svoja progresivna iskustva iz 1989.g., i odmah Karolinio dao “šimecki” u tur. No, ne radi se tu samo o divergentnim svjetonazorima. Radi se o vulgarnoj ideologiji. Novinarica nije ljevičarka. Ne pljuje po hrvatskoj državi. Ne živi od recikliranja desetgodišnjeg Tuđmanovog mraka. Ne plače za propalom Jugom i nije se veselila prvostupanjskoj presudi generalima. Ali se je veselila drugostupanjskoj kao ogromna većina građana Lijepe naše. Moj posao je da provjerim je li Zagreb Pride objavio tekst presude na svojim web-stranicama kako je naložio sud u presudi. Time je ovaj predmet za moj ured otišao među ad acta spise. Za to vrijeme HND i oni obasjani duginim bojama mogu samo cviliti i nadati se da će Ustavni sud naknadno abolirati vrijeđanje većine od agresivne i razmažene manjine.

Nova kretanja u novinarstvu: uz list HRVATSKI POLITIČKI ZATVORENIK dosta skromne tiraže, pokreće se list HRVATSKI OSUMNJICENIK tiraže oko četiri i pol milijuna primjeraka.

I vrhunski liječnik kad oboli treba liječnika. U pravilu ne može sam sebe operirati. Isto je i sa psihijatrima. I njima ponekad zatreba dobar psihic. Čitam razgovor Dobrice Silobričića sa hrvatskom psiho zvijezdom. Dr. Robert Torre objavio je nedavno knjigu “Prava istina o psihijatriji“. Mislim da je knjigu s osobitim zanimanjem pročitao i Marko Francisković koji se verbalno sudario s ministrom MUP-a pa je završio u Vrapču. Nakon što mu je skoro godinu dana “liječena duša“, sastala se malonogometna momčad psihijatara i zaključila da je Marko zdrav i da mu duša nije pretrpjela ni lakše tjelesne ozljede.

Psihička koja je u njemu prepoznala serijskog ubojicu i poslala ga u Vrapče još nije napisala knjigu. Dr. Torre ima zanimljiv način razmišljanja. To je u redu s obzirom da liječi ljudske duše i piše knjige na radost i veselje svojih kolega. Kaže naš Robi, čija su uža specijalnost Hrvati: “Urok Srba da jesmo narod, ali nismo nacija i da naprosto nismo kapacitirani ustrojiti vlastitu državu, za sad je točan. To ranjava naš nacionalni ego, to malo boli...” “Nakon velike suverenosti i nezavisnosti, koju smo imali u bivšoj državi, sad imamo suverinitet tek u malim dijelcima – i to samo ako igramo po pravilima. Naša zemlja je ljepša od naših ljudi. Potencijal zemlje je veći od potencijala ljudi.“ Bravo Robi!!! Ovo što je izrečeno dio je istine o psihijatriji. Evo kako psihijatrijsko-medicinski laik sam sebi prevodi “mudre misli“ nacionalnog psihića. Srbi su nas od 1991.g., očigledno htjeli urokati. Kad smo se nekako izvukli, makar i usprkos “potencijala ljudi“ i očiglednog “deficita“, komšije su angažirale Babu Vangu da nam baci urok. Baba je otišla na nešto dulju kafu prognoza. gore 11.kolovoza 1996.g., znači skoro na prvu godišnjicu Oluje. Ali još uvijek dovoljno rano da skuži da smo narod, ali ne nacija. To je naravno za Hrvate dobra prognoza.

Kako smo inače skloni besramnom nacionalizmu, zamislite koliko bi ga bilo diljem Lijepe naše da smo se slučajno umjesto naroda opredjelili za naciju. U povijesnoj fazi “velike suverenosti i nezavisnosti koju smo imali u bivšoj državi...” bili smo krasan, poslušan narod u velikoj Jugo-naciji. E, na ovoj tvrdnji našeg Robija neki talentiraniji psihijatar mogao bi doktorirati. Bez problema! 1991.g., digli smo se protiv “suverenosti i nezavisnosti” i to “velike” da bi četiri godine kasnije imali “suverenost tek u malim djelićima”. Nakon četiri godine i 18.000 mrtvih, razrušenih gradova, sela, crkava i opljčkanog kulturnog blaga te nakon pobjede u Oluji, javlja se Baba Vanga i – kad je vidjela kako se je posložio pasulj – preko svog glasnogovornika Robija poručuje: nikada nećete da bidnete nacija nego samo običan narod! Nacionalistički! Sad mi nije do kraja jasno jesmo li mi Hrvati, bez obzira na zakržljale kapacitete, članovi Ujedinjenih naroda ili Ujedinjenih nacija? Ogist Roden, autor je famozne skulpture “Mislilac” koja od 1902.g., pa do danas ima kulturni status. Skulptura predstavlja nadmoćnog golog muškarca koji sjedi zamišljen s glavom oslonjenom na desnu ruku. Kad se, u pravilu, divite autoru i skulpturi ipak ste svijesni da u tom savršeno oblikovanom tijelu od mramora i bronce nema ničeg. Ni srca ni mozga.

Osobom godine za dijalog proglašen je Milorad Pupovac. Ime druge osobe u dijalogu ostaje nepoznato.

U modi je pisanje pisama. Premijer piše, a Michel Platini odgovara. Toma Grobar piše Engleskoj kraljici, a **Jasmila Žbanić** Svetom Ocu. Zamolili BiH-unitaristi Papu Franju da se malo pozabavi katolicima u multietničkoj Bosni. Bez obzira što tvrde da ih nigdje nema idalje provociraju. Dopuštaju da se Dario Kordić vrzma oko oltara. Objašnjavaju Svetom Ocu da je to ratni zločinac osuđen zbog masakra u Ahmićima iako tamo nikada nije bio. Doduše, osuđen je po zapovjednoj odgovornosti iako je bio civil! Generali su se tresli kad bi ga vidjeli. Tresli su se od smijeha i u hrvatskim službama kad su vidjeli da je ta genijalna teza donijela nesretnom Dariju 25 godina robije. Žbanićka bi sad lijepo i multietnički poručila Kordiću: “Marš u Hrvatsku!” Ali zanimljivije je ono što BiH unitaristi nisu napisali Papi. Ni riječi o Uzdlou, Doljanima, Križančevom selu, Bugojnu,

Buhinim kućama, zločinima u Srednjoj Bosni, Lašvanskoj dolini itd! Tko je ubio Jozu Leutara, što je s ubojstvima povratnika i policajaca u srednjoj Bosni, tko je odgovaran za logore u koje su Bošnjaci zatvarali Hrvate? Ni riječi o vahabiji koji je za Božić upao u hrvatsku kuću i pobio sve ukućane. Tko je prvi pružio otpor srpskom okupatoru, tko je skrbio za oko pola milijuna izbjeglica iz BiH? Sad jedino “marš kući u Hrvatsku!” Tamo će, s vremena na vrijeme, doći Jasmila da snimi neki film za Berlinski festival. Sinopsis je već gotov. Film o životu i dijelu popularnog i nepoznatog književnika Gorana Gluščića, jednog od autora knjige NDH 2033.g. Budući Dobrica Ćosić objavio je svoju sliku za naslovnicu proširenog izdanja NDH 2033.g. Slika i prilika. Goran s bradom i pozdrav sa tri prsta. Svaka ti dala Gorane! Pa i Jasmila...

Za rušenje mostarskog mosta nisu krivi Srbi koji su ga oko šesto puta granatirali, već onaj Hrvat koji je na njemu kihnuo!

Zvonimir Hodak/dnevno.hr

ŠTO ĆE SE DOGODITI AKO GRAD VUKOVAR NE POSTUPI PO KOMANDI 'ČASNOG' SUDA?

15/07/2019

“Dosta je bilo pukih obećanja Srbima u Vukovaru“ prenosi Večernjak od 13. srpnja. Vjerojatno zato što su suci Ustavnog suda savršeno svjesni kako taj sud nikada ne bi vidjeli da nema politike. Stoga su svjesno skrenuli svojom presudom u politički prostor. To je za svaku pohvalu jer napokon javno priznaju kako su duboko svjesni da su samo zahvaljujući politici i došli na Gornji grad (Ustavni sud). Treba biti samo strpljiv pa će Selanec, Kušan, Abramović, Antičević... u nekoj budućoj presudi tog Suda početi ozbiljno i dijalektički razmišljati i o jednoj blažoj varijanti SAO Krajine. Obećanja se moraju ispunjavati. Pitanje je samo tko je kome što obećao? Možda je Ustavni sud u ovom sastavu nekome doista nešto i obećao. Vukovarci sigurno nisu!

Naime, Sud obvezuje Gradsko vijeće Vukovara da već u listopadu ove godine postupi u skladu s izmjenama Statuta i o tome mora obavijestiti Ustavni Sud. Evo nam još jedno parapolitičko tijelo koje prijete Vukovarcima. Što će se dogoditi ako grad Vukovar u listopadu ne postupi po komandi “časnog“ Suda? Hoće li Sud po kazni zabraniti ćirilicu u Vukovaru, a latinicu u Borovom selu? Cijeli život su nas učili o Sutjesci, Jajcu, Neretvi, Drvaru, a o bitkama za Vukovar, Dubrovnik, Zadar, Šibenik, Karlovac, Gospić podučava nas danas Ustavni sud RH kroz ovakve presude.

Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava “reagovao je retrogradno“ i poručio kako se odluka Ustavnog suda neće poštivati sve dok se ne budu ispoštivala prava stradalnika Domovinskog rata. Naglasio je da su “temeljne vrijednosti Ustava RH pravo na život, ljudsko dostojanstvo i ljudsku slobodu“. Upravo su ta prava bila zgažena velikosrpskom agresijom na Vukovar. Sjetimo se samo masovnih ubojstva, mučenja, zatvaranja, silovanja, odvođenja u srpske koncentracijske logore više od 30.000 tisuća hrvatskih građana. Što je s njihovim ustavnim pravima, pravima silovanih žena, članova

obitelji ubijenih, što je s “nestalima“?... Odlično je Penava poentirao ukazujući na ideološko sljepilo “časnog“ Suda i ustvrdivši da su prvo na redu prava iz 1991. godine, a tek onda prava iz 2017. ili 2018.g. Kako to da Ustavni sud nije upozorio Vladu RH na dužnost da 30.000 robijaša koji su bili zatočeni u srpskim logorima nakon pada Vukovara dobije satisfakciju? Onima koji su tamo mučeni, ubijani i premlaćivani mjesecima? To je bilateralni problem Vlada Hrvatske i Srbije, a ne pitanje privatnih tužbi logoraša pred srpskim sudovima. S obzirom na naglašavanje ljudskih sloboda u Ustavu RH, to je pravno relevantno pitanje za suce ovog Ustavnog suda?

Je li se ikada itko od sudaca tog Suda zapitao kako je moguće da oni koji su bili gospodari života i smrti na Ovčari, sajmištu i u bolnici danas rade u vukovarskoj policiji, gradskim službama i drugim javnim institucijama, a da ih nikada nitko nije pozvao na odgovornost za sva zlodjela koja su činili nad hrvatskim stanovnicima Vukovara? Je li im ikada pravno zasmatalo da žrtve svakodnevno susreću svoje nekažnjene silovatelje na ulici? Dobro, slažem se, to nije zgodna tema za suce našeg Ustavnog suda. Oni se bave samo pločama!

Ovaj Ustavni sud ne može izbjeći svoju sudbinu

Ipak, tema za njih je moj predmet koji je, naravno, ukinut. Notorni Saša Blagus je u Novom listu napisao za mog klijenta prof.dr.sc. Josipa Jurčevića da se radi o “notornom manipulatoru i ideologu hrvatske inačice fašizma“. Ni manje ni više. Sudovi su sudili u korist Jurčevića. Ustavni sud smatra da sudovi za osuđujuću presudu Blagusu moraju imati “iznimno ozbiljne razloge“. Zamislite da netko napiše za nekog od ovih sudaca Ustavnog suda da je manipulator i boljševik, koje bi se ljevičarsko kokodakanje dogodilo. Kako bi se zgranula big mama Anka Taritaš Mrak, što bi sve osvanulo u Večernjakovom Obzoru, što bi napisao Antonie Tomić, a Neno Stazić bi vjerojatno samo promrmljao: ”Jesam li vam ja rekao.. loše i šlampavo obavljen posao 1945. godine“.

Odbijena je i tužba Marka Franciskovića koji je osuđen platiti 30.000kn Goranu Radmanu jer ga je na YouTubeu nazvao suradnikom KOS-a. Sud smatra “da to nije bilo u kontekstu javne

rasprave niti je dokazao istinitost“. Analogno tome “časni sud“ vjerojatno smatra da je naš Saša Blagus, nakon javne rasprave, dokazao da je prof. Jurčević “notorni malipulator“ fašistički ideolog. To je barem u ovakvoj Hrvatskoj lako dokazivo. Dovoljno je da to napišeš i pošalješ, recimo, Novom listu, a oni to objave bez rasprave. Javne... Ovaj Ustavni sud i da hoće ne može izbjeći svoju povijesno-političku sudbinu.

Baš sada kad je Dalija Orešković bolno kriknula: ”Kandidiram se, ne mogu sve ovo mirno gledati“, misleći valjda kako se sve lakše gleda s Pantovčaka, Ustavni sud dodaje lagani impuls njenoj kandidaturi i prihvaća ustavnu tužbu Tomislava Karamarka. Svojedobno je odluka Dalijinog povjerenstva koštala Karamarka mjesta potpredsjednika Vlade. Tu su odluku potvrdili Upravni sud u Zagrebu i Visoki upravni sud. Onako usput rečeno, neki od sadašnjih sudaca Ustavnog suda bili su i nekadašnji suci upravnog suda koji su “nagazili“ Karamarka. Sad su sve te odluke odletjele u povijest i sve kreće od nule. Dalija je sa sjetom u očima izjavila da je zabijen zadnji čavao u lijes Povjerenstva za sukob interesa. Tko je zabio prvi čavao nije nam barem za sada otkrila.

Dobro kažu Arapi: “Ponekad nas sudbina snađe na cesti kojom smo išli da je izbjegnemo“

Dva su ”zgodna” povijesna datuma – 10. travnja i 10. srpnja. Dana 10. travnja 1941. godine osvanula je crna i tamna endehazija, a dana 10. srpnja 1949. godine službeno je počeo raditi legendarni Goli otok. Dana 9. srpnja 1949.. godine, iz svih krajeva neprežaljene Juge bilo je dopremljeno na Goli otok oko 1200 političkih zatvorenika “naše zemlje ponosne“. “Svečano“ otvaranje dogodilo se 10. srpnja 1949.. godine. Zlobni krkani kažu kako je na otvaranju pjevao mješoviti zbor 6. ličke i 11. dalmatinske brigade uz dirigentsku palicu maestra Aleksandra Rankovića. “Klasne neprijatelje“ navodno je dočekao veliki transparent dobrodošlice: “Dobro došli!” i ”Nikada s Golog ne o’šli!“. Neki i nisu “o’šli“, a neki i danas evociraju slavne dane kad su energično i prkosno u odsudnim trenutcima Staljinu rekli – da!!!

Irinej nas podučava da su katolički svećenici u Jasenovcu pobili milijun Srba. Valerijanov memorandum SPC tvrdio je da su do kraja lipnja 1941. godine Hrvati pobili 100.000 Srba. Krajem srpnja taj je broj već bio narastao na 180.000 Srba, a krajem rujna bio je čak 350.000 tisuća. Sada se očekuje premijera filma o Diani Budisavljević s tezom da je u NDH "zaklano" 750.000 tisuća nevinih i razoružanih Srba. Usput se prikazuje i kako je Diana spasila od sigurne smrti 10.000 srpske djece. Još se jedino zna je li to onih 10.000 za koje je naš Pupi 1991.. godine tvrdio da ih je Tuđman prekrstio. Naravno, kada se laže onda neka to bude i masno. Dok istina navuče gaće, laž obide pola zemaljske kugle.

Jednostavan uvid u popis stanovništva prije Drugog svjetskog rata i nakon "oslobođenja" otkriva tko je u tom ratu pretrpio veće gubitke. Treba uzeti u ruke sjajnu knjigu Stjepana Loze, "Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima" pa na 736 stranica pročitati kako Lozo detaljno i dokumentirano piše o Koritskim jamama i svim jamama koje su bile pripremljene Hrvatima. Velikosrpske snage dočekale su pripremljene kako vrijeme pada Kraljevine Jugoslavije tako i vrijeme pada komunizma 1989.. godine. Naoružane do zuba i uz snažnu propagandu SPC-a o genocidnosti Hrvata. Posljedice te industrije smrti nakon 1945. godine još danas se otkrivaju.

Ovih dana provodi se još jedno iskopavanje u dvorištima Učiteljske škole u Savskoj cesti u Zagrebu. Bojim se kako iskopavanja vjerojatno nikada neće ni prestati. Naravno, nitko ozbiljan ne očekuje da Goran Gerovac, Ante Tomić, Jurica Pavičić, Nenad Stazić, Boris Vlašić, Roby Bajruši, Branimir Pofuk i slični ikada uzmu Lozinu knjigu u ruke. No, ta knjiga ionako nije pisana za okamenjene jugo nostalgičare. To je knjiga za konačnu spoznaju prave istine o komunizmu i velikosrpskom genocidu nad Hrvatima. Stvarno je bilo vrijeme za takvo djelo.

Voltaire je jednom napisao: "Opasno je biti u pravu u stvarima u kojima su nadležne vlasti u krivu"

U Hrvatski sabor stiže veliko pojačanje Nenadu Staziću – Ivan Klarin, načelnik općine Tisno. Bit će vruće i "tisno" na lijevoj strani

sabornice. Klarin je inače “poznati“ ustavni stručnjak opće prakse. Začudo, usprkos toj ”stručnosti” još nije postao sudac Ustavnog suda. Dobro bi došao ovom sadašnjem sastavu. Lani je taj ljevičar odbio zahtjev za ustupanjem općinskog prostora kako bi se održala prezentacija knjige akademika Josipa Pečarića jer je naš ”ustavni stručnjak”, analizirajući sadržaj knjige, “naišao na teze koje nisu u skladu s preambulom Ustava RH“.

Knjiga se zvala “Thompson – pjesmom za Hrvatsku“. Već iz naslova Klarinu je s ustavnopravnog aspekta sve bilo jasno. Akademik Pečarić mu je na to odgovorio: “Nevjerojatno je da vam smeta predstavljanje knjige o Thompsonu – provodite li vi Memorandum SANU 2?” Naš Ivan istaknuo se kao crvena muha u čaši mlijeka i po reakciji na pojavu prijatnje smrću biskupu Košiću, ustvrdivši da biskup Košić “namjerno iritira hrvatsku javnost“. Tu je naš Ivan u pravu. Sve koji “namjerno“ iritiraju hrvatsku javnost treba ubiti. To su metode ljevičarskih demokrata, a što se tiče hrvatske javnosti, ona će prije ili kasnije doznati da je bila iritirana.

Jedan moj klijent, Ante Kulušić, tužio je našeg ustavnog “stručnjaka“ za kazneno djelo klevete prije nekoliko godina. Međutim, Klarin do sada nije vidio suda. Najprije je zatražio promjenu mjesne nadležnosti pa je predmet po načelu ekonomičnosti preseljen u Šibenik. Do sada se “hrabri“ načelnik nije pojavio ni na jednom od brojnih ročišta. Tek tada je sud napokon donio odluku da ga se na sljedeće privede putem policije. E, sad se u Ivanu probudio duh budućeg suca Ustavnog suda pa je u roku odmah aktivirao svoj saborski mandat tako da će ga ubuduće zaštititi od privođenja imunitet saborskog zastupnika. I tako će naš Klarin pobjeći kako od odgovornosti po privatnoj kaznenoj tužbi Ante Kulušića, tako i od 87 prijava raznim inspekcijama koje su protiv njega podnesene zbog njegove obiteljske tvrtke, kojoj je, osim turističko-ugostiteljske, jedna od djelatnosti bila i pogrebna oprema. Ali za druge, ne za Ivana. Očito će još dugo Općinski sud u Šibeniku čekati na Ivana, vjerojatno do zastare. Za Ivana Klarina stvarno ima života prije smrti. I njegove i biskupa Vlade Košića.

Kao što je rekao Mahartma Gandhi: “Oklo za oko i na kraju će cijeli svijet biti slijep“

Naišao sam u "Dnevno hr." na zgodnu vijest. Nakon skoro trideset godina Varaždinske Toplice su preimenovala Ulicu maršala Tita u ulicu Franje Tuđmana. Brzi su naši Zagorci. Ljudi se uvijek pomalo pitaju kako to da u Hrvatskom zagorju nema rata. Stari desničarski cinik prof. Žukina, moj teniski partner, lakonski odgovara: "Zato jer tamo nema ni Srba ni Hrvata". Osim Maršalove ulice "nastradala" je i Ulica 32. divizije JNA koja je preimenovana u Ulicu 104. Brigade Hrvatske vojske, Ulica Martina Pušteka, prvoborca, po novom je Ulica grada Vukovara. Naravno, sve to može samo ako to Ustavni sud ne poništi. Trg slobode zvat će se Trg svetog Martina. Gradonačelnica Varaždinskih Toplica Dragica Ratković iz HSLŠ-a još je pred dvije godine izjavila da ima hitnijih stvari od preimenovanja ulica. Protiv promjena naziva ulica bili su vijećnici Reformista koji smatraju da bi bilo bolje graditi dječje vrtiće. Jaka reforma! Skoro revolucionarna. I tako su naši Zagorci skromno i u tišini, u primjerenoj brzini od 30 godina, zamijenili maršala generalom.

Abraham Lincoln je jednom rekao: "Skromnost bi morala biti vrlina onih koji nemaju drugih vrlina". Makar se s njim ne slažem, dobro zvuči!

Mnoštvo predsjedničkih kandidata i medijski dinosauri

Svaki dan jedan novi predsjednički kandidat ili kandidatkinja. Uz ove etablirane i one neočekivane svoju progresivnu kandidaturu najavio je i Dejan Jović, popularni savjetnik, dekan, antifa, analitičar. Čovjek misli da mu je – sada ili nikada. Jedva čekam da u kampanji ponovi slavnu izjavu kako se na referendumu o hrvatskoj samostalnosti samo 11 posto glasača izjasnilo za hrvatsku samostalnost. Ako može Dejan s ovakvim referencama, pitam se zašto ne bi objavila svoju kandidaturu, recimo, i Karolina Vidović Krišto. Žena ima podršku od oko 100.000 "prijatelja" na fejsu, ne računajući onu i na drugim off-medijima. Ne lobiram ni za koga već samo ističem tko se sve kandidira i tko bi se mogao kandidirati zbog podrške na društvenim mrežama.

Uostalom, primjer Trampa govori o snazi društvenih mreža. Ne samo u Americi nego i kod nas tiskani mediji kao Jutarnji, Večernji,

Slobodna, Novi list itd. postaju pomalo dinosaurusi čiji medijski utjecaj kopni iz dana u dan. Još je "vruće, toplo" ljeto, ali prosinac se polagano i tiho približava pa ćemo imati prigodu vidjeti i čuti sve što kandidati i kandidatkinje za predsjednika(cu) republike imaju za reći i pokazati. Čak i ono što ne bi željeli da vidimo i znamo.

Anatole Francois je jednom rekao: "Kandidatima se zamjera što govore sami o sebi. Međutim, to je ipak predmet o kome mogu najbolje govoriti".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

JECKOV I RAZNI DRUGI DRAGANI SANJAJU 'ISTRAGU' – NAŠU ILI NJIHOVU

13/12/2021

Današnja kolumna razlikovat će se donekle od dosadašnjih. Ne mislim vas previše “kilaviti” mojim verbalnim naklapanjima i nepotrebno vas uvjeravati kako svijet nije ravna ploča kad ni naše Ploče nisu baš ravne. Danas pišem u stilu “destilirane istine”. Kao da sam izvjestitelj Tanjuga ili Hine, dva ljevičarska izvora te vrste istine.

Sud za “ljudska prava” se napokon demaskirao. U slučaju ”Češka” časni je Sud stidljivo priznao: “Obavezno cijepljenje nije kršenje ljudskih prava”. Obrazloženje... Kao da ga je pisalo osamnaest ljevičarskih udruga u pismu Zoranu Milanoviću: “Ne može se smatrati nerazmjernim... zaštitne mjere kao pravne obveze... u ime društvene solidarnosti”, Frazetine! Ni George Orwell u svom kapitalnom djelu “1984.” nije išao tako daleko. Eto, kad je opći, viši interes u pitanju, svi si vi svoja “ljudska prava” možete zabiti u jedno mjesto. Sud misli na vaše dobro. To je uglavnom poruka Suda svim antivakserima ili, kako kažu moji Ličani, antiksaverima!

Lijek protiv ove “pandemijske” gluposti otkrio je John Kabat Zinn kad je napisao: “Ne možete zaustaviti valove, ali možete naučiti surfati!”

Slučaj ‘Zec’

Rory Yeomans, britanski povjesničar postavlja najlogičnije pitanje u domeni ratnih zločina: “Kako je moguće da zločin prođe bez kazne ako ratni zločini ne zastarijevaju?”. Odgovor na to, suštinski jednostavno, pitanje zna Slavenka Drakulić pišući priču “Tišina šume” o epskom zločinu nad obitelji Zec.

Slavenka je u toj priči oslobodila svu svoju inventivnost. Po njoj su južni Slaveni, ili kraće Jugosloveni, na daleko poznati. Ona je naravno bila očevidac tragike. Sjedila je u autu u kojem su bile Aleksandra i majka Marija, inače Hrvatica, katoličke vjere. Ona zna da je među ubojicama bilo i Srba. Ona zna da je obogaćena seljačina

opasnija od osiromašenog urana. Ona ima relevantne podatke da je zločin bio etnički... Ubijen su bili Srbin, Hrvatica i njihova kćer. Sledila se kad je jedan od muškaraca rekao "koliko smeća u ovoj šumi", a drugi se glasno nasmijao: "A što sad?" Ima li smisla još jednom ponoviti, za nju izlizane "ustaške" fraze, o četiri stotine i dva djeteta koja su ratne "drakule" smaknule u njenom "građanskom" ratu?

Ima li također ikakvog smisla podsjetiti ju na samo četiri godine starijeg "ustašu" od godina koje je imala kćerka obitelji Zec, a koji je bio smaknut na Ovčari? Ili podsjetiti ju na jedan cijeli razred od dvadeset i šestoro djece koja su bila ubijena samo u Slavenskom Brodu? Oh, Bože, kad ćeš nas riješiti tih jeftinih farizeja, bivših Titovih partizana, a današnjih "lovaca u žitu" koji vide samo svoju stranu istine? Ljudi čiji idol je etablirani ratni zločinac i osuđeni ratni zločinac Goran Hadžić koji je osnovao stranku koja je danas koalicijski partner HDZ-a.

U Slavenkinom uratku nema ni riječi o povezanosti svih tih događaja, recimo, s klasičnim kriminalom. Međutim, Slavenka je hrabra jer zna kako će s takvim poluistinama dobro proći u Hrvatskoj jer mi imamo čuvare "revolucije", našu političku i medijsku lijevu falangu koja tetoši takve kao majka novorođenče.

Gledam na fejsu sliku neprežaljenog bravara s cigarom u ruci i tekst: "Da sam ja nekada imao Jutarnji, Večernji, Slobodnu... nitko ni danas ne bi znao da sam umro..."

‘Jeckov je malo napustila memorija’

Profa iz Osijeka Mato Pavić voli postavljati logična pitanja. Njegovo glasi: "Postavlja se logično pitanje, a nakon što smo čuli svašta u vezi ubojstva članova obitelji Zec i posebno mladb. djeteta što je iznimno monstrozno, treba li država iz proračuna financirati one udruge koje su, reagirajući na riječi Z.M., u istu rečenicu i kontekst stavile Franju Tuđmana i Ratka Mladića?"

Ako u Saboru RH to pitanje postavi neki "rigidni" desničarski lik, recimo Branko Bačić, na njegovu provokaciju mogla bi mu odgovoriti Dragana Jeckov uz simultani prijevod na hrvatski jezik. Ali bez obzira na prijevod, naša draga Dragana upozorila nas je na jednu davno zaboravljenu ponudu iz davne 1902. godine kada nam

je velikosrpski ideolog Nikola Stojanović u tadašnjem “Srbobranu” napisao “Do istrage (istrebljenja), naše i vaše”. Danas je Dragana malo napustila “memorija” pamćenja pa je zaboravila da je do te “istrage” došlo kad su njeni okupirali hrvatska područja 1991. godine, a potom su odlepršali 5. kolovoza 1995.g. Sad ona “kmeči” o “gradovima zaboravljenih likvidacija”.

Dragana tvrdi da su Zagreb, Osijek, Karlovac, Vukovar gradovi zaboravljenih likvidacija, protjerivanja i zastrašivanja brojnih Srba koji su nijemo pali u zaborav. Valjda još od 1902. godine Dragana i razni drugi Dragani sanjaju “istragu” – našu ili njihovu. Jednog lijepog dana možda će ju i dočekati. Samo tada moraju biti svjesni kako ni mi Hrvati nećemo zaboraviti sve one likvidacije na Ovčari, u Škabrnji, Saborskom, Karlovcu... Ako baš tako žele “istragu”, možda ona i poteče mada bi za sve nas bilo puno produktivnije da oni konačno priznaju istinu o svojoj ulozi u Domovinskom ratu pa da se svi napokon okrenemo prema sadašnjosti i budućnosti...

Evo, za osvježenje, jedan nogometni vic. Prošli ponedjeljak Splićeo ulazi rano ujutro u jedan zagrebački kafić. Gazda mu odmah s vrata napomene: “Molim te, nemoj danas o nogometu!”, “Ok. A može li o seksu?”, pita Splićanin. “Može!”, odahne gazda. “E, kako smo vas naguzili jučer u Maksimiru, aaa...!”, naceri se Splićanin.

Slučaj Marka Franciškovića i Natka Kovačevića

Pričaju navodno zlobnici kako su imovinske kartice Furija Radina i Rade Šerbedžije čiste i bistre. Njih dvojica ne posjeduju ništa osim Istre...

Dušan Miljuš iz projugoslavenskog Jutarnjeg u svom “Akcentu” detaljno i na zanimljiv način analizira obranu Marka Franciškovića kao i njegove poruke i metode djelovanja u nedavnom masovnom prosvjedu. Kako sam ovih dana preuzeo obranu Franciškovića, pregledavajući spis, vidio sam upozorenje suda o tajnosti svega što je izrečeno tijekom postupka. Zanimljivo je, međutim, kako je Jutarnji već naredni dan došao do obrane “inkluzivnog teroriste”.

Duško se drži zlatnih pravila iz Kovačevićevog filma “Balkanski špijun”, a koji mu se čini kao intelektualni putokaz kako je djelovao Marko Francišković. O tome kako i na koji način su Duško i Jutarnji prekršili pravila ZKP-a o tajnosti postupka nema u Jutarnjem, ali ni

šire, nigdje ni riječi. Međutim, putokaz pravosuđu koji Jutarnji i Miljuš sugeriraju sadržan je u naslovu: "Neki su spremni verbalno nasilje pretočiti u konkretno". I tako, trideset godina od osnutka države, eto nama i prvih optužnica za domaći terorizam. Francišković je svojedobno pravnom "inkluzijom" završio u Vrapču kao osoba "s posebnim potrebama". Odlukom Ustavnog suda napustio je Vrapče, a sada je opet pravnom "inkluzijom" postao i terorist.

I na kraju, procesna kvaka: Županijsko državno odvjetništvo Zagreb podnijelo je sucu istrage zahtjev protiv Marka Franciškovića i Natka Kovačevića za određivanje istražnog zatvora zbog kaznenog djela iz čl. 99. KZ-a, tj. poticanja na terorizam. "Teroristu" Franciškoviću određen je istražni zatvor, a "terorist" Natko Kovačević pušten je na slobodu time da se jednom tjedno mora javiti policiji. O kakvom terorizmu je ovdje riječ? O kojem poticanju? Previše se ljudi okupilo na Trgu bana Jelačića? Dosta takvog terorizma!? Ali zato je tu Jutarnji i Duško Miljuš da nam osvijeste u kakvoj se "opasnosti" našla Lijepa naša.

Brižni Duško podsjetio nas je usput i na pok. Danijela Bezuka pred Banskim Dvorima. Ja pak podsjećam na slučaj koji se dogodio skoro isti dan kad i Bezukov. Radnici HEP-a radili su na dalekovodu. Došao mirni "turist" i bacio bombu na njih. Jeste li ikada pročitali u Jutarnjem kako se zvao naš "turist" i kako je završio kazneni postupak protiv njega, tko je od radnika preživio, jel' to imalo uzročne veze sa čl.99. (u vezi s člankom 97. stavak 1. toč. 2. i 4.) KZ-a... To je valjda bio samo "izuzetni" ekces, a ovo na Trgu bana Jelačića je bilo istinsko "poticanje na terorizam". Pravosuđe nam je stvarno s posebnim potrebama. Zašto se toliko drammatizira i promovira baš slučaj Francišković, zašto treba uperiti reflektore baš na njega, intelektualca, oca petero djece? Jutarnji nas uvjerava kako je ono što je izgovorio na Trgu mislio i konkretizirati.

Profa s Filozofskog faksa, za razliku od Duška Miljuša, misli da su optužbe za poticanje na terorizam protiv Franciškovića klimave. Tko tu koga drži za gušu, tko koga "terorizira"? Vlast Franciškovića i Kovačevića ili obratno? Je li legitimno pozivati na medijski rat? Tvrditi da je RH u rukama stranaca, puna korupcije, svakodnevno izložena iseljavanju? Sve su to općepoznate izjave i drugih. Srećom,

pravno bi teret dokaza trebao biti na Državnom odvjetništvu. Još uvijek, dok Europski sud za ljudska prava ne odredi drugačije.

Vedrani Rudan kada je 'Zoki' u pitanju iz usta ispadaju samo žabe

Mnogi nisu bili u partizanima, a ipak im šumi u glavi.

Popularnost Zorana Milanovića ruši, barem na fejsu, sve pred sobom. Oduševio je i "decentnu Beograđanku" Vedranu Rudan kojoj inače, kad je Zoki u pitanju, iz usta ispadaju samo žabe. Ovaj puta je zacvrkutala: "Čovjek je teško bolestan i problem proizlazi iz toga što nije u bolnici". Vedrana nije jasno naznačila o kojoj se bolnici radi, ali nekako predosjećam da se radi o bolnici na kraju zapadnog dijela Zagreba. Možda Vedrana u toj bolnici ima dobre kontakte na osnovi vlastitog iskustva.

Zoranom je "oduševljeno" i osamnaest progresivnih udruga civilnog društva. Dobro poznati "usisivači" proračunske love GONG, CMS, Documenta, Ba.B.e, Zelena akcija, zeleni Džihad, Centar za podršku žrtvama i svjedocima.... svi lijevi, ljeviji i najljeviji.

Dobro kažu Zagorci: "Ak' je do svedoka, krava je naša". Svi su oni skočili na svoje rahitične ljevičarske nožice i poslali otvoreno pismo Milanoviću. Nisu vjerojatno imali ni za marku pa su ga poslali onako otvoreno! Da su i kupili marku, ne bi je znali zalijepiti jer ni dan danas ne znaju na koju stranu marke moraju pljunuti! Tu bi im mogao pomoći naš Denis Latin koji je prvi prokužio taj krucijalni problem... Denis je inače urednik "Otvorenog" na HRT-u pa je sad malo jasnije kako je Hrvoje Klasić dobio "nagrada" dvanaest epizoda o NDH-u.... "Objektivni" turbo-ljevičari, osim love, traže i da se objektivno revalorizira lik i djelo Franje Tuđmana i Ratka Mladića. Pošteno! Jedan naš i jedan vaš... Zaista, već po stoti put moram se blago i cinično nasmiješiti. Stvarno smo država s "posebnim potrebama" jer godišnje trošimo milione kuna na svoje mrzitelje.

U isto vrijeme, selektor rukometne repke Šoštarčić "cvili" da nije mogao odvesti na svjetsko prvenstvo u Španjolsku uobičajenih 20 igračica jer "jedna igračica košta sedam tisuća eura". Zato je doveo samo šesnaest. A "Ba.be" i slične ljevičarske civilne udruge, kojima su ruke teže od nogu, "saugaju" godišnje milione i usput kombiniraju tko je veći zločinac Tuđman ili Ratko Mladić...

Ako je za suditi po našim ljevičarskim nevladinim udrugama, Milanoviću se loše piše. Sve što je jugo-nostalgично, progresivno, orijunaško, partizansko... unisono je zakmečalo – dosta, Milanoviću! Ogorčen je i Dražen Lalić. Dok je on završavao doktorat o Torcidi, pa mu je budnost malo popustila, Milanović se odmetnuo. Sad kad je Lalić opet progledao, sinulo mu je odnosno bljesnulo: “Milanovićeve birači se srame. Neka bude faca i otvoreno obznani da se sada zalaže za neke druge vrijednosti”. Lalić, Rudanica, Pofuk, Puhovski, nevladine udruge, Denis Romac, Pupovac, Roby Bajruši, Ivanka Toma, Željka Godeč... Bože, koliko razočaranih i frustriranih likova Milanovićevim izjavama. Možda se i Milanović sve više i više srami njih? No, bez obzira tko se srami koga i tko više, a tko manje, Milanoviću se smiješi drugi mandat...

Iz Bruxellesa Augustin Palokaj javlja: “Europski socijalisti izvisili – ostaju bez ijedne čelne funkcije u EU”. Za razliku od EU, kod nas naši bivši komunisti i njihovi potomci i dalje drmaju Hrvatskom. Međutim, iako možda nemaju čelnih funkcija, ljevičarske ideje Europskih socijalista sad je preuzela EPP grupa na čelu s Uršom van den Lyden. Ideje su toliko nakaradne za Europske pučane da je čak i Tomislav Krasnec, jedan od “njihovih”, zacvilio iz briselskog bunkera: “Ne samo da bi nam ‘zabranili’ Božić nego i to da se nazivamo Europljanima”. Jel’ to znači da naš Tomica još ima skrupule? Ostali se pitaju: je li to bila zla namjera ili samo nevinna pogreška?

Pa i komunisti su nam zabranili Božić

Dok se mi bavimo Milanovićem, za kojeg Marko Biočina tvrdi: “Neugodna je istina... Milanović je izveo najveću prevaru birača u povijesti...”, dotle EU-Uršula i naša Urša rade sto na sat kako bi nas pretvorili u ateističke anacionalne liberale. Božić je tek početak. Hrvatski poltroni se u sve to “ne bi šteli mešati”. Pa i komunisti su nam zabranili Božić, a onda smo se zajedno s njima susretali na polnoćki!? Oni zapisivali i brojali, a mi popevali... Vidite kak’ se s nama Hrvatekima može!

Priča se kako su navodno, po najnovijem Pupovčevom otkriću, srpske paravojne snage za vrijeme i poslije Oluje bile jako šikanirane, a kao kruna toga, i razoružane!

Zvonimir Hodak / direktno.hr

KOJA SE KUĆA OGLASILA NA SKANDALOZNU USPOREDBU TUĐMANA S MLADIĆEM?

20/12/2021

Ovih dana imali smo priliku svjedočiti jednom primjeru moralno-političke erozije. Nije to ona erozija koja je dovela do produbljivanja korita rijeke Colorado u SAD-u. Kažu u Srbiji "Ajd' u kolo, Rado". Naime, par dana prije obljetnice smrti dr. Franje Tuđmana neke nevladine udruge, u stilu "ajd' u kolo, Rado", objavile su "saopštenje" u skladu sa svojim ideološkim uvjerenjima. U toj ideološkoj musaki naši orjunaši iz redova "GONG-a", "Centra za mirovne studije", itd., na skandalozan su način usporedili prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana s ratnim zločincem Ratkom Mladićem.

Hrvatska je zaista na putu da postane prva zemlja na kugli zemaljskoj u kojoj žikisti, orijunaši, komunjare i balzamirani jugo-nostalgicari, nakon što su u ratu pometeni, sada stalno nastoje pomesti ratne pobjednike. Zamislite da u Engleskoj Churchilla ili u Francuskoj de Gaullea usporedite s Heinrichom Himmlerom ili Adolfom Eichmannom. Naime kaj, nije neko naročito iznenađenje da udruge, koje RH-a plaća u milijunima kuna, ovakvim usporedbama pljuju po čovjeku koji je stvorio državu.

Naime, svatko u demokraciji može misliti što hoće pa i govoriti što hoće (ako nije Francišković). Čudi što Vlada RH financijski i politički podržava takve, koji su 5. kolovoza 1995. otrpnhuli dostojanstveno na traktorima u svoju ljubljenu Jugoslaviju, pa su se iz godine u godinu sustavno vraćali, osnivali zajedno s hrvatskim orijunašima i jugo-nostalgicarima projugoslavenske udruge koje stalno blate i denunciraju RH-u po svijetu. Zar naša vlast doista nema muda da se barem ogradi od Ba.Ba, Documente i drugih parazita koji bi se bez državnih kuna već odavno raspali u povijesnom smeću. E, to čudi. Da se u Francuskoj, koja nam je trenutno glavni partner, netko usudio Charlesa de Gaullea usporediti s Hitlerom, on bi u roku odmah isprobao finoću i senzualnost francuskih policajaca i njihovih

zatvora. Marko Francišković se pred prosvjednicima posluži metaforama i odmah – pravac Remetinac zbog terorizma. Stvarno je politika kurva. U nju vjeruju samo djeca u svojim maštanjima.

Izvjesci R. B. se na fejsu slaže s mojim razmišljanjima pa piše: *“Pustite djecu da vjeruju u Djeda Mraza” i politiku. “I vi vjerujete u čaj za mršavljenje pa vam nitko ne kvari maštanje!”*.

Što bi mi Hrvateki bez Klasića i Jakovine? Vjerujte boljela bi me ona stvar i za jednog i za drugog, pa i za Markovinu, Goldsteina i ostale “istoričare” da nije problem (tj. catch 22 iz satiričnog romana Josepha Hellera) u tome što svi oni odgajaju studente na katedrama povijesti u Zagrebu i Splitu. Studenti su nekada vjerovali svojim profama da je zemlja ravna ploča. Tako će povjerovati i “simp” profi Tvrtku Jakovini da “Titu treba dati trg, Aleksandri Zec ulicu, a da proljećari nisu zaslužili odlikovanja...”. Odlikovanje je vjerojatno Milanović trebao posmrtno dati rođaku njegovog kolege Klasića – Miki Špiljku ili Dragutinu Dragoslavcu ili Milutinu Baltiću koji su studente poslali u buksu. Sve više vjerujem da smo okruženi mutantima iz “jeseni” 1971. godine.

Milanović postaje nerješiv problem za ljevičare

Vrijeme je političke panike, histerije, šizofrenije... Možeš tvrditi da je genocid u Srebrenici naredio Franjo Tuđman. Možeš vidjeti kako ljudi s fakultetskom diplomom lijepe predizborne plakate na kojima su ljudi s osnovnom školom! Ljudi su u panici. Istina i laž šalju iste poruke. Mračni osjećaj straha zahvatio je EU, SAD, Novi Zeland... Dodik je najavio sankcije “na ceo svet”. Oko nas niču nove heroine ili stare hijene. Vedrana Rudan vratila se iz Beograda ozarena i oparena. Otkrila je da je Milanović kreten. Ni više ni manje! Mojmira Pastorčić na RTL-u izvukla je iz nje sve najbolje. Vedrana je za nju “talentovana”, senzibilna, profinjena. Za nas ostale je samo jugonostalgičarka. Čeka se Milanović. Nadam se da se nećemo načekati.

Njegov eksplozivni karakter sve više sije strah među tzv. progresivcima i mutantima iz doba bratstva i jedinstva. Ponavljam po tko zna koji puta: Milanović radi posao HDZ-a. Temeljito poznaje noviju povijest RH. Osebnog karaktera, tvrdoglav, ingeniozan i

nadasve hrabar. Upravo zbog tih njegovih osobina danas nema poznatijeg ljevičara, političara ili novinara koji nema jedan jedini sveti zadatak: sotonizirati Zorana Milanovića. Pretežak zadatak za intelektualno izraubane ljevičare, još uvijek zabezegnute naglom transformacijom dojučerašnjeg ljubimca. Što mislite za koga je na zadnjim predsjedničkim izborima glasovao, recimo, Željko Trkanjec iz lijevog Jutarnjeg? Njegov "Akcent" je zabrinut: "Pokazalo se da Milanovića, ustvari, ne brinu Hrvati u BiH".

U svom smušenom i prozirnom tekstu naš Željko "trkelja". Željko se prisjeća kako je Milanović ne tako davno rekao "da je predsjednik Hrvata u BiH". Naravno, to je ustavna kategorija, ali likovi kao Željkec ne čitaju dosadni ustav. On zna napamet samo ustav Velike Britanije koji i ne postoji. Željac misli da Milanović "podsjeća na Gojka Šuška koji je u putovnici imao označeno kao mjesto rođenja – Široki Brijeg, država Hrvatska...". Veliki krimen! Trkanjec priznaje samo Jugu i partizane koji su poubijali krunicama i raspelima do zuba naoružane fratre u samostanu na Širokom brijegu, a sve to na zadovoljstvo jednog drugog sumišljenika Trkanjeca, Ive Josipovića. Prisjetih se još jednog "gafa" našeg Predsjednika. Bilo je to pred više godina kad je iznenada "narod" iz Istočnog Mostara, željan pravde i ostalog, provalio u zapadni Mostar i u pravednom bijesu počeo paliti hrvatske kuće. Milanović se u roku "odmah" našao na licu mjesta, a ni Željko tada nije trkeljao. Tamo je naletio na klasičnu "sačekušu" Jasmile Žbanić, sadašnje europske Oscarovke za film "Quo Vadis, Aida", koja se izderala na Milanovića "Mrš u Hrvatsku!".

Tako je Zoki "radio" protiv Hrvata u BiH nekada, a današnja RH vlast preko "gospođe ministarke" pomaže našu Jasmilu u njenom filmskom "bratstvu i jedinstvu". I tako, malo po malo, Zoran Milanović postaje sve više problem za ljevičare i jugonostalgičare. Za sada nerješiv. Kako bi rekli znalci: "status quo vadis". Koga briga! Dugi mandat mu se sve jače smiješi. A za Hrvate u BiH brinut će Dragan Čović... Zato se neprekidno i iseljavaju... Tu BiH "kvadraturu kruga" ne bi mogao riješiti ni Ivan Đikić koji inače sve zna. Milanović je, usput rečeno, posmrtno odlikovao i Antu Paradžika koji je izjavio: "Bilo koji Hrvat koji se bori za bilo kakvu Jugoslaviju, izdajica je hrvatskog naroda". Kad bi to bila istina onda

bi i Franjo Habulin bio izdajica. A to je nemoguće. On se rodio kad je Jugoslavija već zatrpala svih 750 jama punih Hrvata.

Zagreb “blista” u Adventu. Ljudi od sreće cugaju. Jedan se javio na fejsu: “*Sinoć sam se baš dobro proveo. Bar tako piše u policijskom izvještaju...*”.

Umjesto Filipovića im ne bi smetali Raukar ili Matula...

S pravom se Nino Đula u Jutarnjem od 18. prosinca pita “Zašto baš on?”. Naslov: “Poslušan i neautentičan?” Vlada je poslala u Nadzorni odbor INA-e Davora Filipovića. Dobro pitanje, Ninek! Meni, recimo, na pamet pada Dejan Jović. Zašto ne on? Znam pouzdano da on toči benzin na INA-nim pumpama. Ili, recimo, Hrvoje Klasić. Taj zna tankati... Pa Krešo Beljak, Šokre, on se kuži u automobilsku industriju. Davor Filipović nikako ne može biti u nadzornom odboru INA-e jer je HDZ-ovac. “Neautentičan i poslušan”, misli Đula. Nema veze što je Filipović diplomirao ekonomiju s 22 godine, a s 26 godina već i doktorirao. Nema veze što je studirao u SAD-u i igrao košarku na sveučilištima u SAD... Ovako siv, neupadljiv, nekvalificiran i poslušan postao je profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Taj Filipović zaista ima takvu ofucanu, tipičnu i dosadnu biografiju pa ga treba medijski “zgaziti”. Tko još u HDZ-u, SDP-u, Možemo, HSS-u ima takvu biografiju? E, tu je kvaka! Zašto bi netko tko stvarno vrijedi, zna i može napredovao u politici. Kod nas je politika postala kontejner za miješani otpad.

Ako uspije onaj bolji od nas, onda će se vidjeti koje smo mi ništ’ koristi. Nije to više samo stara dobro poznata hrvatska zavist nego i hrvatsko mediokritetstvo. Siguran sam da ljevičarski mediji sigurno ne bi imali ništa protiv da na mjesto Filipovića u INA-u dođu, recimo, Anka Mrak-Taritaš ili Urša Raukar ili Vili Matula. Oni su za Đulu & company sigurno “autentični i neposlušni”. Zašto njih Vlada ignorira? Dobro pitanje, Nino!

Pišu na fejsu zlobnici kako je nova zakletva HDZ-ovaca: *tako mi DORH pomogao!*

Branko Lazarević je Srbin. On je drugačiji od Pupovca i Jovića. Jedan je od onih deset tisuća Srba koji je znao izabrati stranu u

Domovinskom ratu. Kad je počeo “građanski rat” 1991., Branko je bio šef MUP-ove ekipe koja je vršila očevid u slučaju ubojstva obitelji Zec. Branko je direktan kad kaže: “Lažu svi koji kažu da su Aleksandra Zec i njeni roditelji ubijeni zato što su Srbi i da je Hrvatska kriva za taj zločin... Laž je da je postojala zapovijed o ubijanju Srba u Zagrebu jer bi mene kao Srbina prvog ubili... To je bilo ubojstvo iz koristoljublja, a ne politički zločin...”. Kad je Slavenka Drakulić pisala svoju “autentičnu” priču o tragičnoj sudbini 12-godišnje djevojčice, sasvim je sigurno skupljala materijale o slučaju. Kako je “promašila” Branka Lazarevića, to samo ona zna. Oh te godine partizanske....

No, vratimo se malo unatrag. Zanimljivo je kako je cifra o deset tisuća Srba koji su četiri godine ratovali za svoju domovinu Hrvatsku još uvijek u “mračnom tunelu”. Tu i tamo se netko o tome javno oglasi, ali interes ljevičarskih medija za te ljude je manji nego za otvorena pisma Ivana Đikića predsjedniku i premijeru. Mislite li da je to tema za našu Slavenku? Nije. Za njen “nobelovski” gen nije zanimljiva ni tema o četiri godine neprekidnih strijeljanja “homića” u NOB-u. Ljevičarski farizeji, uozbiljite se... Napokon!

Ili još bolje, probajte malo razmisliti o jednom intrigantnom pitanju: zašto su kamikaze prije svakog leta stavljali kacige na glavu?

Aca Stanković je emocionalno i ideološki čvrsto povezan sa Srbijom i Beogradom. Prirodno! Zašto ne? Nedavno je svom gostu iz “prestolnice” brižno savjetovao da ne dolazi autom beogradskih registracija u Split. I to je normalno. Mislim, brinuti za svoje. Za dolazak tenkovima Aca ne brine i o njima ne dijeli savjete. Sjetite se Ace Tijanića, Slobinog ministra, i njegovog gostovanja kod Stankovića. Aco djeluje kao da je neformalni srpski konzul na HRT-u. To je svojevrstni dualizam lojalnosti koji promovira Hrvatska radio televizija. Kolone ljevičara, naših projugoslavena i orijunaša, tobože liberalnih, hodočastili su u emisijama na NU2. Ako ih Stanković ne uspije “zagrliti” na HRT-u onda završe na N1, RTL-u ili TV Novoj. Za njihove programe bar ne plaćamo ništa. Ali HRT-u plaćamo. Ako ne platimo, onda nas ovrše iliti zaplijene nam lovu.

Je li se ikoja televizijska kuća oglasila na skandaloznu usporedbu dr. Tuđmana i Ratka Mladića? Kad bi čiča Ratko, apstraktno zamišljeno, bio pušten iz Haaga da ostatak “doživotne” odsluži u otadžbini,

siguran sam da bi ga odmah Stanković pozvao u NU2. A to bi sigurno izazvalo golemu zavist na RTL-u i TV Novoj. Ali tko zna, zna. Aca bi ga vjerojatno, onako prijateljski, savjetovao da ne ide autom u Srebrenicu... znate, nož, žica, Srebrenica.... Aco Stanković, Vedrana Rudan, Klasić, Jakovina, Markovina, falcificirana povijest, NDH... Program za zaglupljivanje i indoktrinaciju. Što radi to Vijeće za elektronske medije? Ostaje nam samo radio i parola "radio, ne radio, slušaj radio!" Hrvatska je izašla iz

Jugoslavije, ali na žalost Juga nije nikada otišla iz hrvatskih elektroničkih medija. Dok smo mi pazili da "traktorijada" stigne sigurno do Beograda, oni su u medijima proveli medijski "oslobodilački rat". Pomalo us*ani i preplašeni, nisu ni sanjali da će jednog dana pobijediti.

No, još nas nisu uspjeli strpati na traktore... ali tko zna. Stoga je sigurno kako je Tuđman, i jedino Tuđman, Domovinski rat smatrao svojom političkom misijom koju je i ostvario. Zato ga danas "kurve rata" trpaju u isti koš s Mladićem. Prostitucija u Lijepoj našoj još nije legalizirana, ali "kurve rata" svejedno slobodno šetaju po redakcijama naših medijskih kuća.

Ratni zločinac kapetan Dragan bio je pozvan u Haag da u nastavku procesa Vojislavu Šešelju bude svjedok – obmane!

Zvonimir Hodak / direktno.hr

KOD NAS KOMUNISTIMA SUDE SAMO ŠKORO I THOMPSON

27/12/2021

Godina iz “snova” polako nas napušta. Pfizer, Moderna, Astra iz Zenice svim svojim klijentima želi sretan Božić uz pjesmu “Last Christmas”!

HDZ je odlučio priznati broj potpisa koje je Most prikupio. Istodobno je odmah demokratski odlučio kako će za izlazak na referendum biti obvezna Covid potvrda. Drugi uvjet je da se prilikom održavanja referenduma drži razmak. On je jako bitan. Na primjer, bitno je jel' žena budala ili “bu dala”.

Organiziranih dočeka Nove godine 2022. u pravilu nema. Cinici tvrde da je kod nas još samo kriminal organiziran. Sve drugo je spontano.

Šetam gradom i “divljam” sa zagrebačkim Adventom. Koliko je tu uloženo talenta, inventivnosti, šarma, ideja... Malo je gradova koji bi mogli realizirati ovakav spektakl kao ljudi iz “Možemo” u Zagrebu. Možemo, ali možda samo u Pjong jangu u Sjevernoj Koreji. No pitanje je je li Kim Jong-un spreman spiskati sto ili dvjesto “vona” za ovako raskošan spektakl kao što je ovaj ove godine u Zagrebu.

Ognjištari, rigidni desničari i ustašofili vole, onako zlobni i intelektualno inferiorni, zapitkivati Možemo “da li zaista možete?”. Zagrebački advent pokazuju da zaista mogu. Advent blista, smeće razasuto po cijelom gradu miriše k'o cvijeće, a “roditelji odgajatelji” od sreće strepe da će na svako treće dijete u obitelji morati plaćati poseban porez Zagrebu.

Stožer u dogovoru s virusom produljio radno vrijeme

Naš nepravедno napadani Stožer je objavio kako je, u dogovoru s virusom, odlučio da se proslave produlje do dva sata ujutro. Dogovorom se sve može. Dokaz više da “Možemo” stvarno sve može. Politički slijepci još pojma nemaju da je u igri nova politička

“agenda” pod imenom “mi možemo”. Za početak, sasvim su dovoljni Zagreb i Split...

Dok se ošamućena desnica bavi Zekom i suverenistima, naši lijevi još sanjaju o staroj jugo-poeziji: “Amerika i Engleska, bit će zemlja proleterska”. Za sada su to samo Zagreb, Split, Sisak, Varaždin i Supetar... No “idemo dalje” – kako je to volio govoriti naš Ivo Sanader. Zelena Hrvatska. Hrvatski džihad. Radnička partija. Titov trg. Privlačno!/? Za svakog ponešto.

U isto vrijeme Europski sud za ljudska prava presudio je u slučaju Rumunjske da svaka članica Unije ima pravo ukinuti političke stranke koje se ne distanciraju od bivših komunističkih partija. Što više, ESLJP poručuje kako je zabrana tih stranaka nužna u demokratskom društvu. Taj sud je baš naivan. Ovakve poruke napose će zabrinuti novog predsjednika zagrebačke partije Viktora Gotovca i Katu Pejović koja se već trese od smijeha. Habulin će zbrisati u šumu kraj Siska, možda i u Brezovicu, pod uvjetom da je lugar na bolovanju zbog korone.

Kod nas komunistima sude samo Škoro i Thompson

SDP-ovci se još prebrojavaju. Njihov prvi cilj je povratak trga maršala Tita, njihovog komunističkog božanstva. Naročito su ponosni što je njihova “ljubičica” i dalje na stabilnom 10. mjestu najvećih zločinaca XX stoljeća. Dobro, tu imaju još neke dijalektičke dileme. No njih će riješiti Klasić, Jakovina, Markovina, Goldi... u lijevim medijima. Kod nas komunistima sude samo **Škoro** i **Thompson** u pjesmi “Sude mi...”, ali u stvarnosti oni sude nama. U pravu su. Imaju oni svoj sud... sudnji.

Na fejsu se pojavila duhovita srpska satira na vlastiti račun. Tip izgleda priglupo i glumi novinara. Drži u ruci mikrofon i zaustavlja ljude u centru Beograda: “Dobar dan! Jeste li čuli da je Vučić doneo novi zakon po kojem se mi Srbi od sada moramo služiti samo arapskim brojevima?”. Tip je malo iznenađen, ali se brzo snađe i odgovara: “Pa imamo mi svoje srpske brojeve...”. Druga žrtva je mlada djevojka koja odgovara: “To je kažete zakon, pa što ćemo sad?”. Novinar joj “pomaže” pitanjem je li zna arapske brojeve?. “Znam možda prvih deset”, odgovori djevojka.

Lijeva medijska blokada

I sad pitanje s početka kolumne: može li se ostvariti plan da cijela Hrvatska postane za par godina veliki pobjedonosni “Možemo”? “Može ku**c!”, odgovorio bi moj teniski partner prof. **Žukina**. Postoje li u Hrvatskoj uvjeti da netko u ovoj lijevoj medijskoj blokadi uvjeri Hrvateke kako oni znaju arapske brojeve k'o i hrvatske? Da im netko citira **Winstona Churchilla** koji je još davne 1946.g. izjavio “da će današnji antifašisti za dvadeset godina postati žestoki fašisti”.

Vratila se ponovno parola iz šezdesetih godina, a čiji autor je profesor s Berkeleya Herbert Marcuse. **Ona glasi: “Nema slobode govora za fašiste!”**. A tko su fašisti za koje nema slobode govora? E, to određuju upravo oni fašisti o kojima govori Churchill naivno misleći da će se pojaviti tek za dvadeset godina od Drugog svjetskog rata. Churchill je umro u devedesetoj, a oni su već bili tu. **Naravno, tada su se zvali komunisti, a danas ih zovu ljevičari i antifašisti**. Oni su znali sve arapske brojeve na pamet! Oni koji su tada imali oružje i želju za ubijanjem, u današnje su se vrijeme počeli na sav glas derati o “pravnoj državi”.

Evo jedan primjer “pravne države”. Nedavno je odvjetnička komora Konga poslala već peti puta protestno pismo svojoj Vladi. Naime, već je peti put za redom, umjesto osuđenika, obješen njegov odvjetnik!

Milanovićeve ‘tvrde’ istine’

Demografske mjere naše Vlade oduševljavaju ne samo svojom inventivnošću već i kozmetikom kojom pristupaju problemu pada nataliteta u Hrvatskoj. Tako navodno Zdravko Mamić pita na fejsu, ne za sebe već za prijatelja: “Da li se ovih 200.000 kunića odnosi i na povratnike iz BiH?”.

Već dulje vrijeme slušam “podbadanja” kako sam navijač našeg predsjednika Milanovića. Kad je 2016. godine, za vrijeme imigrantske krize, lagano, kao da kaže dobro jutro, izrekao “Srbi su šaka jada...” pa sve do danas, on je o Srbima, ljevičarima, nevladinim udrugama i jugo-novinarima izrekao nekoliko “tvrdih” istina kojih se je klonio i

sam Tuđman. No sada je u slučaju Nove Bile i “bijelog puta” napravio popriličan “kiks”.

Bilo je to mračne i neizvjesne godine 1993. godine, Tuđman je imenovao Hermana Vukušića starijeg za zapovjednika konvoja “Bijeli put”. Cilj je bila Nova Bila gdje je oko 20.000 Hrvata trebalo sanitetsku pomoć. Putem su doživjeli “pravo bratstvo i jedinstvo”, zasjede, ubojstvo jednog vozača, “dobrodošlicu” iz kalašnjikova, prijetnje, psovke i razne pritiske... U konvoju je svog oca pratio i dr. Herman Vukušić mlađi, sin. Sve mi je to osobno ispričao Herman Vukušić stariji.

Heroji konvoja za Novu Bilu

Vrativši se u Zagreb umoran i iscrpljen, sretan što je živ, odmah se bacio u krevet. Pred večer kad se probudio, upalio je TV i to baš u trenutku kad se Slobodan Lang zahvaljivao Tuđmanu na povjerenju što ga je imenovao “vođom” konvoja. Lang je bio u konvoju šireći mir, toleranciju i ljubav ... što je toliko dizalo moral ljudima iz konvoja da su oni umjereniji i senzibilniji predlagali Vukušiću starijem da ga ubiju. Uz sve što je doživljavao za vrijeme tog vesterna, Herman stariji je morao još brinuti i o tome kako da sačuva živu glavu Slobodana Langa.

Sada kad je predsjednik Milanović htio obnoviti taj put do Nove Bile, SOA i službe su, znajući da više nema našeg Gandija Langa, predložili da predsjednik ostane na svom brdu što je on sa zahvalnošću prihvatio. Ali javio se *homo politicus* dr. Herman Vukušić mlađi koji je kao mladi dragovoljac i kao sin Hermana Vukušića starijeg, istinskog zapovjednika puta konvoja u Novu Bilu, čitav taj put na “neprijateljski teritorij” osobno prošao. On i njegovi su Milanoviću još 9. prosinca ove godine predložili da primi delegaciju humanitarnog konvoja.

Međutim, s Pantovčaka nije stiglo ni “muu”. Dobro, ja razumijem predsjednika. On je do sada primio već toliko zaslužnih heroja, kao recimo Jadranku Kosor, Čička... Kako Slobodana Langa više nema, zašto primati tamo nekog oporbenjaka. Čudna priča. Nikako mi ne ide u glavu kako je predsjednik odustao od puta na koji bi i onako otišao s do zuba naoružanom pratnjom, a Vukušići i ostali naši ratni

heroji su prošli isti taj put i to još s Langom. Dakle, sve je završilo tako da nije bilo ništa ni od puta Predsjednika ni od prijema. E' moj Predsjedniče! Da je legendarni Slobodan Lang, naš Davy Crockett, još živ svi bi se oni zajedno popeli na Pantovčak br. 200. Eto, tako vam je to kad naši heroji ne žive vječno.

Anomalije našeg društva

Osim Manolića i Franje Habulina, predsjednika Saveza antifašističkih boraca Hrvatske. Nofra je rođen je 1957. godine (valjda kao rezervni oficir JNA), a Drugi svjetski rat je završio 1945. godine. Valjda se onda ratovalo (u nečijim glavama) do 1957. kad se pojavio naš Franjo i odmah postao antifašistički borac. I sad bi ESLJP zabranio našeg Franju i komuniste k'o u slučaju protiv Rumunjske. Ne damo mi "naš slučaj" Habulin, nismo mi Rumunjska. Kad bi trebali sankcionirati Habulina za komunističke zločine, zapravo bi čovjeka gonili za zločine prije nego je bio rođen... Svašta! To su te anomalije našeg društva.

Evo još na primjer poneka: na jedan muški časopis dolazi po deset ženskih u kojima se tvrdi kako su žene zapostavljene!

I na kraju zamislimo samo teoretski. Da je Zoki krenuo, a da se zapucalo, koje bi olakšanje osjetili Puhovski, Pupi, Roby, nevladine udruge... Ako sam nekoga zaboravio, podsjetite me!

Uvjeren sam kako će naš predsjednik, kad odlikuje preostale heroje kao što su, recimo, **Nenad Stazić, Anka Taritaš Mrak, Mile Kekin, Goldstein**... napokon naći vremena i volje i za heroje Nove Bile i – nove godine. Samo malo strpljenja. Dotle će rafalna paljba lijevih medija i političara i dalje šarati po zagrebačkom brdu.

Nijedan ćorak nije ispaljen od Goldsteina

Zanimljivo je kako je jedini koji ga štedi naš Goldi, budući ambasador. Nasljednici 6. Ličke i 11. Dalmatinske lupaju dnevno po Milanoviću i to baražnom paljbom, ali još nisam vidio čak ni jedan ćorak ispaljen od strane Ive Goldsteina. To i je kad je čovjek objektivan. Ali točku na "i" je na kraju stavio, tko drugi nego drug

Robert Bajruši u svom Akcentu: “Nije čudno što Milanovića u BiH ne dočekuju kao gosta”. “Sam pao pa se ubio”, mudruje Roby. Sjeća se on sjajnih posjeta Mesića, Josipovića, pok. Banca... Šetnje po Baščaršiji, pljuvanja po Tuđmanu, pa proglašavanja počasnih građana, isprobavanja baklava i povratka u Hrvatsku uz glorifikacije poltrona koji sjede po raznim lijevim redakcijama. Roby ističe najdublje bošnjačke traume koje je Milanović osporavao. **Šteta što nije spomenuo 350 bošnjačkih logora za Hrvate diljem BiH. Pazite 350!** Pa gdje su našli tolike Hrvate? Srbima, koji su k'o fol izgubili rat, pripadne 49 posto Bosne, a Hrvata u Sarajevu manje od Kineza. Da im se još riješiti Hercegovaca i “sita Bosna”.

Kamo će bošnjačke izbjeglice?

Evo, imam novu ideju, neka ih se proglasi “bošnjačkim katolicima”. To bi bilo originalno kao i “zeleni džihad”. Naravno, ima Roby i dobrih ideja. Umjesto da se Hrvati u BiH približavaju dinosaurima kao što je Dodik, trebaju se približiti Komšiću i Izetbegoviću. Evo nama tada građanske države BiH. K'o što je Švicarska. Ili Turska. Nije naučna fantastika da bi u “građanskoj” BiH opet mogao planuti neki rat koji će naravno izazvati “najmnogobrojniji” – Hrvati. U prošlom su ratu Srbi napali Bosnu, izgubili rat i dobili 49 posto BiH. **Hrvati su dobili rat, a izgubili pola stanovništva te postali mala enklava koja smeta svima.** I na kraju, nakon *play offa*, tko će kamo bježati? **1992. godine Bošnjaci su bježali k “agresorima”, tj. u RH.** Njih preko pola milijuna. Teoretski, ako opet plane, a ovaj puta Dodig i Vučić pobijede, kamo će bošnjačke izbjeglice? Presedanski gledajući – valjda u Srbiju. E, tu sam vas čekao. Neće! Opet će oni doći u Hrvatsku. Po svemu sudeći, **izgleda da smo mi njihovi najdraži okupatori.**

Izvršni direktor HHO-a jednom je prilikom izjavio u emisiji Nedjeljom U2 kako su zadnje vrijeme sve manje ugrožena prava Srba, a sve više prava Hrvata, što je dokaz poboljšanja stanja.

Nova vijest o koroni. Liječnici su u štrajku obustavili sve operacije koje im nisu životno važne. Ne ispuni li im vlada zahtjeve, nastavljaju štrajk do posljednjeg pacijenta.

Hrvati su nedavno slavili dan neovisnosti ovisno o mogućnostima. U Splitu i Zagrebu lete automobili u zrak, pale se stanovi i garaže, a Marko Francišković u Remetincu, u pastoralnoj tišini, čeka, kao što se čekao Godota, da mu se riješi žalba na pritvor zbog poticanja na terorizam.

Evo jedna korisna Božićna poruka: “Ljudi, družite se, samo pazite što pričate. Bauk terorizma kruži Hrvatskom!”

Grupa glumaca HNK navodno je odbila gostovati u Beogradu. Razlog? Suvišno je da ondje glumataju i klanjaju se kad to puno uspješnije izvode naši političari i javni djelatnici kao **Boris Dežulović, Vedrana Rudan, Ante Tomić, Miljenko Jergović, Branimir Pofuk, Hrvoje Klasić, Tvrтко Jakovina...**

Mogu, ali ne moraju!

Tomislav Krasnec javlja iz Bruxellesa: “Kraj drugovi! ESLJP: Države mogu zabraniti komuniste“. Odmah upada u oči – mogu, ali ne moraju! Demokracija je velika stvar, ali obično ima malu vrijednost. Kako zabraniti naše kripto-komuniste po ljevičarskim redakcijama? Kako zabraniti naše profesore povijesti na filozofskim faksevima? Kako zabraniti sve one likove koji se busaju u prsa junačka kako im je Tito najveći hrvatski državnik svih vremena? Kako zabraniti one nevladine udruge koje, sišući našu hrvatsku lov, stalno pljuju po nama? Kasno drugovi iz ESLJP-a! Za drugog su dunje žute...

Dobro je da su Hrvateki zdušno prihvatili ideju o uvođenju eura. Kad se preračunaju kune u euriće, mnogi će, koji danas duguju stotine tisuća kuna, uskoro dugovati tek nekoliko tisuća eura...

Nakon što je policija obradila osumnjičenog za silovanje, žrtva ga nije prepoznala.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

PROŠLA JE ‘NEZABORAVNA’ 2021. GODINA. DA I HOĆEMO NE MOŽEMO JE ZABORAVITI

03/01/2022

Prošla je “nezaboravna” 2021. godina. Da i hoćemo ne možemo je zaboraviti. Barem ne odmah. Svijet se mijenja pa i mi sa svijetom. To nam, s obzirom na naše legendarno poltronstvo, i nije neki poseban problem. Mi Hrvateki se volimo ponašati prema onoj staroj: kud’ svi Turci tud’ i ćelavi Mujo! Stoga, nek’ vam je svima sretna nova, 2022. godina!!!

Na površinu je isplivala informacija da je četiri-pet EU članica na čelo stožera u borbi protiv korona virusa imenovalo kompetentne ljude – generale. Pitanje je mijenja li se svijet odnosno “ceo svet” na bolje ili na gore? Nekako sam skeptičan... Čitam biografiju **Winstona Churchilla** koju je napisao današnji premijer **Boris Johnson**. Winston je 1917. godine podupro zahtjev da žene starije od 30 godina dobiju pravo glasa. Za ono vrijeme čak donekle i hrabro. Koliko znam, u našem Saboru nema saborske zastupnice mlađe od trideset godina. Zamislite sad da netko nadobudan ili ludo hrabar, po uzoru na Winstona, predloži nešto slično kod nas...?! No, dobro, ono su bila neka davno preživjela vremena kad su se žene tek borile za svoja prava. Danas, mi imamo posebne udruge kao naše Ba.Be. koje brinu da žene budu sretna i zadovoljne.

Ukratko, vremena se mijenjaju, ali i ljudi. Ali – ne svi. Da su 1917. godine postojale današnje “udruge za ljudska prava”, kao npr.: opet naše B.a. B.e, od starog Winstona ostala bi samo cigara, a možda ni to. Ne mijenja se, recimo, ni **Dragoslav Bokan**. To je naš komšija, “intelektualni” vožd “Belih orlova”, heroj za naše orjunaše, režiser, književnik, kolumnist, komunist, publicist. Gledam ponedjeljkom srpsku TV-Happy. Gost je bio baš drug Bokan. Tema veliki srpski knez Miloš Obrenović. Bokan tvrdi kako bez genijalnog Miloša nikada ne bi bilo ni Hrvatske ni Slovenije. Voditelj Milomir Marić upozorava Bokana da je sve to “lepo“, ali da je veliki, genijalni reformator bio nepismen.

Bokan, pomalo uvrijeđen, odmah pronalazi spreman odgovor: “To je tačno, ali on je zato redovno postio”. I emisija ide dalje, a Bokan nastavlja sipati gluposti, i to nezaustavljivo. Bokan se poziva na nekog Višnjića koji je navodno opisao što je sve knez Miloš uradio za Hrvatsku i Sloveniju. Obračunao se sa spahijama, dahijama, siledžijama... Opisuje kakve je sve fantastične građevine digao u Beogradu, da bi na kraju priznao kako je nesretni Višnjić bio slijep od rođenja. I sad se neki pitaju kakve blage veze ima Bokan, Višnjić, TV. Happy s mojom kolumnom? Možda griješim, ali ima. Kako je moguće da su pred nekih sto godina Hrvateki k'o guske odgegali u takvu maglu uz jasno Radićevo upozorenje? Razni Bokani i Višnjići su za nas genijalci. Oni nam “prodaju” nepismenog kneza i slijepog historičara koji su nam navodno dali državu. To su vječiti “mirotvorci” koji su izazvali Prvi svjetski rat, vodili Balkanske ratove, izazvali Domovinski rat, a danas objavljuju slike Pavelića i Hitlera kako bi stalno hranili povijesnu epizodu da je NDH bila nacistička država. Međutim, nikada ne objavljuju niti se pozivaju na slike kneza Pavla i Hitlera u vožnji Berlinom.

Netko bi rekao kako oni samo bolje od nas znaju politički blefirati i propagirati svoje ciljeve. Tko je nama kriv što to radimo slabo ili nikako. Slažem se. Međutim, neka mi netko objasni našu orjunu, **Antu Tomića, Vedranu Rudan, Miljenka Jergovića, Igora Mandića, Branimira Pofuka** i gomile predratnih i današnjih jugo-nostalgičara koji dahću, k'o da su na respiratoru kad se spomene Juga, Titov trg u Zagrebu, bratstvo i jedinstvo, Kumrovec. Dobro ih razumiju tek oni naši povjesničari koji su odlazili doktorirati noviju hrvatsku povijest u Beograd! Suosjećaju s njima i “medijski jugovići” u Jutarnjem, Večernjem, Slobodanki, na N1, RTL-u, TV Novoj, HRT-u... Sjetite se samo Stankovića i njegovih četrnaest godina vođenja emisije “Nedjeljom u 2”.

Ne može se isključiti ni cijeli jedan ešalon lovaca u našim medijskim kućama kojima je prioritetan zadatak lov na preživjele ustaše i nove generacije ustaša. Podržavaju koliko god mogu davno preživjeli mit od skoro milijun žrtava u Jasenovcu samo kako bi održavali živim za nove generacije i pred svijetom mit o kolektivnoj krivnji hrvatskog naroda za genocid Srba, Židova i Roma u Drugom svjetskom ratu. Tako ne treba čuditi kad se kod nas i dan danas, više od sedamdeset

godina nakon II. svjetskog rata, komemoriraju mjesta “likvidiranih”, a da na takvim mjestima nikada nisu bila provedena bilo kakva forenzična istraživanja, niti su nađeni kosturi, ostaci leševa ili drugi materijalni dokazi. Hrvateki puše takve fore. Tako se samo Hrvatekima može sedam desetljeća lagati i manipulirati ih. Sve to je počelo još u bivšoj Jugi, ali se nastavlja i danas. Na primjer, ja sam u pučkoj školi učio o sedam stotina tisuća pobijenih u Jasenovcu, ali ni sloveca o pet stotina tisuća pobijenih na Križnom putu i o Hudoj jami te ostalim jametinama.

(Anti)fašisti su opet digli glave. Slušam na radiju kako je **Viktor Gotovac** siguran da se u Zagrebu vraća trg ratnog zločinca. Ne bih se začudio da čujem kako je Turistička zajednica Zagreba već krenula s osmišljavanjem nove rute “Walk with Tito”. Možda bi ruta mogla početi obilaskom Golog otoka, proći zatvorima u kojima su tavorili prolječari i drugi hrvatski nacionalisti, a završiti obilaskom svih mjesta u kojima je Udba ubijala hrvatske emigrante. Sad bi se negdje Bokan “smejao” i mislio si: oni će da rehabilituju Maršala k’o mi Dražu.

Dok se Turistička zajednica tek domišljala kako uvesti novu gradsku turističku rutu “Walk With Tito”, stigla je presuda ESLJP da se EU države moraju distancirati od bivših komunista. Bokan i društvo grohotom se “smeju” toj “čudnoj” presudi, a na fejsu se pojavila slika Voleka i Boleka tj. Klasića i Goldsteina koji onako od srca iskazuju svoje hrvatsko domoljublje.

Bokan i ekipa iz Happyja i su sretni. Bivša novinarka HRT-a **Mašenka Vukadinović** okupila je birano društvo na hrvatskoj N1 televiziji. Naivniji su pomislili, s obzirom na progresivnost i fanatičnu sklonost istini N1 televizije, da će naša Mašenka propitati naša dva “istoričara” što misle o aferi seksualnog uznemiravanja na Odsjeku za povijest Filozofskog fakasa. No, Mašenka je imala pametnijeg posla. Nju zanima Jasenovac. **Hrvoje Klasić** zna za 80.000 tisuća ubijenih, ali je siguran kako je bilo i više. Za manje ne zna. Zna toliko da se može prijaviti za kviz “Tko želi biti milijunaš...” i odnijeti gaće na štapu. Ali zato zna dignuti od HRT-a lovu i snimiti 12 epizoda o NDH. Mašenkini su gosti ispalili potpuno novi arsenal svojih umotvorina prema ovoj našoj kakvoj-takvoj državi. Zgražavali su se nad komemoracijom u Bleiburgu, a Crkvu

optužili da brani bl. Alojzija Stepinca koji je zapravo bio zločinac. Oni prosto “ne mogu da veruju” kako je Crkva slijepa. Potom su se oborili na famozni pozdrav ZDS, a ljuti su bili i na hrvatsku kinematografiju zbog filma “Gospa u Međugorju”.

Nije im jasno “tko to tamo peva”, možda je to Thompson... Uglavnom, sve što su pričali Mašenki nije ništa drugo doli stara ofucana kriptokomunistička priča. Revizionizam, hrvatsko neoustaško društvo i Hrvatska kao ustašofilija. Sve strahote Drugog svjetskog rata naš Hrvojica Klasić metaforički je stisnuo u Ahmiće. Goldi je bio iskren: “Kosor i Sanader su bili na izrazito antifašističkim pozicijama...” Nisam do kraja shvatio. Znači li to da su antifašisti bili sposobni k'o Jaca i poštene k'o Sanader? Ili su Jaca i Sanader antifašisti jer su bili nesposobni ili skloni mlažnjavanju love? Goldija inače strašno muči dilema tko je bio na pravoj, a tko na krivoj strani. Nakon svojih cjeloživotnih historičarskih istraživanja, napokon je ipak dokučio kako “Hrvati nisu bili ustaše”. Za Trešnjevčane (one koji žive na Trešnjevci, kvartu u Zagrebu), odakle je valjda i on potekao, tvrdi da su bili anti-ustaški kvart. Mene, koji sam također odrastao na Trešnjevci, to je osobito razveselilo.

Crvena Trešnjevka ili crvena trešnja. Vražji su ti naši povjesničari! Dobro je vrhunski cinik **Oscar Wilde** napisao: “Povjesničar je osoba koja će do najsitnijih detalja opisati događaj koji se nikada nije dogodio”. Na kraju ove priče pitanje Goldiju: koga su to onda pobili partizani 1945-50. godine i tko su onda bili Hrvati? Možda su ustaše bili samo Hercegovci, Ličani, Imočani iz Širokog Brijega, Slavonci...? Dobro, nije Goldi demograf da sve zna. Uostalom, uskoro će se udobno smjestiti u neko veleposlanstvo u svijetu pa će imati vremena razmišljati o kvaki 22: tko su bili onih oko 500 tisuća pobijenih od 1945. godine pa do 1950. godine bez suda i optužnica. Možda su ipak i oni bili Hrvati. Poslije tog razdoblja u Jugi je zavladao čista idila. Naime, te 1950. godine bio je osnovan Goli otok. Važno je zapamtiti iz mudrog zborenja našeg Goldija kod Mašenke kako su za njega samo partizani bili na pravoj strani. Čak i na Golom otoku.

Po nekim informacijama u Kumrovcu se otvara restoran “Tito”. Red za rezervaciju čekat će se u “četveroredu”. Jelovnik osmislio glavni kuhar Viktor Gotovac.

Sviđa mi se novogodišnja čestitka Hrvatskog tjednika iz Zadra: “Ludilo se nastavlja”. Nastavlja se teror s beskonačnim dozama cjepiva i covid propusnicama, teror Pupovca, LGBT skupina, parazitskih nevladinih udruga, tzv. antifašista, hrvatskih Jugoslovena, petokolonaša, HAVC-a medija... Ali pobijediti će na kraju Bog i Hrvati. Barem se nadam...

Poremećaji zdrave logike se nižu gdje se god okreneš. Predsjednik države je izjavio da je **Marko Francišković** idiot. Čim je to čuo, Plenki ga je odmah zatvorio.

U stara dobra vremena ni Osmanlije nisu zatvarale idiote. Mogli su govoriti što su htjeli

Udar na igla Jutarnjeg je bez sumnje **Robert Bajruši**. Taj ruši sve pred sobom. U svom sirovom “Akcentu”, onako u stilu pok. **Ive Pukanića**, “kidiše” na Zokia Milanovića. “Kako je spriječen sukob ‘janjičara’ i Počasne bojne”. Lijepo je i za pohvaliti kad objektivni novinar, gonjen svojim rijetko bogatim i raskošnim antitalentom, uzme pendrek u ruke i udara sve oko sebe. Ako je u blizini predsjednik Republike Hrvatske, tim bolje. Za njega ne vrijede metafore. On je, k’o Puki nekada, čekao u zasjedi da doživi kako “janjičari” opsjedaju i stišću Počasnju bojnu. Na čelu “Počasne” je Milanović koji “u verbalnim istupima lupa k’o maksim po diviziji. Taj verbalni diskurs se sviđa jednom dijelu lijevih i desnih birača (?!). Ali i njima će, nakon nekog vremena, postati jasno da je Milanovićeva glasnost, kad se ogoli, mlaćenje prazne slame” mudruje Bajruši. Treba dobro razumjeti stil, sintaksu i “rafiniranost” ovog teksta da bi se shvatila navijačka rafiniranost onoga što naš Roby poručuje Zoranu Milanoviću. On je prava slika i prilika naše lijeve novinarske falange. Kako bi rekao Trocky -“intelektualni proletari”.

Nedavno se navodno postavilo pitanje na jednom simpoziju treba li državni službenik plaćati sindikalnu članarinu i od onog dijela prihoda koji je stekao tako što je primio mito?

“Treba, ako je pošten” glasio je odgovor!

Oni koji pišu na fejsu čvrsto su na zemlji. “Don’t look up”! Fejsovci ironično komentiraju komet od 10 kilometara koji je projurio pokraj zemlje. “Neka samo tresne u zemlju. Ona je ionako samo ravna ploča”. Realisti na fejsu tvrde da su prošle godine ostvarili sve što su

sebi zacrtali, a to je ništa. Kad si postaviš realne ciljeve, uspjeh je zagaraniran!

*Zato oni s maštom i imaginacijom već vide što nas čeka 1. siječnja 2032. godine. Npr.: **Aleksandar Vučić** će dobiti Nobelovu nagradu za mir. Hrvateki će i dalje masovno protestirati, osobito zbog inflacije i porasta svih cijena. Na Trgu maršala Tita i ispod kipa Bana Jelačića uredovat će 'narodna milicija'. Predsjednica RH bit će **Maja Šuput** koja će poslati predsjedniku Švedske **Zlatanu Ibrahimoviću** prosvjednu notu u D-molu. Dana 25. svibnja 2032. godine na proslavi Dana mladosti u Splitu gradonačelnik **Boris Dežulović** najavit će skoro preimenovanje Rive u Šetalište J. B. Tita. Delegaciju još živih splitskih antifašista na čelu sa **Željkom Kerumom** primit će predsjednica Maja Šuput. S njom će biti njen treći suprug **Joža Manolić** s djecom Bloom, Doom i Gloom. Predsjednik Stožera civilne zaštite **Mladen Grdović** preporučit će suzdržanu proslavu Hajdukove desete titule prvaka Hrvatske za redom i pritom će pozvati sve da se cijepe dvadesetom dozom boostera jer je još uvijek aktivni znanstvenik **Ivan Đikić** otkrio da ta doza smanjuje opasnost od zaraze trideset i petog soja kovida za 0,001 posto. Na svečanoj proslavi u Banskim dvorima bit će proglašen milijunti branitelj A. Žižek, rođen 1999. godine u Rogaškoj Slatini. Gradonačelnik Tomašević svečano će najaviti ponovno aktiviranje akcije 'Roditelj-odgajatelj', ali tako što će svaka obitelj biti nagrađena posebnim bonusom od 250 kuna za svako dvanaesto, muško dijete. Odlično! Samo tko će to doživjeti?*

Winston Churchill je jednom objasnio: "Osobno sam uvijek bio spreman učiti, premda nikada nisam volio da me podučavaju".

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

ŠTO AKO AUSTRALCIMA NAŠI KOMŠIJE OSNUJU SAO KRAJINU-VIKTORIJU?

10/01/2022

Stara priča i nova godina u Hrvatskoj. Old story je već krajnje ofucana, k'o noćna mora starog alkica koji se nikako ne može izliječiti.

Negdje u vrijeme praznika u pitoresknom Hrvatskom zagorju su otac i četrnaestogodišnji sin bili na tradicionalnoj cugi. Otac, pijan k'o majka, ali brižan k'o svi očevi, zamoli sineka da ih odveze doma. Sin pak, suh kao barut odnosno "triježan" jer ima samo 1,5 promila alkohola u krvi, tresne u drvo. Epilog – otac završi u bolnici u Zaboku, a sinu skoro ništa. Otac se križa u čudu: pa kak' se to pripetilo kad se već dva puta liječio od ovisnosti... Ah, ti doktori... Pravoslavni je Božić. I to je kod nas još jedna stara priča. Na proslavi se okupio cijeli državni vrh. Falio im je još samo Vučić. Da je i došao sigurno se ne bi proveo kao Đoković u Australiji. Nedostajao je i Milanović. Međutim, on se izliječio, i to uspješno, od famoznog bratstva i jedinstva. Slučajni neobaviješteni putnik namjernik pun zavisti promrmljao bi: "koja idila, dva bratska naroda". Baš kao Igor Mandić. Bogoslužje, govorancije političara, lomljenje "leba", novčić za Tomaševića... Nije bilo ni trunka soli. Samo med i mlijeko. Došao nam je i Porfirije bez NATO-vih helica. Sva su vrata bila otvorena za sve one koji su željeli doći. Pa neka im je još jednom svima sretan Božić!

Šteta što svi uzvanici na proslavu pravoslavnog Božića nisu, nakon "leba", prošetali novom progresivnom rutom – Walk with Tito. Zbog te nove turističke atrakcije ovih smo dana doživjeli dugo (ne)očekivani posjet "regiji" Josipa Juratovića, zastupnika u Bundestagu. Herr Jura je naše gore list. Ljevičar, stručnjak za "getribe" i revni posjetitelj izložbi o dragom mu drugu Titu. Jura je te izložbe u Njemačkoj i otvarao. I dok se Jura bavi otvaranjem, njegov ljubimac Tito je za života uglavnom zatvarao i ubijao. No, probajte to reći Juri u lice. Tužakao je Jura "klevetnike" na hrvatskim sudovima i uredno gubio. Tomu sam malo i ja pripomogao. Sad me

malo “grize” savjest. Socijaldemokrati su “gore” (u Njemačkoj) na vlasti pa je Juri skoćio rejting. On će nam svojim glasom i stasom “zrihtati” Schengen. “Važni će biti migranti i BiH...”, mudro i ledenim glasom nam je priopćio Jura. Plenki, Radman i Jandroković su se sigurno odmah sledili. Sad kad nema “Mutti”, bit će nam dobar i Jura. Osobito ako se vrati u Koprivnicu i otvori auto-servis za “getribe”.

To bi skoro bilo sve novo u novoj godini. Nesretni mladić iz Splita nestao je u Beogradu. Tu ni Hidajet više ne može pomoći usprkos svojoj tužnoj faci.

Na fejsu je osvanula slika nekog “glomaznog” otpada u Zagrebu. Na vrhu smeća, u tenisicama, stoje gradski članovi “Možemo” te su zabili zastavu na kojoj piše “Zagreb je naš!” Neki tip se na fejsu iščuđuje: “Što više cijepljenih, više zaraženih. Kako to?”. Drugi prodaje čist’ pametnu ideju: “Pitati ove Kineze, dok su još tu, da nam riješe i Petrinju”.

Igor Peternel putem fejsa upozorava naše drage prokumunističke medije kako je “ESLJP donio odluku da se upozoravaju vlade u EU i da im se preporučuje ukidanje starih komunističkih stranaka te da se i druge stranke trebaju distancirati od komunističke ideologije”. Igor je pogodio baš u “sridu”. Naime, Jutarnji od 3. siječnja 2022.g. je napravio svojevrsnu anketu među svojim naprednim i progresivnim novinarima. Radilo se o 34 odvažne prognoze Jutarnjeg o godini koja je upravo počela. Posebno me zaintrigirao jedan od najprogresivnijih i meni najomiljenijih novinara, **Boris Vlašić**. Odluka ESLJP-a kao da je bila pisana i poslana baš zbog našeg druga Borisa. Bora je morao odgovoriti na dva lagana pitanja. Prvo: “Hoće li Grad Zagreb vratiti ime trgu u Titov trg (ili po Maršalu nazvati neku drugu ulicu)”? i druga prognoza: “Hoće li biti donesen zakon kojim bi se zabranilo okupljanja i slavljenje ustaškog režima?”. Na opće divljenje onih 30 posto pripadnika Žikine dinastije Bora je na oba pitanja izrekao čvrsto i nepokolebljivo “hoće!”. E, moj Bora, malo morgen!

Onih 70 posto još drijema, cijepi se, mrmrlja po kafićima, strepi od inflacije i poskupljenja, ali kad se jednog dana probude i shvate da su upravo oni ratni pobjednici i politički subjekti, a ne beznačajni objekti ove naše dnevne politike, onda će Boris Vlašić shvatiti kako

su ankete u stvari varljive. Osobito ljevičarske. U anketi Jutarnjeg ima još zanimljivih pitanja. Tako jedno glasi: “Hoće li proraditi drobilice za glomazni otpad u Zagrebu?”. Začudio me odgovor: “Neće”. Čemu pesimizam? Treba samo pronaći neku “špagu” u Njemačkoj, možda preko Jože Juratovića, i kupiti na kredit drobilice koje je navodno **Hitler** za vrijeme Drugog svjetskog rata slao **Maxu Luburiću** da drobe kosti ubijenima u Jasenovcu. U čitav taj “projekt drobilica” mogao bi se uključiti i dr. **Ivo Goldstein** koji o toj suradnji Hitlera i Maxa ima relevantnu povijesnu dokumentaciju. Od akademika **Josipa Pečarića** moglo bi se zatražiti da, kao poznati matematičar, izračuna brzinu i isplativost tog deala. Ako su te drobilice poslužile Maxu, onda bi mogle poslužiti i nasljednicima Marxa i Engelsa.

Inače ono što je kod platforme Možemo za pohvalu je njihova strategija. Shvaćajući kako je teško početi ni iz čega, odlučili su odmah uzeti – sve!

Što ako Australcima naše komšije osnuju SAO Krajinu-Viktoriju?

Nacija se trese. Australski “fašisti” su zatvorili Đoleta. Prema nekim srpskim protesterima u Australiji Đoković je navodno novi **Isus**. Malo prenategnuto, ali oni vole takve hiperbolizacije. Zato su valjda, umjesto Isusu pred jasicama, **Đokoviću** pred privremenim smještajem igrali srpsko kolo. Igraju se i Australci, ali s vatrom. Što ako im naše komšije osnuju SAO Krajinu-Viktoriju zajedno s Aboridžinima. To bi bio scenarij zbog kojeg bi australske vlasti odmah ponovno uvele najstroži lock down sve dok Mladež SAO Viktorije ne završi “igrati kolo” u Melbourneu. Tako mi naviru sjećanja. Plesali su k'o nekad u Kninu i Petrinji... Jedan od kolo(vođa) pozove mladu sramežljivu curu “Ajđ ‘u kolo Rado...”. Satelitski slika ovog happeninga putuje diljem svijeta pa pristizhe i u SAD. U Denveru, glavnom gradu Colorada, nastaje panika. Sumnja sad pada i na srpskog centra koji u NBA ligi igra za Denver, i to sjajno. **Nikola Jokić** se kune: “Nisam, bre, ja! Nisam ja teniser”. I tako se sad svi tresemo za Đoletovu sudbinu. Ne mogu nas više ni omikron ni flurona ni ostali sojevi korona virusa iz grčke abecede

odvratiti od tragične sudbine “našeg” Đoleta koji pati zatvoren u trećerazrednom hotelu u dalekoj australskoj Viktoriji. Za to vrijeme njegov otac **Srđan** zna da je istina, i to samo i jedino istina, najbolje oružje protiv “sila mraka...”. Zaštićen maskom protiv Australije i Covida, Srđan diže svoj glas: “Oni hoće da ga bace na koljena. E’ ne može! Nisu bacili ni Srbiju nikada. Mi nikada nismo ništa otimali ni ikoga napadali (???!). Samo smo se branili (???!). I Novak se sada brani, braćo i sestre...”.

Dobro, naši Hrvateki znaju da Srđan “ne ume” da laže i puni su suosjećanja. Tko normalan može ne vjerovati kad Srđan potegne: “...mi nikada nismo ništa otimali niti ikoga napadali...”. Oni su samo branili svoj Vukovar, Ilok, Osijek, Dubrovnik, Petrinju, Glinu, Plitvička jezera, Knin, Gospić... Srđan je inače Crnogorac. Branili bi oni i Australiju od Aboridžina, ali je malo predaleko. Za sada mogu samo zvati Radu u kolo... I na kraju se “stari” Đole obratio i onima “koji nikada nisu napustili svoju braću preko Drine” riječima: “Ovo je borba i za vas iz Hrvatske. Mi smo isti narod!”. Ostao sam tronut, oči su mi se ovlažile... Svi smo mi isti, i **Ratko Mladić**, **Veselin Šljivančanin**, koljači s Ovčare, Crnogorci koji su rušili Dubrovnik jer su htjeli sagraditi još ljepši i stariji, oni koji su smaknuli preko 400 djece... I na kraju se na TV-u pojavila australska ministrica unutrašnjih poslova **Karen Andrews** koja je izjavila da Đole može napustiti Australiju kad god poželi. Ali i on i njegovi ne žele napustiti ni jedan kamen na “ceo svet” koji su zauzeli bilo milom bilo silom. Tako se milom ili silom stvaraju vječna prijateljstva... A da smo mi isti narod misle samo Papa **Franjo** i Igor Mandić, **Boris Dežulović**, **Vedrana Rudan**....

Isus se i prije Đoleta ukazivao Srbima. Tako jednom kad su htjeli kamenovati Vožda, rekao im je: “Neka se prvi baci kamenom, onaj koji je bez (ratnog) zločina!”. Na to se Srbi postidiše i raziđoše, a Voždu pade golem kamen sa srca”.

Na fejsu kruži slika Đoleta raširenih ruku i tekst: “Pozivam vas sve u Sinj, ja i Miro Bulj organiziramo Australian Open”.

Žarku se nekako sve više ponovno vraća rumenilo u obraze

U Lijepoj našoj opet “status quo” vadis. Naši love ustaše, a oni u Australiji. Opća depresija. Radostan i sretan je samo **Žare Puhovski** pa je uskliknuo: “Veselim se što ćemo se uskoro riješiti zadnjeg pravog ustaškog simbola – kune”. Kune se da kune treba poslati u povijest. Žare si je umislio da je on guverner Hrvatske narodne banke. Oni tamo se potajice vesele što nam još uvijek uspješno prodaju laž kako prelaskom s kune na euro neće biti inflacije i podizanja cijena. I tako dok se jugo-nostalgičari vesele što će nestati kuna koja samo njih podsjeća na NDH, a vlast i HNB kako će ući u povijest što su nas žedne preko vode uveli u monetarnu uniju, valjda je i to bolje nego kad su nam kune legendarne 1945.g “oslobodioci” zamijenili dinarima, a živote smrću.

Inače, našem se Žarku nekako sve više ponovno vraća rumenilo u obraze. Neki je dan ležerno usporedio Milanovića i Vedranu Rudan. Rek'o bi narod: svak' se češe gdi ga svrbi! Cinici pak kažu da “radni dan” skraćuje život za osam sati. Koliko Puhovskom sama pomisao na Milanovića skraćuje život, e to još nije dijalektički utvrđeno, ali sigurno hoće kad ga Milanović opet udostoji neke svoje opaske.

Etablirani lijek su francuski šampanjac i konjak. Titov konzul **Viktor Gotovac** misli da piti ta pića “nije odgovarajuće za javni prostor”. Tom stavu se senzibilno i rafinirano usprotivio **Robert Valdec**: “Neopisivo mi idu na ku**c kvazi-ljevičari koji se u životu nisu vrući vode napili. Skijaju se po Šladmingima, jedre po Kornatima, sunčaju se po Sejšelima, šopingiraju po Milanu... a bore se za malog čovjeka, socijalnu pravdu, radnička prava... s podočnjacima jer nisu celu noć spali zbog brige za radnice Kamenskog... Marš u pi**u mate**nu”. Samo da vidite kako nisam ja najgori u izričaju. Potpisujem.

Neki znanstvenici misle da je dešifriranjem i raščlambom DNA znanost stigla do samog vrha, a drugi pak, da je stigla do samog DNA.

I na kraju, par riječi o meni i kolumni. Kolumna je čitana, čak i previše... Neki je hvale, hvala im. Oni koji pljuckaju, isto hvala im. Kažu kako ništa ne komentiram o “lopovskoj privatizaciji”, HDZ-u, **Tuđmanu**, o dvije tisuće obitelji... U nekoliko sam navrata napisao kako za HDZ, nakon smrti dr. Tuđmana, nisam nikada više glasao. Što se njega osobno tiče, danas svaka politička budala zna koja je njegova povijesna veličina. Nije teško saznati ni kako za njegovog

života nije opljačkana ni jedna banka, nije prodana ni jedna velika firma strancima, da je ostao vanjski dug od osam milijardi dolara, a od toga četiri milijarde duga naslijeđenog od bivše Juge. Znači u četiri godine krvavog rata stvorilo je oko četiri milijarde dolara vanjskog duga. Danas smo u dugu 40,9 milijardi eura, i to u vrijeme mira. To je 81 posto BDP-a.

Stoga “dragi” kritičari, izbjegavajte ovu moju kolumnu. Zašto se nepotrebno živcirate čitajući ju? Imate široku ponudu kolumnista koji će vas sigurno veseliti i s čijim se stavovima sigurno slažete. To su **Ante Tomić**, Boris Dežulović, Vedrana Rudan, **Branimir Pofuk**, **Goran Gerovac**, Boris Vlašić, **Roby Bajruši**, **Jurica Pavičić**, plejada orijunaških piskarala iz Slobodne, HINA-e, Večernjeg, Juratnjeg... Zašto njih ne pitate da odgovore javno je li SDP za osam godina, koliko je bio na vlasti, pokrenuo sudsku reviziju za poništenje i jednog predmeta iz tzv. “lopovske Tuđmanove privatizacije”? Koliko je svaka vlada nakon Tuđmana dodatno zadužila Hrvatsku u inozemstvu? Tko su pravi hrvatski bogataši? Jesu li to Tuđmanova obitelj ili djeca bivših komunista koji danas drmaju Hrvatskom financijski i iz pozadine politički? Farizeji svih zemalja, uozbiljite se...

*Žene su sigurne kako su izreku “Život čine male stvari” izmislili muškarci. Uostalom, život je pun alegorija i metafora, ali zbog njih se ne ide u zatvor, osim ako se slučajno ne zoveš **Marko Francišković!***

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO PORAZGOVARATI S PUPOVCEM

17/01/2022

Slavko Goldstein je ne tako davno napisao knjigu s obećavajućim naslovom “1941. – godina koja se vraća”. Slavko je u međuvremenu otišao, a 1941. godina se još nije vratila. Po svemu sudeći nikada ni neće. Na 624 stranice taj “neustrašivi intelektualac” opisao nam je kakvo je “moralno i intelektualno potonuće” nastalo “dolaskom ustaša na vlast u novoj hrvatskoj državi”.

Zanimljiv detalj se dogodio u Madridu kada je Slavek prezentirao knjigu. Na pitanje kako on kao hrvatski pisac može... Tada je Slavek odgovorio da on nije hrvatski nego jugoslavenski pisac. I time je bilo sve rečeno. Barem meni... Ako je nastankom hrvatske države nastalo 2moralno i intelektualno potonuće zbog dolaska ustaša na vlast...”, koja je onda “intelektualna i moralna renesansa” nastala dolaskom partizana na vlast 1945. godine? Moš' mislit'! Jedna partija, jedan doživotni predsjednik, jedna OZNA, jedna UDBA, jedan Goli otok, 1750 jama punih kostiju onih koji su pridonijeli “moralnom i intelektualnom potonuću” jer su sanjali samostalnu hrvatsku državu. No, dobro... Slavko je otišao, a stranka kojoj je pripadao se raspala! A 1941. godina ostat će u sjećanju ljudi samo kao metafora za jedan od mnogih ranijih pokušaja da Hrvati napokon dođu do svoje države. Međutim, dobro se s vremena na vrijeme prisjetiti dobričine Slaveka, naročito sada kad su se pojavile nove paradigme i to u državi u kojoj je Slavko Goldstein rođen – u BiH. Baš me zanima hoće li itko napisati knjigu s parafrazirajućim naslovom. “1991. – godina koja se vraća”?

Gledam neki dan na TV-u proslavu tzv. Dana Republike Srpske s mimohodom crvenih beretki, postrojbi u maskirnim uniformama i oduševljeni narod koji im plješće i pjeva “Naša sela, Amerika cela...” Govornici, kao i obično, nadahnuti i talentirani, veličaju ulogu srpskog naroda i kliču da nije osnovana Republika Srpska opet bi došlo do “moralnog i intelektualnog potonuća”, opet bi proradio Jasenovac.... Kako da mi ovdje u Hrvatskoj napokon međusobno

“završimo” s Drugim svjetskim ratom i okrenemo se budućnosti kad nas koalicijski partner vladajućeg HDZ-a SDSS, na čelu s Pupovcem, stalno vraća u to doba. Oni se nikako ne mogu riješiti ustaša, Jasenovca, lamentiranja oko svojih žrtava, gubitaka teritorija....

Srbi su u Australiji doživjeli ‘teniski genocid’

Ovo zadnje je još jedna prijesna laž jer je Srbija nakon raspada Juge zadržala Vojvodinu, nedavno je vratila pod svoju “kapu” i Crnu Goru te sad užurbano radi na “prisajedinjenju” Republike Srpske. Valjda je zato u Banja Luci na proslavi bio i srpski državni vrh. Gdje će se zaustaviti ti nezajažljivi teritorijalni apetiti? Možda u Australiji gdje trenutno proživljavaju “teniski genocid”.

Međutim, mi Hrvateki se ne bi šteli u to mešati. Poslali smo Pupovca, člana vladajuće koalicije na proslavu, a kad je to izazvalo opravdani gnjev javnosti, čak i ljevičarskih medija, onda je vlast mudro promucala kako je on tamo bio samo kao predsjednik svoje stranke. Čovjek sam otišao, sam se ubio. Onako, malo na izlet da se odmori. Pupovac pak tvrdi da je tamo sjedio samo k’o – gledatelj iliti navijač. Vladajući nisu ni riječju osudili to njegovu glumu, pa za njihovo amatersko glumatanje očekujem da dobiju Večernjakovu Ružu. I na kraju ove teme još jedna dobra vijest. Milorad Pupovac je bio jedini političar iz neke EU države koji je nazočio četničkom derneku u Banja Luci.

Uglavnom, sada, nakon Banja Luke, imamo u ringu “srpski svet” i “hrvatsku šutnju”. Pobjednik? Uz “neutralnog” Pupovca i ženstvenu srpsku premijerku, zna se! Na pitanje nekih “hrabrijih” novinara zašto je išao na proslavu dana koji je Ustavni sud BiH proglasio neustavnim, Milorad se malo zamislio i navodno odgovorio: a što vi radite s migrantima na granici? Pametnom dosta! Možda nekima, kojima je politika “zadnja rupa” na svirali, nije najjasnije zašto se digla tolika buka oko Dodika, Ustavnog suda BiH, srpskog sveta... sve je to samo kasaba i čevapi, kažu. Malo morgen! Postoji u SAD-u Vijeće za inozemne odnose (Council on Foreign Relations), osnovano prije stotinjak godina i specijalizirano za interese SAD-a u svijetu. Po njihovoj najnovijoj analizi BiH je po rizičnosti rame uz rame sa Somalijom, Etiopijom, Sudanom, Armenijom,

Azerbajdžanom, Kamerunom, Mjanmarom.... Tu nema mirnog sna ni famozne šutnje...

Dodikove beretke prijetnja su Zagrebu

Tim više što je “mirovnjacima” iz Banja Luke Zagreb tako reći na dlanu. Udaljen samo 187 kilometara tako da ga Dodikove beretke mogu dosegnuti ne samo raketama srednjeg dometa nego i sofisticiranim oružjem. Nevažno, je li srpskim ili ruskim. Ako se u BiH stvarno jednom ozbiljno zakuha i krene rat, Republika Srpska može za trenutak pretvoriti u prah i pepel novo “moralno i intelektualno potonuće.” I zato sa zanimanjem očekujem da naši “istoričari” **Hrvoje Klasić, Tvrtko Jakovina i Ivo Goldstein** na vrijeme upozore demokratsku javnost na “opću opasnost” povratka godine 1991. Ako se ne trgnemo na vrijeme, svašta je moguće. Pogledajte samo što australske ustaše uradiše **Novaku Đokoviću?**

Gledam Marićevu ćirilicu i Nika Pilića. Nik je dojurio u Beograd da nam detaljno objasni događaj o kome inače nema pojma. Vizne i australske emigracijske zakone i šikaniranje njegovog tenisera. Zanimljivo kako danas više nema ni slova u našim medijima o nesretnom Splićaninu koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorzije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

Saga sa Đoletom i Australcima napokon je završila. Australske “ustaše” odbile su kompromis da Đoković igra na turniru dok sud rješava važi li mu viza ili ne zbog necijepljenja. Da je australsko pravosuđe “djelotvorno” kao naše, rješavalo bi Đolin predmet bar toliko dugo da on stigne igrati na tom turniru još nekoliko godina. Ovako, Đokovićevim odvjetnicima nije preostalo drugo nego predložiti da nastavi igrati od kuće...!

Međutim, saga s Pupovcem još traje. Nakon što je jasno, iskreno i energično objasnio da on tamo “nije do’šo” kao član parlamentarne koalicije nego zbog normalne “ljudske znatiželje” vidjeti je li kucnuo čas. No, o jednom drugom događaju Pupovac muči i čkomi. Dogodio

se također u Banja Luci. Tamo je, naime, podignuta spomen ploča njihovom “heroju” i majoru JNA **Milanu Tepiću**.

Milan se u Domovinskom ratu istaknuo “izvanvremenskim podvigom”. Gradonačelnik Banja Luke **Draško Stanivuković** ga glorificira jer se 1991. godine raznio zajedno sa skladištem vojarne u Bjelovaru u kojoj je bilo 170 tona eksploziva. Tako je zavio u crno jedanaest bjelovarskih obitelji. Sad se još samo čeka da ga Porfirije proglasi svecem. Osim spomenika u Banja Luci, Milanče je dobio i ulicu u Beogradu. Za to vrijeme su u Zagrebu kukavički obrisali mural generala Praljka. O toj sramnoj spomen ploči, bila ona šper ploča ili nadgrobna ploča, trebali bi s Pupovcem porazgovarati drugovi iz DORH-a. Naravno, samo ako naše drago i popularno tužilaštvo ne smatra kako je to “lični” problem običnog zastupnika u Hrvatskom saboru. Nadam se da DORH ne misli kako je sudjelovanje u glorificiranju ratnih zločinaca tek privatni problem hrvatskih saborskih zastupnika. Ako se sve to po dobrom starom običaju zataška da ne bi remetili dobre odnose s predsjednikom stranke najbrojnije manjine, onda znate – na djelu je opet legendarno hrvatsko poltronstvo...

Srbija se opasno naljutila. Đole mora kući, “Stidi se Australijo, kakva sramota! Ova bruka živjet će dovijeka”. Jedina utjeha pristigla im je s Europskog prvenstva u rukometu gdje su izgubili od Hrvatske samo s tri razlike. Naravno, stigla im je odmah i podrška “teniserke” **Vedrane Rudan**.. Eto, bar nešto. Na Europskom prvenstvu pogodio ih je još jedan šok. Indeks ima ekskluzivu: “Hrvatski navijači pred utakmicu sa Srbijim nose šal na kojem piše ‘Za dom spremni’. Indexovci tako “drukaju” ustašlike koje su se ubacili u rukomet. Valjda su se nadali snimiti šal na kome bi pisalo: ‘Za doma spremni’. E, tu su se nasanjkali.

Na fejsu tvrde da je ćelav muškarac isto kao i muškarac s kosom, samo što nema kosu!

SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom!

Sve se mijenja osim trajne “ondulacije”, kažu Ličani. **Radovan Karadžić**, doživotno osuđeni haški ratni zločinac, autor genocida u Srebrenici, objavljuje iz zatvora u beogradskim Večernjim

novostima tekst kojim, u deseteračkom stilu, uspoređuje Srbe sa Židovima. Jadni, progonjeni, napaćeni, raseljeni, ali nepobjedivi. Naravno, ne spominje famozni “Judenfrei” brzozav Hitleru **Milana Nedića** i njegovu “kombi” plinsku komoru. To nije tema za Indeks, on je osjetljiv samo na ZDS i o tome piše. Svatko ima svoje fiksacije kojih se ne može osloboditi. Tako, recimo, SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom mada pandemija korona virusa divlja, a Indeks ne odustaje od ZDS-a. Srećom od ZDS-a ne odustaje ni 70 posto Hrvata.

Jeste li ikada na lijevim portalima pročitali istinu o narodnom “heroju” Milanu Tepiću? Niste! Oni radije recikliraju **Juru Francetića**, oklopne jedinice sastavljene od fratara iz Širokog Brijega, ustašku uporabu pozdrava ZDS... Sretno vam drugovi i drugarice..

Nakon navodne legendarne Tuđmanove salvete s podjelom Bosne, Indeks se navodno sprema objaviti još tristo Tuđmanovih salveta s podjelom svih ostalih zemalja svijeta.

Ovih se dana slavi trideseta obljetnica međunarodnog priznanja RH. Malo se ljudi sjeća koliko je važnu ulogu u poticanju priznanja Hrvatske odigrao Vatikan koji nas je među prvima priznao. Spokojan sam i sretan što u to vrijeme nije Papa bio današnji naš Franjo jer, koliko nam je sklon, tada bi nas Vatikan vjerojatno priznao među zadnjima. On bi se prije priznanja savjetovao sa srpskim patrijarhom da bude siguran kako neće narušiti odnose s pravoslavnim crkvama. A Porfirije sigurno ne bi tako lako dao zeleno svijetlo.

*Sjećam se idiličnih vremena kad je Papi u Vatikan došao u posjet tadašnji popularni predsjednik **Stipe Mesić**. Navodno je Papi bio oštro zamjerio dobre odnose Svete Stolice s pok. **Franjom Tuđmanom**. Na to je navodno Papa od Mesića zatražio oprost!*

Pred nekih pedeset godina, u veljači 1972. godine, uhićeni su bili čelnici Hrvatskog proljeća **Franjo Tuđman, Marko Veselica, Vlado Gotovac, Šime Đodan, Hrvoje Šošić, Vlatko Pavletić, Ante Glibota, Jozo Ivičević**... Oko 150 tisuća ljudi je izgubilo je posao i/ili slobodu. Živi su još uglavnom samo preživjeli studenti. Ne kažem da tim prvim vjesnicima današnje samostalne Hrvatske nije zadnjih tjedana prošle godine bilo posvećeno dosta prostora. Jest i zaslužili su jer su odslužili svoje.

Propustili smo priliku za lustraciju...

Zanimljivo je, međutim, kako nije bila posvećena nikakva osobita pažnja onim zadojenim komunjarima koje su radili spiskove za rušenje Hrvatskog proljeća kao i uhićivanja te progon proljećara. Zašto ne spomenuti imenom one koji su “drukali” ljude, svjedočili protiv njih, otpuštali ih s posla, uhićivali, sudili im, politički ih progonili... Neki su i danas još živi. Nakon 1995. godine propuštena je prilika da ih se sve lustrira. Danas ih se može samo još ilustrirati – i to slikama u boji. Uglavnom, mnogi su u našoj teško izborenoj državi promakli ispod radara. Što više, mnogi su se ušančili kao “ugledni” komentatori na raznim lijevim televizijama i u dnevnim novinama.

Milan Ivkošić, jedan od sad već doajena borbe za današnju državu, hladno i cinično zaključuje: “Rat na bojištu je dobiven, ali nije dobiven i protiv jugoslavenske Hrvatske”. Nakon što smo 5. kolovoza 1995. godine “genocidno” ispratili na traktorima okupatore, ubojice i razne šoviniste, Ivkošić konstatira kako “danas opet bar pola Vlade čine mladi ‘komunisti’ iz bivše države”. Dio represivnog aparata je prešao Tuđmanu, a oni su i danas etabrirani suci, državni odvjetnici, dužnosnici obavještajnih i tajnih službi... Niz nekadašnjih ideoloških egzekutora i danas je u upravljačkim strukturama Hrvatske.

Danas mi je netko poslao video na kome moj branjenik **Marko Francisković** drži govor na Trgu bana Jelačića. Citiram samo što kraće mogu: “Molim vas samo bez izgređa, bez sukoba s bilo kim, mirno se razidite...” Eto, nakon takvih riječi, Marko je danas u istražnom zatvoru zbog kaznenog djela iz članka 99. KZH, to jest podstrekavanja na terorizam. Jel’ se to vraća 1972. godina? A Slavko Goldstein sjetio se samo 1941. Što je godina davnija to komunjare memorija bolje služi.

Nedavno mi je jedan tip potpuno ozbiljno rekao: “Zanimljivo što je fotografija starija, ja na njoj izgledam mlađe”. Stvarno zanimljivo!

Autor/Zvonimir Hodak/direktno.hr

POLAKO I TIHO SE VRAĆA '91...

31/01/2022

Redovno kupujem i čitam "Hrvatski tjednik" iz Zadra. Osim donekle "Dnevno.hr", svi naši tjednici mogu se svrstati u ofucanu i otužnu kolonu tiskovina na čelu koje na bijelom konju jaše naš slavni maršal Josip Broz Tito. Sve su to tiskovine koje se još nisu oslobodile jačeg ili blažeg jugo-komunizma na čelu kojeg se šepure ideje ratnog zločinca kojeg su povjesničari smjestili na sjajno deseto mjesto.

Ivica Marijačić s Hrvatskim tjednikom, a napose sa svojim uvodničkim analitičkim člancima, dugo diže tlak našim bivšim i sadašnjim drugovima. Piše destiliranu istinu, demaskira jugo-nostalgičare i bivše četnike koji su se 5. kolovoza 1995. godine u roku odmah presvukli i obrijali. Danas uglavnom žive od svoje prodaje svakome tko ih hoće, a jedna od njihovih glavnih aktivnosti je neprekidno pljućkanje po vlastitoj zemlji.

Već i stranci koji su došli živjeti k nama u intervjuima ističu kako im je nevjerojatno zašto toliko Hrvata stalno kritizira i ogovara vlastitu zemlju. Uglavnom, protiv sam jugo-pljuvanja svega što smo postigli samo zato jer je riječ o Hrvatskoj. Ono što ne podnosim i protiv čega ću se uvijek boriti perom je primjena dvostrukih kriterija i iskorjenjivanje jugo-komunizma s ovih prostora.

Neki tvrde da je poluprazna, neki da je polupuna, ali netko je odavno ukrao čašu

Ovih dana je Ivica Marijačić osuđen na godinu dana zatvora, uvjetno na tri godine, jer je u svom tjedniku objavio fotku cure s njezina fejsa. Ona je navodno bila "brutalno" silovana od nekih mladića. Činjenice su bile na njihovoj strani i priča se raspala. Ona je objavila sliku na svojoj Facebook stranici, HT je to prenio i... Marijačić zaradio godinu zatvora. Duboka država je tako Marijačiću preko "pravosuđa s posebnim potrebama" uzvratila udarac.

Pupovac može na naslovnoj stranici objaviti crtež **Thompsona** kojeg "drugovi i drugarice operišu" srpom i čekićem po glavi, a iz

vrata mu curi krv. To je navodno “satira”. Evo, to je ilustracija jednakosti postupanja kod nas i ponašanja našeg pravosuđa. Hoćemo li ikada postati normalno društvo koje na jednak način tretira svakoga? Tko je dočeka neka piše...

Hrvatska sve više sliča na čašu za koju neki tvrde da je poluprazna, a neki da je polupuna. Sad ta “mudrost” sad pada u vodu. Naime, netko je nedavno ukrao i čašu.

Tramvajci su sve iznenadili

ZET je opet u krizi. Netko je, suprotno važećim društvenim dogovorima, iskoristio tramvaj br. 11 i napao naše “svetinje” i utabane “istine”. **Viktor Gotovac** je hitro reagirao i odmah predložio da se Tram 11 (prevedeno “tramvaj zvan čežnja”) proglasi tramvajem druga Tita. Ako “jedanajstica” slučajno ima prikolicu onda je treba nazvati po Titovom podoficiru “prikolica Ante Tomića”. Zaslužio je naš Antiša. Svojim raskošnim antitalentom pridonio je maršalovom mitu više od **Dine Rađe**. Kad smo već kod toga što bi se sve moglo nazvati po Titu, sviđa mi se ideja **Zlatka Hasanbegovića** koji predlaže gradonačelniku **Tomaševiću** “da se jedno gradsko smetlište nazove po Titu. Možda ono za “glomazni otpad”.

No, hajmo sada malo pojasniti što je to uzdrimalo snažnu, samoupravnu i “liberalnu” Hrvatsku i njene Hrvateke. Hip-hop bend zvani “Tram 11” objavio je stihove koji su toliko oduševili “liberalnu” javnost da “prosto ne mogu da veruju”. “Leftardi” prosto ne mogu da dopuste da netko pljučka po bratstvu i jedinstvu naših naroda i narodnosti. Pošteni jugo-nostalgičari, orjunaši, bivši udbaši, kosovci i komunjare, svi su izvan sebe.

“Tramvajci” su sve iznenadili. K’o naši rukometaši. “Nisi pazio, buraz, vlastiti tramvaj te pregazio”. Kontra svega. Mislili ste da možete baš sve po spisku, u istu nisku “Tita i Castra,” “Plenkija i Njonju”, “Danku partizanku”, “ćirilicu i Ilicu”, “orijunu i čunu”, “Pušiće i Balaševiće” i “bipsiće, maske i maskice”, sve “autografe i faktografe”? Zbrljali ste da se “novac” slobodno rimuje s “Jasenovac”? Otprilike kao “novac” i “Pupovac”... i tako dalje...

Mogu se žaliti gradskom vodovodu

“Moćna” diskografska kuća Menart odrekla se nesretnih “tramvajaca” u roku odmah u ime “kulture otkazivanja”. “Bolje metak u glavu nego dva u turu. Lijepo u glavu il’ u Lepoglavu”. Evo nama opet “govora mržnje”. “Tramvajci” se sada mogu žaliti “gradskom vodovodu”. Tamo ih čeka Tomašević, **Ivana Kekin**, **Zdenka Raukar**... Tamo će se teško oprati. Sjetite se našeg Ante i nesretne kante. **General Woo** i **Target** sad se “k’o fol” čude, ali “demokratska” javnost ih je “pročitala”.

Sve je jednostavno razjasnio prof. **Dean Duda** s famoznog Filozofskog faksa u Zagrebu. Kaže naš Dean: “Tužno je da smo došli do zabrane albuma, a da se prethodno u društvu stvori takva klima da je moguće da se uopće objavi”. U pravu je Dean, kolega naših dragih **Klasića**, **Jakovine** i **Goldsteina**... Zašto dopustiti da nešto izađe, a onda se blamirati zabranom. Demokratski je zabraniti izlaženje. Hvala Bogu, eto, vratio nam se i demokratski centralizam kao potres na Filozofskom faksu. Hajde, desničari uozbiljite se! Nemojte rastužiti profu Deana Dudu bez veze. Nakon Oluje, Knina, traktora, zakona o oprostima i sličnih stvari, hrvatska prokomunistička ljevica zaključila je da “treba biti realan i tražiti nemoguće”... I to su dobili.

Na fejsu se pojavila pitalica: “Koja je razlika između besplatno i džabe? Besplatno ste primili cjepivo, ali džabe, pošto se i nakon toga možete zaraziti”.

Metličiću i Šprem samo je falio Dino Rađa

Za nas je upravo završilo Europsko prvenstvo u rukometu. Prošli smo kako smo prošli. Bilo je toga i prije toga. **Hrvoje Horvat** ima u obitelji olimpijsko zlato. Bila su to neka druga vremena. Znao je kako će njegov koncept i izbor biti dočekan od RTL-ovih komentatora na “nož”. Ipak se pristojno odazvao u emisiju znajući što ga čeka. Kad ono – javna egzekucija. Jedan od inkvizitora kaže: “Naučit ću te nešto!”. Znam da su **Metličić** i **Šprem** imali fantastične rezultate kao treneri i selektori, samo se ja ne sjećam ni jednog.

Javno ribanje Horvata bilo je neugodno za gledati. Po pristojnosti i objektivnoj retorici falio je još samo Dino Rađa. Nema kod “sveznadara” opravdanja što su igrači i selektor dobili u najgori trenutak koronu, kao i da su morali igrati igrači koji nisu ni sanjali da će u Mađarsku. Napokon, igrali su odlično. **Šego** i **Karačić** nisu ni bili na spisku. A trebali su biti. Ali javno ribanje mladog i pristojnog izbornika od strane onih koji sve znaju slični na tipični hrvatski jal i onu zlu jezičinu koju spominju stranci koji su došli živjeti u Hrvatsku. Još je samo falio policajac s liscama. Na kraju, selektor Hrvoje Horvat bio je valjda najsretniji kad je mogao otići s RTL-a.

Kako ćeš prepoznati pravu priliku ako je nikad prije nisi vidio?

Ognjen Kraus je neumoran. Radi k'o singerica. Sprema se napraviti zagrebački spomenik žrtvama Holokausta vrijedan 11 milijuna kuna. Čim stigne euro iznos će se prepoloviti. **Rada Borić** zna s novcem. Ona pazi na inflaciju i čeka konačni dogovor sa židovskom zajednicom. Prevedeno s Ognjenom Krausom. Ognjen malo razmišlja i šalje dimne poruke. Spomenik bi po njemu bio prihvatljiv kad bi ga se preimenovalo u “Spomenik žrtvama ustaškog terora ili žrtvama NDH”.

U Srbiji su davno digli “spomenik” **Milanu Nediću** koji je prvi u Europi javio depešom **Hitleru** da je Srbija “Judenfrei”. To je navodno i razlog zašto je **Goldi** doktorirao hrvatsku povijest baš u Beogradu. Na izvoru... Ogija bi trebalo hitno imenovati okružnim javnim tužiteljem za grad Zagreb, kao što je bio njegov otac herojske 1945. godine, gospodar života i smrti. Ja bih tada svoju kolumnu strpljivo klesao u kamenu – Golog otoka.

Ne znam zna li Ogi za “ustašku žrtvu” **Jennu Lebi**, Beograđanku Židovskog porijekla koja je ispričala vic o Titu i završila na 2,5 godišnjoj robiji na Golom otoku. Ispričala je “užasni vic” o tome kako je Jugoslavija pobijedila na međunarodnom natjecanju u uzgoju cvijeća jer je uzgojila ljubičicu bijelu od 100 kila (aludirajući na pjesmu “druže Tito ljubičice bijela”). Kad se Ogijeva i Goldijeva Juga raspala, Jenna Lebi je objavila knjigu u kojoj je objavila strahote s Golog otoka. Ta knjiga je u Izraelu postala bestseler. Kako je Goli

otok u Hrvatskoj, a prema Jenni Lebijinom svjedočanstvu tamo je bilo zatvoreno i dosta Židova, zanimljiv je ravnodušan odnos Ogija i Goldija prema patnjama zatočenih na tom "romantičnom" otoku. Po nekim izraelskim izvorima Goli otok je navodno u mnogo čemu bio čak i gori od Auschwitza. No sveti demokratski gral se i dalje traži.

Inflacija i euro dovest će do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje

U zadnje vrijeme kod nas niti cvjeta gospodarstvo, ni zabava, ni demografija. Ali zato cvjetaju zabrane. Zabrana ZDS, zabrana kune, zabrana prvog bijelog polja, zabrana Čavoglava (ma što god to značilo), zabrana slavljenja obljetnica Križnog puta i Beleiburga, zabrana javnog spominjanja Hude jame, HOS-a, NDH, zabrana trulih jaja, zabrana pjesme Lijepa li si..., zabrana javnih okupljanja na kojima "teroristi" pozivaju druge teroriste da se "u miru razidu, da se ne tuku, ne sukobljavaju s policijom, da paze na red i mir...". Naravno, ovo zadnje je izrekao **Marko Francišković** koji još i danas leži u Remetincu zbog podstrekavanja na terorizam, pa smo sve bliže legendarnom dobu kad si zbog vica na račun "ljubičice bijele" mogao otići na more, tj. na Goli otok. Jaja je, pak, postalo zabranjeno spominjati uz imena političara, napose ona pokvarena. Bojim se jedino da će inflacija i euro dovesti do toga da nitko neće htjeti baciti ne samo svježe, nego ni trulo jaje.

Priča mi sa sjetom u glasu moj teniski partner prof. **Žukina** koji voli kad ga citiram u kolumnama: "Nema više kavalira k'o što je bio **Stipe Mesić** koji je haaškoj tužiteljici **Carli del Ponte** svako malo slao buket hrvatskih branitelja, cvijet hrvatskog naroda".

Zvonimir Despot je progledao. Napokon! Kaže Zvone: "Nema demokracije ako istom mjerom ne sudimo i lijevom i desnom ekstremizmu. Pred koliko godina je legendarni "partizan" **Neno Stazić**, ponosan kao pavijan kad vidi bananu, uskliknuo da su njegovi šlampavo obavili svoj zadatak 1945. godine? Nemoguće da to Despot nije pročitao. Pred koliko godina je Mile Kekin, glasom sličnim **Porfirijevom**, zanosno zapjevao: "Ja nisam vaš, od glave do pete, moji su dobili četrdeset pete..."? Neki su mu otpjevali "a naši

su dobili devedeset pete”. Nisam tada čuo Zvonkecov glas protivljenja što se ne sudi istom mjerom.

Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Sada imamo **Josipa Jagića**, PR “stručnjaka” Tomaševićevog Možemo. Joža je umjereno-do-ekstremno usmjeren. Kad se jedan jugo-nostalgicar pohvalio na Twitteru kako nitko nije poubijao više hrvatskih katoličkih svećenika od Hrvata ljevičara, naš Jožek Jagić je na to dodao: “Dobra stara vremena...” Jožek, Jožek! Polako i tiho se vraća devedeset i prva pa daj malo čkomi...

Najveći frajer na hrvatskoj političkoj sceni **Šokre Beljak** ima imunitet za laprdanje. Da sve što izlaprda Šokre kaže Skejo, siguran sam da bi Škejo već upoznao u Remetincu Marka Franciškovića. Donio bi mu barem pisma supruge koja mu ih preko istražnog suca šalje, ali mu nikada ne dolaze. Nije to američka pošta koja još dan danas dostavlja glasove za **Joe Bidena** u predsjedničkim izborima. Naš Zvone Despot maše prijeteći kažiprstom: “Neće biti puna demokracija ako istom mjerom ne sudimo lijevom i desnom ekstremizmu”... Po ponašanju naše vladajuće nomenklature, umjesto pune demokracije, imat ćemo uskoro pune zatvore onih koji misle desno i koji su dobili rat protiv raznih Jagića, Kekina, Stazića... sve dok je na snazi čl. 17. jednog starog zakona donesenog 1990. godine u kojem su predviđene sankcije još uvijek u njemačkim markama, a koji je potpuno divergentan standardima ESLJP. Pozdrav svim ministrima pravosuđa RH i pravosuđu s posebnim potrebama. Dok je god tako imat ćemo državu koja strepi od trulih jaja i Thompsonove “Lijepa li si”...

Sve me to podsjeća na događaj kad je američka državna tajnica **Madelaine Albright** predložila da se **Slobodanu Miloševiću** sudi u Beogradu. Na pitanje nekog nevinog Hrvateka hoće li se isti kriterij primijeniti i na osumnjičene Hrvate, odgovorila je: “Naravno, neka se i njima sudi u Beogradu”.

Stara mudra lička izreka glasi: nikada ne vjerujte do kraja onima koji lažu....

MOŽDA SE VRATI FEUDALIZAM? RECIMO, BAN TOMAŠEVIĆ ILI FARAON GRBIN?

07/02/2022

Nema meni do Hrvatske. U njoj je propao socijalizam, a onda će i kapitalizam. Možda se vrati feudalizam?

Recimo, ban Tomašević ili faraon Grbin? Slabo mi u životu idu prognoze. Lako se zaje*em! Uvijek fini i pristojni Zagorci vole reći: “Mene ne bute jeb*li!” Oni s kamena bi to preveli da smo mi Hrvati slobodni – svoj na svome! Sjetih se Goethea :”Nitko nije veći rob od onoga tko sebe smatra slobodnim, a to u stvari nije”.

Ministrica kulture se osvećuje Despotu zbog...

Mi Hrvateki znali smo se prije ili kasnije obračunati sa svojim despotima. Tako se nedavno naša ministrica kulture, popularna **Nina Obuljen Koržinek**, elegantno obračunala s jednim despotom. Riječ je o **Draganu Despotu**, velikom hrvatskom glumcu. Jednom od najvećih. Krleža je još 1938. godine objavio roman: “Na rubu pameti”. To je jedini Fricov roman napisan u prvom licu jednine. Gledao sam Despota u toj predstavi. Da mu je ta uloga bila jedina u karijeri, ostao bi kralj, krležijanac bez konkurencije. On je za mene čudo od pisca i glumca. Što je sve Dragan Despot dao našoj kulturi, teatru, filmu...

Međutim, uplela se politika. Naime, negdje 2016. godine, kad se slagala tadašnja odnosno još uvijek i današnja Vlada, kandidatkinje za mjesto ministrice kulture bile su sadašnja Nina i **Anja Šovagović-Despot**, također naša velika hrvatska dramska glumica. Anja je na kolektivnim slikama uvijek desno, a Nina, naravno, lijevo. Uostalom, kao i skoro čitava Plenkovićeva vlada. To je u RH davno pročitana priča. Naravno, zna se tko je imenovan ministricom kulture! I sad slijedi tragikomični epilog ove povijesne crtice. Dragan Despot napuni 65 godina. Trenutno igra uloge u tri velike predstave u HNK-u. U pravilu se u takvom slučaju ugovorno produlji angažman za godinu, dvije, dok se predstave odigraju. E, sad se

javila Nina preko svog Ministarstva istine: “U svim ustanovama u kulturi zbog korone nema produljenja stalnog angažmana”. Ja i svi koji znaju kadrovsko stanje u HNK-u mislili smo da će se dogoditi baš obratno.

Međutim, Nina je sada samo “pečatirala” svoj izbor iz 2016. godine. Sad vodi sa 2:0. To što je predstava '64', prema tekstu **Tene Štivičić**, otkazana, za nju nije neki problem. Ima ova zemlja glumaca k'o pljeve, i to onih “zaslužnih” i fleksibilnih. Recimo, naš Rade. Zapalio komšijama kad je počeo rat, snimio film u razrušenom Vukovaru, tamo sreo zemljaka **Borisa Dežulovića**, vratio se kad se “smirilo”, dobio stan i posao u Riječkom kazalištu i usput Brijune. Inače, priča će vjerojatno završiti u nekoj pjesmi TRAM 11 jer je i njima vjerojatno namijenjena sudbina zadnjeg hrvatskog despota, Dragana Despota. Uostalom, tko je kriv Despotu što nije iskoristio svoje ime i u “ona vremena” snimio za Srbiju film u Vukovaru. Danas bi možda bio intendant HNK ili pisao kazališne kritike u “Novostima” **Milorada Pupovca**, zajedno sa Borom Dežulovićem.

*Želi li se da dijela budu dobra, čovjek koji ih čini mora biti dobar jer ondje gdje nema ničeg dobrog ne može ništa dobrog ni izaći”, napisao je **Martin Luther**. Šteta što dobri stari Martin nije ni poznao našu gospođu ministricu Ninu.*

Izašle su kovanice eura koje će nam derati džepove kad se usrećimo eurima umjesto, nekima mrskim, kunama. Kao i obično, bio je raspisan natječaj za idejno rješenje da sve bude jeftinije i čisto. To je uobičajeno u Lijepoj našoj, mada, nekim čudom, na natječaju gotovo uvijek pobijedi onaj već ranije negdje tiho izabran. Na jednoj kovanici je zemljopisna karta Hrvatske danas. Da se izabranom autoru (što je nemoguće jer zna se koga treba za takav posao uzeti) kod izrade rješenja omaklo pa da je stavio povijesnu zemljopisnu kartu Hrvatske od 1938-1945. godine, kovanice bi bile nepraktično velike jer je i Hrvatska tada bila takva. Krivac bi sad već sjedio u Remetincu s **Markom Franciškovićem** zbog poticanja na terorizam. Na kovanicama će se naći i glagoljica bez ćirilice. Možda bi se ćirilicu moglo staviti na ograničeni broj primjeraka kovanica, samo za upotrebu u Vukovaru i okolici! No, frka je očekivano nastala jer je izašla i kovanica s likom iz Like – **Nikolom Teslom**. Zemljotres! Sramota! Hrvati su prisvojili najvećeg Srbina! Srbija, koja nikada

nije ni željela ni zgrabila ništa tuđe, sad se grčevito bori za Teslu. Oni tuđe ne žele ni vidjeti, ali samo u mrkloj noći. U pravu su! Zaista postoji duga tradicija i ljubavi Srba i Tesle. Mogla bi se napisati debela knjižurina o ljubavi “naučnika” Nikole Tesle prema Beogradu. Naslov bi mogao biti: “Tesla u Beogradu, prvi, jedini i poslednji put”.

Naime, Tesla je pun ljubavi prema otadžbini došao u Beograd 1. juna 1892. godine. Tamo je ostao puna dva dana. Puno, puno kraće od **Rade Šerbedžije** i **Mire Furlan, Vedrane Rudan, Borisa Dežulovića, Igora Mandića, Jelene Veljače, Miljenka Jergovića, Severine, Branimira Pofuka...** Beogradski je tisak s iskrenim oduševljenjem dočekao “najvećeg Srbina ikad”. Imam pred sobom faksimil na ćirilici: “Ludi naučnik srpskog porekla posetio Srbiju”. U Beogradu su osjetili da se “dešava” nešto veliko pa čitam dalje izvješće o posjetu Tesle: “On je bruka za Srbiju, jedva smo čekali da ode iz hotela”. Teslom se, inače, pedantno bavi “Informer”, srpska inačica Indexa. Kažu oni: “Sramotan pokušaj Hrvata da ukradu Nikolu Teslu, kome su za vrijeme rata minirali spomenik u Gospiću...” i “Hrvati ne znaju da svoje novčanice naprave, pa iskopirali srpske...”. Možda je “intelektualni proleter” iz Informera mislio da prelazimo na dinare? Uglavnom, Informer je grubo demaskirao hrvatski pokušaj “krađe” srpskog dinara i pokušaja da ga se podmetne Europskoj uniji k’o hrvatski euro.

Šuška se da **Rada Borić**, trenutna predsjednica Odbora za imenovanje ulica u Zagrebu, razmišlja kako da jednu ulicu u istočnom dijelu grada nazove ulica “srpskog evra”. No “naš” Indeks ide još dalje od Informera. Oni su s kolegama iz srpskog Blica organizirali anketu s pitanjem što Srbi misle o kovanici eura s likom Nikole Tesle. Za razliku od političara, narod je objektivan i dobronamjeran. Skoro pastoralan. Evo nekih poruka bratstva i jedinstva: “Užasno, užasno, to nije normalno. Možda će i našeg Sv. Savu staviti...”, “Lepo izgleda, zašto bi mi smetalo, pa i oni sami znaju da su oni Srbi”, “Ja mislim da to treba ostati naše jer je Nikola Tesla naš” (lik valjda misli da euri trebaju ostati “naši”), “Ne možemo nikoga spriječiti, takvi su Hrvati”, “To je veliki udarac za Srbiju jer je Nikola Tesla naš brend”, “Slovinci su nam uzeli ajvar i rakiju, pa nije čudo ni ovo...”

*Akcija uzimanja krvi Hrvatima od 1991. godine do 5.kolovoza 1995. godine u cijelosti je uspjela.
Krvi ima dovoljno i posvuda.*

Samo kod nas slave se počinitelji kaznenih djela...

Rijeka je dovela golmana iz Srbije. Pod pseudonimom "Patria Nostra" netko na fejsu komentira: "Barem neko da domaćim igračima daje šansu". No, ostavimo se mi nogometne zlobe. Naša Rada Borić, predsjednica Odbora za imenovanje ulica grada Zagreba, podsjeća na lisicu koja je dobila ključeve kokošinjca. Rada sniva dati ulicu "heroini" **Ankici Lepej** koja je otkrila "tajni" račun **Franje Tuđmana** u domaćoj banci. Tajni račun je račun na ime i prezime supruge predsjednika države u domaćoj banci. Ovo je jedinstven slučaj da javna vlast daje ime ulici po nekome čija je zasluga to što je počinio kazneno djelo odavanjem računa klijenta banke. Po tom kriteriju bi i za aferu Borg jednog lijepog dana netko trebao dobiti kvart u sjevernom dijelu Zagreba.

Laži, laži i jednog dana to će postati istina, rekao je Goebbels. Jedino nisu izmijenili iznos od 105 tisuća eura. Iznos koji je bagatelan čak i za Radu Borić i njenu "štednju" u Finskoj. S vraćanjem trga obožavanog Broza ići će malo teže. Čekat će se s poskupljenjem plina od oko 70 posto. Onda će možda doći i inicijativa **Save Štrbca** da se dodijeli ulica "ustaškoj" žrtvi **Kapetanu Draganu**. Kad će već ulicu dobiti obitelj Zec, predlažem da ulicu dobiju i druge obitelji, npr.: obitelj Kraus, obitelj Šerbedžija, obitelj Pupovac...

Naša Rada Borić, predsjednica Odbora za imenovanje ulica grada Zagreba, podsjeća na lisicu koja je dobila ključeve kokošinjca. Rada sniva dati ulicu "heroini" **Ankici Lepej** koja je otkrila "tajni" račun **Franje Tuđmana** u domaćoj banci. Tajni račun je račun na ime i prezime supruge predsjednika države u domaćoj banci. Ovo je jedinstven slučaj da javna vlast daje ime ulici po nekome čija je zasluga to što je počinio kazneno djelo odavanjem računa klijenta banke. Po tom kriteriju bi i za aferu Borg jednog lijepog dana netko trebao dobiti kvart u sjevernom dijelu Zagreba.

Laži, laži i jednog dana to će postati istina, rekao je Goebbels. Jedino nisu izmijenili iznos od 105 tisuća eura. Iznos koji je bagatelan čak i

za Radu Borić i njenu “štednju” u Finskoj. S vraćanjem trga obožavanog Broza ići će malo teže. Čekat će se s poskupljenjem plina od oko 70 posto. Onda će možda doći i inicijativa **Save Štrbca** da se dodijeli ulica “ustaškoj” žrtvi **Kapetanu Draganu**. Kad će već ulicu dobiti obitelj Zec, predlažem da ulicu dobiju i druge obitelji, npr.: obitelj Kraus, obitelj Šerbedžija, obitelj Pupovac...

Kako brane Srbiju i Milana Nedića...

Ogijev se otac istaknuo idilične 1945. godine kad je navodno preimenovao Židovsku općinu u “Jevrejsku općinu”. Kad smo već kod “Jevreja”, u zadnjoj mojoj kolumni lik me je secirao k'o stari ocvali udbaš: “Hodak laže, sve što piše je debela laž i nema veze sa istinom...” ili tako nekako. Kad je netko od ostalih koji komentiraju moju kolumnu upitao “UDB-u” nek' citira neku laž, naš blefer se isprsiio: “Laže da je **Milan Nedić** prvi obavijestio Hitlera da je Srbija “Juden fraj”, prva je bila Litva ili Latvija”. Tako nepismeni udbaši “rehabilituju” Milana Nedića na hrvatskim portalima, valjda po zadatku. Mislim da je povijesno važna činjenica da je Srbija na samom početku Drugog svjetskog rata ponosno obavijestila Njemačku da je riješila židovsko pitanje. Ovo napose stoga što Kraus & Co. stalno održavaju i naglašavaju krivnju Hrvata za protjerivanje Židova u NDH, a tadašnje srpsko ponašanje im nimalo ne smeta.

Na kraju, zanimljivo je napomenuti kako je Kraus stariji, proglasivši Židovsku općinu Jevrejskom, ispalio klasični ćorak. Naime, prva država s kojom je Jugoslavija prekinula diplomatske odnose bila je država Izrael. Tito je imao genijalan “nesvrstani” plan da se Izrael povuče sa svih “okupiranih” područja pa će Naser i ekipa priznati Izrael. Izraelu bi tada ostao samo Tel Aviv.

Kako su jaja na velika vrata ušla u antiterorističku sferu, sad na tržnicama vlada pojačani oprez. Tako je nedavno jedna građanka došla na Dolac po domaća jaja. Stala je pred košarom punom jaja koja je stajala na tezgi i počela birati. Kako domaća jaja koja se prodaju kod nas još uvijek ne moraju biti unificirana, u košari je bilo većih, manjih, bjelijih i smeđijih jaja. Oprezna građanka ih je opipavala, premetala, ogledavala, provjeravala jesu li trula ili zdrava, osluškivala jesu li svježa ili stara, njuškala i sumnjičavo

*mrmljala. Inače strpljiv prodavač koji je neko vrijeme mirno pratio njeno prebiranje po košari, kako se kupovina oteгла, nervozno je procijedio: “Čujte gospica, badava prebirete, tu kur*a ne bute našla”.*

Moj pokojni prijatelj i preferans partner **Jovan Hovan** jako je cijenio moj talent za karte: “Volim igrati s Hodakom. Ne zna igrati, ali ima novca”. Otkrio mi je jednu novinarsku tajnu iako tada nisam ni sanjao o kolumnama. Kazao mi je: “Novinar je dobar ne onoliko koliko ga oni koji ga čitaju hvale nego koliko ga čitatelji napadaju, vrijeđaju, pljuju po njemu”. Sjetio sam se Jovana gledajući komentare na moje zadnje kolumne. Već sam pisao o “advokatu” Milana Nedića. S obzirom na Hovanovu teoriju, sav bijes i riganje vatre me iskreno veselio. Pišu tako da sam jugonostagičar, orjunaš, da SOA o meni piše, da sanjam po noći kako radim u UDB-i, da žalim za čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ, da mi ili vrag ne da ili po zadatku moram čitati i komentirati “proustašku” Lijevu našu.

Sujeta bi mi narasla do neba da nema Jovana Heraka, Nenada Marinkovića, Marka Bilić-Mara, Zan Raosa, Atlanta Gige – zvanog Tito, “Mateo Zrinskog”, Ray Bonnera, Ote Maxa, Zdravka Voleneca, Maxa Brode... Kao što vidite, po izmišljenim imenima radi se o šljamu posebne vrste. Njih 99 posto javljaju se s lažnih profila, rokću i sikću jer, država je k'o fol “ustaška”, pa se “poštene Jugoslavenčine” sakrivaju iza izmišljenih pseudonima. Ako ste stvarno face, javite se punim imenom i prezimenom. Dajte protuargumente. Diskutirajte, nemojte samo vrijeđati. Ili je to sve što znate i možete?

To samo dokazuje s kim smo mi ratovali četiri godine. Nečemu ipak služe. Ako je teorija Jovana Hovana točna, onda je moja kolumna zaista uspješna. Mrze te, ali te po zadatku ili iz čiste mržnje moraju čitati. Lijep je osjećaj da te moraju čitati i frustrirani komarci. Tada nije teško ni otpjeti “ubode komaraca” takvih bivših “društveno političkih radnika”.

Stara židovska poslovice kaže: bolje da Rusi zatvore plin nego da ga Nijemci otvore.

Čitam na fejsu još jednu mudrost: “Bolje biti malo glup nego malo pametan” i “gore od žene koja ne zna hodati na štiklama je samo muškarac koji zna”.

I na kraju jedan genijalni vic pok. **Mustafe Nadarevića**. Pitali su ga kakva mu je mirovina? Mustafa je odgovorio: “K’o menstruacija. Dođe, imaš je pet, šest dana i više je nema. Onda me možeš jeb*ti!”

Genijalna konverzija HNB-a

Ipak, za vic dana saznao sam danas iz novina. Izrada milijun euro kovanica koštala je Republiku Hrvatsku 900 milijuna kuna. Koja genijalna konverzija! Milijun eura za 900 milijuna kuna. Super luksuzni stadioni u Beču i Budimpešti koštali su između 50 i 60 milijuna eura.

Novi stadion u Maksimiru koštat će oko 350 milijuna eura. Kaj nam pak moreju! Em, smo mi Hrvateki!

Zvonimir Hodak/ Direktno.hr

NIŠTA DOBRA NAM SE NE SPREMA...

21/03/2022

Sadržaj ove kolumne se, na moju žalost, mijenja iz humora u ozbiljne teme. Naravno, to znači na gore, mada su do sada orijunaši, jugo-nostalgičari i kriptokomunisti bili uvjereni kako gore ne može. Prošla su ona “idilična” kolumnistička vremena kad se sve moglo svesti na humor. Sada bi mnogi ova današnja rado zamijenili s komunističkim. Ne potvrđuje li to činjenica da su nam sve TV kuće na nacionalnoj razini manje ili više lijevo “orjentisane”, a tri najjača dnevna lista lijevo-liberalna sa suspektnim vlasničkim strukturama? Što više, korupcionaške afere doimaju se k'o jutarnja izvješća s tržnice koje čovjek samo preleti okom. Čak je i naša “draga” korona pala u drugi plan. Sad ni famozni Stožer nije više tako antipatičan. Umjesto da broje novo zaražene, sad broje izbjeglice. Antikورونا mjere se iz dana u dan raspadaju kao mjehurići od pjene. Sad se još pjene samo Hrvateki dok nagomilavaju litre i litre ulja. WC papira imaju još dovoljno iz razdoblja na početku pandemije.

Rat je sada gospodar svih vijesti svijeta. **Milanović** i **Plenković** se slažu samo u jednom – da se ne slažu. “Agree to disagree”! Povijest je do sada smatrana učiteljicom života. Onda se pojavio “akademik” **Jovan Deretić**, a za njim i **Putin** te su silovali učiteljicu. I što sad?

‘Ne moraju Rusi sve znati’

Tko je više puta napisao da je godina 1991. godina koja se vraća? Ma, dajte, najte, rekli bi Zagorci. Koga mi na zapadnom Balkanu zanimamo? Recimo, zanimamo druga **Kalabuhova**. Drug je veleposlanik Rusije u BiH. Njegova pastoralna poruka glasi: “Kako vi znate da mi nemamo planove protiv Hrvatske?” Ta izjava je sigurno jako razveselila velokosrbe. No, dovoljno je da je razveselila druga **Dačića**. Ivica, k'o “pravi” Hrvat, šalje nam drugarsku podršku: “Oni nisu ni za dron spremni, a kamoli za dom”. To je malo razljutilo **Ljubu Corić Leko** pa mu je objasnila: “Dron mu je pao u gaćama. Ova bespilotna letjelica je skoro veličine kao MiG-21”. No, Hrvati imaju odgovor za “osvajачki šarm” Rusa. Kalabuhovu treba hitno

poslati raspored parada “ponosa” u Zagrebu, Splitu, Rijeci... Mi smo narod koji se brine za sigurnost budućih generacija. Naravno, raspored gay-parada u Imotskom, Gospiću, Vukovaru... trebamo zatajiti. Ne moraju Rusi sve znati.

I tako su Hrvateki prvo saznali kako je kod studentskog doma Stjepan Radić pao neki dron, što i nije tako strašno prema uobičajenom izgledu dronova koji kruže našim nebom. Potom se saznalo da taj “dron” i nije baš igračka nego je veličine letjelice iliti aviona, da bismo tek nakon nekoliko dana shvatili kako se radilo o bespilotnoj letjelici veličine MiG-21 koja je nosila bombu. Dok Kraus i Goldi nastavljaju borbu protiv ustaša iz 1945.g, 2022. godine pada nam “dron” s bombom od 120 kilograma. Drugi dan je već težila je samo 40 kilograma. Za jednu noć naši su je “olakšali” za 80. Nadam se da taj “incident” neće staviti na teret **Marku Franciškoviću**, našem najpoznatijem “teroristu” koji već mjesecima leži u Remetincu zbog “terorizma”. Blago nama, mi smo terorizmu stavili lisičine na ruke! Sad mirni i spokojni čekamo razvoj događaja...

E, sad dolazimo do toga da se Milanović i Plenković moraju napokon složiti i odlučiti kako osigurati sigurnost Hrvatske u budućnosti. Orban je 22. veljače u svom govoru istaknuo kako će do 2030. godine u Europi nastati ogromne, ne nužno i pozitivne, promjene i kako on nastoji desetogodišnjim ugovorom o isporuci nafte zaštititi energetske neovisnost Mađarske, a time i gospodarski rast u to vrijeme. Prema tome, vrijeme bonace iliti utihe je za nama.

Ništa dobra nam se ne sprema...

Stara zlobna lička poslovice: “Kad slučaj hoće i mrtvac prdne!” Nije baš za fine salone, ali je istinita. Treći svjetski rat je, kažu neki, pred vratima, a mnogi Hrvateki i dalje vjeruju da je ogromna šest tonska “raketla” koja je tresnula kraj moga teniskog igrališta čisti slučaj. Kaj nam pak moreju! Zapad je s nami! Gdje je bio taj “zapad” 1956. godine u Mađarskoj, 1968. godine u Čehoslovačkoj, 1992. godine u Hrvatskoj i 2022. godine u Ukrajini? Od slučajnosti nema ni “s”. Što nam se sprema? Po inflaciji i rastu cijena, ništa dobra. Ali, opet bi rekli naši Zagorci na usta Krleže: bu, nekak’ kak’ bu!

Jedna dobra vijest. Dobro je što je nedavno ponovno osposobljen grički top jer je sada protuzračna obrana kompletirana...

NATO nam je konkludentno pokazao koliko smo mu važni. Glavni tajnik NATO-a **Jenes Stoltenberg** je na konferenciji za tisak djelovao neinformirano i nezainteresirano. Kad su već i naši domaći političari javili kako je bespilotna letjelica bila naoružana, Stoltenberg je NATO-članicama na press konferenciji objavio kako "dron" nije nosio oružje te da je pao pokraj Zagreba. Naš Premijer ga je bezuspješno pokušao obraniti kako nije imao najnovije informacije što baš i nije točno jer je dan-dva prije te konferencije osobno s njim razgovarao. Ali, ne treba biti sitničav, ipak je to NATO! Možda Milanović i nije bio u krivu kad je rekao (parafrazirano) kako je Stoltenberg više činovnik nego li vođa NATO-a. Dobro razmišlja i

Borislav Ristić u Večernjaku od petka: "Zadnje desetljeće naših života izgledalo je kao poscenariju nekoga čija se košulja veže na leđima". Samo zamislite naše obrambene snage 5. kolovoza 1995. godine, dobro uvježbane "zenge", nabrijane gardijske brigade... Sreća što su nakon **Tuđmana** i **Šuška** došli **Mesić**, **Račan**, **Antunovića** i **Jozo Radoš**. Naš Jozica (za kojeg zlobnici tvrde da je na vojnu vježbu znao doći u kratkim hlačicama) smanjio je vojsku, ukinuo vojni rok i smanjio vojni proračun. Ono o gaćicama mislim da je to čista zloba onih kojima se ne sviđa najezda ženskih ministara obrane u EU. Konačno imali smo i mi jednu ministricu – **Željku Antunović**. I tako su, malo po malo, otišli u hladni zaborav "Tigrovi", "Pume", "Vukovi", "Gromovi", "Pauci"... Danas, kad smo spali na 10 do 15 tisuća vojnika, javljaju se **Ivica Dačić**, **Slobin zeko** i **Jelena Milić**, nova veleposlanica Srbije u Hrvatskoj. Za cijelu Hrvatsku dan 5. kolovoza 1995. godine simbolizira dan pobjede u Domovinskom ratu. Za novu gospođu "ambasadoricu" taj dan je zločinački pothvat! I umjesto da joj se kaže da je "persona non grata" u Hrvatskoj kad se onako "lepo i sveže obrijana" pojavi na Pantovčaku, mi ćemo je poltronski primiti uz počasti. Poltroni svih zemalja, uozbiljite se! Međutim, neka se ni ona ni mali Ivica ne zavaravaju. Kad smo ih uspjeli pobijediti devedesetih, onako razoružani, sami i pod Budinim embargom, uspjeli ćemo i u idućim njihovim pokušajima.

Ku*čenje je jedno, a naći se oči u oči na bojnopolju je nešto sasvim drugo...

‘I danas neki kada čuju riječ HOS posežu za – tabletom’

Psi rata odmah nanjuše rat! Večernjak piše o dvije ekstremističke formacije: Ukrajinskom Azovu i ruskom Wagneru. Tako svjesno ili nesvjesno stavljaju između njih znak jednakosti iako ništa nije jednako. Wagner je paravojna ruska formacija koja djeluje u Ukrajini, Siriji, Libiji, Srednjoafričkoj Republici, Sudanu, i Mozambiku. Ističe se pogubljenjima, seksualnim nasiljem, pljačkom i mučenjima. Azov je s druge strane pukovnija s patriotskim nabojem koja je proizašla iz Majdanske revolucije 2014.g. Za naše “intelektualne proletere” sve su to psi rata. Wagnerovci koji se šire po svijetu k’o pandemija i Azov koji se bori protiv strane invazije. Pomalo me to podsjeća na naš HOS koji je izazivao gastronomske probleme našim ljevičarima kroz čitav Domovinski rat. I danas neki, kao npr.: Kraus, kad čuju riječ HOS posežu za – tabletom.

Hajmo se praviti blesavi i prihvatimo ljevičarsku “zlatnu” teoriju kako je Španjolski građanski rat, koji je počeo u Africi 1936. godine bio ideal oslobodilačkog rata europskim ljevičarima (i jugoslavenskim, naravno). Pobijedio je **Francisko Franco**, a to komunjare ni danas ne mogu prežaliti. Hrabri Rusi, Jugoslaveni, Ameri, Bugari, Rumunji... svi presvučeni u španjolske odore, inspirirali su **Ernesta Hemingwaya** da u romanu “Kome zvono zvoniti” idealizira strane plaćenike na strani republikanaca. Naravno, ljevičari smatraju kako su u tom ratu “odlučile” takozvane pete kolone koje su čekale u Madridu. Malo morgen! I u našem Domovinskom ratu je bilo petih kolona. Što je najzanimljivije, one postoje još i danas. Razlika je što se danas tako ne zovu, a financira ih Vlada RH. Od HOS-a ostao je samo **Skejo** koji tvrdoglavo ne želi obrijati svoj čuveni brk.

U sjećanje na moju godinu i pol provedenu u haaškim procesima, evo jedne dosjetke: mnoge su kuće u Nizozemskoj ispod razine mora, a Haaški tribunal je ispod svake razine...

Jugovići svih vrsta u suzama su se oprostili od Igora

Otišao je talentirani Jugoslaven **Igor Mandić**. Jugovići svih vrsta u suzama su se oprostili od Igora. Dobro! Kužim! Ali zašto istodobno o **Nikoli Štedulu**, koji dobio šest metaka u Škotskoj za Hrvatsku, nigdje u medijima nije bilo ni riječi? E, to isto kužim, ali je jaderno i žalosno! S Igorom sam do 1990. godine igrao šah jednom tjedno. Kolega **Dinko Šimatović**, Igor i ja svaki smo tjedan u nedjelju prije podne odmjeravali snage u šahu. Od 1991. godine više nikada nismo progovorili ni riječ, čak ni kad bi se slučajno sreli na špici. Oba smo bili – bez kompromisa... Međutim, moji su pobijedili što je Igora do kraja života jako nerviralo, a što se vidjelo po njegovim, ne baš čestim, intervjuima i izjavama.

Zlobnici na fejsu se svako malo sjete **Jože Manolića** pa nešto smisle. Ovaj puta je Joža navodno rekao nešto poučno: “Ovo 21. stoljeće mi je najgore od svih do sada”.

Kaže **Karlo Kožul** na fejsu: “Za dom spremni mora opstati jer će nas nestati! Zašto? Evo zašto. Predsjednik “Srpske desnice” **Miša Vacić** predao je nedavno Republičkoj izbornoj komisiji 12.500 potpisa za kandidaturu za predsjednika Srbije. Vacić je pred RIK stigao blindiranim Jeepom ruskih registarskih tablica u koloni više desetaka vozila s ruskim i srpskim zastavama uz upaljene baklje. Kolona se proširila s još desetak vozila s ruskim tablicama. Neki su imali oznaku “Z” koja je postala poznata prilikom ruske agresije na Ukrajinu. Karcinom je to koji će polako metastazirati”.

Možda nam pomogne “dr.” Jelena Milić, nova “ambasadorica”, koja nas je već “pročitala” i prije nego je stigla u rezidenciju u Bosanskoj ulici u Zagrebu. Ne zna naš Mišenka da ga u Lijepoj našoj čeka peta kolona onih koji su čitav Domovinski rat čekali **Slobu, Kadijevića i Adžića**, a morali su se zadovoljiti samo s Radom i familijom te **Mirom Furlan**. Mira je brzo otišla, ali žal je ostao. Zato je Rade platio ceh. Prvo se morao zadovoljiti samo Brijunskim otočjem, a sada nas “oduševljava” s priglupim reklamama na Germaniji. S mašnom, u fraku, ljubi ruku **Severini** sretnoj zbog pogođenih rezultata. Rade je pogodio, a Seve kak’ Bog da...

Inventura rezultata koalicijske Vlade pokazala je da se biračko tijelo nasanjkalo na lanjskom snijegu...

Komemoraciju žrtava na Bleiburgu

Lijevo mediji javljaju napokon dobru vijest. Austrija i ove godine neće dozvoliti komemoraciju žrtava na Bleiburgu. Za njih ustaše i dalje bauljaju Lijepom našom. Neki kod nas još uvijek čekaju mitskog kapetana Klingenbergera koji je s devet vojnika 1941. godine zauzeo Beograd. Čeka se takav kapetan prve klase još od jeseni 1991. godine. Naime, ako je pao "herojski" Beograd, onda može šaptom pasti i Zagreb. Međutim, oni ne znaju da je karavana davno prošla mada psi (rata) i dalje laju...

Došlo je vrijeme kad je smrt sigurna, a život morate osigurati.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

RUSKO-SRPSKA PETA KOLONA DJELUJE U HRVATSKOJ PUNOM PAROM

04/04/2022

Pomalo je pretenciozno pa čak i narcisoidno citirati sam sebe. Ipak ću to ovaj puta učiniti. Pronašao sam jednu svoju raniju kolumnu, staru više od tri godine, u kojoj postavljam sam sebi retoričko pitanje. Uglavnom, pitanje je glasilo otprilike ovako: što će se dogoditi ako se “ruski medved” probudi i krene na zapad. Kako će EU demokracije reagirati? Hoće li odgovoriti poplavom “parada ponosa”, verbalnim egzibicijama bez konkretnih političkih poteza, imenovanjem ne samo žena na mjesta ministrice obrane u zemljama EU-a nego i žurnim imenovanjem žene na mjesto glavne tajnice NATO-a. Odgovor sam dobio ovog proljeća.

Sve to je u međuvremenu postala naša realnost. Kako se kao kandidatkinja za tajnicu NATO saveza spominje i naša Kolinda Grabar-Kitarović, eurozastupnik “punjena ptica” Fred Matić “mora da se crveni pred ceo svet”. On je tim nagađanjima krajnje iznenađen i uvrijeđen. Ženskinja, i to naša, pa tajnica NATO-a?! Baš ovih dana, kad je Kolinda, kao kandidatkinja za tajnicu, počela nešto javno govoriti, Fred je pokazao kako je Hrvat Hrvat.

Izašao je u javnost te demonstrativno priznao pred svima “nije moj želudac od rostfaja!” Pridružio mu se i BiH zastupnik Saša Magazinović koji je navodno samo promrmljao: “Nisu ni moji živci od rostfaja”. Po kuloarima je krenula priča da je Fred obećao Saši, ako njega, Freda, podrži za mjesto tajnice on će njega, Sašu Magazinovića, postaviti za šefa magazina svih tajnica.

Rostfaj performans Freda i Saše unio je malo vedrine u političko-vremensku prognozu u mračnom Dubaiju. Fred nas je utješio navodno izjavivši da se ne sekiramo. Bog može promijeniti vaš život preko noći. Naravno, tako da se KGK ne zaposli kao tajnica u NATO-u. Fred je spreman i na drastične korake: “Ironičan sam, ali ako ona preuzme NATO doći će mi da učinim ono što je napravio Jan Palach...”

No, na pitanje svih pitanja i dalje nema odgovora... ili možda ima. Davor Ivanković nudi ga “nediplomatski” u Večernjaku: “Putinovoju Rusiji boravak na okupiranom teritoriju mora postati neizdrživ. Kao u Afganistanu”. Iz Afganistana, “povijenog repa”, povukli su se i Rusi i Ameri. Ali, s malom razlikom. Afganistanci su svoju zemlju oteli i Rusima i Amerima jer kod njih ne “rastu” likovi kao Fred Matic, Dejan Jović, Stipe Mesić, Buda Lončar, Boris Dežulović, Rade Šerbedžija...

Uostalom, Putin želi svoju U(Krajinu) pa je očita frapantna sličnost između srpske agresije na Hrvatsku i ruske agresije na Ukrajinu. Koliko su samo slični šuplji izgovori SPC-a i RPC-a te njenog čelnika Kirila i njegove “metafizičke” borbe za dijelove Ukrajine s izjavama čelnika SPC-a '90-tih o srpskim grobovima koji označavaju srpsku zemlju. Označiti Miloševića i Putina ratnim zločincima bilo je onda, a i danas, diplomatski nezgrapno. Našeg ministra vanjskih poslova drži na površini samo činjenica da ga je ratnim zločincem prvi proglasio Joe Biden. Da mu je tu kvalifikaciju prvi “prišao” Radman već bi valjda u RH bio smijenjen.

Inače, rusko-srpska peta kolona djeluje ovih dana punom parom. Famozni Dejan Jović, predavač na Hrvatskom vojnom učilištu, uhvaćen je kako jezikom prekomjerno “granatira” Zelenskog: “Došao je do ruba, pomalo postaje iritantan i uznemirava(!)... možda je njegov cilj da uznemiri javnost preko zastupnika u drugim parlamentima, ali nisam siguran da će time pridobiti javno mnijenje”. I sad samo kratka analiza političke scene na “ovim prostorima”.

Ministar Radman radi “gafove” koje radi i američki predsjednik Biden pa postaje predmet zajapurenih kritika, a Dejan Jović pljučka po Zelenskom jer je iritantan i “uznemirava” rusofilsku petu kolonu u Hrvatskoj pa na to nema nikakve reakcije. I sve to prolazi u državi koja još čeka minimalnu lustraciju.

Prisjetite se kolone “ratnih zločinaca” početkom devedesetih. Tuđman, Bobetko, Šušak, Gotovina... Sve ono što smo mi prošli od “krvavog Uskrs”“ 1991. sada prolazi i Zelenskij s Ukrajinom. Svaki drugi komentar je nepotreban. “Mudri” komentator Tomislav Krasnec u Večernjaku pronalazi u genezi ponašanja Vladimira Vladimirovića nikog drugog doli Donalda Trumpa. “Rafiniranom” psihološkom analizom u stilu “što se babi htilo, to se babi snilo”

Tomislav upotpunjuje epski obračun naše lijeve medijske falange s još uvijek žilavim i opasnim Trumpom.

Čitajući naše lijeve radikale često se pitam je li sisanje vesla zanimanje ili školovanje?

A sad se vraćam ponovno na jednu domaću temu koja se sve više pretvara u pravosudnu trakavicu. Hrvati su prije ili kasnije doznali da ih je Marko Francišković “podstrekavao” na terorizam. Ni više ni manje. Čl. 99. KZ RH govori o javnom poticanju na terorizam, a zapriječena je kazna od jedne do deset godina zatvora.

Međutim, u stvarnosti je nepremostiva razlika između onog što je Marko govorio i “prijevoda” tog govora u “prevoditeljskom djelu” DORH-a. Mnogi koji malo pažljivije prate “odiseju” Marka Franciškovića misle da se tu radi o klasičnom pozivu na “građanski” neposluh koji je legitiman u svim demokratskim zemljama.

Definicija je dosta jednostavna. Građanski neposluh je nenasilan otpor prema zakonima i zahtjevima vlasti... Pred više od sto godina, još davne 1849. Henry David Thoreau napisao je esej “Građanski neposluh” koji je snažno utjecao na Tolstoja, Marcela Prousta, Gandhija, Martina Luthera Kinga, J. F. Kennedyja.... Osnovna mu je teza bila da gađani imaju moralnu obavezu suprotstaviti se vlasti onog trenutka kad prepoznaju da vlast čini nepravdu. Kako 1849. tako i 2022. Građanski neposluh Nelsona Mandele ušao je čak u političku povijest zajedno s Mandelom, čovjekom koji je za svoje ideale robijao 27 godina. I ne samo to. Oborio je jednu staru ukrajinsku poslovicu koja glasi: “Robovi ne mogu pokoriti slobodne ljude”. Južnoafrička Republika je dokazala da mogu.

Po svemu sudeći, “građanskom neposluh” “je odzvonilo ljeta Gospodnjeg 2022. u Republici Hrvatskoj. Sve se odvijalo rutinski i profesionalno. DORH je “predstavio” optužnicu, naveo razloge zbog kojih optuženik mora ostati i dalje u pritvoru jer bi boravkom na slobodi mogao počinuti slično ili istovrsno kazneno djelo.

Naime, Francišković je 2014. bio osuđen jer je kod njega bilo pronađeno oružje za koje nije imao urednu dozvolu itd. itd. Ovoga puta, kad je pritvoren zbog navodnog “poticanja na terorizam”, obrana je istakla prigovor kako sud i DORH posjeduju optužnicu, a obrana ne jer joj nije ni poslana mada se o njoj na ročištu raspravlja. Na to je predsjednica sudskog vijeća pomirljivo kazala: “Bez brige,

kolega, dobit ćete je brzo...” I tako je prošao još jedan dan iza rešetaka u životu Marka Franciškovića.

Franz Kafka je ovakve apsurre već davno opisao u romanu “Proces” 1914. ili 1915. dok je bio bankarski činovnik u Pragu. Svjetski poznata priča o čovjeku koji je uhićen i optužen od strane dalekog i nedostupnog organa vlasti, a za zločine čija priroda ostaje do kraja nepoznata i njemu i čitateljima romana. I Kafkin Josef K. baš kao i Marko Francišković su u naravi borci protiv idolatrije, idealiziranih lidera...

Inače, u predmetu postoje snimke na kojima se vidi kako optuženik za terorizam doslovno kaže: “Nikakvo nasilje ne dolazi u obzir...” U spisu se nalazi i snimka završetka protestnog mitinga na Trgu bana Jelačića kad “podstrekač na terorizam” kaže: “Molim vas razidite se u miru, molim bez nereda, sukoba s policijom... pokažite dostojanstvo...” I da rezimiram. Asocijacija na “Jedan dan Ivana Denisovića” Aleksandra Solženjicina mi se javlja sama od sebe. I njegov je junak bio osuđen na deset godina, koliko prijeti i Marku Franciškoviću.

Ivan Denisovič je bio u gulagu azijskog dijela SSSR-a, a Marko Francišković već treći mjesec sjedi u Remetincu. Do kada? Ovdje nije problem u slobodi mišljenja onih koji ne misle već u slobodi govora onih koji misle. I na kraju, još jedan zgodan detalj kako DORH-u baš sve može poslužiti da bi demaskirao navodni “terorizam”.

U elaboratu koji je DORH dostavio sudu protiv Franciškovića nalazi se njegova slika u maskirnoj uniformi s oružjem u rukama. Izgleda da je taj dokaz za DORH neka vrsta metafore. Međutim, optuženik je bio dragovoljac Domovinskog rata što može dokazati kad god to DORH poželi. Fotografija stoga datira iz tog razdoblja. Sudioništvo u Domovinskom ratu kao predtekst za poticanje na terorizam... Zanimljiva tema!

Operacija “Medački džep” bila je džepno izdanje Oluje, ali ne i petparačko.

Još danas nam ponekad predbacuju iz EU-a prespor povratak Srba s obzirom na brzinu kojom su pobjegli.

Hipokrizija i dalje vlada svijetom. Biden ponavlja da je Vladimir Vladimirović ratni zločinac, ali mi Hrvati to više ne ponavljamo. Mi

nismo ponavljači, naučimo od prve. Naša vladajuća nomenklatura je oprezna. "Lex dron" je ipak polučio rezultate. Evo, još nešto o čemu stalno govori moj teniski partner prof. Žukina. On, naime, tvrdi kako su i Biden i Putin masoni. Stoga oni mogu izglati svoje sukobe kad im bude zatrebalo. Međutim, dok ne kucne taj trenutak, moramo iz dana u dan živjeti s tragičnim slikama ubijanja i nasilja na bojišnicama, razaranja gradova, kolona izbjeglica koji izgubljeno traže utočište, uplakane djece u naručju očajnih roditelja...

Zato, masoni svih zemalja uozbiljite se!

Sve se mijenja. U Njemačkoj je energetska kriza iznjedrila, umjesto osviještene zelene tranzicije i štednje energenata koju preporučuje vlast, povratak grijanja na kruta goriva – drva i ugljen. Nijemci su ispraznili sve police u dućanima kupujući peći na drva i ugljen. Tako je Putin jednom izjavom (plaćajte energente rubljama) pokopao europski "zeleni džihad" i nerealnu zelenu tranziciju u koju se EU klela kao na svoju novu Bibliju. Osim toga, kažu kako je u Njemačkoj počela i bitka za ulje u dućanima. Kupuje se sve, čak i Shellovo ulje.

Dok Alainu Delonu sin svesrdno pomaže u eutanaziji, dotle staromodni Hrvateki vode bitku kako preživjeti. Gradonačelnik Tomašević pomeo je konkurenciju na zadnjim lokalnim izborima u borbi za Zagreb. Sad su na redu prosvjedi "oduševljenih" birača. Roditelji-odgajatelji, ugostitelji zbog terasa, sindikati zbog otkaza radnicima u Holdingu... Od srpnja treba očekivati i masovne prosvjede ogorčenih građana koji će ne samo puno skuplje plaćati otpad nego će također (napose u centru Zagreba) stalno plaćati i dodatne kazne zbog nemogućnosti kontrole tko što ubacuje u njihove kante za smeće ispred kuće. "Možemo" li preživjeti... Možemo, ali teško. Sam gradonačelnik još i može proći, ali ekipa ispraznih ljevičara koje je povukao u Grad i Sabor već sada se pokazuje kao balast koji ga vuče prema dnu.

U Hrvatskoj su plaće ljudi postale hibridne. Pola ide na struju, a pola na plin.

Zanimljivo kako u isto vrijeme ne ide baš sjajno ni našem premijeru. Svi, oporba i koalicijski partneri HDZ-a složni su kako treba provesti temeljitu rekonstrukciju Vlade. Što to znači? Očito, Vlada ne valja

takva kakva je! Stoga Plenki već ima listu ministara koji su na odlasku. O kandidatima za nove ministre ništa za sada ne govori.

Međutim, lukavo pušta u medije ime jednog od mogućih novih ministara – Davora Filipovića. Na sam spomen tog imena kumrovečki “intelektualci” i intelektualni medijski proleterci se tresu k'o prut na vodi. Opet on! Gdje samo HDZ pronalazi te ispodprosječne kadrove? Zamislite, “ispodprosječni” kandidat Filipović je osoba koja je do dvadeset i šeste godine završila srednju “čkolu”, fakultet, magistrirao i doktorirao ekonomiju. Bio je američki studoš, košarkaš, a danas je profesor na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu.

Ovakva biografija je za jugo-komuniste i medijske mediokritete kao da u areni bikovima pokažeš crvenu krpu. Filipović je za njih fuj, ali, recimo, Sandra Benčić im je ozbiljna kandidatkinja za mjesto premijerke. Sandra je uspjela diplomirati pravo u 36. ili 37. godini. SDP ju je zaposlio i bez diplome. Valjda radi stjecanja iskustva. Eto, jesmo li ili nismo prava ljevičarska država?! Naša pobjeda u ratu, njihova u miru. Toliko daleko ni Tolstoj nije išao. Naravno, što će biti s rekonstrukcijom Vlade tek će se vidjeti. Narod je spreman na korjenite promjene. Ali, kad stignu izbori, opet će većina zaokružiti – HDZ. Još samo ne znaju tko će biti glavni koalicijski partner HDZ-u. Pupi... ili netko treći. Kad hrvatskim biračima to ne smeta, zašto ne bi trajalo! Ili im možda ipak smeta?

Zbog disproporcije u ponudi i potražnji zapinju trgovački odnosi između Hrvatske i Slovenije. Sa slovenske strane postoji velika je potražnja za teritorijem, a s hrvatske nikakva ponuda...

Prepolovi li se u Jadranu jednom neki tanker, zemlje koje oplahuju Jadran oplakivat će ga.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

TREBA LI UKINUTI I ABOLICIJU SRPSKIH POBUNJENIKA IZ 1997.?

25/04/2022

Mnogi bivši članovi nekadašnjeg SDS-a ovih se dana propitkuju koje osiguranje pokriva udbaška ubojstva? Odgovor se nameće sam od sebe. "Generali" osiguranje!

Zatraženo pomilovanje Zdravka Mustača i Josipa Perkovića zasjenilo je čak i vrhunsku polemiku između predsjednika i premijera.

S oba brda pljušte uvrede i optužbe, ali bogme čuje se tu i dosta istinitih stvari. Međutim, mi Hrvateki koji se "ne bi šteli mešati", pružamo punu podršku i predsjedniku i premijeru! Sve će to na kraju završiti na Berlinskom filmskom festivalu na kojem ćemo mi sudjelovati s filmom "Bilo jednom u Hrvatskoj".

Koji plin, koji energenti, koja inflacija, koje naoružavanje Srbije, sve je to preko noći postalo tzv. "druga liga". *Pitanje svih pitanja je "pomilovati" ili ne Perkovića i Mustača odnosno po kojem bi ih se dijelu tijela trebalo pomilovati.*

Sad mnogi reže na "advokata" Antu Nobila. Kao "Nobilo nas farba", "muti vodu" itd. Istina, Nobilo je uspješno ofarbao kosu, pa čak i bradu, ali na kraju će ispasti da je "džabe" farbao. On za sada uspješno radi svoj posao. "Zna" on da je Tuđman živ da bi on "sigurno" pomilovao udbaški dvojac. Očito je valjda bio u "bliskim" odnosima s pokojnim ppredsjednikom. To mogu potvrditi. Kad ga je, u ime bivšeg predsjednika Vrhovnog suda Hrvatske Vjekoslava Vidovića, tužio sudu, Tuđman je angažirao mene i tu parnicu smo, naravno, dobili. Kad ga je jednom neka novinarka upozorila kako se ja "okolo hvalim" tom dobivenom parnicom, on je, ne trepnuvši okom, rekao da se on tog predmeta uopće ne sjeća. Ali sada zna i "osjeća" da bi Tuđman Perkovića i Mustača sigurno pomilovao. Treba vjerovati tako "osjećajnoj" osobi koja je kao "javni tužilac" hrabro i tvrdo tražio smrtnu kaznu za Andriju Artukovića, starca na umoru. Usput, Andrija je bio, onako ishlapio i već dementan, čitavo vrijeme suđenja uvjeren da mu se sudi na američkom sudu. Dakle,

psiho-fizički je bio 100 posto spreman za “narodni sud” i Nobila te smrtnu kaznu koju je Nobilo na kraju i dobio nakon te cijele pravosudne farse. Andrija je doduše ostao do kraja života za “Dom spreman” u zatvoru.

No, dosta o Nobilu. Danas se biju neke druge bitke, bitke za bolju prošlost u Lijepoj našoj. Mario Max Slaviček se čudi: “Ispada sada kako su Perković, Mustač, Nobilo i Pupovac zaslužniji za stvaranje Hrvatske od Merčepa, Blage Zadre i svih nas ostalih, bez obzira na to što smo mi dali dijelove tijela, živote i svoju krv, a udbaši tintu, pečate i potpise za generalske činove... stoga ne mažite nam oči drekom uvjeravajući nas kako je to krema za sunčanje”. Potpisujem! Farsično pismo potpisalo je šest do sedam generala. Zanimljiva su dva kao paradigme političke “Oluje” koja dolazi u isto vrijeme kad se 1991. vraća. Jedan je Ante Gotovina, a drugi je Luka Džanko.

Zanimljiv je Džanko...

Džanko je 7. kolovoza 2021. kao general iz Domovinskog rata dao izjavu koja je znakovita za mnoge generale sadašnjeg “Generalskog zbora”. “Želimo obnoviti spomen-područje partizanima u Kninu“. Povjesničari bi trebali ispitati je li točna tvrdnja nekih kako je naš Luka, kad je počeo rat, “šibao” kroz Dalmaciju noseći “važnu depešu” đeneralu Mladiću. Sad vodi skrb o kninskim partizanima za koje i djeca, kojima povijest baš ne ide, znaju da su bili uglavnom četnici. Bravo, generale!

Vidjet ćemo hoće li se Gotovina distancirati...

S druge strane, general Ante Gotovina je sasvim druga priča. Izrastao je u istinskog heroja Domovinskog rata i po svom doprinosu u ratu i po svemu što je nakon njega proživio. Uvjeren sam da je pismo podrške Nobilo sročio pomno, ali možda bez utjecaja svih potpisnika. Ne bih nikako mogao biti toliko preuzetan pa vjerovati da su ga generali potpisali ne znajući što potpisuju.

Međutim, ono što neki od njih vrlo vjerojatno nisu tada slutili je kakva se prljava udbaška igra krije iza tog cijelog pothvata traženja pomilovanja kao i kakve će to imati političke posljedice na

oživljavanje nikada neprevladanih podjela u društvu, ali i na diskreditiranje potpisnika peticije. I unatoč kršćanski pomirljivom naknadnom obrazloženju razloga zašto je Ante Gotovina potpisao pismo potpore, ostaje do kraja nejasno zašto je dopustio da ga se vrati u prošlost od koje je kao mladić pobjegao u Legiju stranaca. Poznajući ga osobno, vjerujem da nije imao nikakve loše skrivene namjere, ali hoće li se distancirati od prljave političke igre koja stoji iza cijelog tog pothvata oko pomilovanja, vidjet ćemo. Možda treba samo pričekati. Ali, isplati se čekati...

Za sada je jasno jedino zašto je u momčad uvršten general Džanko. Ostalo je zapisano da je Luka Džanko 2002. godine javno optužio generala **Janka Bobetka**, jer su navodno pripadnici HVO-a zaduženi za sabirni logor Dretelj bili pod izravnim zapovjedništvom Bobetka, da je Bobetko direktno odgovoran za mučenje muslimanskih zatvorenika. Istodobno 360 muslimanskih logora za Hrvate ne spominje jer je valjda bio prezaposlen tražeći krivca na hrvatskoj strani.

Sad je loptica oko pomilovanja lukavo i nevidljivo plasirana u dvorište na Pantovčaku. Hoće li mirni, senzibilni, povučeni i sramežljivi Zoki odobriti Nobilov zahtjev/pamflet? Hoće ili neće?! Padaju oklade! HDZ-ovci misle kako je to "res judicata" tj. presuđena stvar. Po njima je to Milanović i inicirao zajedno s Nobilom. Djeluje prilično nategnuto. I ja sam ušao u okladu s prijateljima za neku sitnu lovu pa ako i popušim neću izgubiti puno. Vjerujem da predsjednik RH neće potpisati ovo udbaški izmanipulirano pomilovanje. Ako pak potpiše, može se oprostiti sa širokom podrškom za drugi mandat. Sjetite se akcije "U ime obitelji" za zaštitu instituta braka muškarca i žene. Svi, od političke elite, lijevih stranaka, brojnih javnih osoba do medija i nevladinih udruga, svi su bili protiv te inicijative. Čak je protiv bio i jedan biskup. Međutim, referendum je prošao u omjeru 70 posto za, 30 posto protiv. Takav je odnos snaga u društvu i danas, pa će taj broj čekati i predsjednika države ako pokuša osvojiti drugi mandat, a prethodno potpiše jeftini udbaški pamflet. Zdravi bili i dobro vidjeli.

Treba li ukinuti i aboliciju srpskih pobunjenika iz 1997.?

Generala Josipa Lucića osobno poznajem. Neki ga nazivaju “plitvički” general. Traži da Nobilo javno kaže ime prvog generala kojem se obratio za potpis. “Mi znamo tko je to bio” kaže Lucić, ali mudro taji ime. Možda zna zato što je ipak HDZ imao potajno u tome prste. Oprosti Bože, ništa ne imputiram, samo eto nagađam i spekuliram k’o mnogi drugi Hrvateki! I na kraju balade “kaj je, je” kako kaže Ivan Brodić na fejsu: “Godine 1997. ova je država abolirala organiziranu skupinu naoružanih terorista koji su djelovali protiv teritorijalnog integriteta i ustavnog poretka RH. I to ne samo pomilovala nego im je zajamčila odsustvo kaznenog progona za taj čin”. Bili tu vrstu abolicije trebalo ukinuti? A kada i kako će završiti snimanje filma “Spašavanje vojnika Perkovića” ne znam. Tješim se da to još ni Nobilo, a ni generali ne znaju.

Milorad Pupovac traži od Plenkovića za svakog hrvatskog Srbina dvostruko pravo glasa, nešto kao status “sijamskih blizanaca”...

Šeks je bio naša skromnija varijanta Mossada...

Ivica Granić se na fejsu pita: “Zbog čega Hrvatska nije učinila isto?” Naime, Ukrajina je osnovala postrojbu za eliminaciju ruskih ratnih zločinaca bilo gdje u svijetu. Izraelski Mossad od 1949. ima tako nešto i lovi nacističke zločince. Tajnik Vijeća za nacionalnu sigurnost Ukrajine Oleksij Danilov je liberalan i pomirljiv pa kaže: “Gdje god bili, gdje god ih u svijetu zatekli, nitko neće proći nekažnjeno za ubijanje naše djece, ljudi i civila. Svi će biti kažnjeni bez izuzetaka... u današnjem svijetu ne možete ništa sakriti, zapamtite jednom zauvijek...” E, sada to usporedite s aktom naše države iz 1997. tj. s isforsiranom abolicijom u režiji Vesne Škare-Ožbolt, a pod pritiskom tzv. “međunarodne zajednice”. Poltronski Hrvateki! No, dobro! I mi smo u vrijeme Jadranke Kosor dali svijetu do znanja i ravnjanja (ili zagorski “ne bute nas je*ali”) da to možemo pa smo osnovali naš “Mossad” za lov na Antu Gotovinu. Sjećate se stihova Vlade Šeksa: “Locirati, identificirati, uhapsiti” itd. Vlado je bio naš Oleksij Danilov, ali skromnija varijanta. Jednostavno, čovjek se ne voli hvaliti...

Javljavu iz Jeruzalema da je u novopronađenoj Bibliji opisano kako je ko-Kain ubio Abela.

Prema beogradskoj statistici, iz arhive Kraljevine Jugoslavije je nestalo od 1921.-1948. godine 1.924.304 Hrvata. Nasuprot tomu, u istom je periodu brojka Srba porasla za 954.080. Zlobnici tvrde da je ovo čvrsti dokaz o masovnom ubojstvu Hrvata sve do 1948. kad je Jasenovac ukinut kao konc-logor. S obzirom na hrvatsku službenu "historiografiju" i historičare Klasića, Jakovinu, Markovinu, Pericu, Aralicu i slične nas Hrvata bilo je k'o Kineza ili možda k'o Srba tada. Naime, jugovići s prezirnim smiješkom odmahuju rukom "Srbi i statistika"?! Ipak, tko je u pravu? Beogradska statistika ili naši "istoričari"? Možda je istinu pronašao jedan Švabo. Zove se Manfred Dauster. Doktor je prava. On je donio presudu o krivnji i kazni za Perkovića i Mustača.

"Hrvatska ne razlikuje dobro od zla, komunistički kadrovi još donose odluke..."

Dio obrazloženja iz "famozne" presude valja citirati: "Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju bivši komunistički funkcioneri, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije se percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju Partije i UDB-e..." Naravno, tu je her Manfred možda namjerno zaboravio našeg velikog bolesnika, a to je hrvatsko pravosuđe s posebnim potrebama. S time u svezi Marcel Holjevac dodaje i razjašnjava: "Ajde da u vezi udbašije prvo razjasnimo zašto su oni u Njemačkoj uopće osuđeni na doživotni zatvor. Zato jer u Njemačkoj nema smrtne kazne, inače bi je dobili. Pa ne bi bilo priče o pomilovanju". Još nešto što mene osobno zanima. Hoće li se naši generali jednako zdušno i javno zauzeti i za osuđene hrvatske branitelje kao i hoće li istražiti i podastrijeti javnosti tko stoji iza tragičnih sudbina Paradžika, Barišića, Kraljevića, Garbina... Osim Barišića, sve su to nekada bili moji klijenti. Siguran sam da bi se u Hrvatskom državnom arhivu našlo dosta dokumenata koji bi rasvijetlili istinu, ali za to treba znati šifru...

Marko Francisković još od prošle godine leži u Remetincu. Naučio je šifru. Sloboda mišljenja prestaje tamo gdje počinje politika. Na zadnjem razgovoru mi je rekao: "Jeb*š takvu "slobodu mišljenja"..."

Inoslav Bešker javlja da je odgođen sastanak pape Franje i patrijarha Kirila. Dobri Franjo je žalostan. Kirila baš boli glava. Jednom je papa Franjo istaknuo kako je njegov odnos s Kirillom “veoma dobar”. Mora da sam loš vjernik jer mi ne ide u glavu kako možeš imati “veoma dobar” odnos s osobom koja misli da bi Ukrajinu trebalo sravniti sa zemljom k’o nekada nacističku Njemačku. Znamo da ta Ukrajina nije nikoga napala, okupirala, razorila, pobila, mučila i silovala tisuće vojnika i civila te istjerala stotine tisuća ljudi i djece u podzemne željeznice i u strane zemlje.

Čitam u Jutarnjem kako će se strože kažnjavati famozni poklič ZDS. Na slici uz tekst ističu se premijer, Pupi i Boris Milošević. Nema glavnog financijskog ideologa tog prijedloga promjene zakona, kapetana prve klase JNA Veljka Kajtazija. On je, kao bivši oficir JNA, uvijek za kompromis. Viči, deri se koliko god želiš “za dom spremni”, ali onda se oprostite od 5000 eura. Pošteno! Zna Veljo da su HOS-ovci puni love (baš kao i on) pa zato su valjda, onako iz dosade, a puni love, i odlazili u rat. Njih više od 700 poginulo je na ratištima u Dubrovniku, Vukovaru, Gospiću... Tako nisu stigli potrošiti lov. Sad je kapetan Veljo otkrio “zlatni gral” za punjenje proračuna što će itekako dobro doći manjincima. Veljko će se vratiti na svoj stari posao na aerodrom dr. Franjo Tuđman kao šef financijske policije... Stvarno, bila nekad Hrvatska!

Čitam na fejsu da je hrvatski građanin Joško Joras na svojoj hrvatskoj kući izvjesio slovensku zastavu na kojoj piše: “Tukaj Slovenija”. Susjedi predlažu da se Joško hitno pozove u Hrvatsku vojsku te da mu se dade čin “zastavnika”!

Zvonimir Hodak/direktno.hr

‘ŠVEDANI I FINCI ULAZE, A IZBORNI ZAKON SE NE MIJENJA’

04/07/2022

U Lijepoj našoj i dalje traje “status quo (vadis)” kako bi to rekli apsolvenci Kumrovečkog faksa. Sad je u modi rat zastavama. Zaboravljeni su stihovi “Naše zastave, uvijek su iste boje, na njima ljubav caruje...” Strmoglavi Tomašević zabranio je zastave Hoda za život. Momci u Požezi skinuli srpsku zastavu, maturant u Zagrebu skinuo LGBT zastavu... Uskoro će i zabrana čitanja Krležinih “Zastava”.

Otkud toliki animozitet prema Srbiji? Oni nas ni ne primjećuju. Osim tu i tamo. Više tamo nego tu. Može i obratno. Eto, nedavno su nas u Deklaraciji o granicama “drpskog”, tj. srpskog jezika, onako puni tolerancije i bratske ljubavi, “obavestili” da je “hrvatski varijanta srpskog jezika”. I tačka! Stoga je razumljivo i sasvim u redu što je policija u Požezi dvojicu mladih koji su skinuli srpsku zastavu s jarbola u centru Požege prijavila za kazneno djelo iz člana 325. KZ-a tj. zbog javnog poticanja na mržnju.

Oni nas ne mrže. Štoviše, hrvatske zastave u Srbiji su na cijeni. Čim stignu s našim navijačima odmah planu! Zamislite skandal da je netko iz, recimo, Staljingrada ili Lenjingrada skinuo njemačku zastavu u tim gradovima nakon Drugog svjetskog rata... Srećom u današnjoj Rusiji nema čl. 325. hrvatskog KZ-a. E, nećete vi ustaše sramotiti naš narod i narodnosti i verati se po jarbolima. Zanima me samo jedno. Kako su oba roditelja naših mladih “alpinista” prošla u Domovinskom ratu u Požezi? Skinuti zastavu agresora koji nas je napao nespremljene i nenaoružane, razorio, zatvarao, ubijao na Ovčari, u Škabrnji... To nije bila klasična bezrazložna mržnja.

Trebamo drugovi samo sofisticirano koristiti članove Kaznenog zakona. Recimo čl. 99. KZ-a koji govori o terorizmu. “Terorist” Marko Francišković optužen je za podstrekavanje na terorizam i čovjek leži već preko šest mjeseci u pritvoru. Na snimci sa prosvjeda na kojem je navodno podstrekao na terorizam, a koju imaju i suci Županijskog suda u Zagrebu, jasno i glasno se čuje kako, nakon

(neprijavljenog) mitinga na Trgu Bana Jelačića, “terorist” potiče sudionike na terorizam ovim riječima: “Molim vas, razidite se u miru... bez izgreda, sukoba s policijom... budite dostojanstveni i ponosni...” Ako je ovo poticanje na terorizam onda je i čin dvojca iz Požege “bolesna” mržnja.

‘Smojin Split’

Imamo mi većih problema od poticanja na mržnju i terorizam. Kako, recimo, nazvati Pelješki most? Vesna Stipanović na fejsu ima ideju: “Ja bi ga nazvala po napaćenom hrvatskom narodu: Most opelješениh”. Jel’ vam i to pomalo ne miriši na čl. 325. KZ-a?

Andrej Plenković doživljava svjetski uspon, od premijera koji najviše obećava do premijera kome najviše obećavaju...

Onaj dio Splita koji se može nazvati “Smojin Split” se probudio. Puljak je očitao lekciju “tajnom” kandidatu HDZ-a. Ante Tomić, Jurica Pavičić, Boris Dežulović, Slobodna Dalmacija i ostali ljevičari, pa i orijuna napokon su živnuli. Masovno su izašli na izbore. Njih 30 posto. Sjećate se romana Graham Greena “Naš čovjek u Havani”? HDZ-e se k’o fol u čudu križa. Mi izgubili, i to s Đogašem? Međutim, tog Đogaša ne samo da nema u HDZ-u, nego se lik sramio i na plakat staviti da ga podržava i kandidira HDZ. Kojeg li čuda da HDZ-ovci u Splitu odoše radije na plažu i u kafić negoli na izbore. I tako smo dobili Puljka u Splitu, a Tomaševića u Zagrebu.

U Zagrebu, nakon pobjede Možemo!, sve štima. Sirotinja više ne mora kopati po kantama. Kante su krcate, a smeća ima i oko njih. Hrvatini Runjić se čudi: “Prodavati Puljka pod centar je isto kao i prodavati HDZ pod desnicu, najobičniji spin ljevičarskih struktura...” Sve me to podsjeća na jedan stari vic. “Ej, buraz, uzeo sam neke tablete koje ubrzavaju rad mozga. Znači sad si pametniji? Ne, sad sam gluplji al’ puno brže...” Tako su najbrži postali Zagrepčani, a odmah iza njih i Splitsani. K’o i uvijek...

Talijani se za prevenciju od požara koriste kozama, ovcama, magarcima... koji sve nisko raslinje pobrste pa se vatra ne može širiti. A mi? Mi imamo samo magarce koji brane držanje koza i ovaca...

Moja žalba na presudu generalu Zagorcu toliko se svidjela jednom uredniku portala Dnevno.hr. da je došao k meni u ured tvrdeći da ću "rasturiti" presudu na Vrhovnom sudu.

Usput mi je ponudio da pišem kolumne za njegov portal. Čovjek je zaista bio u pravu. Na sjednici žalbenog vijeća VSH suci su, umjesto presude, "rasturili" moju žalbu, a ja sam ušao u svijet ovisnika koji misle da misle. I tako već petnaest godina, iz tjedna u tjedan. Ono što me "drži" su sasvim sigurno komentari. Sofisticirani, logični, britki, duhoviti... Neki dobronamjerni i motivirajući, a neki puni mržnje.

Najbriljantniji komentari mojih kritičara...

Ponekad sam tronut i pomalo začuđen koji sve britki umovi čitaju i polemiziraju s mojim tekstovima. Svjestan sam da im nisam dorastao. U stilu Niccolo Machiavellia, briljantnom logikom tjeraju me na koncentraciju i oprez. Često si umišljam da sam im ravan. Znam da ste znatiželjni pa ću vam odabrati komentare nekolicine najbriljantnijih i ujedno najpismenijih mojih kritičara. Recimo, Dragan Božić piše: "Jaka kolumna koja tebi dozvoli da baljezgaš te tvoje priče su na granici amebe zato nam je ovako di ti i Prkačin educirate naciju da imaš ti malo morala i karaktera ne bi se nigdje pojavljivao da normalan svit od takvih domoljuba intelektualaca...", bez točke na kraju. Raskošno netalentiran polemičar Dragan misli o meni jako loše. Ja obratno mislim o njemu sve najbolje. Nevažno je što ni jedan ni drugi nismo u pravu.

Ili drugi komentar Narodom Sihanuka, briljantan i kratak: "Hodak opet preskače terapiju". No nije samo Sihanuk među onih tri posto koji misle da misle. Slijedi i naš Rambač: "Šta, opet Srbi krivi? Jel Sanader bio Srbin? Hodak opet si terapiju zaboravio pa ti svi drugi krivi?". Red je da između mnoštva talentiranih kritičara predstavim još jednog. Željko Drlje piše: "Zvonimire stari k..če koju reklamu daješ ljevim ekstremistima svakog tjedna da je to degutantno. Uzmimo tjedno sve portale nigdje se nećemo načitati ništa o njima niti ikog interesuju. Pročitani si davnih dana. Ljudi mućnite svojim glavama..." I tako iz tjedna u tjedan. Rambač sa svojih tri posto misli da ja u kolumnama okrivljujem stalno samo Srbe.

Uvijek, baš uvijek nastojim usmjeriti ljutnju mojih čitatelja na vladajuću nomenklaturu. Konačno, oni su ti koji imaju u rukama škare i platno. Međutim, naš problem su razni Dragani, Drlje, Rambači i slični jugo-nostalgičari, orijunaši, bivši udbaši, oznaši... koji kmeče za Jugom i Titom te koji Tuđmana ocjenjuju samo kroz "lopovsku privatizaciju". Naravno, moja kolumna je otvorena za sve komentare. Mogao bih kao Ante Tomić, Miljenko Jergović, Jurica Pavičić i ostali ljevičari pisati kolumnu bez mogućnosti komentiranja, bez obzira "interesuje" li to nekog ili ne. Međutim, ovako je bolje. Vox populi iliti glas naroda je glas bogova. Volio bih kad bi se "komentatori" okomili manje na moje stavove, kritiku i ideologiju u svakoj mojoj kolumni, a više na iznesene činjenice ... Ali gdje pronaći takve u Lijevoj našoj?

Čitanost kolumna u današnjoj Lijepoj našoj objašnjiva je jedino Darwinovom teorijom po kojoj, kad je o kolumnama riječ, samo najprostiji prežive.

‘Švedani i Finci ulaze, a izborni zakon se ne mijenja’

Još se ne zna je li sisanje vesla zanimanje ili školovanje. Međutim, summit NATO-a u Madridu dao je odgovor što je "sisanje vesla". Definitivno je to novinarsko školovanje. Da su tamo slučajno bili Mesić, Josipović ili Kolinda nastala bi trka, strka i frka za fotku s kojim se državnikom "naši" druže i smješaju. Sad je novinarsko školovanje ispalo uspješno ako se snimi fotka Zokia kako u stilu "Pale sam na svijetu" k'o duh luta hodnicima kraljevske palače. I nije se moralo ništa retuširati. Zoki, sam i izgubljen ili kako bi rekao Tin "putujem da tugujem..."

Tata **Joe Biden** je posložio igračke. Erdogan je skrušeno promrmljao: "Što se nas tiče, Finci i Švedani mogu kuda hoće". Da je sinopsis bio drugačije napisan i da je Milanović mogao u svojoj štemerskoj maniri prosiktati Bidenu: "ili promjena izbornog zakona u BiH ili ništa od ulaska skandinavaca u NATO", opet bi sve ostalo isto. Švedani i Finci ulaze, a izborni zakon se ne mijenja. Jedna je Kuba, jedan je Castro. Mi smo MPD... mala poltronska država koja se je itekako morala potruditi, čak izmoliti, da nam se dozvoli da naše agresore, tobože treću armiju u Europi, opalimo nogom u tur i

pošaljemo doma. Milanovićev je plan bio legalan i proizlazio je iz pozitivnih propisa EU-a i NATO-a. Ali kad te zakone i propise stavimo u ladicu, ostaje čista utopija. Kako je davno rekao Vlatko Maček: “Kad se veliki zavade onda mali moraju pod stol”. Teško je Hrvateke stjerati pod stol. Ako stola slučajno nema, mi ćemo ga pronaći ili stvoriti... Mi Hrvati!

Kad čitam naše kriptokomunističke dopisnike, bivše partijske sekretare, moram se prekriti. Javlja se iz herojskog Rima Ino Bešker i kaže: “Kako smo nasjeli Putinu i kako je dobio ono što je tražio – vanjskog neprijatelja”. Putin je, misli naš Ino, dobio “ono što je tražio” tj. vanjskog neprijatelja pa sad u Rusiji može vladati s represijom u stilu “zbijmo se drugovi do drugarice, ova borba bit će duga”. K'o i kod naše ljubičice bijele: “Drug do druga, omladinska pruga”. Prevedeno, ta histerija oko Ukrajine, te tisuće mrtvih, žena, djece, srušenih gradova i uništenih života, ta osuda sa svih strana svijeta samo je voda na mlin Vladimira Vladimirovića jer, nakon što je provalio u Ukrajinu svojom soldateskom, mi smo mu svojim histeričnim reakcijama priskrbili naziv “vanjskog neprijatelja” kojeg si je toliko želio.

Trebali su ga Zelenski i Biden pozvati na boršč i tako mu sje**ti ideju o slatkom “vanjskom neprijatelju”. Ino Bešker nas onako drugarski podučava kao na kumrovečkom tečaju: “Usput, demokracija i ljudska prava ne moraju nužno ići ruku pod ruku”. Dobro to zna i **Dragan Božić** zvan Ameba. Ino nam u nastavku, nakon drugarskog podučavanja, drugarski objašnjava: “Čitam ovih dana...”

‘S Titom u bolji život’

U starom Rimu gospodar je roba mogao ubiti. Prosto ne mogu da verujem... Samo tako ubiti roba. Kud baš u starom Rimu. Koliko je Tito poubijao bez suda, presude i žalbe. K'o u starom Rimu. Stotine tisuća leže u Hudoj jami i 750 jama u sjeverozapadnoj Hrvatskoj i Sloveniji. Sve zbog “vanjskog neprijatelja”.

Sjećam se svojedobno je za predstavu Brat magarac **Rene Medvešek** dobio nagradu Tovar, a **Pero Kvirgić** za predstavu Večeras se

improvizira nagradu Tito Strozzi. Na pitanje kuda će s lovom, odgovorio je prigrlivši plaketu: “S Titom u bolji život”.

Nekada, u biblijsko doba demokracije, u bolji život se išlo s Titom. Sad je pred nama fina i izbalansirana budućnost. Treba krenuti u “bolji život” s Putinom ili možda s Vučićem.

Borislav Ristić je optimističan. Misli da će to biti “trenutak moralnog sloma zapada”. Misli na trenutak kad će zapad morati pružiti ruku pomirenja Putinu. Zapad je istreniran da pruža ruku i Titu i Staljinu i Mao ce Tungu, i Castru... Tu je uvijek i te kako nedostajalo morala. Ako se taj crni scenarij i ostvari jednog lijepog dana, a možda i prije, imat ćemo doma ogromno čuđenje. Toliko rusofila, srbofila i jugo-nostalgičara u ovako maloj Hrvatskoj?! Političko-demografski fenomen. Nas, Srba i Rusa više od 350 “mileona”. To će biti moralni bum, a ne slom.

Mirna reintegracija istočne Slavonije je napokon u potpunosti uspjela. Srbi se postepeno vraćaju. Već pozivaju komšije Hrvate na kafu uz informativni razgovor.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

DUBOKA DRŽAVA ZNA ŠUTJETI

11/07/2022

U svim “normalnim” državama EU-a nastupila je tzv. medijska “sezona kiselih krastavaca”. Godišnji odmori, radnici i trudbenici dokopali se “rajskih” plaža na našoj obali, uživaju na suncu, u moru. Zaslužno. Onako trudbenički. Kao i obično problemi nastanu kad pomislite da problema nema.

Nema kod nas ljetnih “kiselih krastavaca”? Evo, požar je u jedan dan skoro uništio Pulu. Ode nam najbolji ministar iz Vlade. Na fejsu za ministra financija kažu da bi bio iskren kad bi rekao: “Želim smak svijeta provesti u krugu obitelji”. U Saboru na dnevni red dolazi rasprava o vraćanju prava na pobačaj u Ustav. Nitko ni da bekne o referendumu. Omjer 70 posto prema 30 posto još uvijek ukazuje na blizinu katotalibana.

Uhićenja, uhićenja...

Famozna EU uhićuje u Hrvatskoj bivše ministre usred sezone godišnjih odmora. Grozno! OLAF se miješa u naše demokratske standarde. To je, da objasnim onima koji još ne znaju, Europski ured za borbu protiv prijevara. Glavna tužiteljica zove se **Laura Kovesi**, iz Rumunjske. Da je iz Napulja, Sicilije, pa hajde, ali iz Rumunjske!? Oni su se prvi put susreli s mafijom kad je k njima stigao don Vito Corleone u filmu Kum, još davne 1972. godine. I jednog lijepog sunčanog dana “kihnuti” su rumunjski HDZ i SDP, a EU je “potboltao” Lauru Kovesi na mjesto glavne tužiteljice. I počelo je. U prosjeku četiri uhićenje političara dnevno. Naša Laura je navodno odlučila uhititi oko šest stotina političara, oko trideset direktora javnih tvrtki, pristojan broj sudaca, tužitelja, korumpiranih policajaca, premijera, ministara, zastupnika, gradonačelnika... Neke je već uhitila, a neke će kasnije morati i “rashititi” jer im se nije moglo ništa dokazati. Zato od ljetne sezone “kiselih krastavaca” za sada ništa.

Možda je ima malo u Bolu na Braču. I tu je pao trač. Jedan domaći dao je greškom, umjesto 10 kuna, 100 kuna za lemozinu u

dominikanskoj crkvi. Sad svaki slijedeće nedjelje kaže, kad svećenik dođe do njega, ja sam “pretplatnik”! Lako se rugati s Bračanima. Sjećam se jednog duela između Krleže i Tina Ujevića. Jedno jutro u kavanu “Kavkaz” uđe Krleža i glasno pozdravi: “Dobro jutro svima i tebi pijani pjesniče...” Ujević mu odgovori: “I tebi, zastavo svih boja”. Svi, baš svi, imamo “Ahilovu petu”. Krleža je, napisavši 1938. godine roman u prvom licu “Na rubu pameti”, pokazao svoju genijalnost, ali se ipak slažem s **Veronikom Čuljak** kad je napisala: “Imao je veliki talent i snažna je dijela napisao. No, nije imao strast za istinom, vidio je stanje u Rusiji nakon oktobra, bijedu i jad, ali o tome nije pisao, radije je prešutio i doživotno bio odan boljševizmu. Nakon Drugog svjetskog rata dobio je na korištenje vilu na Gvozdu sa sluškinjom i šoferom. Toliko o življenju ideje koju je zastupao kao i njegov prijatelj Joža. Socijalizam za mase, a njemu, prvom proleteru, rezidencije brojne i otoci”.

Skakanje s Laure Kovesi na Frica Krležu samo je dokaz više da je ipak kod mene “sezona kiselih krastavaca” već nastupila. Moram biti skroman i ponizan, baš kao i vrijeme. Kiša, sunce, kiša, malo mora, puno fijake, novi svjetski poredak, sve je super, važno je da ne pucaju po nama.

Iznajmljivaču na Braču puna je kuća rodbine koju je privukao natpisom “Zimmer frei”.

Škandal” za saborskom govornicom

Na jednom od zadnjih zasjedanja Hrvatskog Sabora opet se dogodio “škandal”. **Ante Prkačin** je počeo zamarati naše lijeve borce za pravdu i siromašne Hrvateke pričom o onima iz Ukrajine i Afganistana. To više nije mogla slušati **Urša (Zdenka) Rukar** pa je onako “živčana” viknula Prkačinu: “Kako te nije sram” ili tako nekako. Sirovi Ante nije shvatio svu dobronamjernost naše Zdenke i počeo ju je vrijeđati. Vitez Reiner umjesto da udalji Prkačina iz Sabora, kaznio je i Uršu i Prkačina što je naljutilo drugove iz Teleskop.hr. Skušili su drugovi da je vitez Reiner zapravo najveći problem. Umjesto da pohvali Uršu za lucidno zapažanje o Prkačinu i sjajnu diskusiju koju je tog dana imala u Saboru kad se nakon prve rečenice izgubila, mucala i na kraju otišla s govornice, a da uopće

nije ništa rekla, on daje opomenu našoj Urši i sirovom Anti. Kako je napisao Fric Krleža: “Ni med cvetjem ni pravice”.

To zna i **Marko Francišković** koji i dalje leži u Remetincu. U portalu “Imperij.com” pojavio se poznati “novinar” **Nemanja Marko Mitrović** koji nam je u članku “Svi moramo u jihad”, u stilu Goebbelsa, objasnio zašto Francišković mora ostati u Remetincu. Poznati novinar za kojeg nikada nisam čuo odrađuje svoj “partijski” zadatak. I to amaterski i loše. E, moj Nemanja! Svaka ti dala...

‘Duboka država zna šutjeti’

Sezone “kiselih krastavaca” nema ni u Velikoj Britaniji. Osebjuni i karizmatični britanski premijer **Boris Johnson** zamjerio se “dubokoj” državi. Sad je pred selidbom iz Downing Streeta 10. Ostavku je u par mjeseci Johnsonu podnijelo 59 članova njegovog kabineta. Razlog ? Za vrijeme pandemije u vrtu Downing Streeta 10 počastio je šampanjcem svoje ministre i službenike. Grozno! Kako kod nas “duboka” državica, tako i kod njih duboka država ne “prašta”. Nekog će zagoliticati pojam “duboka država”. Pojam često upotrebljavan, ali još uvijek politički nedefiniran. Možda ga jednog lijepog sunčanog dana objasni bivši ministar **Zdravko Marić**. London je “pusta Londra” prema Velikoj Gorici. Engleska “duboka” država riješila se Borisa Johnsona i njegove frizure. Ali neka ona pokuša riješiti enigmnu tko je pozvao i platio koncerte srbijanskog pjevača **Miroslava Ilića**, poznatog po veličanju četničkog vojvode **Draže Mihajlovića**. To je pretežak zadatak i za MI6 i za MI5. Zamislite Thompsonov koncert u selu Ba. U Velikoj Gorici vlada HDZ. Misterija traje i dalje. Duboka država zna šutjeti.

Ali ne šuti Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske. Sud koji “obožavaju” jugo-nostalgicari, orjunaši i titoisti... Sutkinja Prekršajnog suda u Čakovcu “rebnula” je izvjesnog S.H. zbog kape s povijesnim hrvatskim grbom i zbog pozdrava “Bog i Hrvati”. Visoki prekršajni sud je “poručio” sutkinji **Renati Višošević** da je prvo bijelo polje korišteno nebrojeno puta za vrijeme Austro-Ugarske, da je taj grb i na crkvi svetog Marka u Zagrebu. Revna sutkinja se vjerojatno prepala da bi grb s prvim bijelim poljem mogao jako zasmetati Plenkija i njegove ministre koji svaki četvrtak moraju

proći kraj tog “ustaškog” grba! I što sad? S jedne strane imamo preživjele partizane koji vide oko sebe ustaše koji ne priznaju da je Republika Hrvatska nastala u AVNOJ-u, ZAVNOH-u ili barem u Titovom Jajcu, a s druge strane imamo sutkinju kojoj povijest baš i ne ide. Vjerojatno u njeno vrijeme nije bilo prepravljajanja ocjena iz četiri u pet pa nije mogla na medicinski faks nego na pravo. No, mlada smo država. Treba izdržati još koju stotinu godina dok ovaj politički i gospodarski košmar ne prođe. Živi bili pa vidjeli.

Do tada će se vjerojatno smanjiti broj religijskih fanatika i fundamentalista koji idu na živac **Jeleni Veljači** i **Mireli Ahmetović**. Kad je Vrhovni sud SAD-a donio famoznu odluku o zabrani pobačaja, prva se javila Jelena Veljača, vjerojatno iz slobodarskog Beograda, i otprilike izjavila da će sad žene u Hrvatskoj morati “oružanom borbom” ostvarivati svoja prava. Mirela je također bila rezolutna: “Religijski fanatici i fundamentalisti koji se drznu taknuti u naše ljudsko pravo neće se dobro provesti...” Miriši mi nešto na Goli otok.

Polako im se vraća stara moć. DORH je vjerojatno, nakon prijatnji Jelene i Mirele, započeo provođenje izvida u stilu-misle li to one ozbiljno? Za Marka Franciskovića, koji zbog navodnog terorizma sjedi već šest mjeseci u pritvoru, znaju da je bio ozbiljan kad je pozivao na mirni razlaz s prosvjeda na Trgu bana Jelačića. Zato i dalje leži u Remetincu. Radi se o dva dijametralno različita kriterija prema državljanima iste države. Jedni pozivaju na “oružanu borbu”, a drugi na mir i dostojanstvo, a sankcije su brutalno različite. Dokle? Lijevi nobelovac Gunther Grass jednom je izjavio kako su Hrvati i Srbi kod Srebrenice i Tuzle pobili 250.000 Muslimana. Kako su se kod Tuzle Muslimani i Hrvati zajednički borili protiv Srba, a u Srebrenici Hrvata nije ni bilo, pitam se nije li se Guntner napušio Grassa?

Globalni kapitalizam i liberalna demokracija odlaze polako u “staro željezo”. Na veselje oca i sina, uglednih članova HDZ-a, koji su navodno uhvaćeni s ukradenim starim željezom. Ako je njima tako loše krenulo, što onda tek nas čeka?

Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova ‘deca’

Zanimljivo pitanje postavio je “istoričar **Tvrtko Jakovina** u Jutarnjem listu: “Zašto Filipinci vole diktatore i siledžije i njihove potomke?” Legendarni naši “istoričari” Klasić, Jakovina, Markovina, Višeslav Aralica, Goldstein... svi su zadojeni dijalektičkim materijalizmom. Samo usput napominjem kako je dijalektički materijalizam bio službeni filozofski nazor sovjetskog sustava, zapravo religija komunističke partije, njena dogma. Mi stariji dobro se toga sjećamo. No, vratimo se našem Tvrtku. Naime, sin filipinskog diktatora **Ferdinanda Marcosa** izabran je 9. svibnja 2022. godine za novog predsjednika Filipina, a to je rafiniranu dušu našeg Tvrtka jednostavno rastužilo. Bože, što je tim ljudima? Otac diktator, a oni (Filipinci) biraju njegovog sina za predsjednika. Kuda ide ovaj vlak? Kad je umro naš omiljeni diktator, vlast su prigrabila njegova “deca”. Titoisti svih boja. Našeg najvećeg ratnog zločinca naslijedili su njegovi vjerni sljedbenici. Kad smo se odlučili za vlastitu samostalnu državu odmah su pokazali da su pravi Titovi nasljednici. Agresijom su pokušali osvojiti Hrvatsku od Vukovara, preko Škabrnje do Dubrovnika. I dok je Ferdinand Marcos bio svrgnut s vlasti 1986. godine mi vučemo demokratsku tradiciju iz titoizma i komunizma. I sad se naš Tvrtko čudi k’o pura dreku kako je to moguće..

Evo jedna relativno dobra vijest. Već sam u ovom tekstu spomenuo naše “istoričare” i ostale borce za bolju prošlost komunističke diktature. Naime, dobra je vijest da se je jedan od njih s dogmatske komunističke scene transformirao u talentiranog humoristu. Evo što piše, misli i zaključuje privilegirani jugoslavenski povjesničar Hrvoje Klasić: “Prvi pravi branitelji su hrvatski partizani. NDH je zauvijek osramotila i ostavila neizbrisivu ljagu na hrvatskom narodu, ali ono čime se Hrvati imaju ponositi zajedno sa Srbima i ostalim narodima koji su u njemu sudjelovali, jest partizanski pokret. Kao povjesničaru i građaninu krivo mi je što se ne ponosimo našim partizanima”. Ovaj nagli prijelaz iz “istorije” u povijesni cinizam, a onda i u vulgarni humor, nije do sada zabilježen čak ni kod **Ante Tomića**. Hrvoje se navodno sprema snimiti novu emisiju na HRT-u po scenariju **Vesne Teršelič**, šefice Documente. Vesna nam je objasnila koja je tema na redu: “Premalo je postupaka protiv Hrvata za ratni zločin”.

Možda bi se mogla snimiti serija koja bi se zvala “Ploveće kazalište”. Za svakog ponešto. Recimo, za početak suđenje Hrvatima diljem Hrvatske za ratne zločine od 1991. godine pa sve do danas. U muzičkom dijelu serije nastupaju Miroslav Ilić, Rade i familija, Bajaga, Lepa Brena... Zatim scena iz Ukrajine iz koje se vidi gostovanje ruskih pjevača u razrušenim gradovima, gostovanje palestinskih pjevača u Izraelu, pa malo kinoteke gdje se vide njemački šansonjeri kako pjevaju po Parizu... Naravno, ne smije se prijeći jedna nevidljiva crta dobrog ukusa. Thompsona, ne-daj-Bože, ni spomenuti. Osim toga posebno treba naglasiti lokalnu specifičnost da je to sve moguće samo u Hrvatskoj, i to ovoj današnjoj Hrvatskoj.

Ako slučajno čitav projekt završi u Hrvatskom Saboru, pokazat će se da se naši komunisti, kao dosljedni ateisti, ne daju krstiti argumentima.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

POLA MILIJUNA HRVATA OSTALO JE NA JAKO TANKOM LEDU

01/08/2022

Već sam više puta napomenuo kako nema sezone kiselih krastavaca dok je Putina, plina i “gladi-jatora” odnosno gladi i radijatora koji dolaze u jesen. Naravno, i trenera Dinama Ante Čačića. Takvo granatiranje našeg Ante nismo vidjeli od Mariupolja i bombardiranja Dresdena u veljači 1945. godine. Danima navijački puk traži Antinu glavu, a on nikako da se makne.

Navijači drugih klubova, a osobito jednog, silno su zabrinuti za sudbinu Dinama. Ali “debelokošca” to ne dira. Uglavnom, iz trenerove svlačionice dolaze sami “šuplji” argumenti kao odigrano je 11 utakmica, od toga je bilo devet pobjeda, a dva neodlučna rezultata.

Osvojeno je prvenstvo i superkup, eliminiran je prvak Sjeverne Makedonije u Ligi prvaka... No naši neuništivi nogometni “znalci” samo odmahuju glavom: ha, ha! Sjeverna Makedonija, kakva je to nogometna sila. Pri tome zaboravljaju da su tukli Njemačku s 2:1 u Njemačkoj i eliminirali Italiju s nadolazećeg Svjetskog prvenstva. Znači stvarno su neki nogometni “pikzibneri” ili tako nekako.

Najviše iritira Dinamova “smušena” uprava. Umjesto da tvrdoglavom Anti odmah uruče “pakrački dekret”, oni se još nadaju da će nesretni trener sam muški otići u povijest. Naime, može se dogoditi i prava tragedija. Ako mu uprava odmah ne opali “šimecki” u tur, taj “debelokožac” će još s klubom završiti u Ligi prvaka! Koja će to tek biti sramota, s ovakvim kadrom i ovakvom taktikom... On je to već jednom i napravio. Baš s Dinamom. Osvojio je kup i prvenstvo i ušao u Ligu prvaka. Tri od tri... Do sada je osvojio prvenstvo i super kup, vodi i u prvenstvu pa zato treba biti krajnje oprezan. Čačić (Ante) portas! No, nadajmo se da će kod nas Hrvateka razum kao i obično prevladati. Po tome smo svjetski poznati... poltroni.

Probudi se EU dok ne bude kasno!

Vrijeme ide a “On” (Putin) skuplja bodove bez i malo stida. Probudi se EU dok ne bude kasno!

Tješi me da čitav svijet stječe nova iskustva. Prije 80 godina Nijemci su morali marširati sve do Moskve da bi se tamo malo rashladili. Ove jeseni i zime to će moći odraditi i kod kuće. Nova vremena i nova iskustva. Čak je i Joža Manolić, gledajući svečanost otvaranja Pelješkog mosta, navodno lakonski izjavio: “Tri stotine godina ovo sanjam...”.

Kad završi “sezona”, vraća se korona. Naši političari očekuju spas od WHO-a. U zlobnom prijevodu mogla bi to biti i kratica za “Worold Holocaust Organization”.

Domaća scena je uobičajena. Visoko kvalificirani svjedok u montiranim procesima, naš Žare Puhovski, misli i dalje da je Hrvatska sekularna država. Strogo pravno gledano sekularne su u Europi samo dvije države: Francuska i Slovenija. Jedno su želje Žarka Puhovskog, a drugo je pravo. To je imao priliku vidjeti još u Haagu sa svojom knjigom hrvatskih “zločina” u “Bljesku” i “Oluji”. Vidio je Žare na N1 kako je čitavo državno “vođstvo” došlo svećeniku na noge dok je on držao neki govor koji se zove blagoslov. Statistički 86 posto Hrvata su katolici. A što je Žarko Puhovski? “Inteljktualjac”, kako je to znao govoriti njegov šekularac odnosno sekularac drug Tito.

“Nadao sam se da će Milanović imati hrabrosti maknuti se od blagoslova. Pokazalo se da on može sve na svijetu napasti osim Katoličke crkve...”, kaže naš Žare. Navodno je ova “drugarska kritika” našeg Milanovića jako pogodila. Možda mu je trebao odmah javno obećati kako više neće svaki dan moliti krunicu i prekrižiti kada prođe kraj crkve. Pitanje je bi li i to Žaru zadovoljilo...

U Nizozemskoj je legalizirana prostitucija pa će od sada “kurve rata” i “lažni svjedoci” moći slobodno “štajgati” pred Haaškim sudom.

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši

U BiH se dimi, a Hrvatska mirno puši. Najbrojniji narod ne popušta. Želi građansku državu. Nino Raspudić, nekad odličan kolumnist, a

sada političar, iskren je i odmah gađa u “sridu”: “Građanska priča je krinka za nacionalizam brojnijeg naroda”.

Naime, dekapitacija Hrvata u BiH stalno je na djelu. Narod je nepogrešiv. Spontano izađe na ulice na znak “mudrog” rukovodstva. Sjetite se “željeznog” demokrate, nezaboravnog druga Tita. Ili Slobodana Miloševića kad je vikao: “Nitko ne sme da vas bije...”, valjda dok on ne kaže.

Bošnjaci su kao i obično spremni za dijalog s Hrvatima, ali tek kad prođu izbori i kad Hrvatima opet izaberu njihove predstavnike u skupštinu i predsjedništvo. Tada su navodno spremni odmah početi pregovarati s Hrvatima. Sa Srbima nema pregovora. Oni su izgubili rat i kao ratni gubitnici dobili su pola Bosne. Imaju praktično svoju državu i policiju u BiH te samo čekaju “prisajedinjenje” matici Srbiji. Onako usput, s vremena na vrijeme učine pokoju sitnu uslugu ratnim “pobjednicima” – Hrvatima. Zašto se povijest, ma kako kratka bila, mora uvijek pretvoriti u farsu?

Hrvatska nije nikada bila jača negoli je danas, ali ne mari previše za Hrvate u BiH. Neka je nama dobro, baš nas briga za naše prirodno zaleđe. Koja politička kratkovidnost! Naši mi političari sliče na Dinamo. Uvijek prvi, a svi ga mrze. S pravom. Pogledajte samo sad ovog Čačića.

Hrvateki su tak ponosni sami na sebe. Em, smo u EU, NATO-u (naše zlato), Eurozoni, Schengenu... prava smo država! Ali međunarodni protektorat u BiH izaziva kod tih istih Hrvateka respekt, gotovo strah. Naravno, stranci su nas “oslobodili”. Po najnovijim snoviđenjima oslobodili su i moja Plitvička Jezera. Baš im hvala. Malo zbunjuje legendarni snimak kada general Atif Dudaković dočekuje pobjedničkog generala Marijana Marekovića na mostu riječima: “Dugo smo vas čekali...” sve do Plitvica...! I sada, nakon još jedne pušione, samo se od sebe postavlja pitanje zašto je diplomatski protektorat jači od države koja je pobijedila u ratu? Što je s vetom, blokadom...? Plenković, Radman, Milanović... Gdje ste? Pola milijuna Hrvata ostalo je na jako tankom ledu. Ako ih opet “napadnemo” oni će opet masovno bježati u – Hrvatsku – k napadaču. Kao i u prošlom ratu.

Žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom

Dragan Markovina, historičar tipa Klasića i Jakovine, koji je ponosan što je “žešći Jugosloven od ikoga nije zadovoljan Pelješkim mostom”. Most ne ide preko “međunarodnog protektorata i ne spaja republike bivše Juge”. Draganče misli da smo, umjesto mosta, trebali graditi autocestu iznad Neuma. Mudar prijedlog! Kao da si je na muda flomasterom nadopisao slovo “R”. I to je profesor povijesti na splitskom Filozofskom faksu. Kao da ja predložim, a Telegram objavi, da bi noviju hrvatsku povijest na našim filozofskim faksevima trebao predavati nama svima dragi Vojislav Šešelj. Formalne uvjete naš Voja ima. On je na slavu i diku Mladena Zvonarevića i Kangrge, a na žalost akademika Ivana Supeka, devet godina bio član Hrvatskog filozofskog društva. Jedva je isključen 1992. godine kad je već debelo napredovao do statusa četničkog ratnog zločinca.

Pa ako nam noviju hrvatsku povijest mogu predavati i indoktrinirati studente likovi kao Klasić, Jakovina, Markovina, Goldstein, Višeslav Aralica... u čemu je onda akademski problem da to bude i Voja Šešelj. Ako je problem akademske prirode, onda ga nema. Ako je problem ideološke naravi, opet ga nema. Radi se skoro o istomišljenicima.

Svi se smrznu na spomen prvog bijelog polja na grbu RH, a na pozdrav ZDS odmah, bez obzira na godine, dobivaju ospice. Svi su uvjereni da su naše gardijske brigade za vrijeme Domovinskog rata s posebnim zanosom pjevale “Po šumama i gorama”, “Od Triglava do Đevđelije” i “Druže Tito mi ti se kunemo”. Najblaže rečeno, čudno je da gore navedeni “istoričari” nisu na otvaranju mosta sjedili u prvom redu. Kad već u scenariju nije bilo mjesta za branitelje i dragovoljce te pripadnike HOS-a koji su na Srđu pokazali tko gdje treba sjediti, Krešimir Dolenčić (koji se “istakao” već na dočeku Dalićeve repke na Trgu Bana Jelačića nakon Svjetskog prvenstva u Moskvi) je mogao pozvati u prvi red naše “istoričare”.

Čovjek je ionako umjetnički navudren i ideološki krajnje fleksibilan. Na pitanje znatiželjnih desničara zašto u njegovoj razvijenoj imaginaciji nisu našli mjesta oni koji su stvarali ovu državu, Dolenčić je samo promrsio: “Ako žele doći neka mi se samo jave” ili tako nekako. Evo, u kakvoj mi državi živimo. Tuđmanova sigurno nije. Prava istina o stvarnosti u kojoj živimo “tresnuti” će nas u lice

tek u jesen koja ubrzano stiže. Iskreno želim da me pozitivno iznenade i Premijer i Vlada. Globalne krize najprije se preliju preko malih naroda i nacija. Na žalost, čuvena Tuđmanova izjava: “Odlučimo sami o sudbini svoje Hrvatske...” više nam tada neće pomoći.

Srpski portal “Alo. rs.” nedavno je Hrvatsku nazvao “NDH broj 2”. Ujedno je poručio Srbima da će ih “tamo prebiti” te da će se “kupati na grobovima srpskih mučenika”. Ti srpski portali i neke njihove emisije baš me znaju nasmijati. Eto, bar malo optimizma. Nije sve tako crno.

Na Braču je toliko vruće da su Bračani nedavno ipak uključili prvi klima uređaj!!!

Brzina svjetlosti možda ipak nije konstantna, ali je zato sporost javnog prijevoza u Hrvatskoj konstanta. Zato većina Hrvata sjeda u svoj Mercedes, BMW, Toyotu... (isključivo zbog sporosti javnog prijevoza) i baulja gradom. Neki skoknu i na more. Dobro prolaze i taksisti. Voze oprezno, a stranke oprezno plaćaju. Nedavno mi jedan taksist za vrijeme vožnje pričao: “Ulazi mi jedna fina gospođa u taksi i upozorava: “Pazite, ja sam majka sedmero djece!”, “Što? Ja da pazim?!”, odgovori on.

Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara

Stara židovska poslovice glasi: “Sve se može objasniti, ali ne svakome”. Kako objasniti Peđi Kojoviću, jednom perifernom liku iz “Naše stranke” značenje stare međimurske poslovice koja glasi: “Lagati treba ni...” Naime, drug Peđa je nedavno primljen u Uredu visokog predstavnika u BiH. Visoki predstavnik jako je izgubio na visini nakon protuhrvatskih demonstracija u Sarajevu.

Malo se uplašio drug “visoki” od Peđine informacije da “hrvatstvo” u stvari znači “ustaštvo” i da je to problem za sarajevsku demokraciju. Peđa ne laže – malo. U multietničkom Sarajevu ima više Kineza nego Hrvata. U 11 državnih “preduzeća” zaposlen je čak jedan Hrvat. No vratimo se našem Peđi. Izlazeći od herr Christiana Schmidta, Peđa je počeo kmečati da Čovićevi ljudi izazivaju rat. Ugladao se Peđa u Putina i njegov “narodno-oslobodilački” rat protiv

nacista u Kijevu. Boli Peđu ona stvar što BiH s Hrvatskom ima granicu dugačku oko 1000 kilometara. Kako piše Davor Ivanković u Večernjaku: “BIH se nalazi u zemljopisnom zagrljaju Hrvatske”.

Doista, 70 posto granice BiH je s RH, a ostalo je demokratska i releksirajuća granica na Drini. S druge strane te granice još se pjeva “Nož, žica Srebrenica...”, ali to Peđu ne uzbuđuje. Možda ga i uzbuđuje... Naravno, Izetbegović je u pravu da oni u Sarajevu nemaju ništa protiv Hrvata. Sigurno nemaju ništa protiv onog jednog jedinog koji još radi u državnoj firmi. Kad Hrvati ne bi držali jug Bosne, stvari bi već davno bile riješene.

Još od onog legendarnog 7. svibnja 1991. g. u Pologu kad su skoro goloruki zaustavili kolonu tenkova JNA koja je “pobedonosno” krenula na jug Hrvatske. Stoga dragi moji čitatelji, “vruća jesen” je pred vratima. Srbi žele u Jasenovac. Srebrenicu ni ne spominju. U BiH je veliko “samoposluživanje”. Hrvati su na jelovniku. Brojčano najslabiji. Ali tu je jug te zaleđe koje je neiscrpni izvor energije i snage, a čega su svjesni kako marginalni Peđa tako i nasljedni “vladalac” Alija Izetbegović. Zapravo, samo se nadam da su svjesni...

U Hrvatskoj nema, kao u Nizozemskoj, kuća ispod razine mora. Ali nam je zato pravosuđe ispod svake razine. Marko Francišković već je osam mjeseci u Remetincu zbog čl. 99 KZH. Prevedeno na običan jezik – jer je podstrekavao ljude na terorizam!? Do sada, u ovih osam mjeseci, nije saslušan ni jedan jedini svjedok koji bi potvrdio da bi ga riječi, djelovanje ili radnje Marka podstrekavale na terorizam... Jednostavno takvi svjedoci ne postoje. Tu ne vrijedi ona stara zagorska: “Ak’ je do svjedoka, krava je naša...”. Ipak je ovo čisti politički proces! Halo, Europa, gdje ste?

Zvonimir Hodak/direktno.hr

KAD VULIN PREMIJERA PLENKOVIĆA NAZIVA 'GLUPIM USTAŠOM', ONDA JE TO DOKAZ ŠTO NAM SE SPREMA

08/08/2022

Goran Šarić, "istoričar" iz Rijeke, dao je za srpski "Informer" kratku i jezgrovitu definiciju onog što Hrvati zovu Olujom: "Hrvatska vojska ušetala je u prazna sela, a ono staraca koji su bili preslabi da pobjegnu, su uglavnom zvjerski poubijali".

I dok Marko Francišković osam mjeseci leži u Remetincu i tamo kao hrvatski dragovoljac "slavi" Oluju, a sve zbog izgovorene riječi, dotle Goran Šarić, pljuje, laže, mulja bez ikakvih konzekvencija. Valjda mijenja Vedranu Rudan u srpskoj "štampi", kad se ona jadna i slabašna malo umori.

Oluja doista stvara košmar u nečijim glavama. Samo čijim? Funkcioner Vučićeve SNS-a, neki Vladimir Đukanović, jedan je od rijetkih koji nam je iskreno čestitao 5. kolovoza 1995. Evo kako: "Čini se da će Srbija biti prisiljena krenuti u denacifikaciju Balkana...". Još je nadodao kako bi "voleo da greši". A on, Đuka, rijetko griješi kao i njegova stranka. Kako izgleda "denacifikacija" koju priziva Đuka, vidimo ovih dana u Ukrajini.

U Kninu, su se nepozvani pojavili "hosovci", svi u crnom, te zbog ratnog pozdrava ZDS uredno su bili privedeni sucima za prekršaje. Ne znam je li Goran Šarić bio pozvan u Knin na proslavu Dana pobjede. Ako nije, a ostvari li se Đukina "denacifikacija", bit će ubuduće "počasni" gost. Kao i ostali hrvatski "istoričari".

Plan je jasan. Dogodine će Vučić, umjesto u Novom Sadu, održati komemoraciju u Kninu... Možda čak i uz svečanu premijeru njihove "Oluje" koja se trenutno snima. U filmu se plastično barata samo s "činjenicama". Mi agresori, a oni žrtve! A što se naše Oluje tiče, mi do sada nismo snimili ni crtić, a kamoli film o toj povijesnoj epopeji. No, to je jedna druga priča za koju će ostati "zaslužna" isključivo naša "gospođa ministarka".

Uškopili su proslave u Čavoglavama i Kninu

Bivši pripadnik 4. gardijske brigade Miro Moro je sretan i veseo: “Više nas je branitelja ušlo u grad 1995. nego li danas (na proslavu Oluje). Lani je iz Slavonije došlo 16 autobusa, a ove godine ni jedan”. Prvo se “ugasila” proslava u Čavoglavama, a onu u Kninu smo vidjeli. Proslava na stadionu, tri metra razmaka, odabrani gosti tipkaju po mobitelima dok MUP uzima osobne podatke od “nestašnih” Hosovaca.

Milanović i Plenković sjede jedan kraj drugoga, mada jedan o drugom misle sve najgore iako ni jedan ni drugi nisu do kraja u pravu. Jednom riječju, proslavu u Kninu su uspjeli do kraja “uškopiti”, kao da je neki suhoparni, dosadni, predugo trajajući kazališni komad, bez energije, zanosa i osjećaja zajedništva. Pobjede se slave na glavnim trgovima, bez predugih govorancija, uz pjesmu, ples, nekada i vojnu paradu, ali uvijek uz slobodan pristup naroda u što većem broju.

Prisjetite se Tuđmana u Splitu, Tuđmana u vrijeme vraćanja spomenika bana Jelačića u Zagrebu, proslave oslobađajućih presuda Markaču i Gotovini, proslave povratka Vatretnih iz Moskve... Otkad su na vlasti tzv. “europci”, proslave su “tiha misa” (osim kad se slavi vođu u krugu stranačke obitelji). Na misu ne dolaze svi. Samo aktivni vjernici. Zato ni u Kninu nitko nije zviždao, nitko neorganizirano zapljeskao, svi su bili prethodno legitimirani... Međutim, na “glavni trg” su pozvani svi. I oni koji imaju mobitele i oni koji nemaju. Tamo se ne sjedi. Svi stoje, ponosni, glasni, neki zvižde, neki aplaudiraju. To su za naše užtogljene političare “nacionalistički” derneci, a oni su svi tako ispeglani “europci”. Ili se, ne-daj-Bože, boje naroda i njegovih reakcija?

Vručine su velike. Sve se lako kvvari. Osobito ljudi. Goran Trifunović jasan je i glasan: “Srbija mora da lustrira goveda, bizone i Šešelja”. Lustracija, između ostalog, znači nekima zabraniti bavljenje politikom. Možemo li nekima iz “Možemo” pokušati objasniti da gomilanje smeća u Zagrebu nije politika? Mislim na pravo, organsko smeće, ne na ono političko. Hrvatsko političko smeće je nemoguće lustrirati, možda samo pomesti za kraće vrijeme.

Tuđman je 8. lipnja 1997. jasno rekao: “Pobjednik koji ne zna oprašati sije klice novih razdora i budućih zala”. Ali što učiniti s onima koji nam ne žele oprostiti našu pobjedu? Onima koji nas žele

onako malo “denacificirati”. Srbija je puna povijesnih iskustava u denacifikaciji nakon njihovih historijskih pobjeda. Povijest je žestoko protiv njih. Samo Cerska bitka je njihova pobjeda kad su Srbi od 15. do 24. kolovoza, pod zapovjedništvom Stepe Stepanovića, porazili austrougarske snage koje su bile popunjene Česima.

Prije te pobjede imali su stalni “pušing za pušingom”. Kosovo, 500 godina pod Turskom... sve do Ljevče polja, bitke ustaša i četnika od 30. ožujka do 8. travnja 1945. Bila je to bitka o kojoj se pred Titom nije smjelo ni beknuti. Najnovije im se dogodila “nesretna” Oluja i “beganje zečeva” (kako je to Sloba poetski opisao: “čim je zapucalo, ovi iz Krajine pobjegli su k’o zečevi”, zapisnik sa Vrhovnog savjeta obrane SFRJ-a). I sad se neki tamo u Srbiji javno busaju u prsa da se spremaju na denacifikaciju Balkana. Možda bi bilo bolje da se takvi likovi dobro pogledaju u ogledalo i prvo počiste vlastito dvorište.

Bogdanović: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu i čast...”

Umjesto neke moje šuplje duhovitosti, danas citiram Bogdana Bogdanovića, srpskog arhitekta i bivšeg gradonačelnika Beograda: “Srbi su rat izgubili, ali su izgubili i dušu, izgubili su čast, izgubili su sve, jer posle izgubljene duše i časti, ne ostaje ništa više. Sve je potrošeno. I to je rezultat srpskog nacionalizma, te neverovatne luđačke istrajnosti u stvaranju velike Srbije”.

Mislim kako nije više potrebno citirati po stoti puta Dobricu Ćosića o srpskim lažima. Gledam često u ponedjeljak Marićevu ćirlicu. Marić pronalazi i dovodi u emisiju bivše i sadašnje ministre. To je tipičan sajam taštine, gluposti i megalomanije. Svaki od gostiju je u četiri oka razgovarao bar s Clintonom, a oni stariji i s Adenauerom, Staljinom, Aleksandrom Velikim, dočim oni skromniji samo s Aleksandrom Vulinom. To je zapravo zabavna emisija na TV-Happyju. Takvi bi nam “voleli”“uveličati proslavu u Kninu svojim dolaskom. Hvala, ne!!!

Drugarica ministarka nema novca za filmove o Domovinskom ratu?!

Ako dođu jednog dana, onda ne vidim razloga da se u Knin ne pozovu i “Centar za žrtve rata-ROSA”, “Centar za građansku hrabrost”, “Inicijativu mladih za ljudska prava”, “Udruženje za društvena pitanja i komunikacije” iz Sarajeva, “Ženska mreža Hrvatske” i Sjeverne Koreje... itd. Treba im samo platiti put, smještaj i osigurati odgovarajuću klimu. Sve su to bili sudionici antihrvatskog derneka na trgu bana Jelačića.

U pola sata prosrpske histerije na tom derneku nabrojani su “svi zločini” koje je HV-a počinila nad jadnim napadnutim Srbima tog “tragičnog” kolovoza, ljeta Gospodnjeg 1995. Na slici u novinama vidi se 13 kreatura, a “mega” vijest su objavili svi mediji. Hrvateki bi rekli: “Ha, čujte, to je demokracija!” Slažem se, ali uz jedan uvjet: neka ih sponzoriraju njihovi “inostrani” sponzori, a ne hrvatska Vlada.

Država smo u kojoj je sve više socijalnih slučajeva, gdje ljudi ne mogu “sponzorirati” ni sami sebe i svoje najbliže, a kamoli razbacivati lov na protuhrvatske NGO-e. Međutim, dok se u Srbiji snimaju filmovi o Oluji i o Drugom svjetskom ratu pa s tim filmovima potom pobjeđuju na “demokratskom” Pulskom festivalu, naša “drugarica ministarka” kulture nema novaca sufinancirati ni jedan ozbiljan film o Domovinskom ratu ili o novijoj hrvatskoj povijesti. Quo vadis Croatia?

Pravi problem sa srpskom “petom kolonom” u Hrvatskoj nisam još ni spomenuo. Koliko plaćamo da bi nas, recimo, “Documenta” prijavila strancima kao državu ratnih zločinaca? Koliko nas koštaju filmovi koje “Gospođa ministarka” obilato financijski potpomaže, filmove o navodnom ubojstvu civila u kolovozu 1995. u Dvoru na Uni? Koliko je uplatio HAVC, Hrvoje Hribar? Tko je i čijim novcem snimio film prikazivan na festivalima diljem svijeta o Hrvatima koji su likvidirali “duševne bolesnike” u blizini Dvora na Uni? Koliko nas to na godišnjoj razini košta?

U tu “mračnu” temu do sada je “zakoračio” jedino Zlatko Hasanbegović kao kratkotrajni ministar kulture. Osinje gnijezdo je munjevito reagiralo ... makni ga da dođe “gospođa ministarka” i od tada RH plaća “šakom i kapom” filmove u kojima se “demaskiraju” stalno novi i novi zločini “ustaša”, HOS-a, gardijskih brigada, domobrana, Trenkovih pandura, dragovoljaca na Hitlerovoj strani u

napadu na liberalni SSSR itd. itd. To su sve dokazi, jasni i glasni, da Hrvatska ima love do krova. Ali za koga?

Za dragovoljce, branitelje, umirovljenike, socijalne slučajeve... dajte, najte! Nađite mi partizanskog penzionera makar rođenog nakon 1960. koji je počinio suicid. Među povratnicima, nakon "mirne reintegracije", nema "samo-ubica", u nevladinim udrugama ubio se samo jedan blagajnik kad mu je iznenada došla kontrola i pronašla mu manjak u blagajni... Pada mi na pamet film "Živjet će ovaj narod", remek djelo soerealizma. Pitanje je samo dokle?

Po istraživanju zadnjeg monitoringa duž Jadrana, poslovice da "velika riba jede malu ribu" je netočna. Velika riba jede bijelu ribu i to često!

Prijatelji Katarine Peović, sve neke stare komunjare, pljuckaju i kmeče iz dana u dan. Ne znam zašto, ali umuknu obično za Veliku Gospu. Ni priznanje Dobrice Ćosića ne djeluje na njihov talent za laganje. Riječki orjunaš bulazni o praznim srpskim selima i ubojicama u uniformama HV-a koji likvidiraju srpske starce, a koje njihovi junaci nisu stigli ukrcati u naše traktore.

Tradicionalno srpsko napuhavanje i laži. Evo kako je to izgledalo mimo lažljivog sinopsisa naknadno probuđenih zagovornika ogromnih srpskih žrtava i domaće orjune. Dan 8. kolovoz 1995. Mjesto Topusko. Pukovnik Čedo Bulat na pustoj cesti, strojevim je korakom došao do generala Petra Stipetića te mu se obratio: "Gospodine generale, pukovnik Čedo Bulat, zapovjednik 21. kordunskog korpusa. Predajem vam korpus i čestitam hrvatskoj vojsci na pobjedi". Za mene je to "corpus delicti" protiv serije laži Gorana Šarića i ostalih medijskih šarića...

Ne postoji država na svijetu koja je bila unakažena komunističkim zločinima zakopanima u 1700 jama punih hrvatskih kostura, te koja je napokon pobijedila srpskog agresora, a da pri tome nije donijela zakon o zaštiti digniteta tog pobjedonosnog rata.

Sudac Ivan Turudić jednom je o tome govorio tek kao o ideji. Odmah su se na to digli na svoje jadne krčljave noge svi orjunaški, jugofilski, kripto-komunistički i pseudo liberalni zombiji i ideju je pokrio zaborav. Titoisti su i dan danas prejaki. S nostalgijom se sjećaju debele "ljubičice bijele" i židovske novinarke koja je završila na

Golom otoku jer je izrekla šalu da nije nikada vidjela da ljubičica može težiti preko sto kila. Na Golom je sama izgubila skoro 20 kg. Dok ovo pišem na Hvaru bukti požar. Hvar u daljini, a na Braču laganini. Nema boljeg objašnjenja nego da brojne požare na Jadranu izazivaju krijesnice!

Povijest odnosa između dva bratska naroda Srba i Hrvata može se podijeliti na dva dijela. Prije pojave ustaša i nakon njihovog stupanja na domaću političku scenu. Prije, svi znamo za panslavizam, jugoslavenstvo u Đakovu, Splitu, Dubrovniku, Korčuli, Braču, pa i u Zagrebu. "Ustaša" Stepinac otišao je na solunski front kao srpski dobrovoljac. Dana 5. prosinca 1918. rođak Vesne Pusić Grgo Anđelinović, ili tako nekako, mitraljezom je "smirio" Hrvate koji su bili protiv odlaska "gusaka u maglu". Rezultat je bio 13 mrtvih, 17 ranjenih! Ali, usprkos ovih "sitnica", ljubav dva "bratska" naroda gazi nemilosrdno sve pred sobom.

I onda dolaze zločeste ustaše koje kvare tu bratsku idilu. A idilu naših "istoričara" nediplomatski je pokvario Davor Ivanković u Večernjaku: "Kad su u Beogradu ubili Stjepana Radića, u Hrvatskoj nije bilo nijednog ustaše". Ajde bre Davore, priupitaj Pofuka, Geru, Romca, doktora Torcide...? Pa svi znamo da je Stjepan Radić bio čisti, destilirani ustaša. Kad jedan "visoki" intelektualac kao što je Aca Vulin naziva premijera Plenkovića "glupim ustašom", onda je to dokaz što nam se sprema.

"Ustaša" Plenković i SDSS s Pupovcem zajedno u Vladi. Jasno je i političkim slijepcima da od 1918. pa do danas problem nisu ustaše nego Hrvati koji su zaposjeli zemlju od Virovitice i Karlobaga pa sve do Karlovca. Kako im je to uspjelo ne zna ni baba Katarine Peović s pištoljčinom do koljena. Znači, vječita laž je alibi za ubijanje, osvajanje, nabijanje na ražanj, punjenje jama s Hrvatima... Ante Pavelić je, kao zastupnik u beogradskoj skupštini, gledajući Punišu Račića kako "skida" jednog po jednog "ustašu" i tek su se tada pojavile prve ustaše.

Danas su glavobolja brojnih sutkinja prekršajnih sudova koje muku muče je li prvo bijelo polje u hrvatskom grbu za zatvor ili nije. Na zadnjim izborima prije smrti "ustaša" Radić dobio je oko milijun srpskih glasova i oko 90 posto hrvatskih. Eto, to je priča o ustašluku, tragikomična priča koja traje sve do danas. Što je najtragičnije, ta

tragikomedija ostaje iznad vode, ne zbog Srba nego zbog hrvatskih glodavaca.

Amnesty International pljučka po Ukrajini. Kad su Rusi žrtve, tretira ih Amnesty International, a kad su Rusi zločinci, tretira ih Amnezy International.

Zvonimir Hodak / direktno.hr

K'O DA SE SVE DOGODILO 5. KOLOVOZA JEDNE RUŽNE GODINE

15/08/2022

Dana 11. kolovoza moj prijatelj Dikan se “smrznuo” na fejsu. Komemoracija na N1. “Jel’ umro papa Franjo?”, pita se Dikan. Ne, ne! Nije Papa, ali je sjajni novinar Indexa Vladimir Vladimirović Matijanić preminuo u 51. godini života.

Da je pokojnik bio vrijedan tog tužnog i spektakularnog rastanka, o tome nema ni zrnca sumnje. Do sada je od opake korone umrlo kod nas preko 16.400 ljudi. Koliko samo među njima ima nesretnika koji nisu na vrijeme dobili pomoć? E, to ne znam. Ali da je naš Vladimir zaslužio više od drugih to nije ni najmanje sporno. Vlado je, najkraće rečeno, bio “čovjek”.

Prvi sam put čuo i pročitao ime i prezime Vladimira Matijanića kada je taj Indexov medijski div poslao otvoreno pismo **Stjepanu Tuđmanu**, sinu pokojnog predsjednika Tuđmana. On, onako iskren i dobronamjeran, iz prve ruke otkriva Štefu fascinantnu istinu: “Otac ti je bio ozbiljan kreten!”. I zla sudbina je htjela da nas baš sada, kad je **Vladimir Đukanović** – jedan od prvaka **Vučičeve** “Napredne stranke” – najavio “denacifikaciju na ceo Balkan”, naš nas Vlado ostavi same na milost i nemilost svih “kretena” koji su 5. kolovoza 1995. g. zabili vojničku čizmu u gu**cu svih koji dijele mišljenje Matijanića i “uglednih” Indexovaca o prvom hrvatskom predsjedniku.

Kad je zbog podjele love riknuo Feral, ljevičari su pohrlili Babiću...

Jeste li ikada pročitali na tom portalu neku vijest prenesenu iz “The Observera” ili “Guardiana”, a da niste primijetili uz naziv i pridjev “ugledan”? To, iskompleksirani ljevičari kade jedni drugima. Tako je jednog lijepog dana “ugledan” postao i portal Indeks. Kad je zbog podjele love “riknuo” Feral Tribune, ljevičari, kriptokomunisti, orjunaši i razna druga djeca **Miljenka Smoje** pohrlili su k **Matiji Babiću** uvjereni da je to “medijski” salon ljepote koji će im malo

ispeglati jugo-nostalgičarske akne. Završilo je kao u onom vicu o Fati i Muji.

Izlazi Fata iz salona ljepote, a Mujo ju pita: "Što je? Jel' ne rade?" Dr. **Ivica Granić**, iskusni kirurg, gađa u "živac" pa kaže: "Kako stvari stoje, čini se da ne postoji osoba koja na neki način ne bi željela poentirati na pokojnom Vladimiru Matijaniću". Smatra da su "samoreklameri najgora kategorija od tridesetak vrsti lešinara koji se vrte oko mrtvog Matijanića. Demagozi, politikanti, bleferi, populist, redikuli, mediokriteti, kroatofobi, egocentrici, moralisti, egomanijaci itd...". Ali nitko od gore navedenih ni u dnu svoje jugo-glavetine nije ni zucnuo o tekstu pok. Matijanića koji je zaslužio barem kandidaturu za nekog hrvatskog Josepha Pulitzera: "Otac ti je, Stjepane, bog mu dušu prostio, bio ozbiljan kreten čijeg se rođendana ne bi trebao sjećati nitko u domovini...".

Da je drug Vlado u onoj 'domovini' napisao da je 'ljubičica' ozbiljan kreten, završio bi na Golom otoku

Naravno, Vladimir Vladimirović se tada valjda sjetio rođendana "Ljubičice bijele" i spektakla trčanja štafete te proslava diljem Juge. Možda i tu "doktori" imaju svoje prste? Zamislite, javljati preko javnog medija "uglednog" Indexa sinu pokojnika da mu je otac kreten. E, to je za svaku pohvalu. To je za dići mu spomenik i to odmah, pa makar i u Borovu selu. Da je, apstraktno govoreći, drug Vlado u onoj "domovini" napisao da je "ljubičica" ozbiljan kreten, završio bi na Golom otoku pa bi neki jugo-indeks izlazio samo tamo za otočke kretene.

Samo zlobno podsjećam na sudbinu židovske novinarkе **Janne Lebl**. Tada dvadeset i dvogodišnja novinarka ispričala je vic kako je Jugoslavija pobijedila na međunarodnom cvječarskom natjecanju jer je uzgojila bijelu ljubičicu od sto kila. Nakon toga odrobijala je pet godina zatvora od travnja 1949. g do kolovoza 1951. g. Izgubila je preko 20 kg. Varalice na kartama prve demaskiraju onog koji se drzne njih varati. Bivši nogometaši već nakon deset minuta znaju koji igrač ima dvije lijeve noge. Tako i kreteni, osobito oni visokokvalificirani, odmah nanjuše tko je nepozvan upao u njihovu "interesnu sferu". Dobro, to je talent kao svaki drugi.

Iz Čečenije je u Ukrajinu kao pomoć Rusima upućen korpus padobranaca koji su ondje ionako padobraneci.

K'o da se sve dogodilo 5. kolovoza jedne ružne godine

Matu Palića brinu “čari hrvatskog pravosuđa”. Mene također. **Marko Francišković** već skoro godinu dana leži u Remetincu zbog verbalnog delikta, navijačima Hajduka se određuje skoro “kolektivni” pritvor zbog sukoba s policijom, ali kad **Sava Lešić**, košarkaški četnik iz Srbije, zvekne sina hrvatskog policajca čekićem u potiljak, posljedice su pomalo tragikomične. “Mali” Sava visok dva metra i šest cm, težak 120 kila, ostaje na slobodi. Za njega pravosuđe “s posebnim potrebama” ima “razumevanja”. I to je za pohvalu.

Davorin Karačić, odvjetnik, gorko zaključuje: “Što ste se toliko nakačili na one jadne žene s kragujevačkim i tuzlanskim diplomama. Ja se kladim, da su one znale da su lažne, ne bi ih nikada kupile...!”. I tu ima kvalitativne razlike. Dok HDZ-ovi domoljubi kupuju diplome u Mostaru i Osijeku, SDP-ovi kadrovi kupuju u Kragujevcu i Banja Luci. No, vratimo se mi “nestašnom” Savi.

Košarkaš je Borca iz Čačka, hrvatski državljanin s hrvatskom putovnicom. Incident se dogodio negdje na autoputu. Sava je izašao iz svog Jeepea, a prema njemu je krenula iz drugog auta mlada trinaestogodišnja “ustašica”. K'o da se sve dogodilo 5. kolovoza neke ružne godine, Sava, vidjevši da će izvući deblji kraj, pozvao “pusrugu” iliti suprugu u pomoć, a ona ošamarila “ustašicu” pa Sava i njegovi odoše s Jeepom u svoj srpski svet. Međutim, “ustaše” ne miruju.

Doznajući nekako da je “denacificirana” 13-togodišnja “ustašica” prodrila u Savin “srpski svet”, banuše nenajavljeni otac i brat opasne “ustašice”. Epilog je bio letvom u leđa i čekićem u potiljak. Otac 53-trogodišnjak je dobio letvom u leđa, a njegov 27-mogodišnji sin čekićem u potiljak pa kad je pao “na srpski svet” šakom mu je slomljen nos. Pravi pravcati Rašomon. Srbi kao i obično isključivo u samoobrani vukli su letvama i čekićem djevojčicu za kosu i pljuvali po njoj. Malo “neverovatno”. Sava i njegovi su već u slobodnoj i naprednoj svojoj državi. Mi Hrvateki tek moramo pričekati da prođe

par stoljeća pa da stvorimo takovu policiju i pravosuđe koje će znati procijeniti je li šamaranje, povlačenje djevojčice za kosu, mlaćenje njezine rodbine letvama i čekićem te lomljenje nosa, jel' to zaista predstavlja samoobranu ili pokušaj ubojstva.

Ispada da policija u ovom slučaju štiti Savu i njegove

Da je to napravio ikoji pripadnik Torcide već bi ležao u Bilicama. Ali što kad se naš Sava prepaop opasne 13-togodišnje članice “ustaške mladeži”. Usput rečeno, jedan od dvojice “napadača” koji su upali u “srpski svet” bio je hrvatski policajac u civilu. Bez obzira što nije bio u službi, smjesta je maknut s radnog mjesta. Naš Sava sad mirno spava. On nije “rešio” hrvatskog policajca jer on policajac nije taj trenutak bio u službi. Bio policajac u službi ili ne, uvijek je policajac pa je tako naš siroti Sava napao čekićem službenu osobu i sad bi trebao praviti društvo onom pripadniku Torcide u Bilicama. Znam da je malo zamršeno. Ispada da policija u ovom slučaju štiti Savu i njegove. Ali to ste vi rekli i pomislili, a ne ja...

Predrag Mišić je hrvatski pravoslavac koji se četiri godine borio s Hrvatima za ovu državu. Kako na njega gledaju **Pupovac** i ekipa ne treba ni objašnjavati. Kaže Predrag: “Skandal. To se sada po novom tako zove. Nekad kad si čovjeka udario čekićem u glavu, bio je pokušaj ubojstva. Danas se to zove skandal. Šamarati djevojčicu od trinaest godina je samoobrana. Nekada je to bilo puno drugačije... Što vrijeme prolazi to su sve podmukliji i odvratniji. Skandal u priči je ministar suspendiravši policajca koji je branio svoje. Eto, to je nama naša borba dala”.

Sad evo male apstraktne usporedbe. Kako bi u ovoj “demokratskoj” Srbiji prošao Hrvat visok preko dva metra koji bi udario 13-togodišnju djevojčicu? Da ne tupimo o letvi i čekiću za smirivanje srpskog policajca kojeg bi **Vulin** odmah udaljio iz službe. Sve varijante i mišljenja su poželjne, ali samo je jedna realna. Hrvat visok preko dva metra (može biti i NBA košarkaš) i njegovi prijatelji i rođaci sjedili bi u zatvoru. Ne samo u Srbiji nego u svakoj normalnoj državi na svijetu. Hrvatska “duboka država” između ostalog, je i poltronska država. To znamo mi, ali to znaju i naše komšije pa zato i ne brinu o posljedicama svojih čina.

Dr. Manfred Dauster, njemački sudac koji je osudio Perkovića i Mustača, kaže: "Hrvatska ne razlikuje dobro od zla. Politička pitanja još rješavaju komunistički funkcionari, u medijima su tumačenja prepuštena bivšim komunističkim propagandistima, a u državnim institucijama odluke donose kadrovi čije su percepcije lojalnosti formirane u zagrljaju partije i UDB-e".

Udruga Vigilare objavila je na svom Facebook profilu "plitku" propagandu. Naime, radi se o ilustraciji na kojoj je prikazano kako muškarac i žena dobivaju dijete, a više muškaraca majmunske boginje. Tvrdnja je možda bliska istini. Međutim, to je opasno razljutilo **Domagoja Hajdukovića**, SDP-ova zastupnika u Saboru. Zbog ovakve zločeste desničarske matematike Domagoj je zavapio: "Zar vas Boga nije strah?". On je, naime, uvjeren da Bog ne priznaje matematiku kojom se služi Vigilare. E, to je već filozofsko pitanje.

Da je Adam bio Kinez, Eva sigurno tada ne bi s onakvim pogledom u očima zagrizla jabuku

Tko je taj koji može tumačiti Boga? Mnogi vjeruju da bi povijest čovječanstva otišla u potpuno drugom smjeru da je, recimo, Adam bio Kinez. Eva sigurno tada ne bi s onakvim pogledom u očima zagrizla u grješnu jabuku jer bi Adam prije toga pojeo zmiyu.

Možda se majmunske boginje nikada ne bi ni pojavile da ima Boga, a možda bi Bog izazivao puno veći strah kod ljudi nego ga danas izaziva da su se majmunske boginje proširile poput korone. Možda nesposobnima ne bi dao sposobnost da sposobne učine nesposobnima!

Ako nekoga ipak nije strah Boga, onda je to Predrag Mišić, hrvatski pravoslavac koji se četiri godine borio s Hrvatima za ovu državu. I zato, ne samo zbog turizma, s nevjernicima i našim komšijama treba strpljivo, objasniti im naše povijesne traume i današnje komplekse. Recimo, tako je baš na Sinjsku alku "zalutala" jedna komšinica pa je zapitala gradonačelnika Sinja **Miru Bulja** što je to Alka. Bulj, onako pastoralno strpljiv i fin, odmah je udovoljio njenoj znatiželji: "To vam je gospojo kao Oluja, samo što su oni bježali na konjima". Boga nije strah ni Suzette koja mi je poslala sliku i tekst: "Nije mi jasno

kako je kriminal bolje organiziran od države, a vode ga isti ljudi”. Ne bih se složio s njom, ali mogu objaviti.

Dok sve ovo pišem, sjetih se priče o štetnosti rakije. “Dobar dan! Imate li rakije?”. “Nemam!”. “Baš šteta”.

A popularna rakija je na vrhuncu moći u Srbiji. Na skupu izbjeglih Srba i SPC-a u Novom Sadu govorio je i “veliki” patrijarh (po našem dragom Papi Franji), dragi **Porfirije**. Tema je bila tzv. “Kristalna noć” početkom svibnja 1991. g. Neki “srpski” izlozi bili su razbijeni pa su dragog Porfirija podsjećali na pogrom Židova u Njemačkoj i Austriji koji se dogodio 9. i 10. studenog. Dragi “frend” zagrebačkih jugo-nostalgičara, koji su uživali jednom mjesečno u seansama kod “velikog” Patrijarha, zaboravio je objasniti pozadinu “zadarske kristalne noći”.

O papinom ‘velikom’ patrijarhu

Naime, tog istog dana Porfirijevi su četnici kod Polače ubili hrvatskog policajca **Franka Lisicu** iz Bibinja. Sve je to davno objasnio Papin “veliki” Patrijarh svojim seminaristima na četničkim seansama u Zagrebu. Zanima me osjećaju li ti jugovići danas barem trunak stida zbog pristanka na četničku indoktrinaciju “velikog Patrijarha”? Ubojstvo Hrvata se ne spominje, ali razbijena stakla su za njega “kristalna noć”. Primitivno, dnevno političko huškanje uz europske manire naše impotentne politike dvije su dijametralne metode kojima se služimo u medijskom ratu s istočnim komšijama. Evidentno je koja je metoda uspješnija. Možda bi već bilo vrijeme da netko kaže “bobu bob, a popu pop...”, ali ne u EU diplomatskim salonima nego jednom običnom, svima razumljivom diplomatskom notom. Već čak i obične ljude pomalo nervira ta stoljetna hrvatska defanziva i ta hrpa svakodnevnih laži kojima se mi tobože superiorno ne želimo baviti. Predsjednik jednog popularnog nogometnog kluba nedavno je izrekao zgodnu usporedbu koja glasi otprilike ovako: ako pristaneš da se valjaš sa svinjom u blatu, uskoro se neće moći razlikovati tko je u tom blatu svinja...

Otočani na Braču zbog “cimer fraj” turizma više nemaju vremena baviti se lavandom. Sad se sve više bave bevandom.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

LIJEVU MEDIJSKU FALANGU PLAĆAMO SVI MI, A ONA POZIVA NA FAJRUNT HRVATSKE DRŽAVE

22/08/2022

Godine dolaze i polako prolaze. Pomalo starimo. Žene koje sam nekada sretao u diskotekama, danas srećem u apotekama. Inflacija divlja, divljaju i jugo-nostalgičari pa se dive sami sebi.

Sve im ide od ruke kad imaju medije kao čekić kojim svako malo “opale” nekog “desničara” po glavi. Sve je više onih kojima skoči tlak čak i kad samo na hidrantu vide slovo H. Valjda je jedina pravda i jednakost u tome da umiru njihovi baš kao i naši. Ali oni tada ne tuguju već se ljute i traže krivce.

Tako je i drugarica umrlog Indexovog novinara navodno tražila da se na pogreb Vladimira Vladimirovića dođe sa životinjama. To bi bilo ok da nema problema kapaciteta. Kamo s toliko životinja? Ljuta što svi nisu poštivali njenu želju, one koji nisu za života glorificirali njenog Vladimira navodno je nazvala “izdrkotinama”.

Boris Dežulović je navodno na pogrebu održao emocionalan zdravstveno uravnotežen govor. Suosjećajno je poručio: “Danas, nakon dva dana, smiren i hladne glave jebem vam mater svima, do posljednjeg. Mater vam jebem”. Evo kako “vrsni” književnik iskazuje svoju senzibilnost. Ovo je samo jedan od njegovih posljednjih “književnih” izričaja. Bilo ih je još puno. Npr.: “Jebo vas Vukovar”, “Serem vam se na Bleiburg”. To se može usporediti samo s “književnom” inventivnošću jednog Duhačeka i njegove verzije “Vile Velebita” (“Oj, Hrvatska srati, nemoj tugovati...”). Javio se i **Neven Barković** iz Indexa sa starom mudrošću: “Vlado od svojih principa nije odstupio ni dok se borio za život”. Slažem se. I ja imam puno principa, ali ih se u uopće ne držim.

Sve u svemu, lijeva medijska i kulturna krema ne propušta priliku u svakoj prigodi iskazati svoju društvenu superiornost. Ako netko razbije ćiriličnu ploču, onda se ljevica, jugovići i orjuna u hipu dižu na svoje rahitične noge i “protestuju”. Međutim, kad čekićem

razbiješ glavu hrvatskom vojniku, sinu branitelja, sve se brzo gurne pod stol. Pa ljudi smo, nećemo valjda svoje...

Na Veliku Gospu vratilo nam se legendarno "bratstvo i jedinstvo" na velika vrata... Još od 27. srpnja 1941. u Srbu, kad su Srbi poubijali čitavu obitelj Ivezić, od toga 18 djece u dobi od tri do 18 godina, umjesto "srp i čeki" nastala je parola "Srb i čekić...". Legendarno mjesto, čuvena "Dabina jama" koja je napunjena kostima Hrvata, ujedno je i poslužila kao putokaz da se otkrije još oko 1700 jama u kojima su završili tvrdoglavi Hrvati.

Pred par dana bile su "suze svetog Lovre", a jučer gledam Hajduk kako je igrao u Španjolskoj pa su mi došle "suze svetog Duje".

Pišem ovaj tekst koji dan nakon što je 17. kolovoza **Eugen Savojski** s katoličkom vojskom oslobodio Beograd od Turaka. Bila je to godine 1717., nakon samo pet stotina godina koje su Srbi proveli pod Turcima. Hrabri mladić, rođen u Parizu, smatran najvećim vojskovođom svoga vremena, podrijetlom Talijan, odgojen kao Francuz, ali za Srbe Srb in iz dna kace. No, pustimo povijest jer ona ionako na kraju završi kao farsa. Valjda zato što ju takvom prezentiraju povjesničari tipa **Slaveka Goldsteina**. On je zapravo povjesničar koji je s vremenom izrastao u historičara.

Naime, noviju Hrvatsku povijest doktorirao je u Beogradu. To je kao da noviju povijest Ukrajine odeš studirati u Moskvu! Slavek, u ulozi "graditelja", žali za "Neumskim koridorom": "Pelješki most je užasno skup i nepotreban, njegova izgradnja je dubinski promašaj". Možda je bio skup, ali da je nepotreban? Most koji spaja hrvatski Dubrovnik s ostatkom zemlje ni za koga tko osjeća i voli svoju domovinu ne može biti nepotreban. Međutim, za Slaveka je to "cattedrale nel deserto" ili katedrala u pustinji Po tko zna koji put postavljam pitanje: zašto je Hrvatska zaslužila da je kroz "povijest" vode tipovi poput **Jakovine**, **Markovine**, **Klasića**, Goldsteina, **Višeslava Aralice**...

S doktorima je lakše i zdravije. Upravo je tiskan tzv: "Samostalni zdravstveni pregled".

Za početak, moraš se popiškiti pod drvo. Ako mravi idu na mokraću, onda imaš šećer.

Ako navale muhe, onda je neka upala. Ako brzo isparava, onda si pun soli. Ako smrdi na meso, imaš holesterol. Ako si zaboravio skinuti gaće, došao ti je u posjetu Alzheimer.

Ako nisi stigao skinuti gaće, onda je Parkinson. Ako ne osjećaš miris, onda je Korona....

Jesen stiže, Hrvateki se još sunčaju, turistička sezona nas drži iznad vode. Svi su “oduševljeni” osim vlasnika restorana u Splitu. U subotnjoj Slobodnoj čitamo: “Ovo nije turizam već je ovo grabež i stihija....” Čudan neki rezon. Uzmimo kao mjerilo ono što je na “divljem” zapadu još davno postalo sveti gral. To je prosječna satnica koliko radnik može zaraditi za sat vremena i što za to može kupiti. Naša Vlada omogućila nam je satnicu za “polizati”. U pravom smislu te riječi. Naš “šljaker” za sat vremena zaradi za tri kugle sladoleda!? Bolje da se i ne upuštam u usporedbu s Njemačkom, Švedskom, Amerima itd.

Boli političare i njihove medijske podguze ona stvar za činjenicu da, šljakajući uru vremena, kod nas zaradiš tek za tri kugle sladoleda. Oni se ionako ne hlade s tri kuglice sladoleda, a radeći svoj izuzetno “stresan” posao zarađuju k'o krezovi. Pa ako bi narod više od tri kuglice sladoleda da se malo rashladi na ovoj vreloj inflaciji, oni imaju načina da mu osiguraju i više od tri kugle... u glavu. Prisjećam se čuvene uzrečice Katona Starijeg, koji ostao poznat još jedino u našim klasičnim gimnazijama, kad je uzviknuo: “Ceterum autem censeo Carthaginum esse de”endam” iliti prevedeno na hrvatski: “Uostalom, mislim da Kartagu treba razoriti”. Da ne bi netko pomislio kako pozivam na terorizam, svaka usporedba Kartage s Hrvatskom je isključena...

S obzirom da su se na pogrebu već ranije spomenutog Vladimira Vladimirovića na jednom mjestu našle tolike perjanice nezaboravne Juge, bilo je za očekivati da nas netko od tih elitnih hrvatskih muževa podsjeti kako i Hrvatsku treba, između ostalog, razoriti. Ali kao i obično, “zmijske” su noge ostale skrivene. Mudra taktika! Ili možda još nije “došlo pravo vreme”... **Hrvoje Zovko** je izjavio kako “živi u državi koja je ubila još jednog nevinog čovjeka...”. **Ante Tomi** misli “kako je ovo sprdnja od države...” Vlada s Pupovcem je ok, ali država? **Ivica Ivanišević**, inače, lijevo krilo Slobodne, duhovit je kao da je rođen na “duhove”. On je zapazio da je “ova država smrtonosna

pa svako zadržavanje na njenom teritoriju može biti fatalno. Ova je zemlja beznadežan slučaj, a nada se može pronaći iza prvog graničnog prijelaza”. Zašto nije rekao “Bajakovo” ne znam, ali on zna. Boris Dežulović poziva na “fajrunt” i raspuštanje besmislene hrvatske države. “Mrtvozornik” **Jurica Pavičić** javlja radosnu vijest: “Hrvatska je umrla”.

Za ove neizlječive jugoslavenčine i Kurdi imaju respektabilnu državu u odnosu na RH. Samo da podsjetim, uz ovakve izjave naših ljevičara, dragovoljac Domovinskog rata **Marko Francišković** i dalje leži u Remetincu iako je ono što je on izrekao na protestnom skupu na Trgu bana Jelačića “piece of cake” u odnosu na ovaj izdajnički i orjunaški dernek u Splitu. Bio je to pravi festival bljuvanja mržnje protiv Hrvatske koji je eskalirao baš pred kraj “sezone” i pred povratak korone. Mislite slučajno? Mislite i dalje... Nakon smrti dr. **Franje Tuđmana** naglo se izmijenilo lice Hrvatske. Izmijenili su ga iskusni svjetski licemjeri...

“Najbogatiji Hrvat” **Ivan Žinić** iz Luksemburga poslao je ponudu sudu: “Nudim 800 milijuna eura za škver”. Samo da podsjetim, “škver” je potpisao ugovor o izgradnji mega-broda za milijardu i 500 milijuna eura... Blago radnicima. Love do krova. Bit će dovoljno kuglica sladoleda za sve...

Mislim da mi je dr. **Granić** (ali nisam siguran) poslao na moj zid odličan tekst. Citiram: “Onaj tko kontrolira prošlost, kontrolira sadašnjost, a time i budućnost. Zapravo, mnogi vjerojatno nisu u potpunosti svjesni da se trenutno vodi bitka o tome tko će kontrolirati prošlost na način koji je vrlo sličan obliku ‘brisanja memorije’”. Opet ‘Alka’, opet je pogodio u sridu. Treba noviju povijest ‘s ovih prostora’ prikazati kao izuzetan ekces inače u svemu sličnih naroda. E, da smo i mi imali turski zulum pet stotina godina na grbači bili bismo vrlo poželjni i tolerantni komšije. Što možemo kad se Turcima nismo dovoljno sviđali. No, sve prolazi osim trajne ondulacije.

Dva postarija građana gledaju mamut-reklamu “ručak bez pranja suđa”. Isuse, kakav je to ručak bez pranja suđa? Penzionerski! Detaljnije u jesen...

Hajmo, sad malo u “inostranstvo”, u SAD. Dobri Hrvateki dugi niz godina čvrsto su uvjereni da je, recimo, CNN medijski Mount Everest. Lijeva medijska kuća više je sličila našem Sljemenu nego

Mount Everestu. Godinama je CNN gledao u leđa puno gledanjem Fox Newsu. Ovih je dana novi šef CNN-a **Chris Licht** opalio vritnjak “debelom” **Brianu Stelteru**, vodećem ljevičaru u CNN-u. Isti je vodio zadnjih devet godina emisiju “Pouzdani izvori”.

Što je ta emisija govorila o **Donaldu Trumpu**, bolje je ne citirati. Prečesto je Brian djelovao kao glasnogovornik Demokratske partije. Da li će se ovaj medijski obračun reflektirati i na našu medijsku stvarnost? Ne znam, ali vidim u tome neku nadu, rekli bi slijepci. Naime, naši medijski poltroni još uvijek liježu i hrču samo na lijevoj strani. Osim Hrvatskog tjednika, u Lijevoj našoj nema ni jednog tjednika ili dnevnog lista koji iz dana u dan odnosno iz tjedna u tjedan ne ljevičari... i to najvulgarnije što se može. Na sve njih se može nalijepiti parola “Fake News”.

Zadržimo se tek na “našem” Večernjaku. “Hitne mjere SDP-a za spas građanina i tvrtki”. **Petra Maretić-Žonja** kao da je pala s kruške. Ljudi kojima je SDP zadnja rupa na svirali znaju da današnji SDP ne može spasiti baš nikoga, pa ni sebe. Slijede četiri stranice s jugo-ljevičarkom Dunjom Vejzović o njenoj dirigentskoj karijeri. Moš’misli! Pokojni Lovro Matačić se sigurno prevrće u grobu. **Branimir Pofuk** dohvatio se glorificirati **Miljenka Jergovića**. Prosječan ljevičar i uvijek vjerni Pofuk... Tu su i dvije ogromne stranice za “našu” **Vedranu Rudan** koja je evoluirala u “britku književnicu”. Kaže nam ona: “Ovom zemljom vladaju kriminalci, prostaci, koji su iskoristili rat da nam ‘privatiziraju’ živote”. Vedrana je donekle u pravu. Prostaci bi nas “progutali” da se iz Beograda svako malo ne jave Vedrana, Jelena, Seve.. Sve jedna finija i duhovitija od druge. Naročito je “dubok” njen zaključak da su naši krimosi i prostaci “iskoristili” rat da nas “privatiziraju”.

Da nismo sami sebe napali još bi dan danas živjeli neprivatizirani. Ona valjda i dalje u Beogradu i ex-teritorijalnoj Rijeci. Petra Žonja predstavlja nam u Večernjaku profu ustavnog prava s Pravnog faksa. Nju nervira tzv. priziv savjesti. Boji se naša **Ana Horvat Vuković** “međunarodne bukvice”. Usput nas ozbiljno upozorava: “SAD je opomena kamo vode alijanse populističkih platformi i vjerskog fundamentalizma”. Živio sam, usput rečeno, skoro osam godina u SAD. To što profa govori našoj Žonji zove se “obični ljevičarski aktivizam”.

Onaj isti aktivizam zbog kojeg je Brian s početka teksta dobio "šimecki" u debeli tur. Naravno, sve ne bi imalo smisla bez rigidnog ljevičara **Gorana Gerovca**, zvanog "drug Gera". On se bavi kao i obično "biblijskom" temom: hrvatskim braniteljima. Njega nerviraju uniforme: "Oficiri, policijoti, popovi (naravno, ne pravoslavni...), zatim ljudi u maskirnim uniformama. Branitelji kao simbol militarizacije i vulgarizacije ovog društva..." Jadni Gera. On sanja da će nas jednog lijepog sunčanog dana, na jedno 45 stupnjeva Celzijusa, branitelji osloboditi "od dogme o njima samima" pa će se tako demilitarizirati društvo

"Možda da za branitelje otvorimo Goli otok?" E, sad... Kako da se mi Hrvateki riješimo naših Briana, naše lijeve falange koja još uvijek čuči u svojim antifašističkim bunkerima... Da kupujemo samo "Sportske novosti"? Utopija. Lova dolazi od vlasnika. Tko su vlasnici Večernjaka, N1 televizije, RTL-a, TV-Nove...? Ideologiju njihovih "tajanstvenih" vlasnika, plaćamo mi. Ja svaki dan uredno kupujem tri dnevnika i par tjednika. I zadovoljan sam. Jer da nema Gere, Pofuka, Robija Bajrušija, Trkanjaca, doktora torcide, Žonje, 6. ličke... od ove kolumne ne bi ostali ni ostaci ostataka. I da, apstraktno govoreći, oni, kao i lik sa CNN-a, dobiju pakrački dekret, to bi bio i tužni kraj ove neambiciozne kolumne. Ostala bi mi samo poezija, a tu baš nisam osobito jak. Već mi navire jedna dobra ideja: a da zapjevamo "po šumama i Gorana Gerovca...."

Ovih dana sam primijetio da na starijim slikama izgledam mlađe.... U Kumrovcu se navodno otvara novi restoran "Tito". Zbog velikog interesa budućih gostiju s istoka, na ulazak se čeka u četveroredu.

Zvonimir Hodak/Direktno.hr

OPET NAM SE SMIJEŠI BRATSTVO I JEDINSTVO

24/10/2022

Petak je i za koji sat počinje “vječni derby” Hajduk-Dinamo u Splitu u koji nas uvodi duhoviti Joško Marušić iz Slobodne. Znatiželjni sin pita oca: “Tata, a k’o su sad ti Bjelorusi?”. Tata odgovara: “To su ti sine Rusi koji navijaju za ‘Hajduk!’”. Evo, ni nogomet nije pošteđen politike.

Politika u Lijepoj Našoj ne može bez patrijarha Porfirija. Po svojim javnim izjavama djeluje kao uspješni blefer, k’o stvoren za naše poltrone. Na dan pogibije vukovarskog heroja Blage Zadre naš se mađioničar ukazao u Vukovaru. Naši jugo-nostalgicari “vjeruju” da je to bio “čisti” slučaj.

Zbog svih njegovih nedavnih javnih izjava, država koja drži minimalno do svog digniteta, proglasila bi ga “personom non grata”. Na posvetu crkve Svetog Nikolaja pozvan je bio i predsjednik Milanović koji se zanimljivo, “ladan k’o špricer”, ispričao: “Pozvan sam na dolazak Porfirija. Mislim da je to malo nezgodno u ovom trenutku”. Ne malo nego jako nezgodno. Tipična

‘Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika...’

Međutim, “ploveće kazalište” se nastavlja. Naš “pevač” iz Chicaga poziva u propovijedi u crkvi “svetog Nikolaja” sve da mole i za poklane Hrvate na Ovčari i za druge pobijene Vukovarce. Koja pila naopako. Prvo napadni, razruši, ubij, a potom moli za ubijene. Meni se to čini manje kao ekumenizam, a više kao crni humor. Evo još jednog zgodnog primjera crnog humora: “Pilot uđe u putničku kabinu aviona i obraća se putnicima: “Poštovani putnici! Jedan motor nam je otkazao, a drugi radi sa 30 posto. Već smo izbacili sav teret, ali to nije dovoljno. Da bi sretno sletjeli na najbliži aerodrom moramo žrtvovati dio putnika. Nećemo nikoga diskriminirati na osnovu boje kože, nacionalne pripadnosti ili seksualne orijentacije. Stoga moramo biti pravedni i ići po abecedi. Prema izlaznim vratima

neka se odmah upute: Albanci, Arapi, biseksualci, cigani, crnci, a zatim homoseksualci..." Još se ne zna u čijem je vlasništvu bio taj avion. Ali se sumnja...

Ono što Hrvatekima nedostaje je zajedništvo, nacionalna svijest, ponos ratnih pobjednika... Sve je to "zaostali tuđmanizam". Kazati istinu danas je "malo je nezgodno" iliti "politički nekorektno". Tako npr.: kad smo bili meta svih, nenaoružani, izloženi i ranjivi, napala nas je, uz JNA i Srbiju, i Crna Gora. Granatirali su Dubrovnik, mjesecima pljačkali u okolici grada, osnovali čak za zatočene Hrvate i logor u Morinju u Boki Kotorskoj. Crnogorski je admiral Vladimir Barović zbog srama na Visu počinio samoubojstvo. U znak sjećanja na mjestu gdje je bio logor za Hrvate podignuta je spomen ploča na kojoj je pisalo: "Sjećamo se zločina počinjenih da bi se osramotilo ime i duh Crne Gore. Izražavamo žaljenje za sve patnje koje su preživjeli zatočeni. Da se nikad ne ponovi". Ali, na simboličan način, ponovilo se. Uprava za inspekcijske poslove Crne Gore naložila je Općini Kotor da u roku od tri dana ukloni ploču. Kako bi rekao Milanović "malo nezgodno". Hrvatska će naravno i dalje podržavati ulazak Crne Gore u euro-integracije, sve drugo bi bilo "malo nezgodno".

Badinterova je komisija davno odlučila da je Prevlaka naša, ali inzistirati na tome je "malo nezgodno". Ni jedna hrvatska vlada ne spominje više pitanje Prevlake. Logor u Morinju je "nezgodan" kao i Porfirije u Vukovaru. Onda se čude zašto tvrđim da patimo od kompleksa manje vrijednosti. Naravno, ne treba odmah skakati na svaku glupost ili praznu provokaciju koju netko ispali prema nama, ali ni poltronski čkomiti kad nešto vrijeda nacionalni ponos ili interes Hrvatske ili kad stranci pokazuju staro/nove aspiracije na naš teritorij, kulturu... Spomenimo samo talijansku premijerku, Orbana, Vučića, Slovence i "otvoreno more"... Naša politika navodno "superiorno" čkomi na sve provokacije jer se mi ne bi "šteli zameriti". Mi smo stalno "politički korektni". To bi bilo ok da tako postupaju i druge države. Međutim, kad se njima dogodi neka slična provokacija, oni reaguju promptno i snažno, braneći dostojanstvo i suverenost. Za poltronsko ponašanje je karakteristično da se prema jakima ponaša snishodljivo, a gazi se one slabe. Tako je logično da čkomimo na razne provokacije koje dolaze od naših susjeda, ali zato

Marka Franciškovića (kojem se stavlja na teret “podstrekavanje na terorizam” bez ijednog dokaza) držimo već skoro godinu dana u zatvoru, a u zadnje vrijeme ga čak dovode na sud okovanog lancima.

Ponizna hrvatska politika nije neki suvremeni ‘izum’

Inventura rezultata koalicijske vlasti pokazuje da se biračko tijelo nasanjkalo na lanjskom snijegu.

Treba ipak uvijek imati na umu kako spomenuta poltronska i pretjerano ponizna hrvatska politika nije neki suvremeni “izum”. Ona datira još iz ranijih vremena. Sjetite se samo izjave predsjednika HSS-a **Vlatka Mačeka** kad mu je bilo ponuđeno od strane “zapadnih saveznika” da bude na čelu “nove” hrvatske države. Vlatko je ponizno izjavio: “Dok se veliki tuku, mali moraju čučati ispod stola”. Nakon toga je taj isti Maček završio u sabirnom logoru Jasenovac, a od ožujka 1942. godine nalazio se u kućnom pritvoru... Zanimljivo kako se ideja o “čućanju ispod stola” zadržala u podsvijesti Hrvateka sve do danas. Krug ljudi u Lijepoj Našoj koji se “pedantno” bavi našom poviješću i danas smatraju Mačeka našim **Henry Kissingerom**.

Evo još jednog primjera kako se neki danas i dalje drže te politike “čućanja ispod stola”. Čak i ljudi kojima je politika zadnja rupa na svirali znaju da je obuka Ukrajinaca u Hrvatskoj nešto što država može učiniti bez nekih osobitih političkih posljedica. Ne osuditi agresiju Rusije na Ukrajinu, ne ponuditi pomoć žrtvama agresije, zaboraviti da nas je upravo Ukrajina među prvima priznala, bilo bi kukavički i krajnje licemjerno. Ne kažem da će Zoran Milanović doživjeti sudbinu Vlatka Mačeka, ali ako je odbio pomoć žrtvi zbog “pripetavanja” s Plenkovićem, onda je to tipičan pucanj u prazno. Nula bodova. Bila bi moralna katastrofa kad Hrvatska ne bi sada pomagala Ukrajini dok se nalazi u ovoj tragičnoj poziciji nametnutog rata. Milanovićev slučaj pokazuje da biračko tijelo to zna cijeniti. Njegova izjava iz 2016. godine da su “Srbi šaka jada” je to potvrdila u predsjedničkoj kampanji. Kad se u pitanju rata u Ukrajini poslušaj glas ulice, ili bolje rečeno glas naroda, u ovom derbyju između dva brda siguran pobjednik je Plenković. Uvijek, baš uvijek, ova država mora biti uz slabijeg i napadnutog. Tu je narod nepogrešiv. Bez referenduma i prazne ideologije, narod zna što treba napraviti.

'Pogubni' kompromis

Predsjednik Milanović predlaže politiku prema Ukrajini koja je prema mišljenju premijera Plenkovića pogubna. Plenković pak politiku koja je po Milanovićevom mišljenju pogubna. Stoga mnogi misle da bi bilo najbolje da sklope "pogubni" kompromis.

Ne znam je li to stvarno izrekao Dostojevski ili Tolstoj ili **Joža Manolić**, no da je poruka mudra o tome nema zбора. "Ako dođe do trećeg svjetskog rata, neka netko ostavi poruku majmunima u pećini da se ne zajebu i ponovno postanu ljudi".

Iza životnih "zastora" događaju se zanimljive stvari. Recimo u Vatikanu. Papinska akademija je pred par tjedana objavila da je naš papa Franjo imenovao kao novu članicu **Marianu Mazzucato**. Mariana je redovna članica Papinske akademije što je prilično zanimljiva činjenica. Nova članica Papinske akademije je deklarirana ateiskinja i aktivna pobornica pobačaja. Mariana je Soroševa ekonomistica što je ujedno i dokaz ekonomske pragmatičnosti koja vlada u hodnicima Vatikana. Križanje i kukanje kako se Nečastivi uvukao u sam vrh Katoličke crkve je pretjerano. Europa se još Lisabonskim ugovorom odrekla kršćanstva i sada nas dobri papa Franjo ovim imenovanjem podsjeća u kojoj Europi mi zapravo živimo. Za vrijeme vladavine ovog dragog Pape čekaju nas još neki potezi Crkve koje će natjerati na razmišljanje. A što je loše u razmišljanju?

Dva Bračanina slušaju misu u automobilu. Onaj na suvozačevom mjestu kaže: "Ugasi radio sad će kupiti milodare!".

'Opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo'

Jugo-nostalgicari su u transu. Hrvat **Tomislav Žigmanov** imenovan je za ministra u novoj vladi Srbije. Evo vam ga na! Vodit će resor za ljudska i manjinska prava. U isto vrijeme Aca Vulin, novi srpski Ranković, dobio je "šimecki" u tur i ispao iz "prvih jedanaest". I tko će sada spriječiti Srbiju da uđe u EU kokošinjac? Lijevi su mediji živnuli. Eto, opet nam se smiješi bratstvo i jedinstvo i svijetla zajednička budućnost, ali ovaj put u krilu EU-a. Srpska napredna stranka bi sada mogla izaći na izbore i u RH.

Lex Žigmanov pokazao nam je što sve možemo kad smo zajedno. Srbija i Hrvatska za sva rješenja imaju problem! Ovo je nova srpska

“Oluja” iza koje nastupa jugo-optimizam. Zamislite kako će likovati **Vedrana Rudan, Bora Dežulović, Ivo Mikoličan, Branimir Pofuk, Robi Bajrušij, Gera Gerovac**, 6. Lička iz Večernjaka... To je vijest! To je pravi vjetar u leđa našoj orjuni.

Koliko je Srba bilo od 1991. godine do danas u raznim hrvatskim vladama, to nitko ne zna niti se uopće broji. To je k'o sa ženama. Kad puno i često daju, slabo ih tko šljivi. Ali kad se opiru, ne daju, bahate, pa na kraju ipak popuste, e to je onda pravi uspjeh. I tako ćemo se, zahvaljujući Vučićevoj domišljatosti i “velikodušnosti”, pomalo sve više vraćati u već proživljenu zajedničku budućnost. U njoj će **Antu Tomića**, kad ga srpska policija zabunom zadrži na granici, ubuduće spašavati naš Žigmanov, a ne škartirani Vulin. Još samo da Rusija “pomete” ukrajinske naciste, da hrvatska nogometna repka “dabogda sve izgubi” i evo nama povratka u zajedničku budućnost. Onu koju smo s oružjem u ruci satrli u jesen 1991. godine. Ali, danas nema više mrkog i “isključivog” Tuđmana. Najveća mu je “mana” bila što je dobro znao s kim je stvarao ovu državu. Ti i takvi su, njegovim odlaskom, otpočeli post-jugo ples.

Južina i jugovina

Meteorolozi ovih dana stalno govore o južini koja nas prati već tjednima. Ja bih rekao ne samo južina nego i jugovina. Jugovina se vraća na velika vrata. Tako je Gradsko vijeće Šibenika dodijelilo za 2022. godinu nagradu Šibenika za životno djelo novinaru **Ivi Mikuličanu**. To je čovjek koji je uporno glorificirao **Krstu Lambašu Maću**, držao mu posmrtni govor, kartao s njim za života itd. Sve to u načelu nije loše. Nezgoda je jedino u tome što je povjesničarka **Marijana Mikulandra** dokumentirano dokazala da je Lambaša krajem 1944. godine izveo 50 ranjenih hrvatskih vojnika iz šibenske bolnice te ih u Ražinama nožem pojedinačno klaov vadeći im organe iz tjela. **Neven Kursar**, pišući o tome, rekao je: “Šibeniče, sram te bilo!” Jugo-nostalgičari su k'o korov. Ne može ih se iskorijeniti.

Ovih je dana umrla u Veneciji **Jagoda Buić Wuttke**. Čitav se život bavila tapiserijom i oblikovala svoje radove papirom. Bila je na glasu kao značajna umjetnica, osobito u bivšoj Jugi. To i ne čudi jer je bila uvjerena Jugoslavenka. Povodom Jagodine smrti oglasio se njen kum

Budimir Buda Lončar riječima: “Bio sam joj kum, sjećam se i datuma kad smo se upoznali – 28. ožujka ,’47”. Koje li romantike! Šef OZNA-e, tadašnji gospodar života i smrti, 1947. godine je upoznao mladu skojevku i eto u Jutarnjem dvije stranice za Budu o Jagodi. Još dvije stranice za Bajagu.

Koliko je takvih kao Lambaša tih mračnih godina klalo Hrvate i bacalo ih u jame diljem Hrvatske, a danas, uz jutarnju kavicu, čitamo o njima u ljevičarskim novinama kao o dragim osobama koje su nas “zadužile” svojim životima? Pročitajte Jutarnji i Večernji, gledajte HRT, N1... Stalno se izmjenjuju isti likovi poput **Gorana Hutineca**, **Hrvoja Klasića**, **Tvrtka Jakovine**, nekada i Markovine... Maćin prijatelj prima nagrade, Bajaga (glorifikant četništva) sprema koncert u “Areni”... Thompson se ne smije ni približiti pulskoj Areni. Šesta Lička pazi na sve!

Mnogi misle da iskrenost nije vrlina. To je sve više slabost.

Sve manje Hrvata

Na kugli zemaljskoj će 15. studenog ove godine biti osam milijardi stanovnika, a nas Hrvata je sve manje i manje. Demograf je u Hrvatskoj promašeno zanimanje. Ismijavaju ih ne samo političari koji izbjegavaju provesti i jednu ozbiljniju demografsku mjeru nego i “zeleni džihadisti” koji stalno trube o vrtićima, ali proklinju majke s troje i više djece.

Umjesto da politikom plaća zadržimo vlastite stručnjake u zemlji, pustili smo ih da odu truhom za kruhom u svijet, a sada uvozimo pakistansku, bangladešansku, filipinsku i drugu stranu radnu snagu. Imamo kronični nedostatak liječnika i medicinskih sestara jer mladi odlaze na bolje plaćene poslove u inozemstvo, a za one koji su još ovdje i pokušavaju izboriti bolje uvjete rada i plaće, ministar i Vlada mare k'o za lanjski snijeg. Umjesto da riješe konkretne probleme na koje zdravstveni djelatnici upozoravaju, stalno se mantra o nekoj reformi. Reforma je inače u našoj politici čarobna riječ da se nešto zamagli kao što su nekada to bile radne grupe. Kad ne znaš što bi s nekim problemom, osnuješ radnu grupu. Sad spremaš reformu.

Nedavno sam upoznao sveučilišnog profesora u mirovini. Pokazao mi je rukopis knjige “Kako zaraditi ozbiljan novac”. Sad ne zna kako doći do love da je objavi...

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-opet-nam-se-smijesi-bratstvo-i-jedinstvo/>

PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA

PISMO FRA ANTE KUKAVICE O MARKU FRANCIŠKOVIĆU

Ovih dana fra Ante Kukavica mi se javio sa slijedećim pismom:
Prvo je poslao meni u povodu mog teksta o ponovnom zatvaranju Marka Franciškovića za koga je vlast u RH umislila da je nekakav terorist. Znamo da je jedna prethodna vlast također zatvarala g. Franciškovića ali oni se nisu sjetili terorizma pa su ga 'optužili' za šizofreniju i držali u psihijatrijskim bolnicama.

Evo pisma fra Anta:

Subject: Re: PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA

Date: Fri, 23 Dec 2022 17:52:37 +0100

From: Ante Kukavica

To: Josip Pečarić

Dragi prijatelju Akademice!. Žao mi je jako gospodina Franciškovića, do suza. Ali imam i brata, koji je sad u skromnoj nastavničkoj mirovini, osnovao na Dugm otoku u Salima HDZ, i otišao kao Dobrovoljac ns zadarsko bojište i bio 6 mj. Oduzeli su ,mu stan po stare dane za koje je imao dokumente kako ga je dobio zakonito i to radeći godinama na ne baš zgodnu mjestu. - na otoku. Kad je kao tehnološki višak prešao počinje njegova kalvarija. Na sudu mu je rekla sutkinja na dokumente i oduzela mu ih, da je on dobio stan, kao da je dobio ukradeno auto, Jer je to školski stan....! Čudno, kao da je jedini to školski stan koji se prodao. Vodeći sud zapao je u dugove... u dužničko ropstvo. Sin mu je umro u 30-etim godinama . Brak se raspao, drugi sin propao. Više ne vidi. Dodijelili su mu neki stan za beskućnike, rupu u Zadru, koja nije za stanovanje.. Ima kataraktu i više ne vidi, Osobno sam proveo u Domovinskom ratu 4. god, ali sam na koncu loše prošao, makar sam bio prvi svećenik s vojskom na Osječkom području i dokle sam mogao.. NO, zamjerio sam se HDZ-eovcima, jer sam na nekim mjestima rekao protiv politike HDZ. Meni nisu mogli ništa, jer sam fratar, ali zato mom bratu jesu.. Sad je u mene potekla bujica osjećaja, da ne znam ni pisati ni sročiti nešto, ali mislim kako ćete Vi dobro razumjeti. Zato sam sad jako suosjećajan s gospodinom Franciškovićem. Nemojte misliti da nešto tražim za svog brata, jer znam kako su prema Vama i Vašpo kćeri postupili, nego Vam se u ovim danima kad smo puni osjećajaja pre Gospodinov dolazak htio potužiti.

U Otajstvu rođenja Kristova, Ljubav nas Božja na ljubav poziva.

Na dobro Vam došao Božić - porođenje Kristovo - Mlado lito i nova 2023. godina. da je dočekate u radosti i daljnem zauzimanju za prave stvari kak oto i činite. Na mnogaja lita.... fra Ante Kukavica, kapucin (Karlobag).

Potražio sam na internetu još njegovih pisama i prvo sam našao slijedeće pismo pod nadjevkom 24. 12. 2022. na Portalu HKV-a::

PRILOG

PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA

Da je Pravosuđe u RH 'Pravosuđe s posebnim potrebama upozorava nas Zvonimir Hodak govoreći o svom branjeniku Marku Francišković koji je danas ponovo u zatvoru (danas je on opasni 'terorist', a ne tako davno bio je 'šizofrenik'.

FRANCIŠKOVIĆ SE VRAĆA U ISTRAŽNI ZATVOR, HODAK: 'ČULI STE ZA IZRAZ 'PRAVOSUĐE S POSEBNIM POTREBAMA''

23. prosinca 2022.

Foto: fah

Marko Francišković koji je skoro godinu dana bio pritvoren zbog optužbe za javnog poticanja na terorizam opet mora u istražni zatvor, objavio je njegov odvjetnik Zvonimir Hodak.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

“Čuli ste za izraz ‘pravosuđe s posebnim potrebama’. Marko Francišković mora natrag u pritvor. Tužilaštvo u godinu dana nije uspjelo dignuti optužnicu. Štoviše, nije uspjelo saslušati nijednog svjedoka. No, Visoki kazneni sud usvaja žalbu DORH-a i vraća Franciškovića u istražni zatvor. Dragovoljac Domovinskog rata, otac petero djece, sad čeka i šesto, zna što je pravosuđe s posebnim potrebama. Da je bar sin poznate sutkinje, ali sad je kasno žaliti za tim privilegijama. Borba traje i dalje”, napisao je na Facebooku Hodak.

Podsjetimo, Franciškoviću je 11. studenoga zagrebački Županijski sud ukinuo istražni zatvor jer mu ni nakon gotovo godinu dana provedenih u pritvoru nije potvrđena optužnica.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Tužiteljstvo tereti Franciškovića za dva kaznena djela javnog poticanja na terorizam, a njegovu suprugu Lanu te Natka Kovačevića za po jedno.

Svo troje sumnjiče da su postupali sa ciljem “ozbiljnog narušavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura, nezadovoljni radom tijela državne vlasti”.

<https://narod.hr/hrvatska/franciskovic-se-vraca-u-istrazni-zatvor-hodak-culi-ste-za-izraz-pravosude-s-posebnim-potrebama>

HODAK: ‘FRANCIŠKOVIĆ OPET MORA U PRITVOR’

23/12/2022

Marko Francišković koji je gotovo godinu dana bio pritvoren zbog “javnog poticanja na terorizam” opet mora u istražni zatvor, objavio je u četvrtak njegov odvjetnik Zvonimir Hodak.

“Tužilaštvo u godinu dana nije uspjelo dignuti optužnicu. Što više, nije uspjelo saslušati ni jednog svjedoka. No, Visoki kazneni sud usvaja žalbu DORH-a i vraća Franciškovića u istražni zatvor”, objavio je Hodak na facebooku ne pojašnjavajući detalje.

Visoki kazneni sud ni Državno odvjetništvo o tome se nisu oglasili na svojim internetskim stranicama.

Franciškoviću je 11. studenoga zagrebački Županijski sud ukinuo istražni zatvor jer mu ni nakon skoro godinu dana provedenih u pritvoru nije potvrđena optužnica. Sud mu je pritom zabranio pristup internetu i obvezao ga na javljanje policiji u Zadru gdje ima prebivalište.

Tužiteljstvo tereti Franciškovića za dva kaznena djela javnog poticana na terorizam, a njegovu suprugu Lanu te Natka Kovačevića za po jedno.

Svo troje sumnjiče da su postupali sa ciljem “ozbiljnog narušavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura, nezadovoljni radom tijela državne vlasti”.

Francišković je osumnjičen da je od 13. studenog do 1. prosinca 2021. u više gradova istupao na neprijavljenim javnim prosvjedima protiv odluka Nacionalnog stožera civilne zaštite uvedenih radi suzbijanja pandemije covida.

Istupe je, tvrde u tužiteljstvu, snimao i objavljivao na društvenim mrežama pozivajući na mobilizaciju i napade na članove vladajućih struktura, zauzimanje javnih objekata i druge nasilne metode za smjenu demokratski izabrane vlasti.

Pozive na rušenje vlasti navodno je i iz istražnog zatvora diktirao supruzi, koristeći pravo na telefonske kontakte s obitelji. (Hina/K.)
<https://kamenjar.com/hodak-franciskovic-opet-mora-u-pritvor/>

Hodak je vjerojatno i najčitaniji kolumnist u Hrvatskoj. Meni osobno vrlo koristan pa u svojim tekstovima i knjigama često koristim ili dajem cijele njegove kolumne.

Pogledajte npr. moju knjigu o tome koja je dostupna na Internetu:

J. Pečarić, *Zvonimir Hodak*, dragovoljac.com, 2022.:

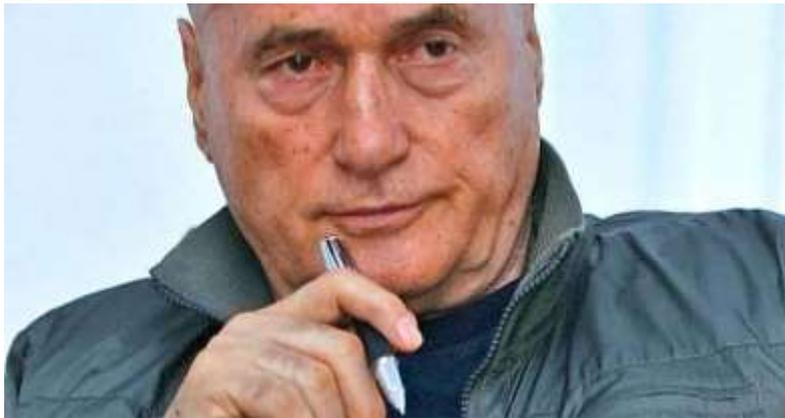
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>

On u nizu svojih kolumna spominje svog branjenika 'teroristu' i borbu hrvatske države protiv njegovog brajenika.

Pogledajte dvije zadnje Hodakove kolumne u kojima spominje Marka Franciškovića:

HODAK: TUĐMAN – POLITIČKI ZLATKO DALIĆ

12/12/2022

Pesimisti najavljuju da je armagedon na horizontu. Prevedeno, scenarij za “kraj svijeta” tu je pred nama! “Teroristi” svih zemalja su se ujedinili. Zašto baš sada, pitaju se umna pera u Jutarnjem i Večernjaku. Sad kad se “parade ponosa” spremaju gostovati u

Imotskom, Lici, na otocima, sad kad je “zeleni džihad” vodeća ideologija u Europi.

Zašto baš sada, pitaju se umna pera u Jutarnjem i Večernjaku. Sad kad se “parade ponosa” spremaju gostovati u Imotskom, Lici, na otocima, sad kad je “zeleni džihad” vodeća ideologija u Europi. Večernjakova stručnjakinja za “teror svih vrsta” se pita: “Opasnost od terorizma u Hrvatskoj kao stvarna prijetnja ili opasni politički spin?” Pravi rašomon! Šibenčanin Dražen Koštan sličí joj na pripadnika ruske vojne kompanije Wagner. Jel’ to znači – terorist? Navodi ona i egzaktne primjere. Danijel Bezuk koji si je navodno sam oduzeo život nakon što je zapucao na Markovu trgu.

Iz “visokih izvora”, koji u praksi često znaju presušiti, saznaje o poveznici dotičnih s “mastermindom” Markom Franciškovićem. Kaže: “On je svojevrсни guru radikalne desnice u Hrvatskoj... jer je na antikovid protestu javno poticao na terorizam”.

Dobro “infomisana” novinarka na kraju izvlači logičan zaključak iz svojih ranijih premisa, pa kaže: “...koji (Francišković op.a.) je nedavno pušten na slobodu nakon što mu, što je posebno zanimljivo, ni nakon skoro godinu dana iza rešetaka nije potvrđena optužnica”.

Ne samo da nije potvrđena optužnica nego u godinu dana nije bio saslušan ni jedan jedini svjedok. Usput, optužnice koje sadrže konkretne dokaze za izvršenje kaznenih djela brzo se potvrđuju, gotovo rutinski, i šalju na raspravu pred prvostupanjski sud. S druge strane, optužnice pune raznih presumpcija, nedokazivih tvrdnji, maglovitih pretpostavki bez konkretnih dokaza razvlače se mjesecima s ciljem što duljeg pritvaranja osumnjičenika i dodatnog vremena za prikupljanje dokaza.

Optužnice koje nestaju preko noći

A ima i zgodnih i zanimljivih “optužnica”, onih koje preko noći nestanu. Za njih zna i novinarka Večernjeg, ali tu joj zakazuje “memorija pamćenja”. Naime, nekako u isto vrijeme kad se dogodio pohod Danijela Bezuka na Banske dvore, negdje oko Ivanić grada su radnici Elektre popravljali nešto na dalekovodu. Naišao je jedan “nervozni povratnik” i bacio bombu na njih. Jedan radnik je teško ozlijeđen, drugi lakše itd. Je li to možda bio terorizam, ili samo internacionalizam, nacionalizam, fašizam...? To danas više nitko ne utvrđuje niti zna. Je li itko ikada vidio optužnicu za to kazneno djelo

i na kojem sudu se optuženome sudi? Nitko ne pita što je s "povratnikom" i je li ozlijeđeni radnik ozdravio. Opet rašomon. Međutim, da je vrag odnio šalu dokazuje i najnoviji slučaj u srcu EU, u Njemačkoj. Tri tisuće do zuba naoružanih policajaca poslalo je u "apsanu" 53 potencijalna terorista mada su oni zapravo bili pučisti. Na čelu opasne pučističke skupine nalazio se je Heinrich XIII. princ Reuss, čovo star 71. godinu. Baš je našao idealno vrijeme za državni udar, obnovu monarhije, oživljavanje dvora, dvorjana, princeza, konjušara. Starček očito živi u neprežaljenoj romantičnoj povijesti. Njemačka se digla odmah na noge, a Putin i Ukrajina su nakratko pali u drugi plan. Navodno su "desničarski ekstremisti" planirali upasti u Bundestag i uhititi sve po redu, čak i Josipa Juratovića, našeg stručnjaka za getribe koji je baš planirao otvoriti novu izložbu o liku i djelu druga Tita. Još jedan lik koji živi u svojoj romantičnoj prošlosti. "O tempora, o mores", kako je to rekao stari antifašist Ciceron. Nijemcima je napokon postalo jasno kako nije pametno zadržati istu narav kad izgubiš snagu. No, EU će i ubuduće na takve terorističke pokušaje spremno uzvratiti udarac. Gay parade će se održavati pet puta tjedno, a rudnici ugljena postati će "zelene oaze". Kako odvojiti transatlantizam od transrodnosti? Dakle, Europa je toliko zaglibila da bi se neki polako vratili u stara, preživjela vremena.

Zbog opasnosti državnog udara u Njemačkoj, stavljeni su u stanje pripravnosti svi rodovi vojske – muški, ženski i srednji rod.

Vlast u Kini ima milijardu ljudi koji i nisu baš uvijek s njom presretni. Usprkos tomu, vlast je stabilna i "omiljena". Vlast pak u Indoneziji donijela je zakon po kojem će se izvanbračni seksualni odnosi kažnjavati zatvorom. Svi su navodno time oduševljeni. Osobito muški supružnici, studenti i omladina. Stara ruska poslovice otprilike glasi: "Sonce, voda i anjonizam, osvežajet organjizam". Sad će to vrijediti i u Indoneziji. O moralnoj čistoći Indonežana brine njihova vlada.

Sad je i mladima u Indoneziji postalo jasno da što kasnije umru dulje će živjeti.

Tuđman – politički Zlatko Dalić

Na današnji dan 10. prosinca 1999.g. umro je dr. Franjo Tuđman. Bio je državnik, povjesničar, akademik, prvi predsjednik neovisne

države Hrvatske. Za Hrvate je bio – politički Zlatko Dalić. Stotine naših političara pokušalo je stvoriti državu Hrvatsku, ali uspio je samo jedan. Tako imamo milijun selektora, ali samo je jedan uspio dva puta doći do polufinala svjetskog prvenstva – Zlatko Dalić. Hrvatski tjednik objavljuje na naslovnici da smo postali “Nogometna Država Hrvatska”. U prošli petak je pala i četvrta najmnogoljudnija zemlja na svijetu – Brazil. Bilo je teško, ponekad i komatozno, ali pobijedili smo ih!!! Idemo dalje. Kad je

Dalić pobjedu posvetio braniteljima, nekima je tlak skočio na tristo. Izvjesni Ivica Ivanišević je objavio kako je Dalić slučajno postao izbornikom i da smo slučajno pobijedili kao “miljenici sreće”. Njemu i svima onima koji žive za “dabogda sve izgubili” moja iskrena sućut. Pati baby, pati! Uz ostale komšije tuguje i brazilski izbornik Tito. Tito nije ni sanjao da će izgubiti od “Nogometne Države Hrvatske” kao što ni onaj drugi Tito nije vjerovao da Sava može poteći uzvodno. Narod se iskreno veseli i ta radost, nakon svih nedaća koje nas biju, ulijeva povjerenje da smo neslomljivi.

Ipak, napose opčinjava veselje i sreća na licima Ante Tomića, Vedrane Rudan, Borisa Dežulovića, Jurice Pavičića, Miljenka Jergovića i drugarica iz 6. ličke kao i ostalih “liberalnih demokrata”. Kod mene izaziva grižnju savjesti. Ne znam zašto? Čitam na fejsu poruke komšija u srpskim portalima. Zajednički nazivnik svih tih poruka je “imali ste sreće”. Nisam siguran. Da smo imali sreće ne bi nam vi bili susjedi!

Zamislite samo kako je sad “našem” Sandi Blagoniću koji je, onako mudar kakvim ga je Bog već stvorio, istresao iz sebe svu mučninu rekavši: “Navijam, ne gledajući jedino kad igra Hrvatska, za njene protivnike. Malo me što tako rastužuje kao pogled na razdragano i sretne Hrvate... što u meni izaziva mizantropsku egzistencijalnu mučninu”. Stresem se na samu pomisao da se, apstraktno govoreći, moram odlučiti između Vedrane Rudan i Sandi Blagonića. Bio bi to izbor između kolonoskopije i gastroskopije.

Evo još primjera kako jugofili i mrzitelji Hrvatske s grčem u truhu prate uspjehe naše hrvatske repke.

‘Tomić toliko obožava Hrvatsku da se želi što prije vratiti kući’

Recimo, Ante Tomić toliko obožava Hrvatsku da se želi što prije vratiti kući. Tamo su mu njegovi ljubimci bliže. Naš Ante posebno pazi na jezik kojim se služe Dalić i igrači. Čini mu se da tu vlada “velika zbrka”. Tako Ante umuje: “Meni je ipak jedna riječ vrhunac užasa: poniznost. Kad govori o poniznosti, selektor Dalić osobito je svečan i pompozan”.

U svojoj kolumni “Klasa optimist” Ante pokazuje svu raskoš svog antitalenta. Okomio se suptilni jezikoslovac, kojem je hrvatski jezik ušao u vene u Podoficirskoj akademiji JNA, na izraz – poniznost. On koji je nedavno s prijateljima na graničnom prijelazu prema Srbiji ponizno čkomio i mučao. Ponizan k'o miš u mišolovki kad su ih “njihovi” malo maltretisali... E, moj Ante... I Isus je na brdu Corcovado iznad Rio de Janeira obukao hrvatski kockasti dres. Je*iga! Znamo da je ovo vrijeme “bakara“ situacije za orijunu, jugonostalgičare, komunjare... Loše kao puni mjesec za vampire. Kamo se god okreneš, a ono crveno-bijele kockice. Hrvatska zabije gol, a oni svi ustaše pa pjevaju “Oj hrvatska mati...” i deru se “Hrvatska, Hrvatska!”.

Kaže naš drugi dragi jugofil Stanković na Hrvatskoj televiziji u emisiji Nedjeljom u 2: “Pitat ćete se što je s onom Lukinom izjavom da mu je hrvatska reprezentacija svetinja. Tko vam je kriv što vjerujete u to. Tko vam je kriv što vjerujete u frazu da su nogometaši naši najbolji ambasadori. Oni su, kao i svi mi, najbolji ambasadori sami sebe.... To što vi imate dojam da netko na travnjaku gine za vas, moguće da je to vaš problem. Priznajte sebi da vjerujete u zubić vile...” Plasman u polufinale dokazao je da upravo Stanković vjeruje u zubić vile...

Najbolji odgovor svim ovakvim jugofilima je pjesmica na fejsu koja kruži uokolo: “Pitaju nas svi: ‘Od kuda ste vi?’; ‘Iz zemlje nogometaša, gdje se pjeva Lijepa naša...’; Naša srca krasi snaga! Duša nam je čista, draga!; Nek’ se svijet ne čudi, kakvi smo to ljudi!; Pa mi smo Hrvati, od Boga smo dati!”

‘Samo slovo U ostaje’

Živjeli smo u Austro-ugarskoj, skraćeno AU, zatim u Jugoslaviji, skraćeno YU, a sad smo u Europskoj uniji, skraćeno EU. Sve se mijenja samo slovo ”U” ostaje.

No, hajmo malo vidjeti fejs humor. Pita navodno Messi Neymara “S kim igrate danas?” “Ma s nekim Hrvatima”. “A, znam! Mi s njima igramo u drugi utorak!” Drugi: “Navijači u kockastim dresovima ‘divljaju’ i tvrde da samo ‘pi*kice’ igraju 90 minuta. Mi svaki put po 120”.

Danas me nazvao frend iz Rio de Janeira. Kaže kako je od sutra za Hrvate kila kave 500 kuna. Dobro, u eurima će to biti ipak znatno manje. E, to će pogoditi najviše naše domaće jugofile i orijunaše jer će skuplje platiti olajavanje po kafićima Dalića i ekipe te uspjeh Hrvatske.

Waldo Emerson je jednom napisao: “Je li se ikada dogodilo da vrijeme nije bilo teško i da je novaca bilo – dovoljno?”

Već sad se veselim dočeku nogometaša u Hrvatskoj. Davor Karačić misli da će Grad Zagreb organizirati veliki koncert Hladnog piva, Bajage, Dubioze kolektiv... Rade bi mogao pjevati šansone o bratstvu i jedinstvu. Uvjeren sam kako će ove gradske vlasti sigurno opet dati Dolenčiću da režira doček... Narod i navijači to jedva čekaju. I ja s njima!

Norman Davies, britanski povjesničar, napisao je: “U svim prilikama, ljudi koji umanjuju utjecaj manjih naroda trebaju se prisjetiti da nas Hrvati sve drže za vrat”.

Ulazak u Schengen

Napokon ulazimo u Schengen! Netko od političara je rekao kako ni jedna zemlja nije morala ispuniti toliko uvjeta kao Hrvatska da bi ušla u taj prostor. Klasika! Drago mi je da će nas sada ne samo članstvo u EU, NATO-u, uvođenje eura nego napose Schengen još više udaljiti od komšija.

I dok se oni ne prestaju baviti svojom tužnom prošlošću i vjeruju da ih je vračara začarala kad su ispali sa Svjetskog nogometnog prvenstva, mi postajemo sve integriraniji dio modernog zapadnog svijeta. Nije taj svijet u mnogo čemu idealan, nipošto, ali diferencira nas sve očitije od balkanske krčme u kojoj se naše komšije ne mogu prestati opijati svojom povijesnom i novostvorenom mitologijom. Tako npr.: akademik Jovan Deretić na srpskoj TV objavljuje: “A što se tiče obeležja i tragova, mi možemo da pratimo poreklo Srba od 8. mileniuma pre Hrista, pa do sadašnjih dana”... “Što znači Germani, na srpskom jeziku? Grmalj, Germ je grmelj... To su German”...

“kad su Turci došli u Malu Aziju, većina stanovništva tamo su bili Srbi”, “I Isus je po majci bio Srbin!”... itd. itd.

Naši komšije zaista mogu povjerovati u bilo što, ali samo ako je potpuno nevjerovatno.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-tudman-politicki-zlatko-dalic/>

HODAK: NAKON BEOGRADA, NA NAS SU SE OKOMILE I MAJKE SREBRENICE

14/11/2022

Već sam pisao o tome kako je Željko Komšić, JNA kadar koji zastupa Hrvate u BiH, savio hartiju i posl'o pismo tajniku NATO-a u kojem ga “obaveštava” da je Hrvatska dio udruženog zločinačkog pothvata. Ne znam je li drug Željko predložio kakve dokaze, svjedoke (recimo Mirjanu Rakić, Denisa Latina, kapetana Dragana, Puhovskog, Borisa Dežulovića, Vedranu Rudan... tko bi ih sve nabrojao) ili neku presudu iz Haaga... Sad drug Željko čeka da NATO kazni Hrvatsku, recimo nekim “bombardovanjem”. Čekaj Željko, čekaj, dok trava naraste!

Kao iskrena podrška 6. Ličkoj javile su se Majke Srebrenice koje bi malo prodivanile sa Zokijem Milanovićem. “On je fašist koji glumi demokrata” kažu. To je nešto k'o bosanske konvertibilne marke. Majke k'o majke, njih ne možeš prevariti. Sigurne su da je Komšić u svemu “naj” već i zato jer u svom nazovu “hrvatskom” kabinetu drži sliku najvećeg sina “demokratije” Josipa Broza Tita. S druge strane, za Majke je Zoki “fuj” jer petlja oko genocida u Srebrenici. Zato one neće u BiH ni hrvatsku vojsku da im ne zagađuje okoliš. Kad je već tako, zašto su onda za vrijeme rata bježali k nama, a ne u Srbiju? Tko bježi k agresoru, kako to danas tvrdi bosanska politika za Hrvatsku?

Više od pola milijuna BiH izbjeglica zauzelo je hrvatske hotele i odmarališta...”Zlobna” Tanja Torbarina svojedobno je napisala da

ih je više poginulo u Hrvatskoj nego na ratištu u BiH, a najviše od "ležećih policajaca" kod nas. U "fašističkoj" Hrvatskoj nosevi su pali do poda. Sad su Hrvateki iznenađeni i uvrijeđeni što ih BiH politika pljuje, a Majke Srebrenice odbacuju k'o smeće. Uh, kakav šok! Mi bi njih ponovno primili, zbrinuli, ako treba čak i uklonili "ležeće policajce" pa i one prave samo da nas "majke" i Željko opet zavole. Naši poltroni se cere iliti "smeju", a likovi kao Predrag Matić, Dežulović, Ante Tomić, Latin i slični čak očekuju i ispriku "Majkama" i Komšiću.

Fred Matić, u ona tri vukovarska mjeseca koliko je proveo na bojištu, nije ni znao zašto je zapravo tamo. Ni danas se još nije osvijestio pa kaže: "Mi se '90-ih, barem ja, nismo borili protiv Srba!" Fred, zvan "punjena ptica", još danas po noći konta od kuda su došli oni tenkovi okićeni belim lalama koji su opkolili Vukovar. Možda da pita Stanimirovića ili Antu Tomića koji je na beogradskoj televiziji navodno izjavio: "Navijam da Vučić uspije, a da Hrvatska izgubi sav suverenitet". Ne znam je li ta umotvorina istinita, ali čuo sam za nju, pa prosudite sami. A čuveni "BiH prvoborac" Bora Dežulović bio je još direktniji: "Smrt Vladimira Matijanića, najboljeg među nama, simbol je i smrti Republike Hrvatske". I sad se mi pomalo mutavo i pospano čudimo u kakvoj to zemlji živimo. Da ne-daj-Bože sutra nešto "plane" u Lijepoj našoj, u roku odmah bi se formirale "internacionalne" brigade iz Hrvatske, Srbije, BiH... i krenule srušiti omraženu im hrvatsku državu. Predlažem da ako dođe do formiranja neke vojne misije u BiH trebamo predložiti da nas iz RH zamjene u misiji profesionalcima, recimo iz... Sandžaka!

Šalju mi zlobnici sliku srpske premijerke uz komentar. "Ana Brnabić je prototip pravog Srbina. Ku*či se, a nema muda".

Na fejsu sam naišao na zgodno razmišljanje zašto ženi treba muž.

Žena: "Ne želim se udati. Obrazovana sam, samostalna i zadovoljna sobom. Ali svi mi prijatelji kažu da se trebam udati. Što da napravim?" Psihijatar: "Bez sumnje ćete postići velike stvari u životu. Ali ponekad stvari neće ići kako želite. Ponekad će vam se planovi izjaloviti. Koga ćete onda kriviti? Hoćete li kriviti sebe?" Žena: "Neee!" Psihijatar: "Vidite, zato vam treba muž!".

Dana 8. studenog 1948. ubijen je hrvatski heroj Frane Tente. S prijateljima je skinuo jugo zastavu s Marjana i razvio osamnaest

metarsku hrvatsku zastavu. Odveden je bio u Lepoglavu, mučen i ubijen. Pazite, razvio je hrvatsku zastavu u Hrvatskoj i sa dvadeset godina ubijen, na zadovoljstvo ideoloških istomišljenika pok. Miljenka Smoje. U to vrijeme nitko nije smio javno reći da je povijesna hrvatska zastava Trojedne Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije bila trobojnica crven-bijeli-plavi koju je uveo ban Jelčić Bužimski 1948. sto godina prije ubojstva velikog Frane Tente.

Zlatko Klobučar je mnoge iznenadio, ali ne i mene. Zlatko tvrdi: "Nema crvenih i crnih, svi su masoni!" Masoni ili Slobodni zidari su muškarci članovi bratstva Slobodnog zidarstva. Postoje članovi osnovne, regularne, tzv. "plave" masonerije i članovi sporednih masonskih redova kao što je Škotski red, Jorški red, Templari itd. Klobučar je na fejsu objavio stotinjak imena "naših" masona. Mnoge poznam, a puno je među masonima tzv. javnih osoba, odvjetnika, novinara, političara, bivših predsjednika, sadašnjih ministara... Znam jednog s popisa koji je mrzio lov i lovce. Bio je, naime, krupna zvjerka. Moj teniski partner prof. Žukina ima svoju definiciju masona: "To su sve anacionalni profiteri...". Ne znam je li točna, ali gledajući samo profile naših domaćih masona, siguran sam da bi ti ljudi s obzirom na karijere, bogatstvo, moć i ugled mogli napraviti za Lijepu našu jako puno dobrog. Rade li za "opće dobro" ili samo za sebe, ne znam. Nadam se da rade ponešto i za opće dobro.

Na žalost, živimo u svijetu u kojem je laž postala službena informacija, a istina je tek neka teorija zavjere.

Rusi se povlače iz Hersona! Zamka ili ruski poraz? Laž ili istina? Postojala je legenda još iz Drugog svjetskog rata da se Rusi nikada ne povlače. Staljin je, naime, bio strijeljao mnoge svoje zapovjednike koji su naredili povlačenja u prvoj fazi njemačkog napada. Tu leži i odgovor zašto je SAD završio Drugi svjetski rat s oko 400 tisuća mrtvih, a SSSR s oko 25 milijuna žrtava. Ukrajinci su ipak oprezni. Kažu da je oprez majka mudrosti. Cinici pak dodaju: "da je bila oprezna ne bi postala majka". Meni ovo povlačenje iz Hersona ipak više slični na ruski poraz nego ukrajinski oprez. Uostalom, uskoro ćemo vidjeti je li to laž ili istina...

U ova teška vremena ukrajinski muž u vrtu uhvati zeca koji se bacio na glavicu zelja. "Evo, ženo ispeci ga za ručak!" "S čime?", pita žena. "Nemamo ni ulja, ni drva, a struja nam je isključena". Muž se

razljuti, uzme zeca i baci ga kroz prozor u vrt. Zec se sretan digno, otrese krzno i vikne: "Slava Ukrajini!"

Izbori u SAD-u. Tko će pobijediti – demokrati ili republikanci. Kad je nastupilo brojanje glasova, evo nama reprize predsjedničkih izbora pred dvije godine. Demokratski birači navodno "obožavaju" glasovati poštom. A znate kako su pošte u SAD-u stare i spore pa se brojenje izbornih rezultata zna protegnuti mjesecima. Sve dok demokrati ne pobijede. Tako se i dogodilo sa Senatom. Brojili su dok demokrati nisu dobili većinu. "Naši" ljevičari su, naravno, za pobjedu Demokratske stranke. Valjda zbog naziva stranke. Demokrati znaju posao. Još šest mjeseci nakon predsjedničkih izbora u SAD-u stizali su tzv. "poštanski glasovi". Naravno, uvijek za Bidena. Zamislite, tek što su izbori za Kongres i Senat započeli, iznenada se pokvarilo 60 kompjutera za brojanje glasova. S obzirom da Ameri jako slabo ili nikako ne kuže kompjutorsko glasovanje, izbore će opet iznijeti na svojim demokratskim leđima US-pošta. U tome će imati punu podršku naših lijevih medija. Jutarnji već zna rezultat. Ivan Fischer zna znanje pa piše: "Krah maga cara. Bez obzira na sve rezultate, najveći gubitnik ovih izbora nedvojbeno je Donald Trump". Izbori se još razvlače, pošte rade punom parom, ali Fischer, u stilu Boby Fischera, vuče prave strateške poteze – uzdajući se u poštu. Naši ljevičari se tresu od straha da ne pobijede republikanci. Jedan novinar je toliko inventivan da tvrdi kako bi Moskva dočekala pobjedu Trumpa s oduševljenjem. To je klasična pila naopako. Međutim, ostaje pitanje koje visi u zraku: bi li došlo do agresije na Ukrajinu da je američka pošta bila bar malo sklonija Trumpu!

Kad se na prošlim izborima Trumpu upalila lampica, nestalo je struje!

Otkrivena je tajna zašto predsjednik Joe Biden uvijek ima u pripremi dva aviona. Navodno za slučaj da mu jedan pobjegne. Inače, Joe je poprilično zamjerio Sloveniji na njenom brzopletom odvajanju od Češke s kojom je mogla održati zajedništvo. Perspektivna Češko-slovenska republika.

Dana 11. studenog 1918. završen je jedan veliki rat. Klaonica zvana Prvi svjetski rat. Istog dana ove godine iz zatvora je izašao jedini politički zatvorenik u RH. Dakle, iz pritvora je napokon izašao i

(nadam se) zadnji hrvatski “politički zatvorenik” Francišković. Neki će na to zakolutati očima. Da ne provociram i ne “dižem tenzije” citirat ću jednog “velikana” “direktne demokracije” kojeg se stariji dobro sjećaju. Idi Amin Dada, diktator Ugande, je rekao: “Postoji sloboda govora, ali za slobodu nakon govora ne mogu jamčiti”.

Povijesne brojke ne lažu. Dakle, kraj Prvog svjetskog rata dogodio se simbolično 11.11 u 11 sati. Šteta što se nitko nije toga sjetio. Možda smo mogli izbjeći put u ambis? Kako je studeni očito “sretan” mjesec, možda i Vladimir Vladimirović Putin shvati da je jednostavno nemoguće “progutati” najveću europsku državu s četrdeset i pet milijuna ljudi. Put prema sreći je u pregovorima. Sjećam se jednog stiha iz pjesme o sreći Desanke Maksimović: “...jer sreća je lepa samo dok se čeka...”.

Kurve rata dobro znaju staru ličku: “Tko ne plati kurvu, platit će doktora!”.

Ipak studeni donosi i neke nevjerojatne događaje. Na primjer na sjeveru Kosova tablice na autima mogu izazvati rat. Ne mo’š vjerovat! Tipična psihopatologija. U mnogim, osobito latinskim zemljama droga izaziva ovisnost kod čitavih naroda. Na Kosovu izaziva neovisnost!

Nakon Beograda, na nas su se okomile i “Majke Srebrenice”. U Sloveniji će predsjednica dežele postati odvjernica koja nas doslovno “obožava”. Crna Gora podsjeća na “ženu koja nam diže onu stvar, potom nam diže tlak, a na kraju nam diže spomenik”. Svi susjedi su digli ruke na nas. Ali, mi se ne damo! Samo još ne znamo kako. Tu nam ni prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman ne može pomoći. Zovemo ga refleksno “prvi”, a on je u stvari bio i zadnji.

Približava se 18. studeni. Vukovar! Hoće li biti jedna ili dvije kolone? S jedne strane ponosni branitelji, a na drugoj strani partizani. Likovi k’o Fred Matić. Srećom vrijeme neumitno teče, huji, prolazi i uskoro nam stiže Tomaševićev Advent u Zagrebu, pa potom Božić i Nova godina. Na svom “zidu” pronašao sam pismo jednog razočaranog klinje koji piše Djedu mrazu: “Dragi moj Djedice, pišem ti ovaj put na šmirgl papiru jer znam što si napravio s mojim pismom od prošle godine”.

Samo da nam svima ne bude tako s našim željama...

Upravo se održala tradicionalna akcija “Sigurnost u prometu” ili tako nekako. Cugeri za volanom ostaju bez dozvola, ali unatoč tomu ne mogu ih opametiti ni novac, ni zatvor. Šalju poruke preko fejsa: “Čuvajte se na cestama, sad puno ljudi pije pa daju ženama da voze...”.

I još jedan vic za kraj koji sam možda već ranije objavio, ne znam, pa ću ga za svaki slučaj opet ponoviti jer mi je super. Umro visoki državnik u Kini i država proglasi desetodnevnu žalost. Zove jedan Kinez telefonom Centralni Komitet: “Dobar dan! Imam samo jedno pitanje”. “Recite druže!” “Je li dozvoljen seks u danima žalosti?” “Da, dozvoljen je, ali samo s vlastitom ženom!” “Ali zašto samo s vlastitom ženom?”, razočarano će trudbenik. “Da tuga bude veća!”. Zvonimir Hidak/Direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-nakon-beograda-na-nas-su-se-okomile-i-majke-srebrenice/>

Bit će zanimljivo vidjeti kako će završiti ova 'veličanstvena' borba RH protiv 'teroriste' Marka Franciškovića.

Josip Pečarić

HODAK: ‘PLATFORMA MOŽEMO! JE OZBILJNO PODCIJENILA PRAVOSUĐE I ZAKONE ZAMBIJE’

23/01/2023

Stigla nam je još jedna zima. Ljudi kojima su stanovi i kuće stradale u potresima i dalje su u kontejnerima. Nitko nije opovrgnuo katastrofalnu informaciju kako je do sada na Banovini obnovljeno slovom i brojem tek šest kuća, a u Zagrebu ni jedna.

Sirotinja nikada nije bila prioritet onim bogatima na vlasti. No, nikad ne reci nikad. Novi HDZ-ov ministar graditeljstva Bačić krenuo je oštro, na prvu loptu. Za početak je zabranio sve nove potrese! Sad je odjednom HDZ-u postalo jasno kako treba cijeli proces obnove centralizirati i ubrzati te preskočiti nepotrebnu administraciju koja

koči početak obnove. Kao da oni prije njega nisu to također javno tražili.

Na kraju možda se opet vrate Vandelić, koji je prvi govorio zašto obnova šteka, i Gordan Hanžek, državni tajnik koji je najviše odlazio na Banovinu, ali u službenom Audiou, pa je morao otići. Možda bi njegov rad bio bolje ocjenjen da je dolazio u Petrinju i Glinu na traktoru.

Dok lijeve “progresivne elite” k’o fol spašavaju siromašnu djecu iz Konga i Zambije, u zemlji se sprema misija spašavanja “drugova” iz LGBTQ zajednice. Platforma Možemo! je ozbiljno podcijenila pravosuđe i zakone Zambije.

Splitski glumac Pere Eranović, poznat i po tomu da ne juri dva puta mjesečno u Beograd po “inspiraciju”, dobro je uočio što se ustvari događa. Vrijedi ga citirati: “Vidite ovu ekipu u Zambiji. Ovu koja je trgovala djecom. Svakim danom sve više dokaza o njihovoj prljavoj i nečasnoj raboti. Čak i da se okrene priča u suprotnom pravcu i da se pokaže da je nepravедno dignuta hajka na njih, ostaje zanimljivom činjenica kako gotovo cijela medijska bulumenta šuti. Ista ona koja redovno raketira sve nepoćudne iz konzervativnog spektra.... Šute i EPH-ovci, nema glasa od splitskog šeširdžije. Mukom je zamukao i onaj ćelavi verbalni nasilnik koji je hraćnuo po Vukovaru. Šute i dežurne pravobraniteljice za djecu.

Umukle i višestruko rastavljene spisateljice. Nema Mile Kekina s gitarom da objavi kakav džepni hit. Znae zašto? Jer je cijela ta uhićena ekipa iz Konga dio establišmenta koji već godinama izigrava moralni korektiv. Ta klika udara po moliteljima pred bolnicama i trgovima. Ta klika opravdava upad novinara na tuđi posjed. Ta klika provodi pritisak na referendumske inicijative. Ta klika branitelje naziva šatorašima. Ta klika glorificira pravo na ćedomorstvo. Ta klika određuje što je umjetnost... Ta klika slijedom toga bez pol muke odstrijele reperski duo iz javnog prostora jer su uvrijećeni njihovim pjesmama i tako ljudima izbijaju kruh iz usta. Ali zato ta klika u svojim performansama redovno briše usta hrvatskom zastavom.

Psuje zadrtnu majku ljudima koji ne misle k’o oni. Lijepe svinjsku glavu na fotografiju ministra islamske vjeroispovijesti.... Ta klika je zapravo tek raja, bezobrazna raja ćiji je mali dio sada zapeo u državi

na čijim televizorima ne postoji ni jedna vrsta šprajca da ih brani izrugujući one koji bi ih sankcionirali. Raja zapela u državi gdje ne postoji 'Provjereno' na kojem će se vrtjeti žalopojni prilozi o homofobnoj sredini, gdje transvestit ne može dobiti dijete na 'izvolite'....“

Treba ozbiljno obratiti pažnju na ekskluzivnost tog teksta. Na tragu toga zanimljivo je i pitanje koje je na fejsu postavila Vesna Vučemilović, saborska zastupnica: “Kad će se DORH uključiti u istragu o posvajanjima iz Afrike”“ Tu se Vesna ne treba brinuti.

Upravo je ovih dana DORH “munjevito” podigao optužnicu protiv Ratka Dopuđe i Davora Lukića koji su navodno pred trideset godina raketirali Banske dvore... Da su, apstraktno govoreći, raketirali CK Saveza komunista RH, već bi davno “visili”. I na kraju pitanje svih pitanja: kakva bi intonacija ove farse bila da su u nju bili uključeni tzv. ognjištari, neki Thompsonov klavirist, bubnjar “Prljavaca” ili menadžer Tram 11? Bi li i onda prvo vladala “gromka” medijska tišina o cijeloj aferi, a potom tekstovi puni suosjećanja s “jadnim” ljudima koji sada sjede u zambijskom zatvoru, a samo su htjeli spasiti nekolicinu kongoanske dječice?

I dok nam svakodnevno svira Radio “Laganini”, daleko smo od laganinija. Rusi imaju svog novog cara – Putina. Na žalost, za razliku od Staljina, Putin je pun nuklearnog oružja.

U Prvom i u Drugom svjetskom ratu poginulo je po trideset milijuna ljudi. Treći nije daleko... Hoće li u doglednoj budućnosti stati ovo bezumno krvoproliće? To zna samo Putin. Ameri testiraju svoju vojnu moć i oružje preko NATO-a, nadmetanje Rusije i SAD-a za primat se nastavlja, a Ukrajina krvari, ljudi ginu, iselili se, a infrastruktura se iz dana u dan pretvara u hrpu ruševina za čiju obnovu će trebati desetljeća.

Čak i uz izdašnu europsku i svjetsku financijsku podršku. Hoće li ipak sve završiti po onoj Porfirijevoj poruci, koju je doduše poslao Srbima u odnosu na Kosovo i Hrvatsku, da su se granice uvijek mijenjale pa će se i opet mijenjati. Možda bi, sukladno toj njegovoj izjavi, Porfirije pristao na mijenjanje granica i gubitak Kosova, e da bi njegova uzdanica Putin (ne-daj-Bože) promijenio granice Ukrajine i zadržao Krim i možda još ponešto.

Nekako mi se čini da je Porfirije zaboravio na tu “jednadžbu” kad je govorio o mijenjanju granica. Izgleda da se to odnosilo samo na proširenje granica Srbije. Naravno prvenstveno u BiH, ali i u Hrvatskoj. Republika Srpska nam je odmah tu, nadomak Siska i Zagreba. Vidi se, kad je vedro, sa Sljemena. Srpski svet se nazire, a Hrvateki se zabavljaju svojim medijskim igricama kako da “liberalna” ljevica potuče “zatucanu” desnicu. Za početak, dobro je da smo na Sljemenu postavili topove... Mislim na snježne topove. Bolje išta nego ništa...

Na Krku se snima film o gay partizanima. Komentar na fejsu. "Znao sam da su Mirko i Slavko bili više od drugova".

Moram se pohvaliti da je moja dugogodišnja kolumna čitana, ali i kritizirana. To je normalno i poželjno. Međutim 80 posto zamjerki odnosi se na to kako ne “udaram” dovoljno oštro protiv onih na vlasti. To je naravno HDZ. Ti “dobrovoljni davatelji tuđe krvi” nikako ne mogu shvatiti neke naoko jednostavne stvari. Sva moja kritika onih na Pantovčaku i u Banskim dvorima je samo obični “ubod komarca”. Je li se ikada itko od njih zapitao koliki postotak birača je potreban da neka stranka u RH dođe na vlast. Niti 35 posto. U Francuskoj i Njemačkoj je potrebno više od 65 posto, a u skandinavskim država još i više. Zato, dragi moji kritičari, izlazite na te je**ne izbore i birajte one koji će cijeniti vaše glasove, koji će se bojati vašeg gnjeva i koji će slušati vaše mišljenje. Do sada su se samo tresli od smijeha.

A kako je to u pravim, klasičnim demokracijama? Evo primjera. “Veliki” korupcijski skandal prisilio je predsjednicu norveškog parlamenta Evu Kristin Hansen da podnese neopozivu ostavku. Utvrđeno je da je nesretnica koristila stan od pedeset kvadrata koji je pripadao državi. Mogla ga je koristiti ako je njena privatna kuća udaljena od parlamenta najmanje četrdeset kilometara. Njena je bila udaljena samo trideset i sedam km. Naša Eva se ispričala i obećala da će platiti norveškoj državi neophodan iznos kojim je oštetila državu...

Onako usput rečeno, Norveška danas ima suficit od trilion i tristo milijardi dolara, a kad još Eva uplati lovu za nezakonito korištenje garsonijere od pedeset kvadrata.... Za takve standarde se trebaju

građani izboriti koristeći sva dopuštena demokratska sredstva, a napose izbore. Tu moje jadikovke na vlast ništa neće promijeniti.

Netko mi je na moj zid poslao sliku platnene vreće za odlazak u trgovinu. Na njoj lijepo piše: "Bože daj mi snage da kupim samo ono po što sam došla".

Čitam kako je "Srbija mobilizirala dvadesetak hrvatskih policajaca". Hvala Bogu, znači da su se odnosi napokon normalizirali. Evo nama još jedne, obrnute mirne reintegracije na djelu. Znači da će Vučić uskoro moći sjediti za "okruglim stolom" s ostalim vitezovima.

Hrvatska (i Vesna Škare-Ožbolt) se sa "sjetom" sjeća generala Jacques Paul Kleina, američkog generala, francuskog imena. Zahvaljujući Jacquesu donijeli smo Zakon o oprost, jedinstven u povijesti ratovanja. Prema tom Zakonu ratni pobjednik oprašta sve onima koji su ga napali, razorili, ubijali, silovali... Kao sad smo kvit. Nemojte nas više napadati, a mi vam sve opraštamo. Čak ćemo vam dopustiti i da mobilizirate "naše" policajce koji su u stvari "vaši".

Kaže Nikola Kajkić: "Rado idu Srbi iz hrvatskog MUP-a u srpske vojnike".

Donji Lapac, Knin, Vukovar... Dok Hrvati vraćaju oružje iz Domovinskog rata, poboljšava se položaj Srba koji ga ne vraćaju. Ali zbog tog i takvog oružja **Marko Francišković** više od godine dana sjedi u Remetincu iako se zna da je Borovo Selo bolje naoružano od ukrajinskih branitelja. Ako uzmemo u obzir srpske policajce s dvojnim državljanstvom koje Srbija mobilizira, onda opet treba uvježbavati poticajnu pjesmu: "Bože čuvaj Hrvatsku..." Kao to će nam pomoći... Uglavnom, "mobilizovani" srpski policajci su se odlučili. Hrvatska im je bila kao mater koju su sisali do kraja.

Evo nove provokacije na mom zidu. Slika povodom dolaska talibana na vlast u Afganistanu i tekst: "Dolaskom talibana na vlast, oko 200 tisuća ljudi otišlo je iz Afganistana".

Druga slika: Hrvatska i Vlada pa slijedi tekst: "Dolaskom HDZ-a na vlast oko 500 tisuća ljudi otišlo je iz Hrvatske". Dok sam bio tri godine odvjetnik HSP-a, sjećam se da je pred izbore 1992. godine tadašnji predsjednik HSP-a Dobroslav Paraga izjavio otprilike ovo: "Ako ne pobijedi HSP nego HDZ, bit će Hrvata po bijelom svijetu

kao jeftinog roblja i radne snage”. Sad gotovo više nema HSP-a, ali Hrvata opet ima po cijelom svijetu.

Pogodite tko je pobijedio u ratu Vlade i trgovaca? Kažu na fejsu: “Plašenje trgovaca Državnim inspektoratom isto je kao i plašenje pедера golom guzicom”. Vlada poziva trgovce na razumno postupanje, ali ništa ozbiljno ne poduzima da vrati cijene na one od 31. prosinca prošle godine. *Kažu da Državni inspektorat “češlja” frizere i ugostitelje, ali što je s ostalima? Valjda su ćelavi pa ih ne treba češljati.*

U Saboru se vode isprazne polemike. Za to vrijeme se u travnju očekuje veliko poskupljenje struje. Jedino se još “trofazni” nisu oko toga oglasili. Čekaju upute...

Slika tjedna je, možda čak i za Marićevu “ćirilicu”, kad veliki i tobože kompetentni političari sjede negdje u Belgiji za stolom i razglabaju, a Vučić sjedi sam, k'o “Pale sam na svijetu” u drugom redu. Sve izgleda čak i pomalo duhovito. Da se tamo kojim slučajem našao Vlatko Maček, on bi morao sjediti ispod stola.

Nakon pobjede desnice u Italiji, navodno su se istarski antifašisti požurili sa sankcijama prema susjednoj Italiji – smanjuju slova na talijanskim nazivima ulica.

Na Kosovu je krajnje napeto. Vojni analitičari analiziraju vojnu snagu Srbije i Kosova. Srbija je naoružana do zuba. Nabrajaju avione, tenkove, helikoptere, dronove... Međutim, našeg isusovca patera Iku Mandarića ne zanimaju dronovi. Njega zanima koliko Srbija ima traktora. Čini mu se da će Srbi na Kosovu s protekom vremena doživjeti reprizu onog što su u kolovozu 1995. doživjeli u Hrvatskoj. Možda pater Ike zna... On sigurno ima dobre kontakte s “onima gore”.

Još jedna provokacija na fejsu: Markov Trg, slika Vladinih zgrada okruženih željeznim ogradama i tekst: “Zna li se je li možda Schengen stigao na Markov trg?” Isti pošiljatelj odmah šalje i sliku nasmiješenog Hitlera koji se hvali: “Ja sam odavno bio za Europu bez granica...”

Zvonimir Hodak/direktno.hr/

<https://kamenjar.com/hodak-platforma-mozemo-je-ozbiljno-podcijenila-pravosude-i-zakone-zambije/>

PERNAR I FRANCIŠKOVIĆ

Zadnjih nekoliko dan OBILJEŽILI SU Pernar i Francišković- Pernar je gostujući u Bujici ukazao na niz slučajeva u kojima ni hrvatska vlast ni tzv. oporba nije branila hrvatske građane pogotovu kada su oni zaslužni za RH (branitelji, nogometaši,...) za koje je bilo očito da nisu krivi, ali brani političke istomišljenike pogotovu kada su bliski:

IVAN PERNAR U BUJICI: “NE PUSTITE LI SUTRA MARKA FRANCIŠKOVIĆA IZ ZATVORA, IDEM U ZAMBIJU SVJEDOČITI”

<https://www.logicno.com/politika/ivan-pernar-u-bujici-ne-pustite-li-sutra-marka-franciskovica-iz-zatvora-idem-u-zambiju-svjedociti.html>

<https://epoha.com.hr/2023/02/15/ivan-pernar-ako-franciskovic-u-roku-24-sata-ne-bude-pusten-iz-pritvora-idem-kao-svjedok-u-zambiju/>

<https://provjeri.hr/ivan-pearar-ukoliko-u-roku-od-24-sata-ne-vidim-da-je-marko-franciskovic-vani-putujem-u-zambiju-svjedociti-protiv-optuzenih-za-trgovinu-djecom/>

<https://www.paraf.hr/pernarov-ultimatum-ako-danas-ne-oslobodite-marka-franciskovica-idem-svjedociti-u-zambiju/>

Slično piše i Franciškovićev odvjetnik i veliki hrvatsko kolumnist Zvonimir Hodak:

HODAK: DA SU DJECU IZ KONGA POSVAJALI NEKI
DESNIČARSKI PAROVI, IVAN PERNAR BI BIO HVALJEN I
HRABAR ZVIŽDAČ

<https://kamenjar.com/hodak-da-su-djecu-iz-konga-posvajali-neki-desnicarski-parovi-ivan-pearar-bi-bio-hvaljen-i-hrabar-zvizdac/>

Hodakov tekst prenio je i portal dragovoljac.com s naslovom:
HAJKA NA PERNARA PODSJETILA ME NA TO TKO JE SVE
BIO SPREMAN IZDATI ANTU GOTOVINU

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34034-hajka-na-pearara-podsjetila-me-na-to-tko-je-sve-bio-spreman-izdati-antu-gotovinu>

svi koji su u ili oko „Možemo“ su miljenici svjetskih moćnika koji će opet odrediti kakva će biti vlast u RH pa su Možemovci idealni saveznici svima kojima nije do Hrvatske nego samo do vlasti. Vidimo da se i oba brda uključuju i pomaganje Možemovcima:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-u-maniri-bencic-osuo-paljbu-po-onima-koji-propituju-aferu-zambija-pravi-se-da-ne-vidi-kaos-koji-mu-je-pred-nosom>

<https://narod.hr/hrvatska/nakon-izjava-iz-konga-plenkovic-promijenio-pricu-znamo-da-se-ta-djeca-ne-mogu-legalno-posvajati-ali>

<https://kamenjar.com/milanovic-pritvoreni-hrvati-u-zambiji-nisu-imali-prljave-namjere/>

Pri tome im ne treba puno zamjeriti činjenicu da im nije stalo do kršenja zakona afričkih zemalja (Kongo i Zambija) je oni su pokazali svoj isti odnos prema hrvatskim zakonima u slučaju znamenja HOS-a kojega je odobrila hrvatska. Drugim riječima vlast u RH je pokazala kako im nije važan ni zakon u RH ako isti ne odgovara njihovim gazdama iz svijeta.

Meni je draže potražiti objašnjenje u sluganstvu svjetskim moćnicima, mada u slučaju djece iz Konga ima i drugačijih razmišljanja. Tako u današnjoj rubrici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE *Hrvatskog tjednika* možemo naći:

A.P: o slučaju Zambija:

„Zgroženi smo i najoštrije osuđujemo retoriku i poteze onih koji bez dokaza osuđuju, stigmatiziraju i prokazuju. To je neodgovorno i opasno ponašanje, motivirano netrpeljivošću i mržnjom... Govori se navodno o dobrobiti te djece, o njihovoj sigurnosti. A s druge strane olako bez dokaza se insinuira da su njihovi roditelji trgovci ljudima.“

Međutim sjajni kolumnist i doktor znanosti Damir Pešorda u istom broju *Hrvatskog tjednika* piše (i to je izdvojeno):

*Na početku sam vjerovao da su naši posvajatelji slučajno nastradali i bilo mi ih je žao. Još uvijek mi ih je žao jer ne želim nikome da zaglavi u zambijskom uku bilo kojem drugom zatvoru, ali sve manje mi se čini da su ondje zaglavili slučajno. **Iza svega se ovoga možda ipak krije ružna priča o međunarodnoj trgovini djecom u kojoj Hrvatska igra jednu od glavnih uloga. To bi bilo porazno za zemlju u cjelini-***

Međutim, ipak su i Pernar i Hodak i ostali koji su se uključili u cijelu priču oko posvojene djece izgleda ipak nešto konkretno i postigli: imamo i novi korak (sada je na redu mrkva) u maltretiranju Franciškovića:

*MARKO FRANCIŠKOVIĆ PUŠTEN IZ ZATVORA, HODAK:
'ZADOVOLJAN JE OVAKVIM RAZVOJEM DOGAĐAJA'*

22. veljače 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah, Narod.hr

Marko Francišković, kojega hrvatsko pravosuđe optužuje za pozivanje na terorizam, pušten je u srijedu iz istražnog zatvora nakon što je ondje ukupno proveo više od godinu dana, odluka je to vijeća Županijskog suda u Zagrebu, a potvrdio ju je za Dalmacija danas odvjetnik Zvonimir Hodak.

“Istina je, jutros je održana sjednica na kojoj je bio moj branjenik i ja, ukinut mu je istražni zatvor te je pušten da se u daljnjem tijeku postupka brani sa slobode. Određene su mu mjere opreza – ne smije ništa objavljivati na internetu te se svakog prvog ponedjeljka mora javiti u policijsku postaju u mjestu prebivališta, dakle u Zadru. Jako je zadovoljan ovakvim razvojem događaja, što je očekivano, sigurno je već u Zadru gdje da čeka supruga, po šesti put je trudna...” – potvrdio je dobre vijesti za Franciškovića njegov branitelj Zvonimir Hodak.

> Francišković se vraća u istražni zatvor, Hodak: ‘Čuli ste za izraz ‘pravosuđe s posebnim potrebama’

(<https://narod.hr/hrvatska/franciskovic-se-vraca-u-istrazni-zatvor-hodak-culi-ste-za-izraz-pravosude-s-posebnim-potrebama>)

> *Grmoja o Franciškovićeve uhićenju: 'Ja nisam čuo nikakve pozive na terorizam ili bilo što takvo'*

(<https://narod.hr/hrvatska/grmoja-o-franciskovicevu-uhicenju-ja-nisam-cuo-nikakve-pozive-na-terorizam-ili-bilo-sto-takvo>)

> *Tko je Marko Francišković – aktivist od kojeg se ograđuju inicijatori prosvjeda i koji je poveo ljude do HRT-a?*

(<https://narod.hr/koronavirus/tko-je-marko-franciskovic-aktivist-od-kojeg-se-ograduju-inicijatori-prosvjeda-i-koji-je-poveo-ljude-do-hrt-a>)

Franciškovića tužiteljstvo tereti za dva kaznena djela javnog poticanja na terorizam, dok njegovu suprugu **Lanu** te **Natka Kovačevića** za po jedno kazneno djelo javnog poticanja na terorizam.

Sumnjiče se da su postupali s ciljem ozbiljnog narušavanja temeljnih ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura, nezadovoljni radom tijela državne vlasti. Prema optužnici, Francišković je od 13. studenoga do 1. prosinca 2021. u više gradova istupao na neprijavljenim javnim prosvjedima **protiv odluka Nacionalnog stožera civilne zaštite, uvedenim radi suzbijanja pandemije COVID-a.**

Potom je izrađivao videosnimke tih istupa, namijenjenih objavljivanju na društvenim mrežama, na kojima je pozivao na mobilizaciju i napade na tjelesni integritet članova vladajućih struktura, zauzimanje javnih objekata i druge nasilne metode za smjenu demokratski izabrane vlasti te ignoriranje sredstava javnog priopćavanja, smatraju na tužiteljstvu.

Sudi se i njegovoj supruzi

Kovačevića terete da je 28. studenoga 2021. s Franciškovićem, sudjelovao na neprijavljenom javnom okupljanju s kojega su pozivali građane na mobilizaciju i napade na članove državnog vrha, zauzimanje javnih objekata i druge nasilne metode za smjenu vlasti, kao i na ignoriranje sredstava javnog priopćavanja. Francišković i supruga optuženi su i da su od 16. do 22. prosinca u Zagrebu i Zadru postupali zajedno i po prethodnom dogovoru u cilju ozbiljnog

narušavanja osnovnih ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura.

Pritom je Francišković, koji je tada već bio u istražnom zatvoru, koristio pravo telefonskog kontakta sa suprugom i diktirao joj javne pozive građanima “na nasilno rušenje ustavnih, političkih, gospodarskih i društvenih struktura”, koje je ona potom objavljivala na internetu, stoji između ostalog u optužnici.

<https://narod.hr/hrvatska/marko-franciskovic-pusten-iz-zatvora-hodak-zadovoljan-je-ovakvim-razvojem-dogadaja>

<https://kamenjar.com/hodak-franciskovic-pusten-na-slobodu/>

Izdvojimo naslov na portalu dragovoljac.com:

FRANCIŠKOVIĆ OPET NA SLOBODI; HODAK: POBIJEDILI SMO, A AKO GA OPET VRATE U PRITVOR, TO ĆE BITI PRAVOSUDNI SKANDAL

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/34053-franciskovic-opet-na-slobodi-hodak-pobijedili-smo-a-ako-ga-opet-vrate-u-pritvor-to-ce-biti-pravosudni-skandal>

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/pernar-i-franciskovic/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/34062-pernar-i-franciskovic>

PODRŠKA FRA ANTA KUKAVICE THOMPSONU

Dirnula me je, a i ne samo mene, podrška fra Anta Kukavice 'teroristi' Marku Franciškoviću natjerala me je da pokušam naći još neko njegovo slično pismo. Da, već sam objavio jedno takvo njegovo reagiranje u knjizi: J. Pečarić, *Mojih sto knjiga*, Zagreb, 2020. Radilo se o podršci njegovom kolegi don Josipu Delašu.

S obzirom na prijateljstvo s don Lazarom Čibarićem iznenadio sam se kada sam otvorio link s datumom 24. 12. 2022.:

<http://www.hkv.hr/poetna/najnovije/50-hrvatska/9440-reakcija-fra-kukavice-na-progon-upnika-od-strane-htv-a.html>

Međutim, don Lazar me je upozorio da se u tekstu govori o događaju od prije 11 godina. I doista je isti tekst objavljen 28. 10, 2011. i može se naći na linku:

<https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/9440-reakcija-fra-kukavice-na-progon-upnika-od-strane-htv-a.html>

Međutim našao sam još jedno slično pismo fra Anta. Radi se o njegovoj potpori Marku Perkoviću Thompsonu:

***Home>VIJESTI>HRVATSKA>FRA ANTE KUKAVICA
PORUČIO PREDSJEDNICI Ovo vas molim kao jedan mali fratar,
dragovoljac i invalid Domovinskog rata***

HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'

24/04/2023

Večernji list od 20. travnja, ljeta Gospodnjega 2023. na naslovnici objavljuje: Ognjen Kraus: "ZDS mora biti kazneno djelo, a ne prekršaj". Počelo je! Bravo, Ognjene! Treba njih satri ognjem i mačem. No, ima i lukavih fašista koji će se sad početi derati "Za domovinu spremni". Za njih treba direktna primjena Lexa Vlado Ranogajec. Da podsjetim. Drug Vlado je, zajedno s jednim drugim Krausom, daleke i legendarne 1945. najprije strijeljao "bandu", a onda im post mortem slao optužnice.

Malo ga je navodno čudilo da nitko od optuženih i strijeljanih nije stavio prigovor na optužnicu. Naravno da su mogli, samo da su bili živi. I predsjednik Židovske općine Zagreb bio je u Jasenovcu s državnim vrhom. Uz glazbu Ive Josipovića iz opere o Johnu Lennonu, koji je valjda u ona vremena skončao u Jasenovcu, naš "ognjen i mačem" može puno dobro napraviti za "našu stvar".

Licitacija žrtvama

Recimo, da se s "dogovorenih" 83.000 žrtava vrati natrag na 700.000 kao u doba Titovog komunizma. Stvarno je drugovi povijesni revizionizam dvadeset poratnih godina tvrditi, dokazivati, uvjeravati, prijetiti i zatvarati zbog cifre od 700.000 žrtava, a onda pristati na 83.000. K'o sudska nagodba na nekom općinskom sudu u Zagorju. Deveti krug se polako zatvara. Pupovac, Kraus, Furio Radin, Kajtazi, Soros, NATO, naš Mato ili Mate... Gdje god se okreneš svugdje netko takav. Nigdje Frana Tente kojeg su 1948. ubili u dvadesetoj godini jer je na Marjanu iznad Splita izvjesio službenu hrvatsku zastavu. Ma zamislite koji krimen! Danas su splitski heroji Dežulović i Miljenko Smoje. S punim pravom. HOS-ovcima ZDS u Vukovaru, na Srđu i poruka "Poserem vam se na Vukovar". Po meni to je hrabro. Bravo, narodni heroju, Boro Dežuloviću!

I Što sad? Koliko ova "neželjena" država to može izdržati?

Podsjeća me sve na plitki vic o Muji i Sulji. Mujo kod doktora, ruke mu se tresu pa nervozan priča: "Moj doktore, ja se jedan dan vratim s posla par sati ranije i nađem Sulju u mom krevetu s Fatom. Kažem Sulji: 'E' gotov si Suljo, ufatim sjekiru, a on meni: 'Nemoj Mujo, promisli. Lako je ubit' čovjeka, ali onda te čeka Zenica, robija. Nećeš valjda robijati zbog Fate! Hajmo popit' kafu k'o ljudi'". I Mujo se složi da nije Fata vrijedna robije pa ode sa Suljom na kafu. "E'" nastavi Mujo, "ja se nakon toga vratim još sedam, osam puta ovako ranije s posla i svaki puta Suljo tamo. Uvijek ista priča. Nemoj Mujo, k'o jebe Fatu, Zanica, hajmo na kafu..." Doktor ga prekine: "Dobro Mujo, kako ti ja tu mogu pomoći?" "Pa možete doktore. Da li ja smijem piti toliko kafe?"

Za asocijaciju na stanje u Hrvatskoj primjerenije bi bilo da se ne radi o pijenju kave nego o pušenju. Doktore, smijemo li toliko "pušiti"? Štete li tako česte pušione našem zdravlju? Ognjen Kraus, Krešo, Boris, Milorad, Furio, Veljko... previše kafa odnosno pušenja u Lijevoj našoj. Kraus nije definirao pojam zastare. Što je s HOS-ovcima, dragovoljcima Domovinskog rata koji su četiri godine urlali i derali se ZDS i na kraju dali Sulji pedalu... Je li njihov krimen zastario ili tu zastare nema? Na kraju, mogli bismo kao država "popušiti" zbog kafe!

Obično je glavni zgoditak u nagradnoj igri odlazak na putovanje. Hrvatskim braniteljima glavni zgoditak bio je ne odlazak na put, osobito u Haag.

Hrvatska je uređena zemlja: Imamo euro, NATO, EU... Možda zato ima sve manje tema za jednu srednje dugačku kolumnu. Čitam stari subotnji Večernjak i naletim na Pofuka. "Plenkovićev njemački pozdrav saborskoj zastupnici najprljavije su psovke protiv demokracije i slobode". Misli Brane da je Premijerovo "Gute Reise" i "Auf Wiedersehen" isto što i fašistički urlik "Raus". Dobri stari "jugović" Brane je jako senzibilan. Zapravo pomalo nepravedan. A.P. je s jedne strane dobio pregršt aplauza za konačan obračun sa "zloglasnim" pokličem ZDS, a sad sve zapacka s "Gute Reise" lijevoj saborskoj zastupnici Daliji Orešković.

To postaje "nepisani zakon", a njih se treba čuvati. Pisani su puno lakši. Opališ sve one koji "urlaju" ZDS sa četiri tisuće eura, a "Gute Reise" proglašiš "najprljavijom psovkom protiv demokracije i

slobode”. Potom vrebaš one koji će ti pomoći da osvojiš svoje srebrnjake... Za to imamo Pofuka, Švarca, Bajrušija, šestu ličku i druge brojne čuvarke revolucije koja “teče”. Novi cilj je već zadan: ZDS u Kazneni zakon RH! Sve u ime demokracije i slobode! Sve podsjeća na 1945. i 1971. Godine koje se vraćaju. Što je najgore, vraćaju se kroz pravosuđe i MUP. Presuda **Marku Juriću** i inicijativa Ognjena Krausa pokazuju put kojim ide država.

Stara američka poslovice kaže “da ako ne znaš kamo ideš, svaki put će te odvesti tamo”.

Doktori, medicinske sestre, daktilke na sudovima i suci općinskih sudova prijete masovnim prosvjedima. Moj teniski partner prof. Žukina uvjeren je da se radi o masonskim prosvjedima...

Pomlađivanje Domovinskog pokreta

Listam subotnje novine. Jimmy Stanić i supruga ušli u “Domovinski pokret”. Počelo je naglo pomlađivanje DP-ta, što je dobro. Još bolja vijest dolazi od Ive Goldsteina na istoj stranici Jutarnjeg. Profa nam izgleda ne vjeruje pa poručuje: “Tito je oslobodio Istru i Hrvatsko primorje. Bio je veći Hrvat od Pavelića. Dio je hrvatske povijesti i Ustava”. O listama najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća ni riječi. Profi malo šteka tzv. “memorija pamćenja”. Tito se četiri godine borio za Jugoslaviju, a po profi je ispao “veći Hrvat od Pavelića”.

Nema gore stvari od neprekidnog podgrijavanja povijesti od strane profesionalnih povjesničara. Još kad se zna da je profa doktorirao noviju hrvatsku povijest u Beogradu sve postaje jasnije. Treba pogledati zemljopisne karte Hrvatske do 1945. i one od kad je “veliki Hrvat” dograbio vlast pa će sve biti jasno... Gdje su ostali Boka Kotorska, Srijem, Neum? Na kraju o ovoj temi, imam pitanje za Jutarnji: Zašto uvijek Goldstein? Dajte nama redovnim čitateljima i kupcima vaših novina malo i drugih, kao npr.: Klasića, Jakovine, Markovine. Mislim ovih koji su doktorirali na filozofskim faksevima u Zagrebu i Splitu da se malo razvedrimo i nasmijemo u ova tmurna vremena.

Oscar Wilde je lijepo procijenio: Povjesničar je čovjek koji daje točan opis događaja koji se nikada nije zbilo. Kao Tito se borio za Hrvatsku...

Pravosuđe s posebnim potrebama

Pripisuje mi se autorstvo uzrečici da Hrvatska ima “pravosuđe s posebnim potrebama”. U tom pravosuđu kao posebno loše strši Državno odvjetništvo i USKOK. Spektakli s uhićenjem ministara u šest ujutro služe kao jeftini izgovor. U uređenim zemljama ministri se pozovu u policiju na razgovor i na kraju im se priopći da su lišeni slobode, bez radoznalih i naslađujućih pogleda susjeda te slučajnih prolaznika i novinara. Ostavka šefice USKOK-a postala je pravi spektakl koji govori o “posebnim potrebama”.

SOA izda priopćenje u kojem upozorava na izraziti rast četništva, ali bez konkretnih alata kako taj rast obuzdati. Novinar upozorava na konkretan slučaj “sveštenih lica” koja pjevaju četničke pjesme i to završava presudom za novinara zbog govora mržnje. Istup “željeznog” demokrate Bore Dežulovića sa senzualnim “sranjem” po Vukovaru samo je dokaz da “partija” opet kontrolira politiku DORH-a. Nitko nije ni pomislio da je možda i tu na djelu govor mržnje prema Domovinskom ratu. Na skupovima na kojima je govorio Marko Francišković nije eksplodirala ni jedna petarda, nije bilo ni nereda ni tučnjave. Štoviše on je osobno s govornice pledirao na mir i dostojanstvo. Međutim, doslovno je isforsirana konstrukcija o “poticanju na terorizam”.

Nakon više od godine dana istražnog zatvora, sada je pušten na slobodu. DORH je odmah izjavio žalbu koju je viši sud usvojio i on je vraćen u Remetinac. Županijski sud ga je potom ponovno pustio na slobodu, ali DORH se ponovno žalio. Samo što je sada Visoki kazneni sud žalbu DORH-a odbio. Ono što daje posebnu boju ovom predmetu jest to da u godinu i pol još nije potvrđena optužnica protiv Franciškovića. Zašto? Još se ne zna... ali će se doznati.

*Uхватili Indijanci Muju kako krade njihov krumpir. Dovedu ga do vrača, a on kuka: “Sad sam na*ebo, sad sam gadno naj*bo!” Priđe mu vrač i smiruje ga. Šta kukaš k'o curica, k'o da si ranjen. Eno ti tamo poglavice. Pokaži da si muško i baci mu kamen u glavu”. Uzme Mujo kamen i zvekne vrača usred čela, a vrač mu šapne “E sad si na*ebo!” Pouka: Ako ti je suđeno, na*ebat ćeš u našem pravosuđu prije ili kasnije.*

Bračanin na samrti. Dolazi mu sin da se oprost. “Jel' ti ono žena peče fritule?” upita Bračanin. “Da, pape!” “Ajde, donesi mi jednu”

zamoli otac. Sin ode i vrati se praznih ruku. "Ne da mater. Kaže da je to sutra za sahranu...."

Evo nama Ante Tomića. Sabrane mudrosti. "Poremećenim osobama poziv svećenika odličan je izbor... Što god napravili biskupi i katolička štampa, naći će poneku lijepu riječ za njih". Gdje naš Ante vidi "katoličku štampu"? Možda RTL izdaje neke tiskovine s urednikom Zoranom Šprajcom? Kaže on javno: "Gospodo svećenici, biskupi i nadbiskupi, ženite se i je*ite svoje žene". Jel' to ta Tomićeva "katolička štampa". Kad bi Katolička crkva imala sve one privilegije koje u Hrvatskoj uživa SPC i njihovo vodstvo, onda bi se možda i moglo govoriti o "katoličkoj štampi". Do tada naš Ante žali i dalje za sjajnom podoficirskom karijerom koju su mu ti katotalibani pobjedom u Domovinskom ratu uskratili.

Više znaju tovar i magarac nego sam tovar.

Piše naša Goranka Jureško u Jutarnjem kako je uvjeravanje u 2023. da je moći uzvikivati ZDS vrhunac slobode izražavanja napad na zdravu pamet. Vjerojatno i jest ako Goranka misli na pamet naših ljevičara, antifašista i ostarjelih unitarista. Naša "zdrava pamet" ostala je još u glavama dalmatinskih orjunaša, likova koje je plastično opisao orjunaš Miljenko Smoje.

A sve zajedno još je 1938. smjestio u pravi okvir Miroslav Krleža u romanu: "Na rubu pameti". Parola "Smrt fašizmu – sloboda narodu" u kombinaciji sa zdravom pameti na djelu je trenutno u Ukrajini. Moraš imati mozak od najmanje sto konjskih snaga pa da shvatiš naše antife. Winston Churchill je smislio skraćenicu KBO koja u prvi mah podsjeća na Rusku tajnu službu, ali u stvari je značila "keep bugging on" ili u prijevodu "nastavite se boriti". Svi zajedno uhvaćeni smo u mrežu ideološke ljevice. Ona gubi vlast diljem Europe, ali u Lijepoj našoj još čvrsto drži sve što je zgrabila dok su HOS-ovci ginuli umjesto njih. Ali ne zauvijek. Kako je rekao genijalni Winston: "Keep bugging."

Diljem Hrvatske svi restorani, bašte i krčme koje drže do ugleda i tradicije izvjesili su natpise: "Stigla mlada otočka janjetina". Na pitanje "od kuda?", odgovaraju: "Direkt s Novog Zelanda!"

Zvonimir Hodak/[direktno.hr](https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/)

<https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/>

HODAK: ARMAGEDON NA BALKANSKOM POLUOTOKU

08/05/2023

Armagedon na Balkanskom poluotoku. Ono što se događalo najprije u SAD-u, Australiji i drugdje po dalekom svijetu, dogodilo se sad i u Srbiji.

U vrlo poopćenom smislu “pokolj djece” u Beogradu asocira na “kraj svijeta”. Djeca ubijaju djecu. Scenarij pun nezamislivog crnila. To što se dogodilo u Srbiji, pravi je civilizacijski šok. Djeca protiv djece! Nije li sve zlo i nasilje koje se stalno propagira i servira u medijima i u raznim video igricama dovelo do bolesne metamorfoze mozga tog mladića koji je svoje probleme s vršnjacima odlučio riješiti na ovako monstruozan način? Je li sva krivnja na njemu ili je u velikom dijelu i na nama kao modernom društvu koje u djeci sve manje razvija pozitivne vrijednosti, a sve više nasilnički mentalitet.

Vrhunac susjedske svađe negdje u Hrvatskoj: “Da ti nije mene, ni to djece ne bi imao”.

U svom tom crnilu Optužno vijeće Županijskog suda u Zagrebu napokon je potvrdilo optužnicu protiv Marka Franciskovića zbog navodnog poticanja na terorizam iz. čl. 99. Kaznenog zakona RH. Samo usput, u toj “alkemijskoj” optužnici stavlja mu se na teret i “ignoriranje sredstava javnog priopćavanja”. Ako je “ignoriranje sredstava javnog priopćavanja” kazneno djelo, onda smo mi svi zajedno do “grla” u terorizmu.

A najgore vrijeme je tek pred nama. Vrijeme čekanja. Kad i gdje... Mudri sociolozi misle da je to sve loš utjecaj “zapada”. Možda? Meni kao laiku, koji je već pedesetak godina u “kazneno pravnoj sferi”, čini se da je taj “zlokobni” utjecaj zapada samo ofucana fraza. U Domovinskom ratu izgubilo je život više od 400 naše djece. Zbog utjecaja “zapada”? Ma ne, nego zbog zločinačkog gena s kojim se svatko rađa, ali vjera, odgoj i kultura hrane od malena u čovjeku ono dobro, pa taj gen zakržlja. Kad svih tih pozitivnih utjecaja nema ili društvo hrani taj gen zla, on će sigurno jednog dana u nekoj prigodi eksplodirati. A onda je kasno. Oni koji su klali na Ovčari, koji su tjerali civile u minska polja u selu Lovas, kad je poginuo 21 civil,

nisu bili pod utjecajem “zapada”, nego tog zločinačkog gena. Zločinački gen se digao na zadnje noge.

U jednom drugom slučaju, lik s automatskom puškom je poubijao osmero ljudi među kojima je također bilo i djece. Vučić sad post festum žali za smrtnom kaznom. Spomeni Hrvatekima smrtnu kaznu i oni se odmah dižu na zadnje noge. “Dajte, najte pa to je nehumano”. Za neka najteža kaznena djela skoro da nije. Amnesty International je objavio da su u 2020. g. pogubljene 483 osobe, a među njima 16 žena. Nastavi li se s odvratnim masovnim ubojstvima djece po školama diljem svijeta, smrtna kazna pokucat će ipak opet na kolektivnu svijest razmaženog liberalnog svijeta. Bit će doslovno iznuđena...

I dok se mi tu borimo sa svojim crnim mislima i svakodnevnim šokovima, ima onih koji misle na nas i žele nam podariti bar malo vedrine. To je, recimo, naš jedinstveni HRT. Za desetak eura mjesečno ona nam dovede na ekran, recimo, Viktora Ivančića, slavno pero “bivše Juge”. Drugo “pero” je frend Bora Dežulović pa onda kao treće pero stiže i Ante Tomić... I tako, pero po pero, ispada “tri-per” na našem HRT-u. Na prvom programu, u Prime timeu nastupa Viktor Ivančić. Nisam gledao cijelu emisiju, ali oni koji jesu, zaslužuju u najmanju ruku Večernjakovu ružu. A Let 3 ima jednu zgodnu sliku s ružama. Sa zadnje strane albuma.

Hajmo, sad na vedriju hrvatsku stvarnost. Radnik oblijeće oko mašine koja mu je otfikarila uho. “Što bi, jado?”, upita ga kolega. “Ma tražim nešto!”, procijedi radnik. “Što tražiš?”. “Pa uho!”. “Kojeg će ti vruga sada kad je odsječeno?”, upita kolega. “Ma, imao sam cigaretu na njemu!”.

Kruži priča da muškarci u Hrvatskoj donose sreću ženama. Prvo je žena sretna s njim, a kasnije bez njega. Bravo mi muški!!!

Split diše hrvatski usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgičarima

Domaća nogometna liga se igra dalje, ali prvak je već poznat. Hajduku ostaju sjajni juniori, finalisti Lige prvaka. Ali to nije sve. Međunarodni centar za sportske studije (CIES) svaki tjedan objavljuje analize iz svijeta nogometa. Nedavno su objavili učestalost dosuđenih kaznenih udaraca po zemljama. Slobodna

Dalmacija javlja da je u obzir uzeto 75 zemalja diljem svijeta. Tu je Hajduk zauzeo sjajno drugo mjesto na svijetu. Od siječnja 2020. g. Bijeli dijele drugo mjesto s egipatskim Zamalekom. Za oba kluba dosuđeno je 43 penala u njihovu korist. Moj Štujo s Bola tvrdi da je Hajduk najopasniji iz prekida. Osobito kad je prekid unutar 16 metara. Hajduk s Lekom i Zama-Lekom... Bilo kuda, Leko svuda! Liga više nije u žiži javnosti. Sve je manje-više odigrano i riješeno. Ostao je verbalni onanizam.

Recimo, onaj bivšeg Hajdukovog "mesara" Ive Bege koji je svoje orjunaško srce izložio na fejsu. On mrzi sve što je iz Zagreba. Dinamo, Mladost u vaterpolu, Cibonu u košarci. Kaže da kad zagrebački klubovi igraju sa stranim ekipama, on navija iliti zavija za strance. Orjuna je puna mržnje na sve hrvatsko, a to je dokaz više da komunizam nije više ozbiljan problem u Lijepoj našoj. Problem ove nacije su jugoslagenstvo i orjunaštvo. Tako imamo plastičan primjer da je Jakša Račić, imenovani četnički povjerenik od 1929.-1933. g bio splitski gradonačelnik. Bio je to davni istomišljenik našeg današnjeg Ive Bege. Ante Žanetić, svojedobno jedan od najboljih svjetskih igrača, i Frane Tente, mladi heroj koji je ubijen zbog hrvatske zastave na Marjanu, su dijametralno suprotni pojmovi od orjunaša Bege.

Dok se Hrvatekima upali lampica, obično nestane struje.

Konačno sjedinjenje sjevera i juga dogodilo se s legendarnom 4. splitskom brigadom. Šušak, ministar obrane, lakonski i šturo je rekao: "Sve su naše brigade herojske, ali samo je jedna 4. splitska". Nema više Šuška ni Tente ni Žanetića. U Splitu se mnogi ponovno vraćaju Miljenku i Leposavi Smoje, liderima jugoslagenstva. No, ono što hrvatski korpus čini mirnim su članovi 4. splitske brigade. Niču svakodnevno hibridne udruge, nekakve udruge Domovinskog rata i antifaišista u kojima se susreću general HV a Luka Džanko sa Stipom Mesićem i Ivom Josipovićem... Kao da se dvadesete godine prošlog stoljeća polako vraćaju u Split. Čista jugo-romantika. Naime, Organizacija jugoslovenskih nacionalista osnovana je bila 25. siječnja 1921. g. baš u Splitu. Ime je kasnije promijenila u "Orjuna" i to u svibnju 1922. g. kada je i dobila novi statut. I tako je Split od orjune, preko Žanetića, Vukasa, Frane Tente i 4. splitske kao i hrvatski orijentirane Torcide postao dominantni grad hrvatskog juga

koji je sve više i glasnije disao hrvatski. On je to i danas usprkos Ivi Begi i njemu sličnim nostalgicarima. Frane Tente i 4. splitska žive vječno. K'o i Hajduk.

Neki u Dalmaciji misle da Knin nikada ne bi bio najtopliji grad u Hrvatskoj, da srpski lideri ne dolaze tamo svako malo dizati temperaturu.

Što mislite za koliko se u zadnjih 60 godina smanjio broj Hrvata u Srbiji? Nije puno, samo za 80 posto. Nestvarna brojka. To tvrdi Tomislav Žigmanov, ministar u srpskoj Vladi. Srbija po zadnjem popisu ima 6.647.003 stanovnika i samo 39.107 Hrvata. Samo u zadnjih deset godina broj Hrvata u Srbiji smanjen je za 30 posto. Predsjednica Hrvatskog nacionalnog vijeća Jasna Vojnić otkriva u čemu je kvaka 22. U Srbiji živi više Hrvata nego što proizlazi iz popisa, ali su se oni izjasnili drugačije... Hrvati su poznato "sramežljiv" narod – ne bi se šteli zameriti domorocima. Zato su preko noći postali "bunjevci, šokci, jugosloveni...". Lakše se živi s većinskim narodom. Strategija pritiska većinskog naroda na Hrvate je općepoznata i hrvatskim demografima. Dok je sve manje Hrvata u Srbiji, sve je više Srba u Hrvatskoj. Jel' to neka nova, moderna verzija bratstva i jedinstva? Prepisana iz ne tako daleke prošlosti.

O tome govori jedna zgodna anegdota. Ustašoidni Petar Oreb je tamo tridesetih godina dobio zadatak da ubije kralja Aleksandra. Kad je, prateći kralja prilikom njegovih posjeta Hrvatskoj, vidio koje ga ovacije prate, isti je, zbunjen, odustao od atentata. Atentat u Marseilleu 1934.g. uspio je jer je atentator bio Vlado Georgijev Kerin, pripadnik makedonskog VMRO-a. Ustaški pomagači Mijo Kralj, Ivan Rajič i Zvonimir Pospišil osuđeni su na dugogodišnje kazne zatvora. Vlado Georgijev Kerin nije bio zbunjen... Kralj je navodno prije smrti uspio ađutantu samo prošaptati: "Čuvajte mi Jugoslaviju!". Kasnije je ađutant na samrtnoj postelji navodno priznao da je kralj zapravo rekao: "Upucaše me, bre, pi**a im majčina". Koja vam se verzija čini istinita, odlučite sami.

Hrvatska nikada nije bila na Balkanu, ali je bila pod Balkanom.

Promislite, oružje inteligentnije od ljudi

Umro je Tomislav Držić, moj prijatelj iz djetinjstva. Naš kvart je bio “zapadni kolodvor”, daleko od elitnih kvartova kao što su Pantovčak ili Novakova. Družili smo se. On i njegova pokojna sestra djelovali su “protunarodno” pričajući ofucane viceve “protiv naroda i države”. Onda je počeo pisati u novinama, što je “ekipu” iz kvarta činilo ponosnom. Kasnije je mene put odveo u SAD i tamo sam doznao da je lišen slobode i završio u Lepoglavi. To je taj famozni čl. 133. bivšeg saveznog Kaznenog zakona kojim se prijetilo, zbog kojeg se hapsilo i uništavalo živote i zdravlje hrvatskih ljudi i intelektualaca. Jedan od tisuća i tisuća koje je zločinački režim “Ijubičice bijele” trajno uništio i eliminirao iz javnog života bio je i Tomislav Držić. Kapaciteti Tomislava Držića bili su nemjerljivi u odnosu na današnje projugoslavenske medijske elite tipa Ante Tomića, Žarka Puhovskog, Viktora Ivančića, Borisa Dežulovića, Juricu Pavičića, Roberta Bajrušija... Tomislav se tvrdo držao svojih životnih načela zbog kojih je i robijao. Kad se danas tu i tamo iz svojih partijskih bunkera javljaju Titovi pioniri s frazama o Jugoslaviji kao zemlji sretnih ljudi, zlobno se tješim prisjećajući se 1991. g. Naime, kad je zagustilo, naglo su se prorijedili.

Nakon dugo vremena ponovno su se sreli dva partijska druga. Od čuda, obadva su se prekrstila!

ChatGPT ili umjetna inteligencija. Što slijedi iza nje? Je li to dolaze četiri jahača apokalipse u novoj, modernijoj verziji? Hoće li svijetom zavladati nepozvana masa umjetnih budala? Je li sve bliže dan kolektivnog suicida? Čitam o sve široj primjeni umjetne inteligencije na raznim područjima. Međutim, zastrašuje njena moguća primjena u ratu. Radi se o oružju koje samo odlučuje koga će i kada ubiti. Promislite, oružje inteligentnije od ljudi, samostalno donosi odluku da sje*e, recimo, Ruse u Ukrajini. Sjajno! Ali što ako je Hrvatska na redu? Ili Republika Srpska.

Umjesto, kako pjeva Bajaga, “vojska srpska da vas smrska”, pametno oružje se okrene prema Banjoj Luci. Putin je pred par godina proročanski izjavio: “AI je budućnost, ne samo za Rusiju nego i za čovječanstvo. Tko postane lider na tom području, postat će vladar svijeta”. Još 2016. g. je 30.000 znanstvenika potpisalo peticiju kojom traže prekid istraživanja autonomnog oružja. Shvatili su dvije važne stvari: prvo, to oružje bi moglo razviti svoju volju i drugo,

moglo bi pasti u pogrešne ruke. Točno! Zamislite da to oružje padne u ruke Zelenskiju ili Kajtaziju...

Za razliku od Andreja Plenkovića, Vatrogasni savez Hrvatske misli da se goruća pitanja ne mogu rješavati dogovorom.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

<https://kamenjar.com/hodak-armagedon-na-balkanskom-poluotoku/>

ZVONIMIR HODAK – ŽIVOTOPIS

Zvonimir Hodak rođen je u Sertić Poljani 1938. godine. Bio je jedino dijete u obitelji Ruže i Ante Hodak. S majkom je 1945. godine doselio u Zagreb. Živio je na Trešnjevci, loše je učio, često se tukao te je u 13. godini života završio u Popravnom domu za maloljetnike u Ravnoj Gori pokraj Delnica gdje je ostao dvije godine. Nakon povratka iz Popravnog doma koji je na njega djelovao šokantno nastavio je sa školovanjem. Pravo je završio u Zagrebu. Specijalizirao se je za *kazneno pravo* i poznat je kao branitelj u nekim od najpoznatijih suđenja u posljednjih nekoliko desetljeća. Zastupao je *stožernoga brigadira HV Milu Dedakovića Jastreba, zapovjednika obrane Vukovara*, bio je prvi hrvatski odvjetnik u Hagu na *Međunarodnome sudu za ratne zločine počinjene na području bivše Jugoslavije*, zastupao je *generala HVO Tihomira Blaškića*, branio okrivljenike u financijskom inženjeringu te *generala HV Vladimira Zagorca*.

Kolumnist

Od 2011. godine piše kolumne Lijevo na našom, objavljujivane na portalu *Dnevno* i u tjedniku *7Dnevno*, te kasnije na portalima kao što su *direktno.hr* i *projektvelebit.com*. *Humornu je monodramu Žikina*

dinastija u lijevoj našoj po tekstovima njegovih kolumni za kazališnu izvedbu prilagodio *Dražen Stjepandić*.

Godine 2016. objavio je knjigu kolumni, *Lijevom našom: kolumne* (Alfa, Zagreb). U knjizi su obuhvaćene kolumne objavljene u razdoblju od 13. siječnja 2014. godine do 11. siječnja 2016. godine.

Osobni život

Godine 1977. upoznao se je s *Ljerkom Mintas-Hodak*, koja je bila ministrica u Vladi Republike Hrvatske za vrijeme 1990-ih, a vjenčali su se 1981. godine. Kćer Ivana im je rođena je 5. veljače 1982. godine. Bila je pravica po zanimanju a ubijena je 6. listopada 2008. godine na stubištu njezine zgrade u Ulici Pavla Hatza 2, u središtu grada Zagreba.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Zvonimir_Hodak

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18168, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1345, citata: 6519, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 794, citata: 7037, H-index: 36;

WoS: publikacija: 803, citata: 6435, H-index: 34).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14538. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2195. mjestu. Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element,

Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danas je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

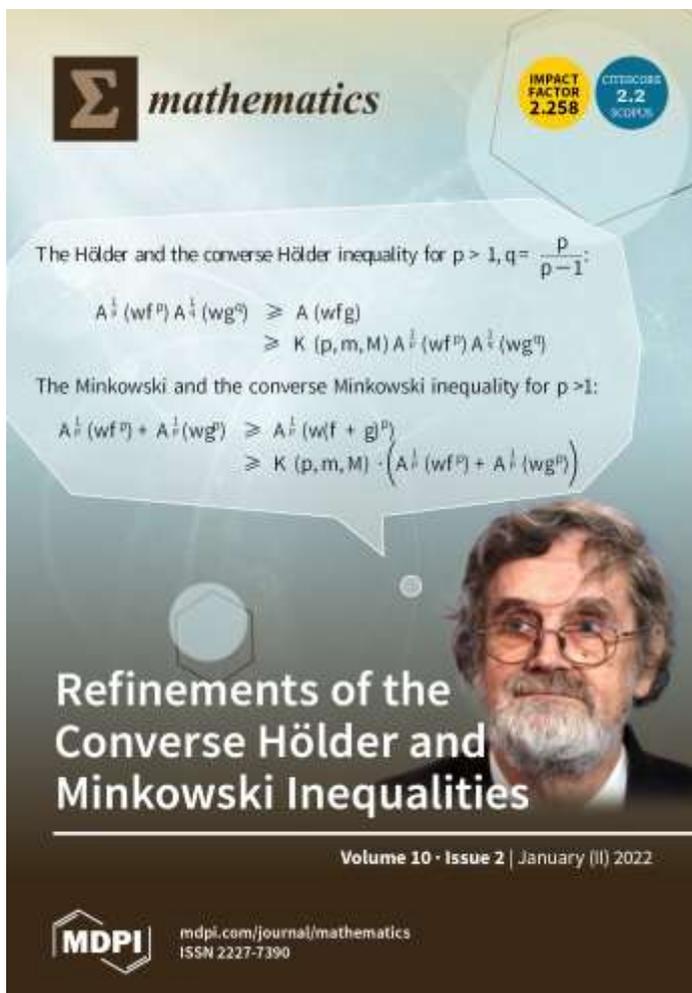
- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskan knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemljenakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nanofotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 140 publicističkih knjiga.

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošaneć

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:[10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles